

जब तपाईं
न्याय गर्नुहुन्छ?

निन्दाको पिंजडाबाट मुक्त

एड्रियन इबेन्स

जब तपाईं न्याय गर्नुहुन्छ

एड्रियन इबेन्स

ख्रीष्टमा प्रिय बहिनी क्यारोलिन हटक्विस्ट को
प्रेमिलो सम्झनामा जो जुलाई ४, २०१९ मा
उहाँको विश्राममा प्रवेश गर्नुभयो

www.LoveOfGod-Nepal.com

जुलाई ४, २०२०

बिषय सूची

१. तिमी होसियार होऊ.....	4
२. न्याय दिन.....	11
३. धार्मिकता र न्याय.....	19
४. निन्दा गर्ने न्यायको शुरुवात.....	26
५. धारणा, प्रक्षेपण, र वास्तविकता.....	34
६. तपाईंको खातिर भूमि श्रापित छ.....	39
७. त्यो मानिसलाई हेर.....	44
८. पिताको न्याय गर्दै.....	47
९. पिताको प्रकाश.....	53
१०. न त मैले नै तिमीलाई दोषी ठहर्याउँछु.....	61
११. व्यवस्था आत्मिक छ.....	68
१२. हृदयको पाटीमा लेखिएको.....	73
१३. मेरा विचारहरू तिमीहरूका विचारहरू होइनन्.....	81
१४. हे परमेश्वर, तपाईंको मार्ग पवित्रस्थान भित्र छ.....	87
१५. न्यायको निम्ति अदालत बस्यो र पुस्तकहरू खोलिए.....	97
१६. तिमीले आफ्नो पहिलो प्रेमलाई त्यागेकी छौं.....	112
१७. चम्किरहेको नदी वा आगोको ज्वाला?.....	124
१८. दुष्ट शक्तिहरूका भाषा.....	131
१९. पूर्व-आगमन न्यायको सन्दर्भ.....	138
२०. याकूबको सङ्कटको समय.....	150
२१. एक मानिसको दोषबाट न्याय आयो.....	160
२२. स्त्रीष्टको न्याय आसन.....	169
२३. पवित्रस्थानको शुद्धिकरण र प्रायश्चितको दिन.....	179
२४. एक मध्यस्थ बिना.....	195
२५. क्रोनोस र अनुग्रह समयको अन्तिम क्षणमा.....	202
२६. आत्मिक मन्दिरको सम्पन्नता र शुद्धिकरण.....	215

१. तिमी होसियार होऊ

डिसेम्बर २४ को रात संसारभरिको लाखौं बच्चाहरूको रमणीय प्रत्याशाको अनुमान गर्न सकिदैन। चम्किरहेको क्रिसमस रूखहरू कुनामा खडा हुन्छन् र ठूलो "स्वागत सान्ता" चिन्हहरूले उत्तरी ध्रुवबाट यस रहस्यमय व्यक्तित्वलाई आउन र उपहारका साथमा आशीर्वाद दिन संकेत गर्दछ। यी सबै निर्दोष बच्चाहरूले प्रकाशको पुस्तकमा रहेको प्रेरित यूहन्नाले जस्तो अनुभव गर्नेछन्। क्रिसमसको बाल्यकालको निर्दोष आनन्द मुखमा मीठो छ, तर सान्ता पूर्ण कल्पना मात्र हो भन्ने अनुभूति धेरैको लागि पेटमा तितो हुन्छ।

क्रिसमसको रीतिथितिले मानवताको बारेमा धेरै कुरा प्रकट गर्दछ। किन आमाबाबुले झूटा कुराको लागि आफ्ना बच्चाहरूलाई मनाउन खोज्छन्? छोटकरीमा भन्नुपर्दा किन आमाबाबुले आफ्ना बच्चाहरूसँग झूट बोल्छन् जब उनीहरूलाई थाहा हुन्छ कि अन्ततः उनीहरूका बच्चाहरू अलमलमा परेको निराशाबाट गुञ्जनुपर्दछ कि यो पूर्ण रूपमा बनावटी थियो?

अस्ट्रेलियामा क्रिसमसको अनुभव झनै अर्नाँठो छ। अष्ट्रेलियामा डिसेम्बर गर्मीको बीचमा पर्दछ, त्यसैले हिरन, हिउँ र न्यानो लुगा लगाएको ठूलो रातो सांताको कल्पना गर्नु वास्तवमै एकदम अर्नाँठो हुन्छ। प्रायः क्रिसमसको दिन ३५ डिग्री सेल्सियस वा सोभन्दा माथि तापक्रममा पुग्न सक्दछ, जुन सबैभन्दा प्रख्यात सान्ताको प्रशंसकको अभिलाषालाई पगाल्न सक्छ, तर होइन! यसको सबै विसंगतिहरू, विषमताहरू र पाठ्यक्रम खुशी उपहार र उपभोग गर्न प्यारा मीठा व्यवहारकोसाथ यो दन्त्यकथा जारी छ।

सान्ताले मानव मनोविज्ञानको बारेमा धेरै चीजहरू समेट्छ जुन प्रतिबिम्ब पाउन योग्य छ। छुट्टीको समय बाहेक विक्रेता र उपभोक्ताहरूको व्यावसायिक र भौतिक आकांक्षाको प्रतिनिधित्व गर्दछ, धेरै प्रख्यात सान्ता गीतको बोलले जीवनलाई कसरी बुझ्ने भन्ने बारेमा मानवीय धारणालाई बोल्दछ।

सान्ता क्लज शहरमा आउँदैछ

तिमी होसियार होऊ

तिमी र्नु पर्देन

तिमी दुःखी हुनुपर्देन

म किन तिमीलाई भन्दैछु

सान्ता क्लज शहरमा आउँदैछ

उसले एउटा सूची बनाउँदैछ,

उसले यसलाई दुई पटक जाँच गर्दैछ,

उसले को खराब छ वा को राम्रो छ पत्ता लगाउने छ

सान्ता क्लज सहरमा आउँदैछ

उसले तिमी सुतिरहेको देख्दछ

र तिमी कति खेर ब्यँझिन्छौ उसले जान्दछ

उसलाई तिमी खराब वा राम्रो भएको थाहा छ

त्यसैले भलाइको खातिर असल होऊ

उपहार दिनेसँग उसको पुच्छरमा खिल छ। उसले वास्तवमै तपाईंले गर्नुहुने सबै चीजहरूको सूची राख्दछ। स्पष्ट रूपमा, उनीसँग सर्वव्यापीको वरदान छ र तपाईं सुतिरहेको बेला र तपाईं ब्यँझनुभएको बेला तपाईंलाई देख्न सक्दछ। तपाईं शरारती वा राम्रो हुनुभएको छ कि भनेर पत्ता लगाउन उसले कम्तिमा दुई पटक सूची जाँच गर्दछ।

हाम्रो प्रारम्भिक वर्षहरूबाट हामीलाई सिकाइएको छ कि हामीलाई होशियारीपूर्वक हेरिएको छ र जुन हामी गरिरहेका छौं त्यो उत्तरी ध्रुवमा अभिलेख गरिएको छ। सम्पूर्ण प्रसङ्ग डरको कारण हो किनकि तपाईं आफैले हेर्नुहोस्! तपाईंलाई हेरिरहेको छ र त्यहाँ खतरा छ तपाईंले एक राम्रो उपहार प्राप्त गर्नुहुने छैन यदि तपाईं शरारती हुनुहुन्छ भने। केही संस्करणहरूमा तपाईंले खराब उपहार प्राप्त

गर्नुहुन्छ, जस्तै कोइला वा कामनलाग्ने। सान्ता क्लजको अन्तर्निहित विरोधाभास अधिकांशमा लुकाइएको देखिन्छ। उपहार र खेलौना बोक्ने यो हर्षोल्लास वृद्धले वास्तवमा एक वैश्विक निगरानी सञ्चालन गरिरहेको छ र तपाइँको व्यवहारमा परिवर्तन ल्याउने तरिकाले उसको उपहार प्रयोग गर्दछ तपाइँलाई एक राम्रो व्यक्ति बनाउन; राज्यको एक असल नागरिक बनाउन।

सान्ता क्लजको विरोधाभास १८ औं शताब्दीका स्कटिश न्यायशास्त्री, इतिहासकार र दार्शनिक लर्ड कामेसले क्रिश्चियन धर्ममा देखिएको यस्तै विरोधाभाससित सम्बन्धित हुनसक्छ।

उनले लेखे, "इसाई धर्म नम्रता, सहनशीलता र भानुप्रेमको भावका लागि प्रख्यात छ; र यद्यपि सतावट यतिको क्रुद्ध अरु कुनै पनि धर्ममा कहिले पनि भएन।" कामेसले यस घटनालाई इसाई सिद्धान्त र अभ्यास बीचको "मानव इतिहासको एकल घटना" हो भने।

अवश्य पनि, यस विरोधाभास अवलोकन गर्न कामेस पहिलो वा अन्तिम व्यक्ति भने थिएन। येशूका धर्म जसले प्रेम, दया, र अनुकम्पा सिकाउँछ आफ्ना सबै दाबी गर्ने अनुयायीहरूमा कसरी यति नियन्त्रण र सशक्त व्यवहार उत्पन्न गर्न सक्दछ? क्रिश्चियन इतिहासको गहिरो खुदाई हामी बल प्रयोगको सिद्धान्तको औचित्य प्रमाणित गर्न अगस्टिनको तर्कको विशाल आंकडामा पाउँछौं।

जब अगस्टिन (सतावटको व्यवस्थित प्रतिरक्षा विकास गर्ने पहिलो क्रिश्चियन धर्मविद्)लाई समालोचनाको सट्टा येशूले जबरजस्ती गर्नु भएको एउटा घटनाको नाम मात्र दिन आलोचकहरूले चुनौती दिएका थिए, उसले अचम्म रूपमा आफ्नो जानकारी देखाउँदछ। यो दमिश्कको बाटोमा पावलको यात्राको प्रख्यात कथा (प्रेरित ९: १-१८) थियो। इसाईहरूलाई सताउन

जाँदै गर्दा, येशूको आवाज सुनेर पावल (त्यसपछि शावल भनेर चिनिने) भुँइँमा लडे र उज्यालो ज्योतिले अन्धो भए। अगस्टिनका अनुसार, पावलको यो धर्म परिवर्तन, स्पष्ट रूपमा बाध्यतामा सामेल थियो किनभने ख्रीष्टले “पावललाई भुँइँमा लडाउनको लागि आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्नुभयो” र “शारीरिक अन्धोपनले उसलाई प्रहार गर्‍यो” (एक अशक्तता जुन तीन दिनसम्म रह्यो)। यसैले पावल “शारीरिक सजायको बाध्यतामा सुसमाचारमा पुगे” र यसैले सहिष्णुवादी तर्कको तात्पर्य यो थियो कि ख्रीष्टले शारीरिक शक्तिलाई निर्णायक ढंगले खण्डन गर्नुभएन - कम्तिमा अगस्टिन र पछिल्ला धेरै इसाईहरूको मनमा जसले उनको तर्कलाई दोहोर्याए।

यस कथाको अगस्टिनले वर्णन गरेको कुरा येशूको वचनको प्रकाशमा जिज्ञासु छ जसले भन्दछ कि हामी “खराबको प्रतिकार गर्दैनौं”, जसको मतलब यो हो कि यो अरूलाई असल हुन बाध्य पार्न हाम्रो हातमा दिइएको छैन।

जे होस्, अगस्टिनले यहाँबाट “न्यायसंगत युद्ध” को सिद्धान्तलाई शान्ति र सुरक्षाको आधारको रूपमा विकास गर्‍यो। शान्ति, कानून र सुव्यवस्था जोगाउन कुनै पनि राष्ट्रका नागरिकहरूले यी सिद्धान्तहरू अनुरूप काम गरिरहेका हुन्छन् भने जब साझा हितको विषय भंग हुँदछ उनीहरूको निगरानी र सजायको आवश्यकता पर्दछ। “... त्यहाँ धर्मी सतावटहरू भइरहेको छ, जसलाई क्राइष्टको चर्चले ती दुष्टहरू माथि प्रभाव पार्दछ।” (अगस्टिन, बोनिफेसलाई पत्र)

धर्मी सतावटको बारेमा अगस्टिनको धारणाको ऐतिहासिक फल के थियो? यो मध्ययुगीन चर्चमा यसको अनुसन्धान, धर्मयुद्ध, र लाखौं कथित विद्वानहरूको हत्याको साथ अगस्टिनको विचारहरूको विकास हो। यो ख्रीष्टको प्रेम थिएन जसले ती ईसाईहरूलाई बाध्य पाऱ्यो, बरु न्याय र मृत्युको खतरा हो। हाम्रो सरकारी

प्रणालीहरू परिवर्तन भएका छन्, तर हाम्रो अन्तर्निहित ईश्वरशास्त्र र नीति कति परिवर्तन भएको छ?

ऐतिहासिक रूपमा ईसाई धर्ममा मानिसहरूले बाइबलमा हडेस र सिओलको उल्लेख गरेका छन् (प्रायः "चिहान" भनेर अनुवाद गरिएको छ)। र उनीहरूबाट यातनाको डरलाग्दो खतरनाक परिदृश्यहरू कल्पना गरेका छन् जुन परमेश्वरका शत्रुहरूलाई गरिनेछ, जो हाम्रा शत्रुहरू हुन्, वास्तवमै हामीले "नरक" भनेर आविष्कार गरेका क्षेत्रहरूमा हुनेछ।

के आज कुरा परिवर्तन भएको छ? होइन, हामी न्याय र मृत्युको साथ मोहित भइरहन्छौं, चाहे हाम्रो कल्पनाहरूको लागि पृष्ठभूमि परिवर्तन भएको छ भने पनि। हामीलाई थाहा छ कि हामी आफ्ना शत्रुहरूमाथि बदलाको कल्पना गर्न कति प्रबल छौं। यो एक पुरातन कथानक रेखा हो जुन उपन्यास र चलचित्रहरूमा बारम्बार दोहोरिन्छ र प्रायः हिंसात्मक र रगत जत्तिकै चित्रित गरिन्छ।

प्रेरित पावल हामीलाई पूर्ण रूपमा आन्तरिक बाध्यता प्रस्तुत गर्दछन् कि हामी किन अगस्टिनले वकालत गरेको बाह्य बाध्यता भन्दा ख्रीष्टलाई पछ्याउने चाहना गर्नुपर्दछ।

किनकि ख्रीष्टको प्रेमले हामीलाई बाध्य पार्छ, किनकि हामी यसरी न्याय गछौं: यदि सबैको लागि कोही मरे भने सबै मरे; (NKJV) २ कोरिन्थी

५:१४

ख्रीष्टको शिक्षाले हामीलाई सिकाउँछ कि ख्रीष्टमा प्रकट भएको परमेश्वरको अद्भुत अगापे प्रेम उसको वरिपरि प्रेम गर्नलाई एक आन्तरिक बाध्यताको आधार बन्छ। यस अनुभवलाई स्वभाविक रूपमा ख्यालचारी गरिएको छैन, किनकि गलातीहरूको पुस्तकमा पावलले शिक्षकहरूले बाध्य गरेको बच्चाको बारेमा वर्णन गरेका छन्।

मेरो भनाइको अर्थ यो हो, उत्तराधिकारी जबसम्म बालकै छ, ऊ सबै थोकको मालिक भए तापनि कमाराभन्दा फरक हुँदैन, तर बाबुले ठहराएको समयसम्म ऊ अभिभावक र संरक्षकको अधीनमा हुन्छ। गलाती ४: १-२ (NIV)

अपरिवर्तित आत्माले महसुस गर्छ कि ऊ एक दास हो जसलाई अभिभावकहरूले लादिएका नियमहरूद्वारा नियन्त्रण हुन्छ जबसम्म उनी वयस्क हुँदैनन्। जुन परिवर्तन भइरहेको छ कि यो ख्रीष्टको आत्मा हो जुन एक मानिस भित्र आउनुभयो कि उसलाई वास्तवमा पिता कस्तो हुनुहुन्छ भनेर प्रकट गर्न।

तर समयको पूर्णतामा परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पठाउनुभयो। उहाँ एउटी स्त्रीबाट जन्मनुभयो, तथा व्यवस्थाको अधीनमा जन्मनुभयो। व्यवस्थाको अधीनमा रहनेहरूलाई मोल तिरेर छुटाउनलाई उहाँ पठाइनुभयो, ताकि हामी पुत्रको पूरा हक प्राप्त गर्न सकौं। तिमीहरू पुत्र भएका हुनाले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा हाम्रा हृदयमा पठाइदिनुभयो, जसले “हे अब्बा, पिता!” भनेर पुकार्नुहुन्छ। यसैकारण, परमेश्वरद्वारा तिमी अब उप्रान्त दास होइनौं, तर पुत्र हौं, र पुत्र हौं भनेता उत्तराधिकारी पनि हौं। गलाती ४: ४-७ (NIV)

"अब्बा फादर" चित्कार हृदय भित्र ख्रीष्टको आत्मा नआइकन व्याक्तीले अरूले चलाएको दासको अवस्थामा रहेको जस्तो महसुस गर्दछ। असुरक्षित, अपरिवर्तित व्यक्तिले अरूलाई नियन्त्रण गर्नु पर्ने आवश्यकता महसुस गर्दछ र यसैले ऊ अरूको नियन्त्रणमा आउँछ, किनकि यो त्यो समाज हो जुन यस मानसिकताका व्यक्तिहरूबाट विकास हुन्छ। अपरिवर्तित हृदय अनजानमा सर्वसत्तावादी तर्फ बढ्दछ जबकि ऊ यसको विरोध गर्दछ। ख्रीष्टको प्रेमको आन्तरिक बाध्यता बिना, आत्माविहीन परमेश्वरको राज्य अवश्य पनि प्रेमले उत्प्रेरित आन्तरिक बाध्यताको कमीलाई प्रतिस्थापन गर्न व्यक्तिलाई दण्ड दिनुपर्दछ भन्ने मान्यताले राज्यपाल र नेताहरूले शासन गर्न सक्दछन्। यसैले यति धेरै टिप्पणीकारहरू जसले आउँदै

गरेको नयाँ विश्व निरंकुश आदेशको चेतावनी दिन्छन् र यसको बिरुद्ध टिप्पणीले त्यस्ता प्रकारका सरकारहरूको गठनलाई सहयोग गर्दछ। यसबारे निरन्तर कुरा गर्ने र जनतालाई सरकारको संक्रमणका लागि होहल्ला गर्ने बानीले असुरक्षा र व्याकुलतालाई बढाउने तयारी गर्दछ।

हामी बाँचिरहेको संसार निर्णयहरूको फल हो जुन मानव जातिले ख्रीष्टको कोमल र आत्मत्यागी प्रेमको प्रतिक्रियामा लिएको थियो। दुई हजार वर्ष अघि हामी एउटा जातीको रूपमा परमेश्वरको दृष्टिकोणलाई झल्कायौं जसले हाम्रो जीवनको न्याय र हाम्रो मूल उत्तेजक प्रेरणाको बारेमा पूर्ण रूपमा परिवर्तन गर्न सक्दछ। ख्रिष्ट पछि चौथो शताब्दीमा यो विचार मरेको थियो, जब इसाई धर्मले राज्यसँग एकताबद्ध सार्वभौमिक साम्रज्यिक चर्चको रूप लिएको थियो। यस प्रणालीले यसको प्रजाको विचार र विश्वासलाई विनियमन गर्न अझ बढी शक्ति चाहान्छ कि यो जस्तोसुकै प्रकारको शासनको रूपमा समायोजित हुन्छ, किनकि यो नै एक मानिसले सुरक्षाको महसुस गर्न शक्तिसँग गर्न चाहान्छ। नतिजाको रूपमा, टेक्नोलोजी र शिक्षा र सामाजिक ईन्जिनियरिङ को प्रगतिको माध्यमबाट, हामी अब यो संसारमा सब भन्दा बढी निगरानी वातावरणमा बाँचिरहेका छौं जुन संसारमा पहिले कहिल्यै भएको थिएन्।

अगस्टिनदेखि एक्विनास र सान्ता आउँदै गर्दा सम्म सहर, हाम्रो समाजहरूमा शासन गर्न सूचिहरूको आवश्यकता र सजायको डर विश्वव्यापी रूपमा व्याप्त छ। यस पुस्तकमा हामी फरक परिप्रेक्ष्य प्रस्तुत गर्दछौं, तर पहिले हामीले ईश्वरीय न्यायको धारणाको विकास पत्ता लगाउनु पर्छ। यदि बलका साथ विरोधी मानिसहरू ख्रीष्टियन बनेको खण्डमा र ती मानिसहरू हाम्रो मनमा ईश्वरको चाहनाको रूपमा डुब्यो भने त्यसले परमेश्वरको न्यायप्रतिको हाम्रो धारणालाई र हाम्रो धर्मशास्त्रको पढाइमा कस्तो रंग भर्नेछ?

२. न्याय दिन

संयुक्त राज्य अमेरिकाको उत्तर पश्चिममा इसाईहरूको समूहसँग बोलेको कुरा जुन म स्पष्टसँग सम्झन्छु। मैले उनीहरूलाई पहिले कहिल्यै उनीहरूले ख्याल नगरेको तरिकामा परमेश्वरको प्रेम र उहाँको अनन्त कृपालाई प्रस्तुत गर्दा तिनीहरू छक्क परे। मेरो प्रस्तुति पछि एक युवतीले मलाई सोधिन्, "यदि तपाईं सजायको धम्की हटाउनुहुन्छ भने, एक पापीले के कारणले पश्चाताप गर्न सक्छ? के तपाईंलाई सजायको धम्कीको आवश्यकता छैन पापीहरूलाई उनीहरू हराएका छन् भनेर बुझ्न मद्दत गर्न?"

यस मायालु र इमान्दार व्यक्तिले अगस्टिनको भुतपूर्ण शब्दहरू दोहोर्याएको सुन्दा मैले भिन्न दुःखी महसुस गरें। यद्यपि, यो त्यो तस्विर हो जुन इसाई धर्मले १५०० भन्दा धेरै बर्ष चित्रित गरेको छ। २० औं शताब्दीका सक्षम प्रचारकहरू मध्ये एक, बिली ग्राहम, उनले यस कुरालाई बुझ्ने बित्तिकै बाहिर निकाले।

बाइबलले घोषणा गर्दछ कि परमेश्वर न्याय, क्रोध र रिसका परमेश्वर हुनुहुन्छ। समय समयमा येशूले न्यायको चेतावनी दिनुभयो: "म तिमीहरूलाई भन्दछु, हरेक व्यर्थको कुरा जो मानिसहरू बोल्दछन्, न्यायको दिनमा तिनीहरूले त्यसको लेखा दिनुपर्नेछ।" **मती १२: ३६**

मानिसको पुत्रले आफ्ना दूतहरू पठाउनेछ, र पाप गर्न लाउने प्रत्येक थोक र दुष्ट काम गर्नेहरू सबैलाई तिनीहरूले उसको राज्यबाट बटुल्नेछन्, र उनीहरूलाई आगोको भट्टीमा फालिदिनेछन्। त्यहाँ मानिसहरू रुनेछन् र दाहना किट्नेछन्। **मती १३: ४१-४२**

प्रेरितहरूले नयाँ नियममा सिकाए कि न्यायको समय आउनेछ। प्रेरित पावलले भने: किनकि उहाँले एक दिन तोकिदिनुभएको छ, जुन दिन उहाँले आफूले नियुक्त गर्नुभएका एक जना व्यक्तिद्वारा धार्मिकतामा

संसारको इन्साफ गर्नुहुनेछ। उनलाई मृतकबाट जीवित पार्नुभएर उहाँले सबै मानिसहरूलाई यसको प्रमाण दिनुभएको छ।” प्रेरित १७: ३१

हिब्रू पुस्तकका लेखकले यस्तो लेखेका थिए: जसरी मानिसको निम्ति एक पटक मर्नु निश्चित छ, र त्यसपछि इन्साफ। हिब्रू ९: २७

तर जीवित र मृतकहरूका न्याय गर्न तत्पर हुनुहुनेलाई तिनीहरूले लेखा दिनुपर्नेछ। पत्रुस ४: ५ मा पत्रुसले भने।

प्रेरित यूहन्नाले यो यसरी व्यक्त गरे: तब पृथ्वीका राजाहरू, राजकुमारहरू, जर्नेलहरू, धनीहरू, बलियाहरू, हरेक दास र स्वतन्त्र मानिस पहाडका गुफाहरू र चट्टानहरू हुँदो लुके। तिनीहरूले पहाडहरू र चट्टानहरूलाई भने, “हामीमाथि खस, र सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेको मुहारबाट, र थुमाको क्रोधबाट हामीलाई लुकाओ, किनकि उहाँहरूका क्रोधको ठूलो दिन आएको छ, र यसको अगि को खडा हुन सक्छ?” प्रकाश ६: १५-१७

सयौं खण्डहरूले न्यायको समयलाई औँल्याउँछ प्रत्येक मानिस जो जीवित छ - कोही पनि उम्कने छैन। यदि तपाईंले बाइबलबाट सबै न्यायको सन्दर्भहरू लिनुभयो भने, तपाईंसँग सानो बाइबल मात्र बाँकी रहनेछ।

परमेश्वरले मानिसलाई उहाँको प्रेम, दया र क्षमा प्रदान गर्नुभएको छ। क्रूसबाट, परमेश्वरले सारा संसारलाई भन्नुभएको छ, “म तिमीलाई माया गर्छु।” जे होस्, जब त्यो प्रेम जानाजानी अस्वीकार गरिन्छ, त्यसको एक मात्र विकल्प न्याय हो।

पास्टर ग्राहमले उद्धृत गरेका बाइबलका अंशहरू पढ्दा, यो अपरिहार्य देखिन्छ कि शरारतीहरूमाथि परमेश्वरको क्रोध पर्नेछ र उत्तरी ध्रुवमा रमाइलो रातो मान्छेजस्तै स्वर्गका परमेश्वरले तपाईंको गतिविधिहरूको विस्तृत रेकर्ड राख्नुहुन्छ जुन उहाँले खराब काम गर्नेहरूका विरुद्ध प्रयोग गर्नुहुनेछ। यदि तपाईंले उहाँको पुत्रको

उपहारलाई स्वीकार गर्नुहुन्न भने, तब उहाँले तपाईंको असीम दुष्टताको लागि तपाईंको जीवनलाई अन्त्य गर्न बल प्रयोग गर्नुहुन्छ।

समाजमा कानून र सुव्यवस्था कायम गर्न बल आवश्यक नहुने क्षेत्रमा उद्यम गर्न यो अकल्पनीय कुरा हो। यो व्यावहारिक देखिन्छ, जस्तै पीआर ग्राहम व्याख्या गर्दछन्:

यद्यपि यस प्रकारको ईश्वरले विद्वान संसार बनाउँदछ। यो अराजक, गैरजिम्मेवारपूर्ण, आत्म-विनाशकारी हुनेछ। त्यस्तो संसारमा निश्चितताको साथ बाँच्न असम्भव हुने थियो। अर्थपूर्ण हुनका निम्ति, जीवन व्यवस्था र एक व्यवस्थादाता मा आधारित हुनु पर्दछ।

अनुपालन गर्न असफल भएमा सजाय दिने धम्की बिना समाजलाई तपाईं कसरी व्यवस्थित गर्न सक्नुहुन्छ? के परमेश्वरले आदम र हव्वालालाई धम्की दिनुभएन कि यदि तिनीहरूले असल र खराबको ज्ञानको रूखबाट खाए भने तिनीहरू मर्नेछन्? मोशाको पुस्तकहरूमा इस्राएल राष्ट्रमा कुकर्मीहरूलाई कस्तो सजाय लागू गर्ने भनेर निर्देशनहरूले भरिएका थिए। यो सजायको धम्कीको लागि पूर्ण रूपमा तार्किक देखिन्छन् तिनीहरूमा लागू गर्न जो अनाजाकारी छन्।

नियम पालन नगर्नेहरूका लागि इसाईमतले प्रायः जनाउने सजाय कुन हो? क्याथोलिक क्याटेकिजम भन्छ:

येशूले प्रायः "ननिम्ने आगो" "गेहेन्ना" को कुरा गर्नुहुन्छ तिनीहरूका लागि साँचेर राखिएको छ जसले आफ्नो जीवनको अन्तसम्म विश्वास गर्न इन्कार गर्छन् र परिवर्तन हुन इन्कार गर्दछन्, जहाँ आत्मा र शरीर दुवै हराउन सकिन्छ। येशूले गम्भीरतासाथ घोषणा गर्नुहुन्छ कि उहाँले "आफ्ना दूतहरू पठाउनुहुनेछ, र तिनीहरूले भेला गर्नेछन् ... सबै दुष्ट काम गर्नेहरूलाई, र तिनीहरूलाई आगोको भट्टीमा फ्याँकिनेछ", र उहाँले निन्दाको घोषणा गर्नुहुनेछ: "मबाट टाढा होओ तिमीहरू श्रापित हो, अनन्त

आगोमा!" चर्चको शिक्षाले नरकको अस्तित्व र यसको सदाकालको पुष्टि गर्दछ। मृत्यु पछि तुरुन्त तिनीहरूको प्राणहरू जो पापको स्थितिमा मर्छन्, तिनीहरूले नरकको सजाय भोग्छन्। जहाँ तिनीहरू, "अनन्त आगो"मा नरकको सजाय भोग्नेछन्। नरकको मुख्य सजाय भनेको परमेश्वरबाट अनन्तको लागि बिछोडिनु हो, जसमा एकलै मानिसले जीवन र आनन्द पाउन सक्दछ जसको लागि उसलाई सृष्टि गरिएको थियो र जुन ऊ चाहाना गर्दछ।

नरकको आगोमा सदाको पीडा बाहिरी बाध्यता को अन्तिम विन्दु हो मानिसहरूलाई परमेश्वरको व्यवस्था र कानुनको अधीनमा राख्न बाध्य पार्ने। स्वभावैले यस्तो यातना र सजायको खतराको लागि निगरानी, जाँच र न्यायको आवश्यक छ कि एक व्यक्ति स्वर्गमा अनन्त जीवन पाउन योग्य छ वा नरकमा अनन्त दण्डको लागि।

धेरै व्यक्तिहरू "बाँदर हेराई, बाँदर गराई" भन्ने वाक्यांशसँग परिचित छन्। परमेश्वर कस्तो हुनुहुन्छ भन्ने हाम्रो धारणा हाम्रो जीवनशैलीमा झल्किन्छ। हामीले कल्पना गरेको ईश्वरको तरिका हामी नक्कल गर्छौं। पापीहरूलाई सदाको लागि यातना दिने देवीदेवताको धारणाबाट क्रोधित भएकाहरूले पनि ईश्वरीय संसारलाई मानवको ठाउँमा राख्ने छन्। मानवताको इतिहास, ईश्वरको अत्याचारी दृष्टिकोणको दागले तानाशाहीको समान ढाँचालाई काम गर्दछ, फ्रान्सेली क्रान्ति, स्टालिनको शुद्धिकरण, माओको सांस्कृतिक क्रान्ति, पोल पोट र अरूको हत्या गर्ने क्षेत्र जस्ता घटनाहरूमा प्रमाणित भए जस्तै।

निगरानी, जाँच, र निर्णय को विचार संग संतृप्त सांस्कृतिक वातावरण मा बस्न, मैले एक गोप्य जीवन बाँच्न सिकें। सामान्यतया अभिभावक, शिक्षक र अख्तियारकर्ताको सबै देखिने आँखालाई रोक्नको लागि, म सहजै चीजहरू लुकाउँदछु।

निगरानीको माध्यमबाट दण्डको डरलाई अवलोकन गर्नबाट जोगिनका तरिकाहरू पत्ता लगाउने अनुवाद गरिएको छ। आज पत्ता लाग्ने डरलाई हामीसँग भएको भित्री गोप्यताहरू उदाङ्गो गर्ने डेटाको डिजिटल लीकमार्फत आज संचालन भइरहेको छ। कोही पनि सुरक्षित छैन जो डिजिटल यन्त्र मार्फत गतिविधि गर्दछन्। अनलाइन भेटघाट र सगैं जाने सेवाहरू ह्याकिङ्ग र जानकारीको पर्दाफास मार्फत त्यहाँ एक अनौठो विडम्बना छ कि लाखौं व्यक्तिको विश्वासघातको रहस्य प्रकट गर्दछ।

हामी मध्ये धेरै सचेत छौं कि एप्स स्पिज टु टेक्ट्स को बारेमा जुन हाम्रा फोनहरूमा चल्दछ र मुख्य वाक्यांशहरू समातिन्छ जुन अचानक वेब विज्ञापन वा यू-ट्युव सामग्रीमा परिवर्तन हुन्छ जुन हामीले व्यक्तिगत रूपमा छलफल गरिरहेका छौं। हाम्रो समाज सकेसम्म बढी जानकारी जुटाएर निर्माण गरिएको धरातलमा खडा गरिएको छ, कि त बजार वा चीज बेचन, नागरिक वा कर्मचारीको गुणस्तरको न्याय गर्न, वा हामीले गरेका अपराध वा भविष्यमा गर्ने अपराधको लागि सजाय दिन प्रयोग गरिएको छ।

यस सन्दर्भमा यो मानसिकतामा बाइबल पढ्न सजिलो छ। उदाहरणको लागि दानिएल ७ लाई लिनुहोस्।

जसै मैले हेरें, सिंहासनहरू बसालिए, र अति प्राचीन आफ्नो सिंहासनमा बस्नुभयो। उहाँका लुगा हिँड्जस्तै सेता थिए, उहाँको शिरको केश ऊनजस्तै सेतो थियो। उहाँको सिंहासनमा बलिरहेको आगोको ज्वाला थियो, र त्यसका चक्काहरूमा दन्केको आगो थियो। उहाँको सामुबाट आइरहेको आगोको एउटा नदी बगिरहेको थियो। हजारौं हजारले उहाँको सेवा गर्थे; दश हजार गुणा दश हजार उहाँको सामु उभिएका थिए। न्यायको निम्ति अदालतको बैठक बसेको थियो, र पुस्तकहरू खोलिए। **दानिएल ७:९-१०**

यहाँको कल्पनाले हामीलाई विशाल अदालत को दृश्य दिन्छ जहाँ सबै संकलन गरिएको निगरानी डेटा जाँच गरिन्छ र प्रत्येक व्यक्तिले उनीहरूको इनाम वा सम्भवतः उनीहरूको दण्डको सामना गर्नुपर्नेछ। यो सान्ता क्लज कथाको गम्भीर पक्ष हो। हामी अहिले सजिलो स्तरको कुरा गर्दैछौं जसमा हामी बच्चाहरूको न्याय गर्दछौं; हामी एक सर्वशक्तिमान ईश्वरको साथ कुरा गरिरहेका छौं जसको स्तर असीमित रूपमा उच्च छ। दानियल ७ ले हामीलाई त्यो परमेश्वरको दर्शन देखाउँदैन जो उत्तरी ध्रुवबाट एक प्रकारको हरिणमा सवारी हुने, बरु एक भव्य सिंहासनमा बस्नुहुने ईश्वर जसबाट आगोको ज्वाला निस्केर आउँदछ र एक आकाशीय दलको साथ कुकर्महरूलाई मृत्युदण्ड दिन तयार छन्।

हामी सान्त्वनाका लागि येशूतर्फ फर्कन्छौं, तर त्यसपछि हामी उहाँको वचनहरू पढ्छौं र डराउँछौं:

म तिमीहरूलाई भन्दछु, हरेक व्यर्थको कुरा जो मानिसहरू बोल्दछन्, न्यायको दिनमा तिनीहरूले त्यसको लेखा दिनुपर्नेछ।'किनकि तिम्हा वचनहरूले तिमी निर्दोष ठहरिनेछौ, र तिम्हा वचनहरूले तिमी दोषी ठहरिनेछौ।" **मती १२: ३६-३७**

“साँघुरो ढोकाबाट भित्र पस, किनभने विनाशमा पुऱ्याउने ढोका फराकिलो र बाटो सजिलो हुन्छ, र यसबाट भित्र पस्नेहरू धेरै हुन्छन्। 14किनभने जीवनमा पुऱ्याउने ढोका साँघुरो हुन्छ र बाटो कठिन हुन्छ, जसले चाहिँ जीवनमा पुऱ्याउँछ, र त्यो भेट्टाउने थोरै नै हुन्छन्। **मती ७: १३-१४**

यो यस सोचाइमा छ कि जवान मार्टिन लुथर, आफ्नो पहिलो धार्मिक सेवा को जिम्मेवारी, परमेश्वरको भव्यता को विचार संग अभिभूत थियो।

मैले मनमनै सोचें, "कसको जिब्रोले म त्यस्तो महिमालाई सम्बोधन गर्नेछु, पृथ्वीका शासकहरूको उपस्थितिमा सबै मानिसहरू डरले थरथर

काँम्दछन् भने? त्यो पवित्र महिमित जसलाई मैले आफ्ना आँखा उठाउनु पर्छ वा हात उठाउनु पर्छ, भने म को हुँ र? स्वर्गदूतहरू उहाँको वरिपरि घेरा हाल्दछन। उसको नाउमा पृथ्वी काँम्दछ। र के म, दयनीय सानो मानिस, 'मलाई यो चाहिन्छ, मैले त्यो मागे' भनेर भन्दछु? किनकि म धूलो र खरानी हुँ र पापले भरिएको छु र म जीवित, अनन्त र साँचो परमेश्वरसँग कुरा गर्दछु।”

यस किसिमको डरले सास्ती दिन्छ। लुथरको विचारको प्रगतिमा हामीले प्राकृतिक निष्कर्षको अभिव्यक्तिलाई देख्छौं।

म विश्वास गर्न सकिदैन कि मैले सोचेको वा गरेको वा प्रार्थना गरेकोमा परमेश्वर संतुष्ट हुनुभयो। मैले प्रेम गरिन, अस्वीकार गरे, मैले पापीहरूलाई दण्ड दिने धार्मिक परमेश्वरलाई घृणा गरे। निस्सन्देह, र गम्भीर गडबडीको साथ (सायद ईश्वरनिन्दा पनि), म परमेश्वरसँग क्रोधित भएँ र भने, 'मानौं यो साँचो पापको लागि पर्याप्त छैन जो मूल पापको माध्यमबाट अनन्तसम्म हराउँदछन्। र फेरि दस आज्ञाको माध्यमबाट प्रत्येक प्रकोप द्वारा कुल्चिन्छ। परमेश्वर आफैले उहाँको धार्मिकता र क्रोधको लागि हामीलाई धम्की दिएर सुसमाचारमा पीडा थप्नु हुन्छ।

के यो एक व्यक्ति अनुगमन को अपरिहार्य परिणाम होईन, जाँच गर्न को लागी यदि तिनीहरूले गलत काम गर्छन् कि गर्दैनन् र असफलताको लागि सजायको धम्की दिन? के सम्पूर्ण प्रक्रियाले संकेत गर्दैन कि त्यस्ता देवताले असफलताको अपेक्षा गर्दछ र वास्तवमा असफलता प्रक्रियालाई सजिलो बनाउन सक्छ?

इसाई धर्मले कारण दिन्छ कि परमेश्वरको न्यायले दण्डको माग गर्दछ, र यसको जवाफमा परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई प्रायश्चित्तको बलिदानको रूपमा प्रदान गर्नुहुन्छ। अप्रसन्न परमेश्वरको क्रोधलाई पूरा गर्न, जसको कानूनको उल्लंघन भएको छ, परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई मृत्युदण्ड प्रदान गर्न प्रस्ताव गर्नुहुन्छ। यो

दयाको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। हामीले पाउनु पर्ने मृत्यु परमेश्वरको पुत्रले भुक्तानी गर्नुभयो।

सोधिनु पर्ने प्रश्न यो हो - न्यायले व्यवस्था भंग गर्नेहरूको मृत्युको माग गर्दछ भन्ने कसको सोचाई थियो?

3. धार्मिकता र न्याय

इतिहासका विद्यार्थीहरूका लागि, राजाको दिव्य अधिकार र कानूनको शासनको बीचमा प्रतिस्पर्धा निर्वाचित संसदले प्रशासित गरेको सरकारको दुई फरक धारणाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। हुनसक्छ यो संयोग भन्दा बढी हो कि दुई चलचित्रहरूमा जूलियस सीजर र ओलिभर क्रोमवेलको जीवन चित्रण गर्दा हामी एकै अभिनेता भेट्न सक्दछौं: रिचर्ड ह्यारिस। ओलिभर क्रोमवेलले इ इङ्ल्यान्डको संसदलाई आफ्ना राजा चार्ल्स १ लाई मृत्युदण्ड दिन नेतृत्व गरेका थिए। जुलियस सीजर रोमी साम्राज्यको सुरुवात स्थापित गर्न रोमी गणतन्त्रको विरुद्ध लागे।

उनका सिपाहीहरूको बफादारी र उनको सैन्य जीत उनको शक्ति को आधार मा थिए। कुनै पनि देश राजतन्त्र वा प्रजातन्त्रले शासन गरेको होस् यी सबै बाबजुद त्यहाँ एउटा कुरा छ जसमा सबै सहमत छन्: कानूनको प्रयोगलाई शक्तिशाली बनाउन बलको प्रयोग गरिन्छ।

अक्सफोर्ड अंग्रेजी शब्दकोशमा कानूनको नियमलाई यसरी परिभाषित गरिएको छ: "समाजमा कानूनको अधिकार र प्रभाव, विशेष गरी जब व्यक्तिगत र संस्थागत व्यवहारलाई अवरोधको रूपमा हेर्दछन्; (यसकारण) सिद्धान्त जसअनुरूप समाजका सबै सदस्यहरू (सरकारमा समावेश भएका पनि) सार्वजनिक रूपमा सार्वजनिक गरिएको कानुनी धारा र प्रक्रियाहरूमा समान रूपमा मानिन्छ।" यो मोसाइक

महिलाको चित्रले कानूनको भंग गर्नेहरूलाई दण्ड प्रदान गर्न तरवार र इनाम प्रदान गर्न हथेलीको हाँगा दुवैको चित्रण गर्दछ। ईश्वरीय अधिकारको सिद्धान्तले मध्य युगको अवधिमा प्रभुत्व जमाएको समाजमा राजा शासन व्यवस्थालाई ईश्वरको प्रतिनिधिहरूको रूपमा प्रस्तुत गरेको थियो।

बिशप जैक-बोनिग्ने बोस्युट (१६२७--१७०४), ईश्वरीय अधिकारका प्रमुख फ्रान्सेली सिद्धान्तवादीहरू मध्ये एक थिए, राजाको व्यक्तित्व र अधिकार पवित्र थिए भनेर जोड दिए। कि उनको शक्ति एक बुबाको नमुनामा प्रस्तुत गरियो र परमेश्वरबाट उत्पन्न; एक पूर्ण व्याक्तिको रूपमा लइएको थियो, र त्यो कारण द्वारा शासित थियो (जस्तै, प्रथा र पूर्ववर्ती)।

यो यही परिप्रेक्षमा हो कि मध्य युगको समयमा बाइबलका अनुवादकहरूले न्यायको बारेमा उनीहरूको बुझाइलाई आकार दिएका थिए।

धार्मिकता र न्याय तपाईंको सिंहासनको जग हुन्; करुणा र सत्यता तपाईंको अघि-अघि जानेछन्।

भजनसंग्रह ८९: १४ (KJV)

बादलहरू र अन्धकार उहाँको वरिपरि छन्; धार्मिकता र न्याय उहाँको सिंहासनको जग हुन्। उहाँको अघि-अघि आगो जान्छ, र चारैतिर त्यसले उहाँका शत्रुहरूलाई जलाइदिन्छ। उहाँका बिजुलीहरूले संसारलाई उज्यालो पारे; पृथ्वीले देख्यो, र थरथर काम्यो। परमप्रभुको उपस्थितिमा, सारा पृथ्वीका प्रभुको उपस्थितिमा पहाडहरू मैनजस्तै पग्लिए।

भजनसंग्रह ९७: २-५ (KJV)

यो शक्तिको सिद्धान्त हो जुन परमेश्वरको महिमालाई कमजोर पार्न प्रकट हुँदछ। किनकि म आफ्नो हात स्वर्गतिर उठाएर भन्छु: म सदा-सर्वदा जिउँछु! मैले आफ्नो टलक्क टल्किने तरवारमा सान लाएँ भने, र मेरो हातले न्यायलाई बलियो गरी समातिराख्यो भने म मेरा विरोधीहरूलाई साटो फेर्नेछु, र मलाई घृणा गर्नेहरूलाई बदला दिनेछु। म मेरा काँडहरूलाई रगतले मताउनेछु; अनि मेरो तरवारले मासु खानेछ; मारिएकाहरू र कैदीहरूको, अँ, शत्रुका अगुवाहरूको कप्तानको रगतले।' व्यवस्था ३२:४०-४२ (KJV)

यो लगभग सर्वव्यापी रूपमा विश्वास गरिएको छ कि परमेश्वरको सार्वभौमिकता, र यसैले सबै समुदाय नेताहरू जसले जनतामा शासन गर्छन्, न्यायको आधार तलवार चलाउने शक्तिमा राख्छन् (अर्थात् बाध्य पार्न बल प्रयोग)। न्याय भनेको राम्रो या नराम्रो कार्य अनुसार न्याय गर्नु हो र फलस्वरूप राम्रोलाई इनाम दिनेछ र नराम्रोलाई दण्ड दिइन्छ।

त्यसकारण मृत्युदण्डको धम्की यो हो कि यसले विरोधाभासपूर्ण रूपमा जीवन रक्षा गर्दछ। यस विचारलाई विस्तार गर्दै हामी ईसाई विचारहरूमा यी कुराहरू पढ्छौं:

उहाँको धार्मिक चरित्रमा स्थापित, अनन्त जीवनको लागि परमेश्वरको मापदण्ड कहिल्यै परिवर्तन भएको छैन। भगवानले आफ्नो धार्मिकताको मापदण्ड बदल्नुहुन्न किनकि जब हामी द्रुत टिकट पाउँदछौं न्यायाधीशले गति सीमा बदल्दछन् भने हामी यसलाई पालन गर्न अस्वीकार गर्दछौं। बरु, आदमको पापले पूर्ण आज्ञाकारिताको ऋणमा अनाज्ञाकारिताको लागि शारीरिक र आध्यात्मिक मृत्युको दण्ड थप्यो। कुनै बिना बाहना पापको क्षमा र अनन्त जीवन परमेश्वरको न्यायको पूर्ण सन्तुष्टि बिना असम्भव

छ। यदि एक व्यक्तिलाई बचाउन परमेश्वरले न्यायमा सम्झौता गर्नुहुन्छ भने उहाँ परमेश्वर रहनुहुनेछैन।

ईसाई धर्मशास्त्रको हृदयमा यो धारणा छ कि उहाँको व्यवस्था भंग गर्नेले मृत्यु भोग्नेछ र त्यो नै परमेश्वरको न्याय हो। यो धारणा त्यस विचारको आधारमा रहेको छ कि मृत्युको धम्कीमा परमेश्वरको सिंहासन स्थापित भएको छ। उहाँको आज्ञा उल्लंघन गर्नेहरूको इन्साफ र निन्दामा पनि उहाँको सिंहासन स्पष्टतः स्थापित छ।

यद्यपि भजनसंग्रह ८९मा हामी पढ्छौं कि परमेश्वरको अनुहार अघि दया आउँदछ। त्यस अपराधीको मृत्युको माग गर्ने न्यायको यो धारणामा हामी कसरी दयालाई समावेश गर्दछौं? हामी अंग्रेजी शब्द दया को मूल अर्थलाई विचार गरौं।

दया (मध्य अंग्रेजी, एङ्ग्लो-फ्रान्सेलीबाट मर्सी, मध्यकालीन ल्याटिनबाट मर्सिडी, मर्से, ल्याटिनबाट, "मूल्य तिरेको, ज्याला", मार्कबाट, मर्सी "व्यापारिक") परोपकार, क्षमा र दयालु भन्ने शब्दहरू छन् विभिन्न प्रकारका नैतिकतामा, धार्मिक, सामाजिक र कानुनी प्रसङ्गमा हेर्दा।

दया मूल्य वा भुक्तानी तिरेको मार्फत आह्वान गरिएको छ। तसर्थ, यस परिभाषामा, न्यायको ऋण पूरा भएमा दयाको माग गर्न सकिन्छ। न्याय यसको सम्मान र निष्ठा कायम गर्न सन्तुष्ट हुनु पर्छ। त्यसकारण, यदि तिनीहरूलाई जो कसैले भुक्तान गरे पनि, ऋणको ज्याला तिरेको छ भने, त्यसोभए न्यायले आफ्नो निष्ठा कायम राख्छ, र दया दिन सकिन्छ। यसले मेलमिलापको ईसाई सिद्धान्तलाई परिचय गर्दछ जसलाई "दण्डको सट्टा" भनिन्छ।

दण्ड प्रतिस्थापन (कहिलेकाँही, पुरानो लेखोटहरूमा, जसलाई फोरेंसिक सिद्धान्त भनिन्छ) इसाई ईश्वरत्वमा गरिएको प्रायश्चित्तको सिद्धान्त हो, जुन तर्क गर्दछ कि ख्रीष्ट आफैले आफ्नो बलिदान छनौट गरेर, पापीहरूको

ठाउँमा सजाय (दण्ड) दिइयो, जसले न्यायको मागलाई सन्तुष्ट पार्छ ताकि परमेश्वरले पापलाई माफी दिन सक्नुहुन्छ।

दया शब्दको अर्थले मजदूरी वा ऋण भुक्तान भइरहेको बारेको यो विचारलाई व्यक्त गर्दछ। प्रोटेस्टेन्ट परम्परामा यो ऋण केवल हाम्रो तर्फबाट ख्रीष्टको मृत्युको माध्यमबाट भुक्तान गर्न सकिन्छ। रोमन परम्परामा एक व्यक्तिले आफ्नो प्राणको उद्धारमा सहयोग पुऱ्याउन असल कामहरू गरेर योग्यता थप्न सक्छ। सारांशमा, हामी देख्छौं कि न्यायको बारेमा मानव धारणा, धर्मशास्त्र र मानवता दुवै कानूनको सिद्धान्त लागू गर्न कठोर सजाय वा मृत्युसमेत आवश्यक छ भन्ने सिद्धान्तमा आधारित छन्।

यस प्रणालीको लागि त्यसैले निगरानी, न्याय, निन्दा र मृत्यु आवश्यक छ। यी कुराहरू न्यायको अवधारणामा अन्तर्निहित छन्। हामीले सोध्नु पर्ने प्रश्न हो, के यो न्याय प्रणालीले बिना डर एउटा स्वतन्त्र समाजको निर्माण गर्नसक्छ? यदि परमेश्वर स्वभावमै मृत्युको शिल्पकार हुनुहुन्छ र मृत्यु दिने परम सार्वभौम हुनुहुन्छ भने, त्यसोभए के परमेश्वर स्वयम् परमेश्वर हुनुहुन्छ, मृत्युको मूर्त रूप हुनुहुन्छ? यदि परमेश्वरले हाम्रो प्रत्येक कार्यको अनुगमन गरिरहनु भएको छ र यसलाई ईश्वरीय मापदण्डको बिरुद्धमा जब हामीलाई यसद्वारा मापन गर्नुहुन्छ भने, त्यसोभए, त्यस्तो ठाउँ कसरी हुन सक्छ जहाँ उहाँका प्रजाहरू मृत्युको आतंकबाट मुक्त हुन्छन्? यस ढाँचामा परमेश्वर सधैं न्याय, निन्दा र मृत्युसँग सम्बन्धित हुनुहुनेछ।

यो क्षेत्रमा म तपाईंलाई यो पुस्तक को बाँकी अंशमा जान एक फड्कोमार्ने तकताको रूपमा तीन बाइबल अंशहरू राख्न चाहन्छु।

किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्छ, तर सबै न्याय गर्ने काम पुत्रलाई दिनुभएको छ। **यूहन्ना ५: २२**

तिमीहरू मानव दृष्टिले न्याय गर्दछौ। म {येशू} कसैको न्याय गर्दिनँ।
यूहन्ना ८: १५

प्रेम सहनशील हुन्छ र दयालु हुन्छ। प्रेमले डाह गर्दैन, न शेखी गर्छ। प्रेम हठी हुँदैन, न ढीट हुन्छ। प्रेमले आफ्नै कुरामा जिद्दी गर्दैन, झर्को मान्दैन, खराबीको हिसाब राख्दैन। १ कोरिन्थी १३: ४-५

यी तीन खण्डहरूले मृत्युको धम्कीमा आधारित इन्साफ र न्यायको विचारलाई सीधै चुनौती दिन्छ। येशूले हामीलाई भन्नुभएको छ कि न त उहाँका पिताले न त आफू स्वयंले न्याय गर्नुहुन्छ, निन्दा गर्नुहुन्छ, कसैलाई सजाय दिनुहुन्छ वा प्रयास नै गर्नुहुन्छ। बाइबलको महान् प्रेमको अध्यायले हामीलाई भन्दछ कि प्रेमले गलत कार्यको सूची राख्दैन। परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ, र परमेश्वरको यो पूर्ण प्रेमले सबै डर भगाउनेछ वा हटाउँछ (१ यूहन्ना ४: ८, १८)। सान्ता क्लाउज जस्तो हैन जससँग राम्रो र नराम्रो कार्यको सूची छ, परमेश्वरले "कुनै गल्तीहरूको अभिलेख राख्नुहुन्न।" यदि उहाँले कुनै सूची वा अभिलेख राख्नुहुन्न भने, तब सिद्धान्तहरूको सम्पूर्ण दस्तावेज जसमा मानवताले बुझ्ने धार्मिकता र न्याय त्यो गलत छ। जसरी येशूले हामीलाई भन्नुभएको छ, "तपाईं शरीर अनुसार न्याय गर्नुहुन्छ।" बाइबलले हामीलाई बताउँछ:

दुष्टले आफ्नो बाटो र अधर्मीले आफ्नो विचार त्यागोस्, र परमप्रभुतिर फर्कोस्, र उहाँले त्यसमाथि कृपा गर्नुहुनेछ। हाम्रा परमेश्वरतर्फ त्यो फर्कोस्, र उहाँले त्यसलाई सितैमा क्षमा गर्नुहुनेछ। "किनकि मेरा विचारहरू तिमीहरूका विचार होइनन्, र तिमीहरूका चाल मेरा चाल होइनन्," परमप्रभु भन्नुहुन्छ। जसरी आकाश पृथ्वीभन्दा अलगो छ, त्यसरी नै मेरा चाल तिमीहरूका चालभन्दा र मेरा विचार तिमीहरूका विचारभन्दा अलगो छन्। यशैया ५५: ७-९

के हामी सुनिश्चित छौं कि हामीले परमेश्वरको न्यायलाई ठीकसँग बुझ्छौं? यी बाइबल पदहरू हामी कसरी व्याख्या गर्न सक्छौं र ती विपरीतहरू जस्तो देखिने अरु थुप्रैसँग मिलापमा राख्नसक्छौं? जब हामीले न्याय प्रणालीले त्यस्तो प्रक्रियाको माग गरेको बुझ्दछौं भने कसरी प्रेमले गलतको अभिलेख राख्न सक्दैन? यी विचारहरू विरोधाभासी छन्, र हाम्रो काम भनेको प्रार्थनाको साथ यस विरोधाभासको समाधान गर्नु हो ताकि परमेश्वरको साँचो न्याय र कृपा हामीलाई प्रकट गर्न सकियोस्।

४. निन्दा गर्ने न्यायको शुरुवात

येशूका जीवन र शब्दहरूले हामीलाई परमेश्वर पिता वास्तवमा कस्तो हुनुहुन्छ भनेर महिमित ज्योति प्रकट गर्दछ। जब येशूले भन्नुभयो कि न त उहाँ न उहाँको पिताले न्याय गर्नुहुन्छ, प्रयास गर्नुहुन्छ वा कसैको निन्दा गर्नुहुन्छ, तत्काल प्रश्न जसलाई सम्बोधन गर्नु आवश्यक छ त्यो हो: यदि उहाँहरूले कुनै व्यक्तिको निन्दा गर्नुहुन्छ भने, त्यसोभए संसार किन न्याय र निन्दाले भरिएको छ? किन मानिसहरू अरु लाई यति धेरै न्याय गर्छन् र यो सबै कहाँ बाट शुरु भयो?

जब अदनको बगैंचामा आदम र हव्वाले निषेधित फल खाए पछि परमेश्वर उनीहरू कहाँ पुग्नुहुन्छ उनीहरू डरले भागे र उहाँबाट लुके। उनीहरू न्याय र परमेश्वरबाट हुने सम्भावित निन्दाबाट डराएका थिए, किनभने उनीहरूले जानेका थिए उनीहरूले गरेको कार्य गलत थियो।

मानिसले भने, “जुन स्त्री तपाईंले मलाई मसँगै रहन भनी दिनुभएको थियो, त्यसैले मलाई त्यो रूखको फल दिई र मैले खाएँ।” **उत्पत्ति ३: १२**

आदमले न्याय गरे कि एउटी महिला बनाएर परमेश्वरले गल्ती गर्नुभयो जसले उसलाई गलत दिशामा जान प्रलोभन देखायो। यो स्पष्ट छ कि आदमले आफ्नो कार्यको दोष परमेश्वरमाथि राखे। आदमले तर्क गरे कि उसले गरेको कामको सजायको रूपमा उसको जीवनको अन्त गर्न परमेश्वर आउनुभएको हो। के परमेश्वरले उनीहरूलाई जुन दिन फल खानेछन् त्यसै दिनमा मर्नेछौं भन्नुभएको थिएन र?

हामीलाई थाहा छ कि निम्नलिखित शब्दहरूबाट आदमलाई मृत्युको डर थियो:

किनकि छोरा-छोरीहरू मासु र रगतका सहभागी भएका हुनाले उहाँले पनि त्यही स्वभाव लिनुभयो, ताकि मृत्युद्वारा नै मृत्युको शक्ति

भएकोलाई, अर्थात् दियाबलसलाई उहाँले नष्ट गरून्, र मृत्युको डरले आजीवन बन्धनमा परेकाहरूलाई उहाँले मुक्त गरिदेऊन्। हिब्रू २: १४-१५

मानव जातिको रूपमा हामी मृत्युदेखि डराउँछौं। यो आदमबाट पाउने हाम्रो उत्तराधिकारको हिस्सा हो। आदमले तर्क गरे कि उहाँको निर्देशनहरू पछ्याउन नसकेकोमा परमेश्वरले उनलाई मार्न चाहानु भयो। आदमले परमेश्वरलाई समस्याको लागि जिम्मेवार ठहराए र त्यसकारण गल्ती गरेकोमा परमेश्वरले मृत्युदण्ड भोग्नुपर्छ भनेर आरोप लगाए। उनले यो सीधै भनेनन्, तर बाइबलले शुरुदेखि के भएको थियो बताउँदछ।

र पृथ्वीमा वास गर्ने सबैले त्यस पशुको पूजा गर्नेछन्, अर्थात् तिनीहरूले, जसको नाउँ संसारको सृष्टिदेखि नै मारिनुभएका थुमाका जीवनको पुस्तकमा लेखिएको छैन। प्रकाश १३: ८

के हामी पक्का हुन सक्छौं कि आदमले परमेश्वर र उहाँको पुत्रको बारेमा त्यस्तै महसुस गरे?

किनभने पापमय शरीरतिर लागेको मनचाहिँ परमेश्वरप्रति शत्रुता हो। परमेश्वरका व्यवस्थाको अधीनमा त्यो हुँदैन, न त त्यो कहिल्यै हुन सक्छ। रोमी ८: ७

जब आदमले परमेश्वरको आज्ञा उल्लंघन गरे, ऊ पापमा फसे। उसको दिमाग परमेश्वरसंग लडाईंमा गयो। ऊ अब परमेश्वरको नियम पालन गर्न चाहँदैन थियो। उनको दिमाग ईश्वरप्रति दोषारोपण र निन्दाले भरिएको थियो। किनभने उसले शैतानलाई आफ्नो मालिकको रूपमा छान्दछ र त्यसकारण शैतानको जस्तै सोचन थाल्छ। शुरुबाट शैतानले के सोच्यो? येशूलाई मार्न खोजिरहेका यहूदी अगुवाहरूलाई येशूले के भन्नुभयो सुन्नुहोस्:

तिमीहरू आफ्नो पिता दियाबलसका हो, र तिमीहरूका पिताको इच्छा पूरा गर्ने तिमीहरूको सङ्कल्प छ। त्यो त सुरुदेखि नै हत्यारा थियो, र सत्यसँग त्यसलाई केही वास्ता छैन। किनभने त्यसमा केही सत्य छैन। जब त्यसले झूट बोल्दछ, त्यो आफ्नै स्वभावअनुसार बोल्दछ, किनभने त्यो झूटो हो र झूटको पिता हो। यूहन्ना ८: ४४

शैतानले शुरुदेखि नै परमेश्वरको पुत्रको हत्या गर्न चाह्यो। उनी ख्रीष्टको स्थान लिन र परमेश्वर बराबर हुन चाहन्थे।

ए बिहानको तारा, प्रभातको पुत्र, तँ स्वर्गबाट कसरी खसेको छस्! उहिले जाति-जातिहरूलाई होच्याउने, तँ कसरी भूँइमा तल खसालिइस्। तँले आफ्नो हृदयमा भनिस्, “म स्वर्गमा उक्लनेछु। परमेश्वरका ताराहरूभन्दा माथि म मेरो सिंहासनलाई उच्च पार्नेछु। पवित्र पर्वतको सबैभन्दा उच्च टाकुरामा सभासद्को पर्वतमा म विराजमान हुनेछु। म बादलको टुप्पाभन्दा माथि उक्लनेछु, म आफूलाई सर्वोच्च परमेश्वर जतिकै बनाउनेछु।” यशैया १४: १२-१४

यहूदी नेताहरूको बोली र कार्यहरूमा येशूतर्फ प्रकट भएको शैतानको भावनालाई हामी देख्छौं। उनीहरूले घृणा र परमेश्वरको पुत्रको हत्या गर्ने चाहानामा शैतानको चाहनाहरू हामी देख्दछौं जसले शुरुदेखि नै परमेश्वरको पुत्रलाई मार्न चाहेका थिए र उनको स्थानलाई पितासँग समान ठानेका थिए; सबै भन्दा उच्च। यो शैतान हो जसले आरोप र निन्दाको भावना उत्पन्न गर्‍यो। बाइबलले उसलाई “भाइहरूलाई दोष लगाउने” भन्दछ।

त्यो ठूलो अजिङ्गर तल फालियो— त्यो प्राचीन सर्प, जो सारा संसारलाई बहकाउने दियाबलस वा शैतान हो। त्यो पृथ्वीमा फ्याँकियो र त्यसका दूतहरू त्यसका साथसाथै फ्याँकिए। तब मैले स्वर्गमा यसो भनिरहेको एउटा ठूलो आवाज सुनें, “अब हाम्रा परमेश्वरको मुक्ति, शक्ति, राज्य र

उहाँका ख्रीष्टको अधिकार आएको छ। किनकि हाम्रा भाइहरूलाई दोष लगाउने, जसले हाम्रा परमेश्वरको सामुन्ने तिनीहरूलाई दिनरात दोष लगाउँछ, त्यो तल फ्याँकिएको छ। प्रकाश १२: ९-१०

अभियोगीको आत्मा आदमको हृदयमा प्रवेश गर्दछ र उसले हत्वालाई आफ्नो प्रलोभनकर्ताको रूपमा सृष्टि गरेको कारण उसले परमेश्वरको पुत्रको न्याय गर्यो, आरोप लगायो र परमेश्वरको पुत्रको निन्दा गर्‍यो। यो आदममार्फत संसारमा न्याय र निन्दाको भावना आयो। आदमले परमेश्वरसँग माफी मागेनन्; आदमलाई लागेन कि उसको पाप क्षमा हुन सक्छ। नोआको विपरीत, यस बिन्दुसम्म आदमले परमेश्वरको नजरमा अनुग्रह पाएनन् (उत्पत्ति ६: ८)। आदम पश्चतापी र विश्वास (ख्रीष्टको आत्मा) ले भन्दा बरु दोषारोपण र अविश्वास (शैतानको आत्मा)ले भरिएको थियो। प्रेरित पावल यस गहन सत्यलाई यस पदमा व्यक्त गर्दछन्:

अनि एउटा पाप गर्नेद्वारा जे आयो, दान त्यस्तो हुँदैन; किनकि एउटै अपराधबाट दण्डको आज्ञाका लागि न्याय आयो; तर अनेकौं अपराधहरूबाट धर्मीकरणका लागि अनुग्रहको वरदान आयो। रोमी ५:१६ (KJV)

हामीले यस पदलाई होशियारीले हेर्नु पर्छ किनकि धेरैले यस पदलाई परमेश्वरले आदमको निन्दा गरेको रूपमा देख्दछन्। यहाँ एक प्रसिद्ध बाइबल टिप्पणी छ:

न्याय - वाक्य; घोषित दण्ड। शब्दले ठीकसँग न्यायाधीशले पारित गरेको वाक्यलाई अभिव्यक्त गर्दछ। यहाँ यसको अर्थ यो हो कि परमेश्वर न्यायकर्ताको रूपमा आदममा एउटा अपराधको निम्ति घोषणा गर्नुहुन्छ, जसमा उसले आफूलाई र उसको सन्तानलाई विनाशमा सहभागी गराएका थिए। उत्पत्ति २:१७; उत्पत्ति ३: १७-१९। अल्बर्ट बार्नेस कमेन्टरी

धेरै बाइबल संस्करणहरूले यो आदमलाई निन्दा गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने धारणालाई समर्थन गर्दछ।

परमेश्वरले येशू ख्रीष्टद्वारा सबै थोक सृजना गर्नुभयो। एफिसी ३: ९:।

यो सितैको वरदान त्यस्तो होइन जो पापबाट गर्नेबाट आयो। **किनभने एउटा अपराधको कारणले निन्दाको परिणामस्वरूप न्याय आयो।** तर सितैको वरदान जुन धेरै अपराधगर्नेहरूबाट धर्मिकरणको लागि आयो। **रोमी ५: १६ (NKJV)**

सितैको वरदानचाहिँ त्यस एक जना मानिसको पापको नतीजाजस्तै होइन। **किनकि एउटा अपराधको इन्साफले दण्डको आज्ञा ल्यायो, तर धेरै अपराधका पछि आउने सितैको वरदानले निर्दोषीकरण ल्याउँछ। रोमी ५: १६ (NNRV)**

यी अनुवादहरूले संकेत गर्दछ कि आदमको अपराधले उनीमाथि परमेश्वरको निन्दा आयो। यद्यपि, हामीलाई याद छ कि यूहन्ना ५:२२ मा पिताले कसैलाई दोषी ठहराउनुहुन्न भनेर येशूले हामीलाई भन्नुभएको थियो, त्यसैले यो सत्य हुन सक्दैन। युवाको शाब्दिक अनुवादलाई विचार गर्नुहोस्:

तर एक जना पाप गर्ने मार्फत जस्तो सितैको वरदान होइन, किनकि न्याय वास्तवमै निन्दा गर्नलाई एक हो, तर वरदान धेरै अपराधहरूको धर्मि घोषणा गर्न हो। **रोमी ५: १६ (YLT)**

हामीले यो अनुवादबाट याद गर्यौं कि न्याय एक निन्दा गर्नेको हो। यहाँ अनुवाद गरिएको ग्रीक शब्द इक हो जसको अर्थ हो:

एक प्राथमिक निपात जसले जनाउँछ कि मूल (केन्द्रविन्दु जहाँबाट गति वा कार्य अगाडि बढ्छ), बाट, बाहिर। कडा समन्वय। **स्ट्रोगं बाइबल शब्दकोष**

यसले यो भन्दछ कि न्याय एक, आदम, बाट निन्दा को लागी आयो। आदम न्याय र निन्दाको मानवीय मूल बिन्दु हो। धेरै अपराधको बदलामा ख्रिष्टलाई उहाँको धार्मिकताको सितैको उपहारको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। ख्रीष्ट आदमको विपरित हुनुहुन्छ। ख्रीष्टले स्वतन्त्र रूपमा अनुग्रह र धार्मिकता दिनुहुन्छ जबकि आदमले न्याय र निन्दा दिन्छ। इसाई संसारले यस पदको अर्थलाई पूर्ण रूपमा गुमाएको छ।

रोमी ५ अध्यायको सुरुमा हामी त्यस्तै समस्या देख्दछौं जुन कसको निन्दा गरिरहेको छ भन्ने बारेमा उठेको थियो।

तर परमेश्वरले हाम्रा निम्ति उहाँको प्रेम यसैमा देखाउनुहुन्छ, कि हामी पापी छँदै ख्रीष्ट हाम्रा निम्ति मर्नुभयो। यसकारण उहाँको रगतद्वारा धर्मो ठहरिएका हुनाले झन् बढी हामी परमेश्वरको क्रोधबाट उहाँद्वारा बचाइनेछौं। रोमी ५: ८-९

हामी कसको क्रोधबाट बचाइएका छौं? केही संस्करणहरू हेरौं:

तर अब उहाँकै रगतद्वारा धर्मो ठहरिएका थिए, हामी उहाँ मार्फत **परमेश्वरको क्रोधबाट बचाइनेछौं। रोमी ५: ९ (NASB)**

किनकि अब हामी उहाँको रगतद्वारा धर्मो ठहरिएका छौं, हामी कति बढि गरेर उहाँ मार्फत **परमेश्वरको क्रोधबाट बचाइनेछौं! रोमी ५: ९(NIV)।**

"परमेश्वरको शब्द" NASB मा अनुवादक द्वारा आपूर्ति गरीन्छ र तिनीहरूले यसलाई **ईटालिक** को साथमा स्वीकार गर्छन्, तर एनआईभी र अन्य अनुवादहरूमा यो

केवल ईश्वरको क्रोधको रूपमा व्यक्त गरिएको छ। ग्रीकमा परमेश्वर भन्ने शब्द समावेश छैन। यदि पद ९ मा परमेश्वरको क्रोध भनि अर्थ लगाइयो भने, तब यसले ८ पद को अर्थलाई भ्रममा पार्छ जहाँ परमेश्वरले हामीलाई उहाँको प्रेम प्रकट गर्नुहुन्छ। के तपाईं एकै समयमा कसैप्रति माया र क्रोध प्रदर्शन गर्न सक्नुहुन्छ? के तपाईं एकै समयमा कसैलाई बचाउन र मार्न इच्छा गर्न सक्नुहुन्छ?

नयाँ किंग जेम्स र किंग जेम्सले यसलाई सही अनुवाद गरेको छ। यी संस्करणहरूले मात्र हामी क्रोधबाट मुक्त हुनेछौं भनेर भन्छन्। हामी कसको क्रोधबाट बचाइएका छौं? पद १० ले बताउँछ कि कुनै समय हामीहरू परमेश्वरका शत्रुहरू थियौं। माथि उल्लेखित रोमी ५: १६, ७ का पछिका पदहरूले, हामीलाई बताउँछ कि आदमबाट निन्दा आयो। तसर्थ, हामी ख्रीष्ट मार्फत आदमबाट पाएको निन्दाबाट बचाइन्छौं। यस सन्दर्भमा रोमी ८: १ प्रख्यात पदले अझ धेरै अर्थ राख्छ।

यसकारण अब ख्रीष्ट येशूमा भएकाहरूलाई दण्डको आज्ञा छैन जो शरीर अनुसार होइन तर आत्मा अनुसार हिँड्दछन्। **रोमी ८: १**

जब तपाईं ख्रीष्टको आत्माले भरिपूर्ण हुनुहुनेछ त्यहाँ कुनै निन्दा हुन सक्दैन किनकि ख्रीष्टले निन्दा गर्नुहुन्छ। जब तपाईंसँग उहाँको आत्मा हुन्छ तब तपाईं दोष लगाउनुहुन्छ। यो येशूले हामीलाई सिकाउनुभएको छ।

अरूको न्याय नगर, त्यसरीनै तिम्रो न्याय पनि हुनेछैन। **मती ७: १**

धेरैजसो मानिसहरू विश्वास गर्छन् कि जब हामी ख्रीष्टमा छौं तब हामीलाई दोषी ठहराउँदैन किनकि येशू हामीलाई परमेश्वरको दण्डबाट बचाउनुहुन्छ। परमेश्वर कस्तो हुनुहुन्छ भन्ने बारेमा यो एउटा डरलाग्दो सोच हो, र यो गलत छ, किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्छ वा दोषी ठहराउनुहुन्छ भनेर येशूले हामीलाई बताउनुभएको थियो।

जब हामी ख्रीष्टमा हुन्छौं, तब निन्दाको आत्माले हामीलाई छोड्छ र पिता र उहाँको पुत्रको आत्माले प्रतिस्थापन गर्दछ; एक आत्मा जसले अरूलाई निन्दा गर्दैन र त्यसैले हामी अरूलाई निन्दा गर्न पनि बन्द गर्दछौं।

के तपाईं देख्न सक्नुहुन्छ कि यो सुरुदेखि नै आदम नै थियो जसले परमेश्वरको पुत्रको न्याय र निन्दा गर्‍यो, र निन्दाको प्रकृया मार्फत हत्या भयो, थुमालाई संसारको सुरुदेखि नै मारिएको थियो?

जब हामी रोमी ५:१६ लाई परमेश्वरले आदमको न्याय र निन्दा गर्दैहुनुहुन्छ भनि भन्दछौं भने, हामी देखाउँछौं कि हामी आदमले जस्तै सोच्यौं; हामी कल्पना गर्छौं कि परमेश्वर एक निन्दा गर्ने व्यक्ति हो जब वास्तवमा यो हामी हो। हामी परमेश्वरमा हाम्रो सोचको घोषणा गर्छौं र उहाँलाई हामीजस्तै हुनको लागि कल्पना गर्छौं।

तैले यी सब काम गरेको छस्, र म चूप लागें, तैले सोचिस् म सर्वथा तँजस्तै छु। तर म तँलाई हप्काउनेछु, र तेरै मुखको अगि तेरो दोष देखाउनेछु। **भजनसंग्रह ५०: २१**

५. धारणा, प्रक्षेपण, र वास्तविकता

मैले भर्खरै मेरो खोजी ईन्जिनमा "मैले सोचेजस्तो तपाईं त्यस्तो व्यक्ति हुनुहुन्न।" भन्ने वाक्य टाइप गरेपछि मैले टिप्पणीहरू पढिरहेको थिएँ, मैले उनीहरूको रिस, शोक र निराशा व्यक्त गर्ने धेरै व्यक्तिको कथाहरू पढेँ जुन व्यक्तिसँग उनीहरू सम्बन्धमा रहेका थिए तर पछि महसुस गर्दा उनीहरू वास्तविक व्यक्ति जस्तो थिएनन्। धारणा र वास्तविकता पूर्ण रूपमा भिन्न थिए।

दुई व्यक्तिलाई प्रेममा पर्न डोहोयाउन सँगै जोडिएका घटनाहरू प्रायः दुई पक्षहरूले पूर्ण रूपमा फरक रूपमा वर्णन गर्दछन्। मुस्कान, उपहार र छुवाईहरू जुन सामान्यतया महिलाले बुझ्दछन् कि उसले वास्तवमा उनको चासो राख्छन् जसको फरक अर्थ लाग्न सक्छ। दुर्भाग्यवस, प्रायः यी घटनाहरू ती चीजहरू हुन् जुन मानिस आफूले चाहेको कुरा लिनको लागि इच्छुक छ। यो पक्कै यसको विपरित पनि हुन सक्छ, र हाम्रो संसारमा कुनै पनि सम्बन्धमा सम्भावित हेरफेर हुने सम्भावना रहन्छ।

यी चीजहरू प्रायः त्यस्तै हुन्छ जब तपाईं व्यक्तिको चरित्र बुझ्नु भन्दा पहिले कुनै व्यक्तिसँग चाँडै नजिकिनु हुन्छ।

कथाहरू पढ्ने क्रममा मैले एउटा फरक कथा भेटेँ जसले स्वर्गमा बस्नुहुने हाम्रा बुबाले मानव जातिसँग व्यवहार गर्दा सामना गरिरहेका चुनौतीहरूको केही कुराहरूलाई बताउँदछ:

पुलिस अफिसरको लागि जसले मलाई अस्पताल लग्नुभयो

म डराएको थिएँ तपाईं मलाई चिच्याउदै हुनुहुन्थ्यो, मलाई गाली गर्दै हुनुहुन्थ्यो, मलाई बताउनुहोस् कति स्वार्थी र कायरताले आफैलाई मार्ने प्रयास गर्नु थियो। यसको सट्टामा, तपाईंले मलाई अगाडि सिटमा बस्न दिनु भयो र गाडी चलाउँदै गर्दा मलाई सोध्नुभयो कि यदि मलाई

रेडियोमा चलदै गरेको संगीत मन पर्यो कि भनेर। म रूनु नपरोस् भनेर तपाईंले नाटक गर्नुभयो।

पुलिस अफिसर यी महिलाको नजिक पुग्दा, उनी कल्पना गर्छिन् कि उसले उनको न्याय गर्नेछन् र उनको कामको लागि सजाय दिनेछन्। यस कथामा उनले पुलिसको बारेमा आफ्नो धारणा छोडिन् र उनको कार्यलाई हेरचाह र दयालुको रूपमा व्याख्या गर्न थालिन्।

यस कथाको अन्त्य फरक हुन सक्थ्यो। यदि प्रहरीले उनलाई कारमा हाल्न भन्यो भने, उनले कल्पना गरेको हुन सकिन्छ कि उसले उनलाई सजाय दिन चाहन्छ र उनले गरेको कामको लागि उनलाई पर्दाफाश गर्न चाहन्छ। उनी पुलिससँग चिच्याइरहेकी हुन सकिथन र उनलाई एकलै छाडिदिन भन्न सकिथन। उनको सबै क्रियाकलापहरू उनले पुलिसलाई कुन रूपमा हेरीरहेकिछिन् भन्नेमा आधारित हुने थियो, र उनको धारणाले वास्तवमा के भयो भन्नेमा ठूलो प्रभाव पार्दछ।

के होला यदि ती महिला घर गइ र छोरीलाई यस "डरलाग्दो प्रहरी" बारे जसले उनलाई हानि गर्ने कोशिस गर्नु भनि बताइन्, र उनको छोरीमा पुलिस कस्तो हुन्छ भनेर एउटा धारणा राखिन भने?

धारणा एक वंशाणुगत हुन्छ र अर्को पुस्तामा जान्छ र गलत धारणाको स्थापित हुनजान्छ। जब आदमले रूखको फल खाए, उनले यस्तो गलत धारणा गरे कि परमेश्वरले उसको पत्नीलाई उनको पापको लागि मार्नुहुनेछ। उसले परमेश्वरका शब्दहरूलाई यसरी बुझे कि - यदि तिमीहरूले असल र खराबको जान दिने रूखको फल खायौ भने तिमीहरू मर्नेछौ - यसको मतलब परमेश्वरले उनीहरूलाई मार्नुहुनेछ (उत्पत्ति २:१७)।

हिब्रू शब्दहरूको वास्तविक अर्थ मर्नु, तिमीहरू मर्नेछौ। जब हच्वाले सर्पलाई परमेश्वरको वचन उद्धृत गरे, उनले केहि अर्थमा परिमार्जन गरिन कि यदि हामीले

फल खायाँ भने हामी मर्ने पछि (उत्पत्ति ३: ३)। यही धारणाले आदमलाई यस्तो निष्कर्षमा पुऱ्यायो कि परमेश्वर उसको स्वास्नीलाई मार्न चाहानुहुन्छ। उनले विद्रोहमा फल लिए र परिणाम सामना गर्न दृढ संकल्प गरे।

हव्वा धोकामा थिइन् तर आदम थिएनन्। उनको कार्य परमेश्वरको चरित्रको गलत अवधारणाको आधारमा परमेश्वरको सीधा अवज्ञामा थियो। आदमले परमेश्वरसँग के गर्ने भनेर निर्देशनको लागि उहाँसँग सल्लाह माग्न पर्खेन। उनले सबै चीज आफ्नो हातमा लिए र परिस्थितिलाई न्याय गरे। उनले न्याय गरे कि परमेश्वरले उनीहरूलाई दोषी ठहराउनुभयो किनकि वास्तवमा आदमले परमेश्वरलाई दोषी ठहराए। आदमले परमेश्वरमा अनुमान गरे जुन ऊ आफैले बुझिरहेको थियो यद्यपि, उनको धारणा वास्तविकता थिएन।

आदमले कल्पना गरे कि परमेश्वर एक प्राणी हुनुहुन्छ जसले न्याय, निन्दा, र दण्डित गर्नुहुन्छ। उसले यो महसुस गर्यो किनकि उसले यहि नै परमेश्वर तर्फ गरेको थियो।

१. उसले भगवानलाई अन्यायको रूपमा इन्साफ गरेको थियो।
२. उनले मृत्युदण्ड पाउन लायकको रूपमा परमेश्वरलाई निन्दा गरे।

ईश्वरको बारेमा यी कुराहरू कल्पना गर्नु भनेको केवल जब उसले परमेश्वरलाई देख्यो जुन उसले परमेश्वरलाई गर्ने इच्छा गरेको थियो, उसले कल्पना गरे कि परमेश्वरले उनीहरूलाई त्यो गर्नुहुन्थ्यो। यसले हामीलाई महत्वपूर्ण सिद्धान्ततर्फ डोहोयाउँछ:

हाम्रो जीवनमा महत्वपूर्ण व्यक्तिहरूको गलत धारणाले एउटा एनाको कार्य गर्दछ जब हामी तिनीहरूको उपस्थिति मा आउँछौं र तिनीहरूसँग अन्तर्क्रिया गर्छौं।

आदमको परमेश्वरको चरित्र सम्बन्धित गलत धारणाले आदमको दिमागमा विद्रोह पैदा गर्‍यो, जसले परमेश्वरको पुत्रलाई मार्नको लागि अव्यावहारिक इच्छामा फसे। तसर्थ, जब परमेश्वरको पुत्र बर्गेचामा आदम कहाँ आए, आदमले आफूले परमेश्वरको पुत्रलाई जुन कुरा गर्न सोचेको थिए त्यस कुराले डराए।

आदमले परमेश्वरको पुत्रलाई घृणा गरे र उनको अवस्थाको लागि उनलाई निन्दा गरे र स्त्रीष्टको मृत्युको इच्छा गरे त्यसकारण आदम डराए कि परमेश्वरको पुत्रले उनलाई घृणा गर्नुभयो, निन्दा गर्नुभयो र उसलाई मरेको चाहनुहुन्थ्यो। यो विचार बुझ्नको लागि महत्त्वपूर्ण छ यदि हामी न्यायको आवश्यकता र यसको अर्थ बुझ्न चाहन्छौं भने।

हामी कयिनमा यो सिद्धान्त देख्छौं। कयिनले आफ्नो भाइलाई मारिसकेपछि अरूले उसलाई मार्ने इच्छा गर्छ कि भनेर उनी डराए।

हेर्नुहोस्, आज तपाईंले मलाई यस भूमिबाट निकालिदिनुहुन्छ, र तपाईंको उपस्थितिबाट मैले लुक्नुपर्नेछ। म पृथ्वीमा विनाचैनको डुलुवा हुनेछु, र मलाई फेला पार्ने जोसुकैले पनि मलाई मार्नेछ।” उत्पत्ति ४: १४

मनोविज्ञान संसारमा यस प्रक्रियालाई मनोवैज्ञानिक प्रक्षेपण भनिन्छ:

मनोवैज्ञानिक प्रक्षेपण एक रक्षा संयन्त्र हो जसमा मानव अहंकारले आफूलाई अचेत आवेग वा गुणहरू विरुद्ध (सकारात्मक र नकारात्मक दुवै) आफैमा तिनीहरूको अस्तित्व इन्कार गरेर अरूलाई श्रेय दिदै आफैलाई प्रतिरक्षा गर्दछ।

जसरी परमेश्वरको पुत्र बर्गेचामा आदम तर्फ आउँदैहुनुहुन्छ र आदमको हृदय न्याय, निन्दा र मृत्युले भरिएको छ, आत्मरक्षामा आदमले आफ्नो बिचारको अनुमान परमेश्वरको पुत्रमाथि र त्यसकारण परमेश्वर आफैमा राख्छन्। आदम आफूभिन्न भएको आवेगबाट अचेत थिए।

उसले आफैंमा भएको अस्तित्वलाई इन्कार गर्‍यो, र उनीहरूको सट्टामा उसले परमेश्वरको पुत्रलाई दोष दियो।

आदम कसरी पुग्न सक्दछ? ऊ कसरी परमेश्वरको पुत्रप्रति उसको स्वाभाविक भावनाहरू बुझ्न सक्दछन् र उहाँको पितालाई पर राखी?

आदम, एक मानव अरूको निन्दा गर्नेको शुरूवातकर्ताले यो आफ्ना छोराछोरीहरूलाई दिए, र उनीहरूले पनि आफ्ना छोराछोरीहरूलाई दिए। यसैले सबै मानिसहरूले निन्दाको न्याय गर्छन्। सबैले यस विन्दुमा पाप गरेका छन्। यस निन्दाले संसारमा व्याप्त सबै प्रकारको खराबीतिर डोहोर्याउँछ।

आदमलाई उनको वास्तविक अवस्था प्रकट गर्न के प्रक्रिया अपनाउनु आवश्यक छ, त्यसैगरी उसलाई परमेश्वरको कृपा र क्षमाको खुलासा गर्दै उसलाई पैसा र कुनै मूल्य बिना मा क्षमा दिन पूर्ण रूपमा तयार थियो? (यशैया ५५: १) परमेश्वरप्रतिको गहिरो जरा गडेको मानवको गलत धारणा कसरी निको पार्न सकिन्छ?

६. तपाईंको खातिर भूमि श्रापित छ

के तपाईंले कहिल्यै आफ्नो हातमा बिभिन्न प्रकारको बीउ समातुभएको छ? के तपाईंले भन्न सक्नुहुन्छ कि प्रत्येक बीउले के उत्पादन गर्छ? एक खास बीउले वास्तवमा के उत्पादन गर्दछ भन्ने पहिचान गर्न सक्षम हुन एक प्रशिक्षित आँखाको जरूरत हुन्छ। यदि हामीलाई बीजमा के छ भन्ने बारे पहिले नै ज्ञान छैन भने, हामीले रोपेर त्यसलाई पानी हाल्नुपर्दछ र बिउमा के छ भनेर जान्नको निम्ति यसलाई उब्जाउनु पर्दछ। जब यसको फूल वा फल बाहिर आउँदछ, तब हामी यसको फलको अनुभव गर्न सक्दछौं र यसको प्रभावको स्वाद लिन सक्दछौं कि यो राम्रो छ कि खराब छ भनेर (मती ७: १६-२०)।

आदममा भएको खराब बीउ बढ्नको लागि आवश्यक थियो, र बीजको पहिचान / चरित्र चिन्न र यो राम्रो वा नराम्रो छ भनेर जान्नको लागि उसले यसको आध्यात्मिक फलको स्वाद लिनु आवश्यक पऱ्यो।

त्यसपछि आदमलाई उहाँले भन्नुभयो, तँले तेरी पत्नीको कुरा सुनेर मैले नखानू भनेको रूखको फल खाएको हुनाले, “भूमि तेरो कारण श्रापित भएको छ। तेरो जीवनभरि दुःखसँग त्यसको उब्जनी तँले खानेछस्। त्यसले तेरो निम्ति काँढा र सिउँडीहरू उमानेछ, र तँले खेतको सागपात खानेछस्। माटोमा नफर्कुञ्जेल तेरो निधारको पसीनाले कमाएको भोजन तँले खानेछस्। किनकि माटैबाट तँ निकालिएको थिइस्। तँ माटै होस्, र माटैमा फर्किजानेछस्।” **उत्पत्ति ३: १७-१९**

श्राप जुन भइँमा खसेको थियो त्यो परमेश्वरबाट आएको थिएन। श्राप आदमको हृदयमा रहेको थियो र भूमिमा प्रभुत्व जमाएको सर्वश्रेष्ठको रूपमा उसको भूमिकाबाट भूमिमा प्रवेश भयो। तर आदमलाई थाहा थिएन कि उसको हृदय सरापले भरिएको थियो।

जब शैतानले परमेश्वरसंग अय्यूबको चरित्रको बारेमा झगडा गरिरहेको थियो, उसलाई पक्का लागेको थियो कि उसले त्यो श्रापलाई अय्यूबबाट बाहिर निकाल्न सक्छ। यी परमेश्वरलाई शैतानको शब्दहरू हुन:

के तिनलाई, तिनका घराना र तिनका सबै धन-सम्पत्तिलाई तपाईंले चारैतिरबाट बार हालेर रक्षा गर्नुभएको छैन? तिनका सबै काममा तपाईंले आशिष् दिनुभएको छ, अनि तिनका गाईबस्तुहरू देशभरि अनगन्ती बढेका छन्। तर आफ्नो हात पसारेर तिनका सबै चीजमाथि प्रहार गर्नुहोस्, र तिनले तपाईंलाई तपाईंकै मुखको सामुन्ने सराप्नेछन्। **अय्यूब १:१०-११**

परमेश्वरले अय्यूबलाई धेरै आशिष् दिनुभयो। शैतानले आशा गर्यो कि अय्यूबमाथि विपत्ति आइपर्न दिएर त्यसले अय्यूबबाट आदमबाट पाएको श्रापलाई अय्यूबबाट बाहिर निकाल्न सक्छ। अय्यूबले आफ्ना बच्चाहरू सहित सबै गुमाए पछि, श्राप अय्यूबकी पत्नीको ओठबाट निस्कियो:

तिनकी पत्नीले तिनलाई भनिन्, “के तपाईं आफ्नो निष्ठा अझै अडी नै रहनुहुन्छ? परमेश्वरलाई सराप्नुहोस् र मर्नुहोस्।” **अय्यूब २: ९**

मानव अवस्थाको बारेमा कुरा गर्दा पावलले यसलाई स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गर्दछन्:

जसो लेखिएको छ, “धर्मी कोही छैन, एक जना पनि छैन, बुझ्ने कोही छैन, परमेश्वरलाई खोज्ने कोही छैन। ती सबै बरालिएका छन्, तिनीहरू एकसाथ बेकम्मा भएका छन्। कसैले असल गर्दैन, असल गर्ने एक जना पनि छैन।” “तिनीहरूका घोक्रा खुला चिहान हुन्, तिनीहरू आफ्ना जिब्राले छलका कुरा गर्छन्।” “सर्पको विष तिनीहरूका ओठमा छ।” “तिनीहरूका मुख सराप र तीता कुराले भरिएका छन्।” **रोमी २: ९**

आदमको हृदयमा श्राप र तीतोपन उनले रोपेको बीउमा देखा पर्नेछ भनेर परमेश्वर जान्नुहुन्थ्यो; चाहे उहाँहरूका शब्द, उसको स्पर्म, वा बोटानिकल संसारको बीउहरू हुन्।

ती सबैले परमेश्वरतर्फ उसको हृदयमा सराप प्रकट गर्ने थिए। परमेश्वरले आदमलाई आफूभिन्न भएको बीउको असर हेर्न प्रेमपूर्वक समय दिनुभयो। आदमलाई यस समय दिनको लागि, परमेश्वरको आत्माले आदमसँगै बस्नुपऱ्यो र उसको दैनिक श्राप र तीतोपना सहनुपऱ्यो ता कि उनको शरीरको बीउ बुझ्न उनलाई लामो समयसम्म जीवित राख्न सक्को भनेर।

आदम जो पृथ्वीबाट बनाइएको थिए उनले आफ्नी पत्नीको लागि एउटा बीउ रोपे जो उनको आफ्नो करङ्गबाट बनाइएकी थिइन्। यस “पृथ्वी माता” बाट कयिन उनको बुबा आदम र उनको आमा हव्वाको छविमा आए। जब आदमले परमेश्वरले बनाउनुभएको महिलाले समस्या निम्त्याएको कुरा बताएर आफूलाई प्रतिरक्षा गरे, आदमले स्वर्ग र पृथ्वीलाई सराप दिए। जुन पृथ्वीबाट हव्वा बनिएकि थिइन् आदम द्वारा श्रापित भयो। पार्थिव महिलाले आदमको सन्तान बढाउने थिइन् र यसको परिणामहरू देखिने थिए।

जब आदमले उसको छोरो हाबिलको रगत बगेको हेरे, उसले आफूमा रहेको श्रापको फल भयभीत देख्यो। कयिनमा उनको बुबाको सन्तान बढ्यो जसले परमेश्वरको न्याय गर्ने र परमेश्वरको निन्दा गर्ने गरेको थियो, र आफ्ना भाइ हाबिलको न्याय, निन्दा गर्ने र मार्ने काममा तिनीहरू प्रकट भए।

आदमले अब आफैले रोपेको बीउको फल चाख्न सक्थे। के आदमले यस काममा उनको आफ्नै खराब बीउको ठूलो फल देख्नेछन्? वा उसले आफ्नो दुष्टताको निम्ति कयिनको न्याय र निन्दा गरेर यो दुष्टता बढाउन दिनेछ?

बगैंचामा सबै जीवित वस्तुहरू आदमको श्रापमा बाँचिरहेका थिए।

बर्गेचामा उसको आवाज नसुन्ने कुनै ठाउँ थिएन। उसको रेखा सबै बर्गेचामा र यसको शब्दहरू यसको धारमा गयो। (भजनसंग्रह १९: ३,४) आदमको आवाजको प्रभावमा, तिनीबाट बोकेका ध्वनि तरंगहरू दुर्घटनाग्रस्त नाजुक सृष्टिमा गए जुन आशिष्को आवाज पाउनको लागि सिर्जना गरिएको थियो।

हेर्, मैले त आशिष् दिने आज्ञा पाएको छु। उहाँले आशिष् दिनुभएको छ, र म त्यसलाई उल्टाउन सकिदैनँ। **गन्ती २३: २०**

कयिनले हाबिलको हत्या गरेको र निन्दा गरेको धेरै समय अघि नै परमेश्वरले आदमलाई तिनीमा भएको श्रापको अर्को झलक प्रकट गर्नुभयो। नेभाराको रूखमा भएको श्रापको प्रतीकमा, येशूले यहूदी राष्ट्रमा छाएको आत्मनिर्णय श्रापका बारेमा चेलाहरूलाई सिकाउनुभयो जसले उनीहरूले पश्चात्ताप नगरेसम्म तिनीहरूको विनाश निम्त्याउने थियो। नेभाराको रूखको सरापलाई पाठ सिकाउन कसरी ख्रीष्टले प्रयोग गर्नुभयो त्यसरी नै, परमेश्वरले आदममाथि राखिएको आत्म-निर्भय श्राप प्रकट गर्न मारिएको थुमाको प्रतीक प्रयोग गर्नुभयो जुन उसले पश्चात्ताप नगरेसम्म उसको विनाश निम्त्याउने थियो।

परमप्रभु परमेश्वरले आदम र तिनकी पत्नीका निम्ति छालाका लुगा बनाई तिनीहरूलाई लगाइदिनुभयो। **उत्पत्ति ३: २१**

आदम र हव्वालाई दिइएका यी छालाहरू निर्दोष जनावरको जीवनको खर्चमा आयो। यस घटनाको लगत्तै हामी सिक्छौं कि हाबिलले आफ्नो बगालको भेडा ल्याएर परमप्रभुलाई बलिदानको रूपमा चढाए। हाबिलले आफ्नो बुबाबाट पाठोको बलि चढाउने प्रक्रिया सिके। भेडालाई मार्न सिकाउँदा परमेश्वरले आफ्नो छोरालाई के गर्दै हुनुहुन्छ भनेर परमेश्वरले आदमलाई देखाउनुभयो।

बलिदान र भेटी तपाईंले चाहनुभएन, तर मेरा कानहरू तपाईंले खोलिदिनुभएको छ। होमबलि र पापबलिको माग तपाईंले गर्नुभएन।

भजनसंग्रह ४०: ६

किनकि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याएको दिन जब मैले तिनीहरूसँग बोलेँ, तब मैले तिनीहरूलाई केवल होमबलि र बलिदानका बारेमा आज्ञा मात्र दिइँनँ, तर मैले तिनीहरूलाई यो आज्ञा दिएको थिएँ: मेरो आज्ञापालन गर, र म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिमीहरूचाहिँ मेरा प्रजा हुनेछौ। जुन मार्गका विषयमा म तिमीहरूलाई आज्ञा गर्दछु ती सबैमा हिँड, ताकि तिमीहरूको भलो होस्। **यर्मिया ७:**

२२-२३

परमेश्वरलाई खुशी पार्न यो उहाँलाई भेटीको आवश्यक पर्दैन; आदमलाई कृपा देखाउँदै परमेश्वरले उनको हृदयमा के थियो त्यो देखाउनुभयो। यसले आदमलाई पश्चाताप गर्ने अवसर प्रदान गर्‍यो। मारिएको थुमामा, आदमले आफ्नो निन्दाको न्यायको फल देख्न सक्थे - यसले मृत्यु र अझ खराब तर्फ डोहोर्यायो एक निर्दोषको मृत्युको लागि।

आदमको हृदयमा रहेको बीज थुमाको मृत्युमा प्रकट भयो। भेडाको मृत्युमा आदमको परमेश्वरको पुत्रको न्याय गर्ने, निन्दा गर्ने र मार्ने त्यो लुकेको मनसायको अभिव्यक्ति थियो।

७. त्यो मानिसलाई हेर

जब परमेश्वरको पुत्र कोर्ना, गिल्ला, पिटाइ र गाली पश्चात रगत बगिरहेको रूपमा मानिसहरूमा देखा पर्नुभयो तब पिलातसले त्यस दिन यरूशलेममा भेला भएकाहरूलाई मात्र नभई सम्पूर्ण मानवजातिलाई बोलाए: त्यस मानिसलाई हेर्नुहोस्। (यूहन्ना १९: ५)

जब हामी परमेश्वरका बहुमूल्य पुत्रलाई देख्छौं, उहाँका आरोपिहरू उहाँको मृत्युको निमित्त उनीहरू चिच्याइरहेका थिए, हामी हाम्रो शरीरको वास्तविक प्रकृतिलाई सिक्छौं। ख्रीष्ट येशूमा, उहाँको परीक्षा, उहाँको निन्दा, र उहाँको मृत्युमा हामी शैतानले आदममा रोपेको खराब बीउ पूरै प्रकट भएको देख्छौं।

ख्रीष्ट एक आदमको छोरोको रूपमा महिलाबाट जन्मिएको (गलाती ४: ४) पृथ्वीबाट बनेको हाम्रो निमित्त श्रापित हुनुभयो ता कि हामीभिन्न भएको खराबीको वास्तविकतालाई हामीले बुझ्न सकौं। यस ज्ञानको साथ परमेश्वर चाहानुहुन्छ कि हामी हाम्रा पापहरू र उहाँमाथिको हाम्रो अविश्वासको पश्चात्ताप गरौं, र यसको सट्टामा उहाँ हामीतर्फ असल मनसाय राख्नुहुन्छ भन्ने कुरामा विश्वास गरौं। हामी जान्दछौं कि के को लागि प्रार्थना गर्ने र यो विश्वास गर्नुहोस् कि उहाँको कृपा सँधै उहाँसँग अनुरोध गर्नेहरूलाई दिइनेछ।

परमेश्वर ख्रीष्टमा संसारलाई आफैंमा मिलाप गर्दै हुनुहुन्थ्यो (२ कोरिन्थी ५: १९)। जसरी परमेश्वरले आदमलाई निर्दोष भेडालाई मार्न अनुमति दिनुभयो मानिसमा के थियो भन्ने कुराको चेतावनीको रूपमा, त्यसरी नै परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई हाम्रो हातमा सुम्पिदिनुभयो ताकि हामी हाम्रो वास्तविक अवस्था जान्न सकौं र यसको लागि पश्चात्ताप गर्न सकौं। जब मानिसहरू कुसमा एक पतित अवस्थामा आउँदछन्, तिनीहरू सन्तुष्टिका साथ अन्धकारमा उनीहरूले गरेको पापको लागि एक ईश्वरीय न्याय र निन्दाको रूपमा देख्छन्।

परमप्रभुले राज्य गर्नुहुन्छ, पृथ्वी हर्षित होस्, टाढाका किनार-किनारहरू पनि आनन्दित होऊन्। उहाँको वरिपरि बादल र घोर अन्धकार छन्, धार्मिकता र न्याय उहाँको सिंहासनका जग हुन्। उहाँको अगिअगि आगो जान्छ, र उहाँको चारैपट्टिका विरोधीहरूलाई भस्म पाउँछ। **भजनसंग्रह ९७: १-३ (NIV)**

हाम्रा निम्ति सराप बनेर ख्रीष्टले हामीलाई व्यवस्थाको सरापबाट मोल तिरेर छुटाउनुभयो, किनकि “काठमा झुण्डिने हरेक श्रापित हुन्छ” भन्ने लेखिएको छ। **गलाती ३: १३**

परमेश्वरको व्यवस्था बुद्धिमानीहरूको लागि जीवनको मूल हो (हितोपदेश १३:१४), तर यही नियमले श्राप र तीतोपनाले भरिएकाहरूमाथि श्राप ल्याउँछ।

व्यवस्था पवित्र छ, र आज्ञा पवित्र, न्यायसङ्गत र असल छ। त के जो असल छ, त्यसले मेरो निम्ति मृत्यु ल्यायो त? कदापि होइन! तर पापचाहिँ पापैको रूपमा देखिओस् भनेर असल कुराद्वारा पापले ममा मृत्यु उत्पन्न गराइरहेछ, ताकि आज्ञाद्वारा पाप सम्पूर्ण रूपले पापमय बनोस्। **रोमी ७: १२-१३**

आदमले पाप र मृत्युको कानूनलाई अँगाले जसले अनाज्ञाकारीताको लागि निन्दा र मृत्युको माग गर्‍यो। आदमले आफैंको छलछाममा यो व्यवस्थालाई परमेश्वरमा प्रक्षेपण गरे र विश्वास गरे कि यो परमेश्वरको व्यवस्था हो।

के दुष्ट शासकहरू तपाईंसँग मिल्न सक्छन्, जसले आफ्ना ऐनद्वारा विपद् ल्याउँछन्? **भजनसंग्रह ९४: २०**

प्राकृतिक मानिस आदमको निन्दा र मृत्युको लेन्स मार्फत सबै चीजहरू पढ्छ। त्यसकारण, ख्रीष्टको कुसलाई परमेश्वरको निन्दाको रूपमा लिइन्छ र उहाँको

पुत्रमाथि मृत्युको मागलाई हाम्रो अपराधको प्रतिस्थापनको रूपमा राखिन्छ। अन्धकारबाट बाहिर निस्कन र हामीलाई दोषी ठहराउनुहुने उहाँ हुनुहुन्न भन्ने आशामा हामीलाई उहाँको अनन्त कृपा र क्षमाको बारेमा विश्वस्त तुल्याउन परमेश्वर हाम्रो समझको स्थानमा हामीलाई भेट्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो। तर हामी आफैले आफैलाई दोषी ठहरायौं र हाम्रा पापहरूका लागि मृत्युको योग्य छौं। यो हाम्रो निन्दाको वास्तविकता र अरूलाई दण्डको लागि चाहेको प्रमाण हो।

येशूको न्याय, निन्दा, र मृत्युमा हामी हाम्रो शरीरको वास्तविक प्रकृति र स्वाभाविक रूपमा हाम्रो पार्थिव बनौटमा बास गर्ने श्रापको बारेमा सिक्छौं। यसैले मानिसहरूले आफ्ना समस्याहरू - परीक्षण, निन्दा र सजाय मार्फत समाधान गर्दछन्।

यदि मानवजातिले क्रूसको पाठ सिकेका थिए, जसले हाम्रो वास्तविक मानव उदासिनता प्रकट गर्‍यो भने, हामीले विगत २००० वर्षमा बिल्कुल भिन्न इतिहास अनुभव गरेको हुन सक्दछ। त्यसको बदलामा २००० वर्ष अगाडि ख्रीष्टले प्रकट गर्नुभएको सत्यको बीउले न्याय, निन्दा र मृत्यु, परमेश्वरको पुत्रको अन्तिम अस्वीकृति र मानव सन्देशको अत्यधिक बहुमतद्वारा उहाँको सन्देशको रूपमा सामना गर्नु पर्ने हुन्छ ।

हामी यो न्याय प्रक्रिया को केहि आयामहरू पत्ता लगाउनेछौं; जब हामी यसलाई हाम्रो लागि परमेश्वरको न्यायको रूपमा बुझ्छौं जब कि वास्तविकतामा यो हाम्रो परमेश्वरमा अनुमान गरिएको अरूहरूको न्याय हो।

जसरी क्रूसको कथामा हामी के हौं भनेर हामीलाई देखाउन परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई सुम्पिदिनु भयो, त्यसरी नै परमेश्वरले हामीलाई पनि आशावादी रूपमा यस प्रक्रियामा देख्नलाई दोषी ठहराउने न्यायकर्ताको रूपमा झूट बोलेको आफ्नो प्रतिष्ठा दिन तयार हुनुहुन्छ र उहाँप्रति हाम्रो भ्रमात्मक विचारहरूको पश्चात्ताप गर्न।

८. पिताको न्याय गर्दै

उहाँले भन्नुभयो, “कुनै मानिसका दुई छोरा थिए। कान्छोचाहिले बाबुलाई भन्यो, ‘पिताज्यू मेरो भागमा पर्ने धन-सम्पतिको हिस्सा मलाई दिनुहोस्।’ तब तिनले आफ्नो सम्पत्ति तिनीहरूलाई बाँडिदिए। “धेरै दिन बित्दा नबित्दै सबै धन-सम्पति बटुलेर कान्छो छोरो टाढा देशमा गयो, र त्यहाँ भोग-विलासमा आफ्नो सम्पत्ति उडायो। लूका १५: ११-१३

उडन्ते छोराको उखानमा बुबालाई के भयो भन्ने धेरै आमाबाबुको अनुभव हो। आफ्ना साथीहरूसँगको कुराकानीको माध्यमबाट, बच्चाहरूले आफ्ना आमाबाबुलाई फरक लेन्स मार्फत देख्न शुरू गर्दछन्। हाम्रा बच्चाहरूलाई धेरै जोखिमहरूबाट बचाउने चाहनालाई दमनकारी प्रतिबन्ध र नियन्त्रणको रूपमा परिभाषित गरिन्छ। यो सत्य हो कि धेरै आमाबाबुले आफ्ना बच्चाहरूलाई अत्यधिक नियन्त्रणमा राख्छन्, तर येशूले भन्नुभएको कथामा यो थिएन।

छोराले पहिले नै आफ्नो उत्तराधिकार माग्दै बुबाको उपस्थिति छोड्ने चाहनाले बाबुको विरुद्धमा छोराको न्यायलाई प्रकट गर्दछ। यस उत्तराधिकारको लागि अनुरोधको प्रभावले भन्छ, “म तपाईंको मृत्युको लागि कुनै सकिदैन, मलाई मेरो भाग अहिले दिनुहोस्।”

कथामा बुबाले छोरालाई बदला लिनुहुन्न वा उनीहरूलाई दोषी ठहराउँदैनन्। यसले भन्दछ कि उहाँले उनीहरूलाई दुई छोरामा, आफ्नो जीविका बाँड्नुभयो। ग्रीकमा शब्द **बायोस** हो, जसको अर्थ **जीवन** हो। आफ्नो कान्छो छोरा उहाँलाई छोड्न चाहान्छ भन्ने दुखद तथ्यले बाबुको मन भाँचिएको थियो। बुबाले आफ्ना छोराहरूलाई धेरै माया गर्थे र उहाँको छोराले घर छोड्न चाहेको हो भन्ने थाहा पाउँदा ठूलो चोट पुग्यो, खास गरी जब उहाँ जान्नुहुन्छ कि उहाँको छोरो अझै

अपरिपक्व छ र उसले आफैंमा धेरै कष्ट भोग्नु पर्छ। आफूलाई ठूलो मूल्य चुकाएर बुबाले उसले चाहेको कुरा छोरोलाई दिनुहुन्छ।

छोराले यो उपहारको लागि कुनै धन्यवाद व्यक्त गर्दैन र यसरी उसलाई के दिइयो भनेर मूल्यांकन गर्दैन। त्यसकारण उसले स्वतन्त्र रूपमा पैसा खर्च गर्दछ किनकि उसले यसको लागतको कदर गर्दैन। यसले आफ्नो छोरोलाई यो उपहार दिनको लागि बुबाको हृदयलाई कुल्चिएको थियो र छोराले त्यसलाई कुनै खास मूल्य दिएन।

केही समय पछि छोराले दिएको सम्पत्ति खेर फाल्छ र उसको खराब निर्णयको परिणाम भोग्न थाल्छ। जब अवस्था साँच्चिकै खराब भयो, उसले घरको बारेमा सोच्न थाल्यो।

“जब त्यसको चेत खुल्यो, त्यसले भन्यो, ‘मेरा बाबुका धेरै ज्यालादारी चाकरहरू भरपेट खाएर उबार्ने गर्छन्, तर मचाहिँ भोकले मरिरहेछु। 18म उठेर आफ्ना बाबुकहाँ जानेछु, र उहाँलाई भन्नेछु, ‘बुबा, मैले स्वर्गको विरुद्धमा र तपाईंको दृष्टिमा पाप गरेको छु। 19अब उप्रान्त म तपाईंको छोरो भनिने योग्यको छैनँ। मलाई तपाईंका ज्यालादारी चाकरहरूमध्ये एउटासरह तुल्याउनुहोस्’।” लूका १५: १७-१९

हामी छोरोको सोचमा अन्तरदृष्टि प्राप्त गर्छौं। उनी विश्वास गर्दैनन् कि उनी आफ्नो बुबासँग छोरोको रूपमा सम्बन्ध राख्न सक्दछन्, तर उनीसँग नोकर वा दासको रूपमा सम्बन्ध राख्नपर्दछ भनि ठान्छन्। जब छोरा घरमा बस्थ्यो र बुबाको लागि काम गर्दै थियो, तब उसले आफ्ना बाबुलाई एउटा दासको मालिकको रूपमा ठानी न्याय गर्यो। उसलाई लाग्यो कि उनका बुबाले उनलाई नियन्त्रण गर्ने र आफ्नो स्वतन्त्रतालाई प्रतिबन्धित गर्न खोज्दै थिए त्यसैले उनी घर छोड्न चाहन्थे।

जब छोरा घर फर्कन्छ, उसले आफ्नो बुबाप्रति आफ्नो सोच प्रकट गर्दछ। उसको दिमागमा माफीको कुनै विचार छैन। ऊ केवल आफ्नो पापको लागि सजायको

कल्पना गर्दछ। ऊ आफै हो जसले न्याय गर्दै थिए र यस पटक यो आफ्नै विरुद्ध छ। उसले स्वीकार्छ कि ऊ आफ्नो बुबाबिना बाँच्न सक्दैन, तर उसको विश्वास छ कि उसलाई अब उसको खराब कामको कारण सजाय दिनु पर्छ। यद्यपि उनको परिस्थिति परिवर्तन भएको छ, तर आफ्नो बुबाप्रति उनको दृष्टिकोण पहिले जस्तै थियो। उसले अझै आफ्ना बाबुलाई एउटा दासको मालिकको रूपमा देख्छ।

तब त्यो उठेर आफ्ना बाबुकाहाँ गयो। “तर त्यो धेरै टाढा छँदा त्यसका बाबुले त्यसलाई देखे, र तिनी दयाले भरिए, र दौडेर गई त्यसलाई अँगालो हालेर त्यसलाई चुम्बन गरे। लूका १५: २०

छोराको बुबाप्रतिको न्याय पूर्ण रूपमा गलत थियो। बुबाले हरेक दिन आफ्नो छोराको लागि हेरिरहेका र प्रार्थना गरेका थिए। ऊ फर्कनको लागि बुबा उत्सुक थिए। उसले गरेको कामको लागि उहाँले आफ्नो छोराको भर्त्सना गर्नुभएन। उहाले आफ्नो प्यारो छोरा प्रति गहिरो प्रेमको कारण उसलाई स्वतन्त्रतापूर्वक क्षमा दिए।

के तपाईं वृद्ध मान्छे आफ्नो अनुहारमा आँसु बगाउँदै आफ्नो छोरातर्फ दौडिरहेको कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ? उहाँले आफ्नो प्यारो छोरालाई अँगालेर चुम्बन गर्नुहुन्छ। त्यहाँ रीस, न्याय र निन्दा हुँदैन। त्यहाँ प्रेम मात्र छ। कसरी छोराले बुबाको यस्तो कार्यलाई व्यवहार गर्छन?

“छोराले उहाँलाई भन्यो, ‘बुबा, मैले स्वर्गको विरुद्धमा र तपाईंको दृष्टिमा पाप गरेको छु। म फेरि तपाईंको छोरो भनिने योग्यको छैन।’ लूका १५:

२१

यदि उसले आफूलाई पूर्ण रूपमा आफ्नो पिताको अँगालोमा रहन र उहाको क्षमा स्वीकार्न अनुमति दियो भने, उसको हृदय छियाछिया हुनेछ र पिताले जस्तै चित्कार गर्नेछ र उसले आफ्नो पितालाई दिएको ठूलो पीडाको महसुस गर्न थाल्नेछ। उसको घमण्डले उसलाई अझै आफ्नो बुबाको कार्यहरू स्वीकार गर्न अनुमति दिदैन। बरु, उसले पहिले नै पूर्वाभ्यास गरेको भाषण दिन्छ। ऊ मास्टर

/ नोकरको सम्बन्धमा प्रवेश गर्न चाहन्छ। ऊ आफूले पाएको ठूलो ऋण काम गरेर आफ्ना बाबुलाई खुशी तुल्याउन चाहन्छ र एक दासको रूपमा जीउन चाहन्छ। उसले यो समयमा बुबाको क्षमाशिल प्रेमलाई स्वीकार गर्दैन।

“तर बाबुचाहिँले आफ्ना कमाराहरूलाई भने, ‘झट्टै सबैभन्दा असल वस्त्र ल्याएर यसलाई पहिराइदेओ। यसको हातमा औँठी, र खुट्टामा जुता लगाइदेओ, र पुस्टाइराखेको पशु मार, र हामी खाएर आनन्द मनाऔँ। किनकि यो मेरो छोरो मरेको थियो, फेरि जीवित भएको छ, हराएको थियो, र पाइएको छ।’ तब तिनीहरू आनन्द मनाउन लागे। लूका १५: २२-२४

बुबाले आफ्नो छोरामाथि उहाँको प्रेम र स्नेह निरन्तर खन्याउन चाहानुहुन्छ, जबकि छोराले आफ्नो बुबाको सम्बन्धमा उसले आफ्नै व्यवहार गर्छ जस्तो कि यदि ऊ बुबाको स्थानमा हुँदा उसले गर्ने व्यवहार। उसको आफ्नै न्याय प्रणाली अब आफैमा आउँछ, र ऊ अझै आफ्नो बुबाको क्षमाशिल प्रेमलाई अँगाल्न सक्षम छैन। यसै गरी कान्छो छोराको कथा समाप्त हुन्छ।

हामी उसलाई जुन सुन्दर वस्त्र लगाएर ठूलो उत्सवमा आफ्नो बुबाको टेबुलमा बसिरहेको देख्दछौँ। छोराको अन्तिम निर्णय तपाईंको लागि छोडिएको छ, पाठक मित्रहरू । के तपाईं बुबाको तपाईं प्रतिको मायालु कार्यहरू स्वीकार गर्नुहुन्छ, वा तपाईं गोप्य रूपमा आफ्नो मनमा एक गुलाम रहन चाहानुहुन्छ? स्वर्गमा हुनुहुने हाम्रो पिताले तपाईंलाई कहिल्यै न्याय गर्नुभएन। उहाँले तपाईंलाई आफ्नो जीवन प्रदान गर्नुभएको छ कि तपाईंले यसलाई आफ्नो खुशीले प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ। यसको लागि उहाँले तपाईंलाई कहिल्यै निन्दा गर्नुभएको छैन। के तपाईं उहाँलाई दासको मालिक मान्नुहुन्छ? जब तपाईं उहाँबिना बाँच्न सक्नुहुन्न भन्ने कुरालाई स्वीकार गर्दै उहाँतर्फ फर्कनुहुन्छ के तपाईं उहाँको न्यानो अँगालो महसुस गर्नुहुन्छ? के तपाईं आफ्नो बुबाको पुत्रत्व वा छोरीको रूपमा आफूलाई स्वीकार गर्नुहुन्छ?

मेरो भनाइको अर्थ यो हो, उत्तराधिकारी जबसम्म बालकै छ, ऊ सबै थोकको मालिक भए तापनि कमाराभन्दा फरक हुँदैन, तर बाबुले ठहराएको समयसम्म ऊ अभिभावक र संरक्षकको अधीनमा हुन्छ। हामी पनि यसरी नै बालक छउञ्जेल संसारका दैवी शक्तिहरूको दासत्वमुनि थियौं, तर समयको पूर्णतामा परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पठाउनुभयो। उहाँ एउटी स्त्रीबाट जन्मनुभयो, तथा व्यवस्थाको अधीनमा जन्मनुभयो। व्यवस्थाको अधीनमा रहनेहरूलाई मोल तिरेर छुटाउनलाई उहाँ पठाइनुभयो, ताकि हामी पुत्रको पूरा हक प्राप्त गर्न सकौं। तिमीहरू पुत्र भएका हुनाले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा हाम्रा हृदयमा पठाइदिनुभयो, जसले “हे अब्बा, पिता!” भनेर पुकार्नुहुन्छ। यसैकारण, परमेश्वरद्वारा तिमी अब उप्रान्त दास होइनौ, तर पुत्र हौ, र पुत्र हौ भनेता उत्तराधिकारी पनि हौ।

गलाती ४: १-७

जेठो छोराको पनि न्यायसँग कान्छो छोराको जस्तो समस्या देखिन्छ। याद गर्नुहोस् कि उही न्याय प्रणाली कसरी जेठो छोरामा छ, तर यो फरक तरीकाले प्रकट हुन्छ किनभने उसले आफ्नो बुबाको सम्बन्धमा फरक स्थान राखेको थियो।

“त्यस बेला तिनको जेठो छोरो खेतमा थियो, र त्यो घरको नजिक आइपुग्दा त्यसले नाचगानको आवाज सुन्यो। त्यसले चाकरहरूमध्ये एउटालाई आफूकहाँ बोलाएर ‘यो के भइरहेछ?’ भनेर सोध्यो। उसले त्यसलाई भन्यो, ‘तपाईंका भाइ आइपुगे, र तपाईंका पिताले पालिराखेको मोटो पशु मार्नुभयो। किनकि उहाँले तिनलाई सकुशल र स्वस्थ फर्किआएका भेट्टाउनुभयो।’ “तर त्यो रिसायो, र भित्र जान मानेन, र त्यसको बाबुले बाहिर गएर त्यसलाई मनाउन लागे। तर त्यसले बाबुलाई भन्यो, ‘हेर्नुहोस्, यतिका वर्ष मैले तपाईंको सेवा गरिरहेछु, अनि तपाईंको आज्ञा कहिल्यै उल्लङ्घन गरिनँ, तापनि मैले आफ्ना साथीहरूसँग आनन्द मनाउन तपाईंले मलाई एउटा पाठो पनि कहिल्यै दिनुभएन। तर तपाईंको सम्पत्ति वेश्याहरूसँग उडाउने यो तपाईंको छोरो आउँदाचाहिँ तपाईंले

पालिराखेको मोटो पशु त्यसको निम्ति मारुंभयो।' “तब तिनले त्यसलाई भने, ‘छोरा, तँ त मसँग सधैंभरि छँदैछस्, अनि मेरो सबै सम्पत्ति तेरो हो। तर हामीले आनन्द मनाउनु र खुसी हुनु उचित थियो, किनकि यो तेरो भाइ मरेको थियो, फेरि जीवित भएको छ, हराएको थियो, र पाइएको छ।”

लूका १५: २५-३२

जेठो छोरोले पनि बुबालाई कठोर र अनुचितको रूपमा न्याय गर्‍यो। उनले आफ्ना बाबुको सेवा एक छोराको रूपमा होइन, नोकरको रूपमा गरे। जब बुबाले आफ्नो कान्छो छोराको लागि माया खर्चे, तब जेठो छोरोले उनलाई व्यर्थ र बेवकूफ ठानि न्याय गरे। जेठो छोरोले प्रायः इसाई चर्चलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जसले उनीहरूको प्रयासको प्रतिफल पाउने आशामा दासको रूपमा परमेश्वरको सेवा गर्दछ। तिनीहरू संसारमा जानेहरू र वेश्यालय र दुष्टताले आफ्नो जीवन बर्बाद गर्नेहरूलाई तुच्छ ठान्छन्। तिनीहरू संसारमा भएकाहरूको न्याय गर्दा सान्त्वना पाउँछन्; तिनीहरू बाहिरका मानिसहरूसँग उनीहरूको राम्रो जीवनको भिन्नता राख्दछन् र तिनीहरूलाई मायामा अंगालो हाल्दैनन् र उनीहरूको सांसारिक जीवनको लागि तिनीहरूलाई क्षमा गर्दैनन्। को हराएको थियो; कान्छो वा जेठो छोरा? कान्छो छोरोलाई ऊ हराएको थाहा थियो तर जेठो छोरोले थाहा पाएन।

दुबै अवस्थामा छोराहरूले बुबालाई दासको मालिकको रूपमा इन्साफ गरे। दुबै अवस्थामा छोराहरूले दयाको लागि कुनै ठाउँ देखेनन्। बुबाले दुबै छोरोलाई उनको प्रेम स्वीकार्न र त्यस प्रेममा सन्तुष्ट हुन आग्रह गरे। दुबै छोरोलाई आदमबाट पाएको उनीहरूको इन्साफ र निन्दित मनोवृत्तिलाई पल्टाउन पिताको चरित्रको एक सच्चा प्रकाशको आवश्यकता थियो।

९. पिताको प्रकाश

हामीले अघि नै भनेझैं रोमी ५: १६ ले हामीलाई बताउँछ कि दोषी ठहराउने न्याय आदमबाट सुरु भयो। त्यसकारण हामी देख्छौं कि यो एक व्यक्तिद्वारा संसारमा मृत्यु आयो।

क जना मानिसद्वारा संसारमा पाप आयो, र पापबाट मृत्यु। यसरी सबै मानिसले पाप गरेका हुनाले सबै मानिसमा मृत्यु फैलियो। **रोमी ५: १२**

आदमले गरेको पाप निन्दासहितको न्याय थियो। यो पूर्ण रूपमा परमेश्वरको चरित्रसँग मेल खाँदैन। न्यायको निन्दाले मानिसलाई अरूलाई मृत्युदण्ड दिने निर्णय गर्दछ। यसरी संसारमा मृत्यु आयो।

भाइ हो, एउटाले अर्काको विरुद्धमा खराब कुरा नगर। जसले आफ्नो भाइको विरुद्धमा खराब बोल्छ, अथवा आफ्नो भाइलाई दोष लाउँछ, त्यो व्यवस्थाको विरुद्धमा बोल्छ, र त्यसले व्यवस्थाको दोष देखाउँछ। तर यदि तिमीले व्यवस्थाको दोष देखाउँछौ भने त तिमी व्यवस्थाबमोजिम चल्ने भएनौ, तर व्यवस्थाको न्यायकर्ता पो भयौ। **याकूब ४: ११**

दिमागको यस पतित अवस्थामा, मानिसहरू परमेश्वरमा यी गुणहरूको अनुमान गर्छन् र उहाँलाई गलत रूपमा बुझ्छन्।

तैंले यी सब काम गरेको छस्, र म चूप लागें, तैंले सोचिस् म सर्वथा तँजस्तै छु। तर म तँलाई हप्काउनेछु, **भजनसंग्रह ५०: २१**

परमेश्वरको बारेमा मान्छेको गलत धारणालाई सच्याउनका लागि, स्वर्गमा बस्नुहुने हाम्रो पिताले वास्तवमा पिता कस्तो हुनुहुन्छ भनेर देखाउन परमेश्वरको पुत्रलाई संसारमा पठाउनुभयो। येशूले हामीलाई आफ्नो कार्यको उद्देश्य बताउनुहुन्छ।

जुन काम तपाईंले मलाई दिनुभयो, त्यो पूरा गरी तपाईंलाई पृथ्वीमा मैले
महिमित तुल्याएको छु। यूहन्ना १७: ४

येशूले पिताको महिमा गर्नुभयो, यसको मतलब यो हो कि उहाँ पृथ्वीमा हुनुहुँदा
परमेश्वरको वास्तविक चरित्र प्रकट गर्नुभयो। एक जना चेलासँग कुरा गर्दा उहाँले
भन्नुभयो:

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “फिलिप, यतिको समयसम्म म तिमीहरूसँग
छु, तैपनि तिमीले मलाई चिन्दैनौ? जसले मलाई देखेको छ, त्यसले
पितालाई देखेको छ। तिमी कसरी भन्न सक्छौ, ‘हामीलाई पिता
देखाइदिनुहोस्?’ यूहन्ना १४: ९

फिलिपले उहाँलाई जस्तो देखेको थियो वास्तवमा पिता त्यस्तै हुनुहुन्थ्यो भनेर
येशूले बताउनुभएको थियो। मानिसहरूलाई परमेश्वरसँग मिलाप गर्नका लागि
तिनीहरूले उहाँ कस्तो हुनुहुन्छ भनेर थाहा पाउनुपर्दछ। येशूको प्रकाश बिना
संसारमा हामी वास्तवमै परमेश्वरलाई चिन्न सक्दैनौं, र यसको सट्टामा उहाँलाई
हामी जस्तै हाम्रो न्याय गर्ने र दोषी ठहराउने कल्पना गर्छौं।

“किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना
एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश
नहोस्, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस्। किनकि परमेश्वरले संसारलाई
दोषी ठहराउन भनी पुत्रलाई संसारमा पठाउनुभएन, तर संसार उहाँद्वारा
बाँचोस् भनेर पठाउनुभयो। यूहन्ना ३: १६-१७

परमेश्वरले येशूलाई यस संसारमा यसको निन्दा गर्न पठाउनु भएन किनभने
परमेश्वरले कसैलाई पनि दोषी ठहर्याउनुहुन्न। उहाँ आफू कस्तो हुनुहुन्छ भनेर
देखाउनको लागि उहाँले आफ्नो पुत्रलाई पठाउनुभयो र त्यसकारण यो ज्ञानमार्फत
हाम्रो निन्दा गर्ने मनोवृत्तिबाट हामीलाई बचाउन।

जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ, त्यो दोषी ठहरिँदैन, तर विश्वास नगर्नेचाहिँ
अघि नै दोषी ठहरिएको छ, किनभने उसले परमेश्वरका एकमात्र पुत्रको
नाउँमा विश्वास गरेको छैन। **यूहन्ना ३: १८**

येशूको नाम वा चरित्रमा विश्वास गर्नेहरूलाई दोषी ठहराउनु हुँदैन भन्ने कारण
यो हो कि जब तपाईंले येशूलाई चिन्नुहुन्छ जसले कहिल्यै कसैको न्याय वा
निन्दा गर्नुहुन्न, तपाईंलाई पनि थाहा हुन्छ कि परमेश्वर न्याय गर्नुहुन्न वा दोषी
ठहराउनुहुन्न। जसले येशूमा विश्वास गर्दैनन् उनीहरू सत्यलाई बुझ्न सक्दैनन्
कि परमेश्वर कसैको पनि निन्दा गर्नुहुन्न, र त्यसैले हामी सबैले आदमबाट पाएको
वंशाणुगतको कारण अरूलाई दोषी ठहराउनुहुन्न भन्ने कुरामा विश्वास गर्दैनन् र
परमेश्वरले पापीहरूलाई तिनीहरूका पापहरूको लागि दोषी ठहराउनुहुन्छ भन्ने
झुटो कुरामा विश्वास गर्छन्।

तपाईंलाई ईश्वरद्वारा निन्दा गरिएको छैन भन्ने कुरामा विश्वास गर्नको लागि
तपाईंले येशूको चरित्रमा विश्वास गर्नुपर्दछ कि एक निन्दा नगर्ने व्यक्तिको रूपमा।
यस सत्यले मात्र हामीलाई निन्दाको भावनाबाट मुक्त गर्न सक्छ जसले हाम्रो
जीवनलाई कष्ट दिँदछ।

धेरैले सिकाउँछन् कि येशू क्रूसमा मर्नुभयो र क्रूसलाई स्वीकार नगर्नेहरूलाई
परमेश्वरले दण्ड दिनुहुनेछ र नरकमा नष्ट गर्नुहुनेछ। यदि यो सत्य हो भने, यो
यसरी भन्नुपर्दथ्यो कि परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई संसारमा निन्दा गर्न
पठाउनुभयो। यदि क्रूसलाई अस्वीकार गरेकोमा यदि एउटा व्यक्तिलाई पनि
परमेश्वरले दोषी ठहर्याउनुहुन्छ भने क्रूसको प्रभाव परमेश्वरबाट निन्दाको कारण
हुन्छ।

**जुन काम तपाईंले मलाई दिनुभयो, त्यो पूरा गरी तपाईंलाई पृथ्वीमा मैले
महिमित तुल्याएको छु। यूहन्ना १७: ४**

यो कसरी सम्भव छ कि परमेश्वरले दिनुभएको काम येशूले क्रूसमा मर्नुभन्दा अघिल्लो रात पूरा गर्न सक्नुहुन्छ?

अनि उहाँको विरुद्धमा आएका मुख्य पूजाहारीहरू, मन्दिरका कप्तानहरू, र धर्म-गुरुहरूलाई उहाँले भन्नुभयो, “के तपाईंहरू डाँकूको विरुद्धमा आएजस्तै तरवार र लाठाहरू लिएर आउनुभयो? म दिनहुँ मन्दिरमा तपाईंहरूका साथमा हुँदा तपाईंहरूले मेरो विरुद्धमा हात उठाउनुभएन। तर अब तपाईंहरूको समय हो, र अन्धकारको शक्ति यही हो।” लूका २२: ५२-५३

येशूको क्रूसमा टाँगिएको काम अन्धकारको थियो। यो शुरुदेखि नै शैतानको चाहनाको पूर्ति थियो, साथै आदमले संसारको उत्पत्तिदेखि नै परमेश्वरको पुत्रप्रति महसुस गरेको कुराको अभिव्यक्ति थियो।

ख्रीष्टको क्रूसले हाम्रो हृदयमा के छ त्यो मानव जातिलाई देखाउँदछ; यसले परमेश्वरप्रति हाम्रो स्वाभाविक अचेतन घृणा प्रकट गर्दछ (रोमी ८: ७)। मानव जातीलाई उहाँको पुत्रको हत्या गर्न अनुमति दिएर, आदमबाट आएको हाम्रो निन्दाको कारण परमेश्वरले हामी भित्र रहेको दुष्टतालाई हाम्रो सामुने ल्याउनुभयो।

हाम्रो जातीलाई उहाँको पुत्रमा यो गर्न अनुमति दिनु परमेश्वरको प्रेम कति अटल हुनुहुन्छ। अझ अचम्मको कुरा यो छ कि हामीले यो गरिसकेपछि पनि उहाँले हामीलाई दोषी ठहराउनुभएन। क्रूसमा येशूको भनाइको तात्पर्य परमेश्वर स्वयम्का अभिलाषाहरू हुन्:

अनि येशूले भन्नुभयो, “हे पिता, यिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि यिनीहरूले के गर्दछन् सो जान्दैनन्।” अनि तिनीहरूले उहाँको वस्त्र भाग गरेर चिट्ठा हाले। लूका २३: ३४

अर्थात् स्वयम् ख्रीष्टमा हुनुभएर परमेश्वरले संसारलाई आफूसँग मिलापमा ल्याउँदैहुनुहुन्थ्यो। तिनीहरूका अपराधका लेखा नलिएर मिलाप गराउने कामको सन्देश उहाँले हामीलाई सुम्पिदिनुभएको छ। २ कोरिन्थी ५: १९

कूसले हामीलाई देखाउँदछ कि हामीले उहाँको पुत्रलाई मारे पछि पनि परमेश्वरले हामीलाई क्षमा दिन इच्छुक हुनुहुन्थ्यो। ख्रीष्टले सारा ब्रह्माण्डमा प्रकट गर्नुभयो कि परमेश्वरले अझै पनि हामीलाई दोषी ठहराउन इन्कार गर्नुभयो तर हामीलाई सितैमा दया देखाउनुभयो।

“तिमीहरूले यसो भनेको सुनेका छौं, ‘तिम्रो छिमेकीलाई प्रेम गर, र तिम्रो शत्रुलाई घृणा गर।’ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, र तिमीहरूलाई सताउनेहरूका निम्ति प्रार्थना गर, र तिमीहरू स्वर्गमा हुनुहुने आफ्ना पिताका छोराहरू हुनेछौं। उहाँले दुष्ट र सज्जन दुवैलाई सूर्यको ताप दिनुहुन्छ, र धर्मी र पापी दुवैलाई वृष्टि दिनुहुन्छ। मती ५: ४३-४५

हाम्रा पिताले उहाँलाई शत्रु मान्नेहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ; जसले सराच्छन् तिनीहरूलाई उहाँले आशीर्वाद दिनुहुन्छ। येशूले यस कुरालाई पृथ्वीमा प्रस्टै देखाउनुभयो। उहाँलाई इन्कार गर्नेहरूलाई येशूले इन्साफ, दोषी वा मार्न खोज्नुभएन - बरु, उहाँको न्याय गरियो, दोषी ठहराइयो र आदमका सन्तानद्वारा उहाँ मारिनु भयो।

आफूलाई इन्साफ गर्ने, दोषी ठहराउने र मार्ने अनुमति दिनुहुँदा, येशूले हाम्रो हृदयमा भएको कुरा प्रकट गर्नुभयो, हामीलाई दोषी ठहराउनको लागि होइन, तर हाम्रो भयङ्कर दुष्ट अवस्थाको अनुभूतिको क्षणमा, हामीलाई दया र अनुग्रह प्रदान गर्न।

व्यवस्था आयो र अपराधको वृद्धि भयो, तर जहाँ पाप बढ्यो अनुग्रह झन् बढी मात्रामा बढ्यो, रोमी ५: २०

हामी सबैलाई थाहा छ कि येशू आफूमाथि लगाइएका अपराधहरूमा निर्दोष हुनुहुन्थ्यो। उहाँ आफू वरपर सबैको लागि आनन्द र आशिषको स्रोत हुनुहुन्थ्यो। उहाँले बिरामीहरूलाई निको पार्नुभयो, मरेकाहरूलाई बिउँताउनुभयो, बच्चाहरूलाई आशिष दिनुभयो र उनीहरू सबैको लागि पिताको प्रेमको बारेमा बताउनुभयो।

उहाँले आफू वरपरका मानिसहरूलाई चेतावनी दिनुभयो जो पाप गरिरहेका थिए र तिनीहरूलाई पश्चात्ताप गर्न आग्रह गर्नुभयो। उहाँले सुन्न अस्वीकार गरेकाहरूलाई शोक व्यक्त गर्नुभयो र प्रेमले हप्काउनु भयो।

उहाँको सिद्ध जीवनले हामीलाई ईश्वर कस्तो हुनुहुन्छ भनेर जान्न एक मात्र सही मापन प्रदान गर्दछ। यो उहाँको चरित्र हो जसले हामीलाई झूटबाट साँचो परिभाषित गर्दछ। पिताको यो अभिव्यक्तिलाई स्वीकार नगरी हामी धर्मशास्त्र पढ्दा हामी अन्यायमा पर्नेछौं किनकि वंशानुगत रूपमा परमेश्वरमा दोषारोपण गर्ने प्रवृत्तिले गर्दा।

उसले किन रूखको फल खाए भन्ने प्रश्नमा आदमले परमेश्वरलाई लगाएको दोष बाइबलको हरेक पाठकको लागि सतहहरू हुन। हामी कसरी पुरानो नियमको कथा पढ्छौं विशेष गरी हाम्रो न्याय गर्ने र निन्दा गर्ने झुकावबाट प्रभावित छ।

यो केवल येशूको पृथ्वीमा प्रकट भएको जीवन थियो जसले हामीलाई पुरानो नियमका कथाहरू सही रूपमा पढ्न मद्दत गर्न सक्दछ। यदि हामी यो गर्दैनौं, यसको सट्टामा परमेश्वरको चरित्रको रूपमा प्रकट गरिएको परमेश्वरको चरित्रको महिमालाई अस्वीकार गर्ने निर्णय गर्छौं भने, हामी धर्मशास्त्र पढ्दा हामी हाम्रो आँखामा घुम्टो हाल्छौं।

यसकारण हाम्रो यस्तो आशा भएकोले हामी अत्यन्तै साहसी भएका छौं। हामी मोशाजस्तै होइनाँ, जसले उनको धमिलिँदैगएको महिमाको अन्तिम झलक इस्राएलीहरूले नदेखून् भनेर आफ्नो अनुहारमा घुम्टो हाल्ने गर्थे। तर तिनीहरूका मन कठोर भएका थिए, किनकि आजको दिनसम्मै पुरानो करार पढ्दा त्यो घुम्टो रहिरहन्छ, जुन घुम्टो ख्रीष्टद्वारा मात्र हटाइन्छ। हो, आजसम्म पनि मोशाको पुस्तक पढ्दा तिनीहरूका हृदयमा घुम्टो हालिएको हुन्छ, तर जब मानिस प्रभुपट्टि फर्कन्छ, त्यो घुम्टो हटाइन्छ। अब प्रभु आत्मा हुनुहुन्छ, अनि जहाँ प्रभुका आत्मा हुनुहुन्छ, त्यहाँ स्वतन्त्रता हुन्छ। हामी सबै घुम्टो हटाइएको मुहारले प्रभुको महिमा प्रतिबिम्बित गर्दछौं, अनि एउटा महिमादेखि अर्को महिमातिर उक्लँदै उहाँको रूपमा बदलिँदैजाँछौं। परमप्रभुबाट यो आउँछ, जो आत्मा हुनुहुन्छ। २ कोरिन्थी ३: १२-१८

जब तपाइँ परमेश्वरले कसरी व्यवहार गर्नुहुन्छ भनेर जान्न चाहानुहुन्छ, नयाँ नियमका पहिलो चार पुस्तकहरू पढ्नुहोस् जुन येशू ख्रीष्टको सुसमाचारको बारेमा बताइएको छ। यी परमेश्वरका चरित्रका लागि नाप्ने डन्डा हुन्।

येशूले हामीलाई पिताले कसरी न्याय गर्नुहुन्छ भनेर दुई उडन्ते पुत्रको कथामा देखाउनुभयो। यो छोराहरू हुन् जसले पिताको न्याय गर्दछन्। तर यस्तो पदहरूको बारेमा के भन्ने?

अब सबै कुरा सुनिएका छन्— कुराको निष्कर्ष यही हो। परमेश्वरको भय राख र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर। किनभने मानिसले गर्नुपर्ने सारा कर्तव्य यही नै हो। किनकि हामीले गरेको हरेक काम, असल होस् वा खराब होस्, प्रत्येक गुप्त कुरासमेत सबैको न्याय परमेश्वरले गर्नुहुनेछ।
उपदेशक १२: १३-१४

म तिमीहरूलाई भन्दछु, हरेक व्यर्थको कुरा जो मानिसहरू बोल्दछन्, न्यायको दिनमा तिनीहरूले त्यसको लेखा दिनुपर्नेछ।' किनकि तिम्मा वचनहरूले तिमी निर्दोष ठहरिनेछौ, र तिम्मा वचनहरूले तिमी दोषी ठहरिनेछौ।" मत्ती १२ :३६-३७

किनकि हामी सबै ख्रीष्टका न्याय-आसनको सामुन्ने खडा हुनुपर्छ, यसरी शरीरमा हुँदा आफूले गरेबमोजिम हरेकले असल वा खराब प्रतिफल पाउनेछ। २ कोरिन्थी ५: १०

यी पदहरू पढ्नु र परमेश्वर हाम्रो सबै कामको न्याय गर्नुहुनेछ भन्ने निष्कर्षमा पुग्न एक परीक्षामा पर्ने खतरा हुनेछ, तर येशूको जीवनीसँग र उहाँले हामीलाई भन्नुभएका कुरामा यस धारणा कसरी मेल खान्छ?

किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्न, तर सबै न्याय गर्ने काम पुत्रलाई दिनुभएको छ, यूहन्ना ५: २२

तिमीहरू मानव दृष्टिले न्याय गर्दछौ। म कसैको न्याय गर्दिनँ। यूहन्ना ८: १५

यो निश्चित छ कि त्यहाँ एक फैसला हुनेछ। यो सत्य हो कि हामीले जे जति गरेका थियौं त्यसको सामना गर्नेछौं। प्रश्न यो हो कि न्याय कसले गर्नेछ? के यो सम्भव छ कि परमेश्वरले सबैलाई न्यायको प्रक्रियामा ल्याउन सक्नुहुन्छ कसैलाई न्याय नगरी? हो, वास्तवमा त्यहाँ न्याय हुनेछ, र येशूले त्यो न्याय कसरी हुन्छ भनेर दुरुस्तै बताउनुहुन्छ।

१०. न त मैले नै तिमीलाई दोषी ठहर्याउँछु

यहाँ निर्धक्क माध्यमबाट न्याय पार गर्न सक्षम गर्नको लागि सरल सल्लाह छ।

“अरूलाई दोषी नठहराओ, र तिमीहरू पनि दोषी ठहराइनेछैनौ। किनभने जसरी तिमीहरू अरूहरूलाई दोषी ठहराउँछौ, त्यसरी नै तिमीहरू पनि दोषी ठहराइनेछौ। जुन नापले तिमीहरू नाप्तछौ, त्यसै गरी तिमीहरूका निम्ति पनि नापिनेछ। **मती ७: १-२**

मेरो सान्ताको बारेमा बुझ्ने क्रममा मैले यो पद पहिले पढेको थिए । होसियार हुनुहोस् किनकि परमेश्वरले तपाईंका सबै कार्यहरूको सूची बनाउँदै हुनुहुन्छ र उहाँ तपाईंलाई ज्याला तिर्न आउँदैहुनुहुन्छ। मैले आदमबाट पाएको निन्दाको लेन्समार्फत म यो पदमा देख्दछु कि परमेश्वरले न्याय र निन्दा गर्नेहरूको न्याय गर्नुहुनेछ। केवल ती शब्दहरू टाइप गर्दा म चकित भए कि मैले यस प्रकारको सोचाइको असंगति देख्न सकिन।

त्यसोभए कसैको निन्दा नगरी परमेश्वर कसरी न्यायमा सहभागी हुन सक्नुहुन्छ? आउनुहोस् हामी निम्न कथालाई विचार गरौं:

तर येशू जैतून डाँडामा जानुभयो। उहाँ एकाबिहानै फेरि मन्दिरमा जानुभयो, र सबै मानिसहरू उहाँकहाँ आए, र उहाँ बस्नुभयो, र तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुभयो। शास्त्री र फरिसीहरूले व्यभिचारमा पक्राउ परेकी एउटी स्त्रीलाई ल्याए, र त्यसलाई माझमा उभ्याए। तिनीहरूले उहाँलाई भने, “गुरुज्यू, यो स्त्री व्यभिचारको कर्ममा पक्राउ परी। व्यवस्थामा मोशाले यस्ताहरूलाई ढुङ्गाले हान्ने हामीलाई आज्ञा दिएका छन्। तपाईं यसको बारेमा के भन्नुहुन्छ?” **यूहन्ना ८: १-५**

केही यहूदी अगुवाहरूले एउटी गरिब आइमाईलाई येशू कहाँ ल्याए ताकि उहाँले उनको मुद्दाको न्याय गरुन। तिनीहरूको शब्दहरूले संकेत गर्‍यो कि उनीहरूले उनको व्यभिचारको लागि पहिले नै उनको न्याय गरीइसकेको छन् र निन्दा गरेका छन्। उनलाई रङ्गेहात समातेर ल्याउनुले यो बुझाउँदछ कि यी मानिसहरूलाई यस कार्यसँग केहि गर्न को लागी थियो जब घटना घट्दछ। जे होस्, उसले व्यभिचार गरिसकेको थियो र कानून अनुसार यो गलत थियो, र यो मोशाको लेखोटबाट स्पष्ट देखिन्छ कि उनी मृत्युदण्ड पाउन योग्य थिइनन्।

तर तिनीहरूले उहाँको जाँच गर्नलाई, र उहाँमाथि अभियोग लाउन सकिन्छ कि भनी यसो भनेका थिए। येशूले निहुरेर भूइँमा आँलाले लेख्नुभयो। तर जब तिनीहरूले उहाँलाई सोधी नै रहे, तब उहाँले खडा भएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूमा जो पापरहित छ, त्यसैले यस स्त्रीलाई पहिले ढुङ्गा हानोस्।” **यूहन्ना ८: ६-७**

यी धूर्त मानिसहरूले येशूलाई मोशाको व्यवस्था र सिजरको व्यवस्थाको बीचमा फँसाउन खोजिरहेका थिए। जे भए पनि येशूले तिनीहरूलाई एउटा पनि शब्द भन्नुहुन्न। उहाँले उनीहरूको दुष्ट षडयन्त्रको पर्दाफास गर्न सक्नुहुन्थ्यो र उनीहरूका आफ्नै दुष्कर्महरू प्रकट गरी र उनीहरूका कामका लागि मृत्युदण्डको फैसला गर्न सक्नुहुन्थ्यो... तर येशूले केही भन्नुभएन। बरु, उहाँ जमीनमा लेख्नुहुन्छ। ती मानिसहरूले उहाँलाई जवाफ दिन दबाब दिए, र अन्तमा उहाँले उनीहरूलाई भन्नुभयो कि जो मानिसले पाप गरेको छैन उसले पहिले त्यस स्त्रीलाई ढुङ्गाले हानोस्।

परमेश्वरको पुत्रको रूपमा, उहाँको पिताको ईश्वरीयताले भरिएको, उहाँ ती व्यक्तिहरूको जीवनका रहस्यहरू पढ्न सक्नुहुन्थ्यो। उहाँले अर्को ठाउँमा यो गर्न आफ्नो क्षमता देखाउनुभयो।

येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “जाऊ, तिम्रो पतिलाई बोलाएर ल्याऊ। ”त्यस स्त्रीले भनी, “मेरो पति छैन।”येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो पति छैन भनी तिमिले ठीकै भन्यौ, किनभने तिम्रा पाँच जना पति भइसकेका छन्, र जो अहिले तिमिसँग छ, त्यो तिम्रो पति होइन। तिमिले यो साँचो भनेकी हो।” **यूहन्ना ४: १६-१८**

पाँचजना पतिहरू बनाएको र बिहे नगरी छैठौँ व्यक्तिसँग विवाह बाहिरको सम्बन्ध बनाएर व्यवहार गरेकोमा येशूले उनलाई दोषी ठहर्याउनु भएन। उहाँले उनलाई केवल उनको जीवनको इतिहासको बारेमा थाहा छ भनेर थाहा दिनुभयो। यस्तै प्रकारले येशूले भुइँमा लेख्नुभयो; उहाँले ती व्यक्तिहरूको जीवनको इतिहास जान्नुहुन्छ भनेर प्रकट गर्नुभयो तर फेरि न्याय गर्नुभएन र उनीहरूलाई दोषी ठहराउनुभएन। जसरी येशूले आइमाईलाई उनका पति कहाँ छन् भनेर सोध्नुभयो जसरी उनी वैवाहिक सम्बन्धमा छैनन् भनेर जान्नुहुन्थ्यो, त्यसरी नै उहाँलाई थाहा थियो कि यी मानिसहरू जसले यो महिलालाई न्यायको लागि ल्याएका थिए तिनीहरू पापरहित थिएनन्। उहाँले उनीहरूलाई पश्चाताप गर्ने मौका दिँदै हुनुहुन्थ्यो, तैपनि उहाँले तिनीहरूको निन्दा गर्न इन्कार गर्नुभयो।

अनि फेरि निहुरे उहाँले भुइँमा औँलाले लेख्नुभयो। तर जब तिनीहरूले यो सुने, तब **ठूलादेखि सुरु गरी सानासम्म एक-एक गरेर गए, र येशू त्यस स्त्रीसँग एकलै छोडिनुभयो**, अनि त्यो स्त्रीचाहिँ उहाँको अगि उभिरही। **यूहन्ना ८: ८-९**

बालुवामा येशूले लेख्नुभएका चीजहरूले यी मानिसहरूलाई विश्वस्त तुल्यायो। यी अभियोग वा फैसलाका शब्दहरू थिएनन्, बरु विगतका कुराहरूलाई निको पार्नको लागि एउटा बोलावट थियो। उनीहरूको उमेरको क्रममा छोडेर गएको तथ्यबाट येशूले उनीहरूको उमेरहरूलाई जान्नुहुन्छ भनि प्रकट गर्नुभयो। येशू र उक्त महिला दुबैलाई इन्साफ गर्ने उनीहरूको चाहाना मार्फत ती मानिसहरूलाई न्यायमा ल्याइएको थियो। यो एउटा सम्झना हो जसले बगैंचामा शुरूमा के भयो भनेर

याद दिलाउँछ। हव्वाले आफ्नो मन लुसिफरलाई दिएकी थिइन् र त्यसको झूटलाई गरेको स्वीकारद्वारा त्यसको बिरुलाई आत्मसाथ गरिन, यसरी आत्मिक व्यभिचार गरे। आदमले आफ्नो गल्तीहरूको औचित्य प्रमाणित गर्न महिलाको माध्यमबाट परमेश्वरको पुत्रको न्याय र निन्दा गरे।

यो आदमको आफ्नै निन्दा द्वारा उसले आफैंमा न्याय ल्यायो। युहन्ना ८ अध्यायको कथा जीवनको शुरुवातमा भएको वास्तविक घटनाको एक संकेत हो। यी मानिसहरू जसले महिलालाई ल्याएका थिए यसले न्यायको समयलाई निर्धारण गर्दछ किनभने तिनीहरू स्त्रीसँग येशू कहाँ आए र उनलाई उहाँको खुट्टामा धकेल्ली दिए। येशूले ती मानिसहरूलाई तिनीहरूको निन्दा गर्न बोलाउनुभएको थिएन। तिनीहरू येशू र महिलालाई निन्दा गर्न उहाँ कहाँ आएका थिए।

यस किसिमले पिताले सबै कुरा न्यायमा ल्याउनुहुन्छ। उहाँले हामीलाई हाम्रो आफ्नै छनौटको नतिजा प्राप्त गर्न अनुमति दिनुहुन्छ। यदि हामी न्याय गर्न चाहन्छौं भने जीवनको परिस्थिति यस्तो हुनेछ कि हामी आफैंले ठीक त्यस्तै तरिकाले र अरुसँग न्याय गरे जस्तै तीव्रताका साथ न्याय गर्नेछौं।

यी मानिसहरूलाई उनीहरूको आफ्नै अन्तस्करणले दोषी ठहरायो र तिनीहरू येशूबाट टाढा हिंडेर आफैलाई न्याय गरे। तिनीहरूले उहाँबाट कृपाको चाहाना गरेनन किनकि तिनीहरूले उहाँलाई र स्त्रीलाई केहिपनि देखाएका थिएनन्। जसरी तिनीहरूले अरूको पापहरूको न्याय गरेका थिए, त्यसैले तिनीहरूले आफ्नै पापहरूको न्याय गरे र क्षमा नपाई संसारको ज्योतिबाट टाढा हिंडे।

येशूले तिनीहरूको न्याय वा निन्दा गर्नुभएन। उनीहरू उहाँको उपस्थितिमा आए जो सम्पूर्ण जीवनभरी आत्माद्वारा तिनीहरूसँगै हुनुहुन्थ्यो, उनीहरूको जीवनको अभिलेखको साथ उहाँको आमने सामने भए। जब तिनीहरूले त्यो अभिलेखलाई खीष्टको उपस्थितिको प्रकाशमा देखे, तिनीहरूले आफैलाई दोषी ठहराए र उहाँको उपस्थितिबाट टाढा हिंडे ताकि उनीहरूलाई सम्झना गराइएका कुराहरू बिसिन सकुन, त्यसको बदलामा अन्धकारमा डुब्ने चाहाना गरे।

किनभने दुष्ट काम गर्ने हरेकले ज्योतिलाई घृणा गर्छ, र त्यसका कामहरूको दोष प्रकट नहोस भनेर ज्योतिकहाँ आउँदैन। **यूहन्ना ३: २०**
(KJV)

जब यी सबै भइरहेको छ, तब ती गरीब आईमाईले यो सुनें कि जसले कुनैपनि पाप गरेको छैन त्यसले उनीमाथि ढुङ्गा हान्नु पर्छ। उनी यस्तो सोचको परीक्षामा परिन कि येशूका शब्दहरू मृत्युदण्डका फैसला हुन्। उनले आफूले गरेका सबै कुराहरूको सम्झना गर्न थालिन, यस्तो लाग्यो कि अब उनको जीवनको अन्त आएको छ।

येशूले त्यस स्त्रीलाई हेरेर भन्नुभयो, “ए नारी, तिनीहरू कहाँ गए? के कसैले तिमीलाई दण्ड दिएन?” त्यसले भनी, “प्रभु, कसैले दिएन।” येशूले भन्नुभयो, “म पनि तिमीलाई दण्ड दिन्नँ। जाऊ, अनि फेरि पाप नगर।”]
यूहन्ना ८: १०-११

आरोप लगाउने कहाँ गए भनि आइमाईलाई सोध्दा, येशूले ती आइमाईलाई परिस्थितिको आफै न्याय गर्न भन्दै हुनुहुन्थ्यो। के उनी ती मानिसहरूप्रति क्रोधित भई चिच्याइन जसले उनलाई फँसायो र येशूलाई फन्दामा पार्ने माध्यम बनायो? वरपरका मानिसहरूलाई निन्दा गर्दा, उनी आशाविहिन र दोषीको रूपमा आफूलाई दोषी ठहराएको हुनेछिन।

उनले वरिपरि हेरे र त्यहाँ चर्चका कुनै पनि नेतालाई देखिनन्, र त्यसपछि येशूको अनुहार हेरिन, उनी साहसी भइन्। जब उनले आफ्नो मुक्तिदाताको सुन्दर अनुहार हेरिन विश्वासले उनको आत्मालाई भरिदियो। उहाँले उनलाई सोध्नुभयो, “तिमीलाई दोषी ठहराउने कोही छैन?” प्रश्न मुटुमा जान्छ; अब उनले आफ्नो मुद्दाको न्याय गर्नुपर्नेछ। उनको विगतको दृश्यहरू उनको अगाडि झल्किन्छ, उनको जीवनको अन्धकारले उनलाई फेरि दुःखमा हाल्न खोज्दछ, तर त्यस अनुहारमा भएको प्रेम

र उहाँको मुस्कानको कोमलताले उनी आफैमा उनको न्याय ल्याउँदछ। "कोहीपनि छैन प्रभु।"

जसरी उनीले आफ्नै मुद्दाको न्याय गरेकी थिई, त्यस्तै न्याय येशूले पनि उनलाई गर्नु भएको थियो। उहाँले भन्नुभयो "म पनि तिमीलाई दोष लगाउँदिन।" उहाँले उनको मुद्दामा उनीले दिएको न्यायलाई प्रतिबिम्बित गर्नुभयो। यसरी परमेश्वरले हामीलाई न्यायमा ल्याउनुहुन्छ। यसरी नै हामीले बोलेका प्रत्येक शब्दको हामीले हिसाब दिनुपर्छ।

हामीले ख्रीष्टको न्यायआसनसामु हाजिर हुनु पर्ने कारण यो हो कि आदम र उनका छोराहरूले परमेश्वरको चरित्रको न्याय गर्ने र त्यसको निन्दा गरेर एक न्याय हुनुपर्दछ भन्ने कुराको निश्चय गरे जुन सत्यताको विपरित छ। ख्रीष्टले यस न्यायमा भाग लिन इन्कार गर्नुहुन्छ, तर उहाँ त्यस्तो तरिकाले काम गर्नुहुन्छ कि प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नो मुद्दाको न्याय आफै गर्नेछ।

अन्यजातिका मानिसहरूसँग यहूदीहरूको व्यवस्था छैन। तर तिनीहरूले स्वभावैले व्यवस्थाका कुरा पालन गर्छन्। यी पालन गरेका कुराले नै तिनीहरू आफै व्यवस्था हुन् भन्ने देखाउँछ। तिनीहरूका हृदयमा व्यवस्थाले चाहेको कुरा लेखिएको छ भनी आफ्ना चालचलनले देखाउँछन्। त्यसो हुँदा तिनीहरूको विवेकले कुनै बेला आफूलाई दोष लगाउने र कुनै बेला आफ्नो लागि बहाना गर्ने गर्छ। यी कुरा परमेश्वरले येशू ख्रीष्टद्वारा मानिसको हृदयमा भएको गुप्त कुराको न्याय गर्नुहुने दिनमा हुनेछ। यी कुरा मैले प्रचार गरेको सुसमाचारअनुसार हो। रोमी २: १४-१६ (YLT)

यदि हामी दुई बुँदाहरूमा विश्वास गर्छौं भने यो एकदम राम्रो समाचार हो।

१. तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ कि भगवानले तपाईंलाई माया गर्नुहुन्छ र तपाईंलाई क्षमा गर्नुहुन्छ।

२. तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ कि पृथ्वीमा येशूले पिताको चरित्रको सम्पूर्ण प्रकाश प्रकट गर्नुहुन्छ।

यदि तपाईंले बाइबलमा येशूको जीवन मार्फत न्यायको बारेमा पदहरूलाई हेर्नुभएन भने, त्यसोभए जब तपाईं धर्मशास्त्र पढ्नुहुन्छ, तब पिताको महिमाको चारैतिर अन्धकारको पर्दा हुनेछ।

यस कथाबाट उठ्ने प्रश्न यो हो कि न्यायको लागि आएका ती व्यक्तिहरूको पापलाई येशू कसरी जान्नुहुन्छ? के त्यसले यो सुझाव दिदैन कि उहाँले एक सूची राख्नुभएको छ? के बाइबलले न्यायको पुस्तकहरूमा बोल्दैन र हामीले बोल्ने हरेक शब्दको हामीले लेखा दिनु पर्दछ भनेर? त्यसोभए के यसको मतलब यो होइन कि परमेश्वरले यो सबै न्यायको लागि प्रयोग गर्न अभिलेख राख्नुभएको छ?

११. व्यवस्था आत्मिक छ

यस पुस्तकको दोस्रो अध्यायमा हामीले समाजमा कानून-व्यवस्था कायम राख्न निगरानीको प्रयोगको प्रभाव र बलको खतराको बारेमा अन्वेषण गर्छौं। यस्तो वातावरणमा कानून नागरिकहरू मा लागू गरीन्छ। तिनीहरूले कानून पालना गर्नुको कारण यो होइन कि तिनीहरू यसको भलाईको निम्ति राजी छन्, तर किनभने तिनीहरू सशस्त्र सङ्गठनले अपराधको लागि व्यवहार गर्ने सजायहरूदेखि डराउँछन्।

म पहिले हामीले आपचारिक रूपमा परिचय दिएको बाइबलको खण्डमा फर्कन चाहन्छु, र त्यसपछि यसलाई ख्रीष्टको भनाइसँग मिलापमा ल्याउने प्रक्रियामा हिँड्न चाहन्छु।

जसै मैले हेरेँ, सिंहासनहरू बसालिए, र अति प्राचीन आफ्नो सिंहासनमा बस्नुभयो। उहाँका लुगा हिउँजस्तै सेता थिए, उहाँको शिरको केश ऊनजस्तै सेतो थियो। उहाँको सिंहासनमा बलिरहेको आगोको ज्वाला थियो, र त्यसका चक्काहरूमा दन्केको आगो थियो। उहाँको सामुबाट आइरहेको आगोको एउटा नदी बगिरहेको थियो। हजारौं हजारले उहाँको सेवा गर्थे; दश हजार गुणा दश हजार उहाँको सामु उभिएका थिए। न्यायको निम्ति अदालतको बैठक बसेको थियो, र पुस्तकहरू खोलिए। दानिएल ७: ९-

१०

हामीलाई प्रमाणको रूपमा उपलब्ध भएको पुस्तकहरूसँग अदालतको दृश्य को तस्वीर हामीलाई धेरै परिचित छ। यदि यो स्वर्गीय अदालत को दृश्य साँच्चिकै पुरानो दिनहरू हुन भने, अर्थात् परमेश्वर पिता, न्यायको प्रक्रियाबाट अघि बढ्दै हुनुहुन्छ जसले निर्णय गर्दछ कि को बस्ने र कसले आफ्नो कानूनको पालन गर्न असफल भएर मरे, परमेश्वर पिता, न्यायको प्रक्रियाबाट अघि बढ्दै हुनुहुन्छ जसले

निर्णय गर्दछ कि को जीउनेछ र को मर्नेछ आफ्नो कानूनको पालन गर्न असफल भएर। त्यसोभए स्त्रीष्टका निम्न शब्दहरूलाई झूटो मान्नुपर्दछ।

किनभने पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्न। **यूहन्ना ५: २२**

यहाँ हामीले स्वर्गको दृष्टिकोणबाट कानूनको सम्बन्धमा हराइरहेका एक महत्त्वपूर्ण अवयव पेश गर्नुपर्दछ।

किनकि हामी जान्दछौं कि **व्यवस्था आत्मिक हो**, तर मचाहिँ शारीरिक छु, र पापैमा बेचिएको छु। **रोमी ७: १४**

परमेश्वरको व्यवस्था भनेको त्यस्तो चीज हो जुन व्यक्तिको आत्मसँग सम्बन्धित हुन्छ। परमेश्वरको व्यवस्था प्रकृतिमा सापेक्षिक छ। यो एक कानून हो जसले तपाईंलाई परमेश्वरलाई खुशी पार्न के गर्नुपर्दछ भन्नु भन्दा पनि आत्माले तपाईंमा बास गर्नुभएको यसको प्रभावलाई बताउदछ।

तर त्यो मानिस जसले स्वतन्त्रता दिने शुद्ध व्यवस्थालाई हेर्दछ र त्यसैमा लागिरहन्छ, अनि सुनेर बिसिहाल्ने होइन तर काम गर्ने पनि हुन्छ, त्यसले चाहिँ आफूले गरेको काममा आशिष् पाउनेछ। **याकूब १: २५**

आज्ञा पालन गर्न प्रयोग गरिएको कानून स्वतन्त्रताको कानून होइन बरु प्रतिबन्धको कानून हो। परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने र उहाँको जीवनले भरिएका व्यक्तिहरूलाई के हुन्छ भन्नेबारे परमेश्वरको व्यवस्था एक भविष्यवाणी हो।

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ती दिनपछि म इस्राएलको घरानासँग यो करार बाँध्नेछु, तिनीहरूका मनमा मेरो व्यवस्था राखिदिनेछु, र तिनीहरूका हृदयमा त्यो लेखिदिनेछु, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, अनि तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्। **हिब्रू ८: १०**

तपाइँको कसरी व्यक्तिको हृदयमा व्यवस्था लेख्नुहुन्छ? यो केवल व्यक्तिगत सम्बन्ध मार्फत गर्न सकिन्छ। जब एक व्यक्तिले परमेश्वरलाई चिन्छ र उहाँलाई प्रेम गर्न थाल्छ र आत्माको लागि माग्दछ, आत्माले व्यक्तिको हृदय परिवर्तन गर्न थाल्छ र परमेश्वरको व्यवस्थाले हामीमा स्वचालित रूपमा काम गर्न थाल्छ। स्वतन्त्रता र छुटकारा दिन व्यवस्थाको लागि यो एकमात्र तरीका हो।

त्यसोभए मानिसहरूले किन व्यवस्था लागू भइरहेको र यदि हामीले त्यसलाई भंग गर्‍यौं भने परमेश्वरद्वारा दण्डित हुनुहुनेछ भनि बुझ्दछन्?

किनकि पापले आज्ञाद्वारा मौका पाएर मलाई छल्यो, र त्यसैद्वारा मलाई मान्यो। **रोमी ७: ११**

व्यवस्थाले गर्दा पापले हामीलाई कसरी धोका दियो? पाप आफैँ हामीलाई धोखा दिने व्यक्ति होइन, पापको सृष्टिकर्ता शैतान हो र पापको मार्फत शैतानले मानव जातिलाई व्यवस्थालाई हेर्ने तरिकालाई परिवर्तन गरेको छ। उसले यो कसरी गर्‍यो?

सर्पले स्त्रीलाई भन्यो, “तिमीहरू मर्दैनौ। किनकि परमेश्वर जान्नुहुन्छ कि जुन दिन तिमीहरू त्यो खान्छौ त्यही दिन तिमीहरूका आँखा खुल्नेछन्, र असल र खराबको ज्ञान पाएर तिमीहरू परमेश्वरजस्तै हुनेछौ।” **उत्पत्ति**

३:४-५

शैतानले आदम र हव्वालालाई पक्का गर्‍यो कि तिनीहरूको जीवन परमेश्वरम निर्भर छैन। उसले तिनीहरूलाई विश्वस्त गर्‍यो कि तिनीहरूको जीवन आफैँमा निहित छ र तिनीहरू अमर छन्। जबसम्म तिनीहरूले यस रूखको फलहरू खाई रहेका छन्, तिनीहरू कहिल्यै मर्दैनन्। यदि शैतानले भनेको कुरा सत्य हो भने, तब परमेश्वरले जारी गर्नुभएको कुनै पनि आदेश तर्करहित र नियन्त्रित देखिन्छ। यदि हामी मानिस हुनको अस्तित्वको लागि परमेश्वरमा भर पर्नु पर्दैन भने, उहाँको निर्देशन

अनुसार डोहोर्याइन वा अगुवाईको लागि उहाँको कुनै पनि आन्दोलनलाई बलको प्रयोगको रूपमा लिन सकिन्छ।

शैतानले बबलेको यस झूट मार्फत, उसले परमेश्वरको व्यवस्थाको बारेमा हाम्रो धारणालाई आशिष र स्वतन्त्रताको व्यवस्थाबाट नियन्त्रण र तानाशाहको व्यवस्थामा परिवर्तन गर्न सक्षम भयो। हामीले एउटा जातिको रूपमा व्यवस्थालाई परमेश्वरले हामीमाथि लगाउनुभएको सूचीको रूपमा हेर्न थाल्यौं र उहाँले हामीलाई जीवित राख्नुहुन्छ कि राख्नुहुन्न भनेर निर्धारण गर्न हामीलाई यो कानूनको विरुद्ध मापन गर्नुहुनेछ।

कानूनको यो गलत दृष्टिकोण हो कि यसले तुरुन्त निगरानी, न्याय, र सजाय को आवश्यकता सिर्जना गर्दछ। हामी आफैँलाई याद दिलाउँछौं कि पावल हामीलाई भन्छन् कि यस्तो प्रकारको निन्दा गर्ने न्याय आदमबाट आएको हो, ख्रीष्ट वा पिताबाट होइन (रोमी ५: १६)।

तसर्थ, शैतानको राज्यको जग झूट हो कि मानिस अमर छ, वा अझ सिधा भन्नुपर्दा, कि उसको आत्मा अमर छ भन्नु। यसले परमेश्वरको वचनलाई यस्तो बनाउँदछ कि, यदि हामी अनाज्ञाकारिता मार्फत उहाँबाट आफूलाई अलग गर्यौं भने हामी मर्नेछौं, एउटा झूट; जसले हामीलाई जबरजस्ति यस्तो स्थितिमा पुर्याउँदछ जहाँ हामी मर्ने एउटा मात्र माध्यम भनेको परमेश्वर मार्फत सिधा हामीलाई मार्नु हो। यो मुख्य सिद्धान्त हो जुन बाट निगरानी, न्याय, र सजाय आउँछ। यस झूटको माध्यमबाट शैतानले परमेश्वरको व्यवस्थाको लागि हानि गर्यो र अधर्मको सिंहासन स्थापित गर्‍यो।

कानूनको आडमा {हानिको KJV }युक्ति रच्ने अधर्मको सिंहासनले तपाईंसँग संगति राखला र? **भजनसंग्रह ९४: २०**

यदि कानून त्यसपछि आध्यात्मिक छ र कसरी जीवित सम्बन्धहरू संचालन हुन्छ भन्ने कुराको एक अभिव्यक्ति हो भने, तब यी सम्बन्धहरू फस्टाउन को लागी यी सम्बन्धको कारोबारहरको अभिलेख राख्नको लागि त्यहाँ एक माध्यम हुनु पर्छ, तिनीहरूलाई बढाउन र विकास गर्न को लागी, किनभने सम्बन्धहरू साझा सम्झनाको एक श्रृंखला मा विकसित गरीन्छ।

१२. हृदयको पाटीमा लेखिएको

अघिल्लो अध्यायमा हामीले याद गर्‍यौं कि परमेश्वर हाम्रो हृदयमा उहाँको व्यवस्था लेख्ने क्षमता राख्नुहुन्छ, प्रेमको सिद्धान्तहरू हाम्रो दिमागमा राख्नुहुन्छ, किनभने व्यवस्था आत्मिक छ र यसले आत्माको विषयमा बोल्छ।

परमेश्वरले हाम्रो संसारलाई यस्तो तरिकाले बनाउनुभयो कि हाम्रो एक अर्कासँगको सम्पूर्ण अन्तर्क्रियाहरूको सम्झनाहरूको लेखा राखिन्छ। हाम्रो आँखा, कान, र अन्य इन्द्रियहरू आध्यात्मिक रेकर्डिंग उपकरणहरू हुन् जसले हाम्रो हृदयहरूमा सम्झनाहरूको भण्डारण गर्दछ।

प्रत्येक व्यक्तिको सम्पूर्ण जीवन ईतिहास उनीहरूको हृदयमा लेखिएको हुन्छ। यो यस अभिलेखबाट हो कि हामी अनुहार वा आवाज चिनिन्छौं वा चिन्दैनौं भनेर बुझ्न सक्दछौं। प्रेरित पावल यस कुरालाई निम्न तरिकामा संकेत गर्दछन्।

तिमीहरू नै हाम्रा सिफारिश-पत्र हौं, जो सबै मानिसहरूले चिन्न र पढ्न सक्ने गरी तिमीहरूका हृदयमा लेखिएको छ। तिमीहरूले नै देखाउँदछौं, कि तिमीहरू ख्रीष्टका पत्र हौं, अर्थात् हाम्रो सेवाको फल, जुन पत्र मसीले होइन, तर जीवित परमेश्वरका आत्माले लेखिएको हो— दुइगाका पाटीमा होइन, तर मासुका हृदय-पाटीमा। **२ कोरिन्थी ३: २-३**

जब पावलले अरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे र उनीहरूले यसलाई अँगाले, परमेश्वरको आत्माले उनीहरूको हृदयमा विश्वासद्वारा धार्मिकताको आनन्द लेख्न थाल्नुभयो। मानिसहरू परिवर्तन हुन थाले, र यो परिवर्तनको अभिलेख उनीहरूको हृदयमा परमेश्वरको आत्मा द्वारा लेखिएको थियो।

परमेश्वरको आत्मालाई येशूले परमेश्वरको आँला भनेर चिनाउनुहुन्छ। यो समानान्तर ध्यान दिनुहोस्:

र यदि परमेश्वरका आत्माद्वारा म भूतहरू धपाउँछु भने परमेश्वरको राज्य तिमीहरूमा आइसकेको छ। मती १२: २८

तर परमेश्वरको आँलाले म भूतहरू निकाल्छु भने, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूकहाँ आइसकेको छ। लूका ११: २०

येशूले हाम्रो आँलाले हाम्रो जीवनको लेखा हाम्रो हृदयको पाटीहरूमा अभिलेख गर्नुभयो। परमेश्वरले हामीलाई दिएका इन्द्रियहरूका माध्यमबाट यो अभिलेख हाम्रो आत्मामा लेखिएको छ। यो यसको शुद्धतामा पूर्ण छ। हाम्रो आँखाले हामीले देखेका र गरेका कुराहरू न-हेर्न सक्दैन र कानहरूले हाम्रो जीवनभर सुनेका कुराहरू नसुन्न सक्दैनन्। हामी आफूले गरेका कार्यहरू बिर्सने प्रयास गर्न सक्छौं, तर अभिलेख सधैं हाम्रो हृदयमा लेखिएको हुन्छ।

यो रेकर्ड, अवश्य पनि हामी आफैँले सह-आधिकारिकको हैसियतले मान्यता दिइन्छ किनकि हामीले लिने र प्रदर्शन गर्ने कार्यहरूको निर्णय गर्नेहरू हामी नै हौं।

जब हामीसँग आशिष् पाएका अनुभवहरू हुन्छन् सम्झनाहरू मीठो हुन्छन्, तर जब हामी परमेश्वर र एक अर्कासँगको पवित्र सम्बन्धलाई भंग गर्ने काम गर्दछौं यी चीजहरू फलामको कलमले रेकर्ड गरिन्छन्।

“यहूदाको पाप फलामको औजारले कुँदिएको छ। त्यो तिनीहरूका हृदयको पाटीमा र तिनीहरूका वेदीका सीडहरूमा चकमक पत्थरको टुप्पाले खोपिएको छ। यर्मिया १७: १

हीराको लागि शब्दको अर्थ हाम्रो विवेकको चुच्चो जस्तो काँढाको छेस्को हो। किन यसलाई फलामको कलमले लेखिएको छ? जब हाम्रो अन्तस्करणलाई हामीले केहि गलत गर्दछौं भन्ने सोचाईले घोचदछ, यदि हामी अगाडि बढ्छौं भने, हाम्रा कार्यहरू हाम्रो हृदयमा दोषी भावनाहरूले घेरिनेछ। त्यहि समयमा पापको चोटले हाम्रो हृदयलाई कठोर बनाउँछ र हामी पाप प्रति कम संवेदनशील हुन्छौं। जति धेरै

हामी पाप गर्दछौं, हाम्रो हृदय त्यति नै कठोर हुन्छ, जब सम्म हाम्रो हृदय पूर्ण रूपमा फलामको जस्तो हुँदैन।

हामी जान्दछौं कि यी चीजहरू हाम्रो हृदयमा परमेश्वरको आँलाले लेखेका थिए। कार्यहरू गर्ने हामी आफैं हौं, तर परमेश्वरको आत्माले एउटा प्रणाली बनाउनुभयो जसबाट सबै हामी भित्र लेखिएको छ। परमेश्वरले यो प्रणाली हामीलाई आशीर्वाद दिन बनाउनुभयो ताकि हाम्रा असल चीजहरूको मीठो सम्झनाहरू हामीसँग सधैं रहिरहोस्। उहाले हामीलाई दुःख र दोषी सम्बन्धी सम्झनाहरू बोक्न बनाउनु भएन। तर जब हामी पाप गर्छौं, तब परमेश्वरको आत्माको बिन्तीहरू अस्वीकृत हुन्छन् जुन हाम्रो सम्झनाहरूमा लेखिएको हुन्छ। जति धेरै हामी आत्माको बिन्तीको प्रतिरोध गर्छौं, त्यति नै हाम्रो हृदय कठोर हुँदै जान्छ जब सम्म हामी फारो जस्तो हुँदैनौं जसको हृदय पूर्ण रूपमा कठोर भएको थियो, जसको अर्थ हुन्छ परमेश्वरको आत्मालाई पूर्णतया अस्वीकार्य गरेको।

यो यस्तो प्रकारले बुझ्न सकिन्छ कि परमेश्वरले पापीलाई टुक्रा-टुक्रा पार्न सक्नुहुन्छ।

फलामको राजदण्डले तिमीले तिनीहरूमाथि शासन गर्नेछौं, र कुमालेको भाँडालाई झैं तिमीले तिनीहरूलाई चकनाचूर पार्नेछौं। **भजनसंग्रह २: ९**

फलामको डन्डा भनेको फलामको कलमको प्रहार हो जब हामी आत्माको बिन्तीको प्रतिरोध गर्छौं र हामी ईश्वरको विद्रोहमा आफूले गर्न चाहेको कुरा गर्छौं। परमेश्वर विरुद्धको निरन्तर विद्रोह र प्रतिरोधले हृदय यतिको अशक्त बनाउँदछ कि त्यस व्यक्तिले आफैँलाई विनाशको लागि तयार पार्दछ। तिनीहरू फलामको डन्डाले टुक्रा-टुक्रा पारेर फ्याँकिन्छन् जसले आत्मामा यति धेरै अपराध र दुष्टता दर्ज गरेको छ कि यसले परमेश्वरको आत्मालाई पूरै दुःखी तुल्याउँछ र अन्तस्करणलाई तातो फलामले डामेको छ।

पवित्र आत्मा प्रष्टै भन्नुहुन्छ, कि पछि आउने समयमा छली आत्मा र भूतप्रेतका सिद्धान्ततिर मन लाएर कोही विश्वासबाट तर्किकानेछन्। झूट बोल्ने मानिसहरूका छलद्वारा नै यो हुनेछ, जुनहरूका विवेक तातो फलामले डामेको जस्तो हुन्छ। १ तिमोथी ४: १-२

म मेरो जीवनका केहि घटनाहरू सम्झन्छु जब म मेरो अन्तस्करण बिरुद्ध जान परीक्षित हुन्छु र पाप गर्दछु, र म भित्रको भावना धेरै तातो भयो। आत्माको बिन्तीहरूको प्रतिरोध गर्न प्रयास चाहिन्छ। तपाईंले यो गर्न विवेकको चुच्योमा लात हाल्नु पर्छ। यदि तपाईं बारम्बार गर्नुहुन्छ, बिस्तारै हृदय यति कठोर हुन्छ कि यो भंगुर हुन्छ र त्यसपछि टुक्रा-टुक्रा हुन्छ। त्यसैले, हामी देख्छौं कि त्यहाँ प्रत्येक व्यक्तिको आफ्नै हृदयमा बनाइएको रेकर्ड छ।

यो एक रेकर्ड हो कि कसैले पनि विवाद गर्न सक्दैन किनकि हामी प्रत्येकले यो हाम्रो स्वतन्त्र इच्छा मार्फत लेखेका छौं। यो रेकर्ड एक आध्यात्मिक रेकर्ड हो। यो कलम वा मसीसँग वा कुनै मानव निर्मित चीजमा रेकर्ड गरिएको छैन। त्यसरीनै त्यहाँ स्वर्गमा हामी के गरेका छौं त्यसको रेकर्ड छ, तर यो एउटा भौतिक पुस्तकमा रेकर्ड गरिएको छैन तर यो परमेश्वरको हातमा कुँदिएको छ।

हेर्, मैले तँलाई मेरो हत्केलामा खोपेको छु। तेरा पर्खालहरू निरन्तर मेरै सामुन्ने छन्। यशैया ४९: १६

यसको कारण यो हो कि स्वर्गमा हुनुहुने हाम्रो पिताले उहाँको आत्माको माध्यमबाट हाम्रो जीवनको प्रत्येक घटना देख्नुहुन्छ। हामीले गरेका थोकहरू उहाँ आफैले देखेका र अनुभव गरेका हुन्। तिनीहरू उहाँको हृदयमा रेकर्ड भएका छन् जसरी तिनीहरू हाम्रो हृदयमा रेकर्ड गरिएको छ। एक आमाबाबुको बारेमा सोच्नुहोस् कि कसरी आफ्नो हरेक बच्चाको पवित्र स्मृति आफ्नो हृदयमा बोक्छन्। परमेश्वरले राख्नुभएको रेकर्ड उहाँमा असीमित अनमोल छ। हाम्रा शिरका केशहरू उहाँद्वारा गणना गरिएका छन्।

के दुई पैसामा पाँच वटा भँगेरा बिकदैनन्? तीमध्ये एउटालाई पनि परमेश्वरले बिर्सनुहुन्न। तर तिमीहरूका त शिरका केशसमेत गनिएका छन्। यसकारण नडराओ, तिमीहरू धेरै भँगेराभन्दा बढी मोलका छौ। लूका १२: ६-७

हाम्रा पिता र हाम्रो मुक्तिदाताले हामीलाई सजाय दिनको निम्ति चीजहरूको लेखा राख्नुहुन्न; हामीसँग घनिष्ठ सम्बन्धमा रहनको लागि चीजहरूको लेखा राख्नुहुन्छ। हाम्रो जीवन निरन्तर उहाँहरूको हातमा हुन्छ र यसैले यसलाई सुरक्षित राख्नको लागि उहाँहरूले हाम्रो जीवनको एक सही लेखा उहाँहरूको हृदयमा राख्नुहुन्छ। यो पनि एउटा कारण हो कि हामी यो विश्वास गर्नेहरूका लागि भन्न सक्छौं, परमेश्वरसँग त्यो छ:

र उहाँसँग हामीलाई उठाउनुभयो, अनि स्वर्गीय स्थानहरूमा ख्रीष्ट येशूसँग बसाल्नुभयो। एफिसी २: ६

हाम्रो जीवनको अभिलेख जुन ख्रीष्टको हृदयमा राखिएको छ त्यो पनि हामीद्वारा बनाइएको हो। उहाँले हामीलाई उहाँको हृदयमा अभिलेख लेख्न अनुमति दिनुहुन्छ र हामी उहाँको हातको हत्केलामा लेखिएका हुन्छौं। यसैले यो सत्य हो कि परमेश्वरसँग हाम्रो जीवनको पूर्ण अभिलेख छ, तर यो हामीले सोचेको जस्तो उद्देश्यहरूको लागि निगरानी, न्याय र सजायका हिसाबले रेकर्ड गरिएको छैन। यो अभिलेख राखिन्छ किनकि जब कुनै व्यक्तिले अर्को व्यक्तिलाई प्रेम गर्दछ, उहाँहरूले निरन्तर तिनीहरूलाई हेरिनुभएको हुन्छ र तिनीहरूलाई हेरचाह गरिरहनुहुन्छ र उनीहरूको बारेमा सोच्नुहुन्छ।

हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, तपाईंले गर्नुभएका अचम्मका कामहरू धेरै छन्। तपाईंले हाम्रा निम्ति गर्नुभएका योजनाहरू तपाईंको अगि कसैले वर्णन गर्न सक्दैन। मैले तिनका बारेमा वर्णन गर्न चाहें भने पनि ती घोषणा गर्न सक्नेभन्दा धेरै हुन्छन्। भजनसंग्रह ४०: ५

यही कारण यो हो कि व्यभिचारमा फसेकी एउटी आइमाईसंग उनको उपस्थितिमा आएका पुरुषहरूको हृदय ख्रीष्टले पढ्न सक्नुहुन्छ। उहाँले उनीहरूको हृदयमा भएको रेकर्ड पढ्न सक्नुहुन्थ्यो र उनीहरूलाई पनि यस बारे सचेत गराउन सक्नुहुन्थ्यो, र जब तिनीहरू उहाँको उपस्थितिमा आए उनीहरूले आफ्नो स्मृतिबाट रेकर्ड लुकाउन वा मेटाउन सकेनन्। ख्रीष्टले भूमिमा के लेख्नुभयो भन्ने कुरा परमेश्वरले उहाँको औंलाले तिनीहरूको हृदयमा लेख्नुभएको कुरालाई दोहोर्याउनुभएको थियो र उनीहरू आफैले पहिले नै उनीहरूको सहमतिमा सह-हस्ताक्षर गरिसकेका थिए।

यो यही कारण हो कि जब परमेश्वर स्वर्गमा पुस्तकहरू खोल्नुहुन्छ, उहाँ मानिसहरूका हृदयहरूमा पुग्नुहुन्छ। उहाँलाई आज हामीले प्रयोग गरेको जस्तो शारीरिक पुस्तकहरू चाहिँदैन किनकि उहाँको व्यवस्था शारीरिक होइन तर आत्मिक हो; हृदय र दिमागका कुराहरूसँग व्यवहार गर्नु त्यो शरीरमा प्रकट हुन्छ।

हामीलाई न्याय र दोषी ठहराउनको लागि परमेश्वरले हामीलाई निगरानी गर्नुहुन्न; उहाँ मायालुपूर्वक हामीलाई हेर्नुहुन्छ र हाम्रो बारेमा दिनरात सोच्नुहुन्छ र हामीलाई आशिष् दिन चाहान्नुहुन्छ। यस अभिलेखलाई उहाँको हृदयमा भण्डार गरिएको छ। जब हामी परमेश्वर विरुद्ध पाप गर्दछौं, हामी फलामको त्यो कलम लिन्छौं र हामी ख्रीष्टको कोखमा छेड्छौं र हामी उहाँलाई क्रूसमा टाँगछौं।

त्यसपछि पनि विश्वास त्याग गरी तिनीहरू पतित भए भनेता तिनीहरूलाई पश्चात्ताप गर्ने स्थितिमा फेरि ल्याउनु असम्भव छ। किनभने तिनीहरूले आफ्नै खातिर परमेश्वरका **पुत्रलाई फेरि क्रूसमा टाँगछन्**, र खुल्लमखुल्ला उहाँको अपमान गर्छन्। **हिब्रू ६: ६**

ख्रीष्टको हृदय कहिल्यै फलाममा परिणत हुँदैन, त्यसैले जब हामी आफैले आफ्ना पापका कामहरू आफैमा लेख्छौं र यसलाई साक्षी दिन उहाँलाई बाध्य पाउँछौं, यसले

उहाँलाई तीव्र पीडाले छेड्दछ। यो हरेक पटक उस्तै हुन्छ किनकि उहाँ कहिल्यै पापको लागि कठोर हुनुहुन्न। जब अन्तमा हामी ख्रीष्टसामु आमनेसामने भेट गर्छौं, हामीले उहाँमाथि कुँदिएका अभिलेखहरूले हामीलाई भेट्नेछ - ती सबै - र हामी आफैले आफ्नो लागि निर्णय गर्नेछौं कि हामीलाई क्षमा हुनेछ वा हुँदैन। उहाँले हामीलाई सोध्नुहुनेछ, “तिमीलाई दोषी ठहराउने कोही छैन?” तपाईंको उत्तर के हुन्छ? जब तपाईं उहाँसामु उभिनुहुन्छ र तपाईंले बोलेका हरेक वचन र तपाईंले सोच्नुभएको हरेक गोप्य कुरा ख्रीष्टको व्यक्तित्वमा लेखिएको छ भने तपाईं कसरी न्याय गर्नुहुन्छ? तपाईं कसरी न्याय गर्नुहुन्छ? हाम्रा सबै खराबीहरू जुन हामीले दमन गरेर राखेका छौं र लुकाएका छौं, जब हामी यसको सामना गर्छौं यसले हामीलाई अभिभूत तुल्याउँछ? येशू चाहनुहुन्न कि हामीलाई आश्चर्य तवरले लगिएको र त्यस अन्तिम दिनमा सर्म र दोषमा निलिएको। आज उहाँ हाम्रो प्राणलाई दुः खमा जान दिनुहुन्छ र उहाँलाई निको पार्न दिएको हामीलाई चाहानुहुन्छ।

यस सन्दर्भमा हाम्रो सृष्टिकर्ता, जसले उहाँ प्रेम हुनुहुन्छ भनेर भन्नु भएको छ (१ यूहन्ना ४: ८), हामीलाई सजाय दिने उद्देश्यले हाम्रा दुष्ट कार्यहरूको कुनै अभिलेख राख्नुहुन्न।

प्रेम सहनशील हुन्छ र दयालु हुन्छ। प्रेमले डाह गर्दैन, न शेखी गर्छ। प्रेम हठी हुँदैन, न ढीट हुन्छ। प्रेमले आफ्नै कुरामा जिद्दी गर्दैन, झर्को मान्दैन, खराबीको हिसाब राख्दैन। १ कोरिन्थी १३: ४-५ (NIV)

येशूको हृदयमा लेखिएको हाम्रो जीवनको सम्झना र गल्तीहरूको रेकर्डको बीच के भिन्नता छ? येशूले राख्नुभएको अभिलेख उहाँभित्रै छ; यो उहाँकै भाग हो किनकि सबै सृष्टिहरू उहाँमा एकसाथ सम्मिलित छन्। (कलस्सी १:१७) गलतको अभिलेख हामीबाट बाहिरको चीज हो जुन कुनै पीडा, शोक, वा हानी महसुस गर्दैन। यो निर्दयी छ र त्यसैले मृत्यु सहित निर्दयी सजायको आधार बनाउन सक्छ।

हाम्रा पिता र उहाँको पुत्रले हाम्रा गल्तीहरूको कुनै निर्दयी अभिलेख राख्नुहुन्न, बरु ख्रीष्टको हृदयमा उहाँको वबस्तविक अस्तित्वको अभिलेख छ।

यो सिद्धान्त प्रकाश ५ : को दर्शनमा कसैले खोल्न नसक्ने चर्मपत्रको मुठ्ठीको बारेमा देखाइएको छ।

तिनीहरूले यसो भन्दै एउटा नयाँ गीत गाए: “तपाईं यो चर्मपत्रको मुठ्ठी लिन र त्यसका मोहोरहरू तोड्ने योग्यका हुनुहुन्छ, तपाईं मारिनुभयो र आफ्नो रगतद्वारा तपाईंले परमेश्वरको निम्ति हरेक कुल, भाषा, मानिस र जातिबाट मानिसहरूलाई छुटकारा दिनुभयो, र तिनीहरूलाई राज्य र हाम्रा परमेश्वरका पूजाहारी बनाउनुभएको छ, र तिनीहरूले पृथ्वीमा राज्य गर्नेछन्।” प्रकाश ५: ९-१०

ख्रीष्ट हाम्रो मानव इतिहासको पुस्तक खोल्न योग्य हुनुहुन्छ किनकि उहाँ हाम्रो निम्ति मारिनुभयो र हाम्रो पीडित मानवतामा हामीसँग हिँड्नुभयो।

ती जसले त्यो देवताको आराधना गर्छन् जसले सूची बनाउँदछ र ती दुई पटक जाँचदछ कि हामी शरारती छौं वा राम्रो छौं तिनीहरूले निगरानी, न्याय र मृत्युको देवताको आराधना गर्छन्। यो येशू ख्रीष्टका परमेश्वर हुनुहुन्न जसले हाम्रो विरुद्धमा त्यस्तो कुनै अभिलेख राख्नुहुन्न। जब हामी हाम्रो निर्मातालाई भेट्छौं र उहाँको उपस्थितिमा आउनेछौं जसले हाम्रो जीवनको सबै सम्झनाहरू उहाँको हृदयमा बोक्नुहुन्छ, हामीलाई सोधिनेछ "के यसको लागि तिमीलाई निन्दा गर्ने त्यहाँ कोही छ?" तपाईं कसरी जवाफ दिनुहुन्छ र तपाईं के न्याय गर्नुहुन्छ?

१३. मेरा विचारहरू तिमीहरूका विचारहरू होइन्

हामीले अध्याय ११ मा परमेश्वर बिनाको जीवन सम्बन्धि शैतानको झूटलाई हेर्दा जसले हाम्रो व्यवस्थाको बारेमा पूरै समझलाई परिवर्तन गर्यो। अध्याय २ मा हामीले परमेश्वरको न्याय हाम्रो न्यायको बुझाई भन्दा फरक छ भन्ने सम्भावनाको अन्वेषण गर्न थाल्यौं। हामी धर्मशास्त्रमा सिकाईए अनुसार न्यायको विस्तृत जाँच गर्न अघि बढ्न अघि, हामी अमरत्वको बारेमा शैतानको झूटका प्रभावहरू र न्यायको हाम्रो धारणामा परेको प्रभावको बारेमा थप विचार गरौं।

१. शैतानले दाबी गर्‍यो कि हामी निश्चय पनि मर्दौं र निषेधित रूखको फल खाएर हामी परमेश्वर जस्तै हुनेछौं। उत्पत्ति ३:५
२. यसले कानूनको मानवीय धारणालाई परिवर्तन गर्यो। यदि हामी जीवनको लागि परमेश्वरमा भर पर्दौं भने, उहाँको व्यवस्था हामीलाई कुनै मान्य कारण बिना लागु गरिएको छ।
३. तसर्थ, शारीरिक दिमागले परमेश्वरको व्यवस्थासँग झगडा गरिरहेको छ र यसको अधीनमा बस्न अस्वीकार गर्दछ। रोमी ८:७
४. परमेश्वरबाट मानवता बिच्छेदले उनीहरूलाई नाश पार्नेछ, किनकि परमेश्वरसित मात्र जीवन छ। तर शैतानले मानिसजातिलाई मृत्युको कारण परमेश्वरमा थोपार्न निम्त्याउँछ। यदि मानिसले परमेश्वरको कानूनलाई एक मनपरी भारको रूपमा हेर्दछ भने, त्यसोभए यो कानूनको उल्लंघन एक प्रभावितको रूपमा देखिनु पनि तार्किक छ। हामी यसलाई कयिनको जीवनमा खेल्निरहेको देख्छौं। परमेश्वरले कयिनलाई उनका कामहरूको प्राकृतिक नतिजा बताउनुहुन्छ र कयिनले परमेश्वरमा उसको नयाँ वास्तविकताको लागि दोष दिन्छ। **उत्पत्ति ४: ११-१४**
५. तब शैतानले मृत्युको भारलाई परमेश्वरको कानून भंग गरेको सजायको रूपमा जोड्यो। उसले दण्ड भोग्नमा परमेश्वरलाई आक्रमणकर्ताको रूपमा

प्रस्तुत गर्दछ। हामीलाई यो थाहा छ किनकि मृत्युलाई परमेश्वर र मानिसको शत्रु र शैतानको अधीनमा रहेको कुराको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। हिब्रू २:१४, १कोरिन्थी १५: २६

६. शैतानले मृत्युलाई मानिसमा पापको लागि परमेश्वरको न्यायको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ, परमेश्वरमा शैतानको प्रभुत्वको पूर्वनुमान गर्छ र परमेश्वरलाई मृत्युको लेखक बनाउँछ। भजनसंग्रह ५०: २१, भजनसंग्रह ९४: २०।
७. हामीलाई अध्याय ३ मा सङ्केत गरेझैं दयालाई सजायलाई ढिलाइ गर्न वा हटाउनको लागि तिर्नु पर्ने मूल्यको रूपमा बुझिन्छ। शैतानको प्रणालीमा, दया कहिल्यै पनि कसैलाई बिना पैसा वा मूल्य बिना सितैमा क्षमा हुदैन (यशैया ५५: १)। यस प्रणालीले आवश्यक ठान्छ कि "परमेश्वरको न्याय" बलिदानको साथ सन्तुष्ट हुनुपर्दछ; यसले कुनै प्रकारको भुक्तानीको माग गर्दछ।
८. परमेश्वरबाट सजायको रूपमा मानिसजातिमा मृत्युको प्रावधानले समयको बस्तुलाई अत्यन्त मूल्यवान बनाउँदछ। एक परीक्षणकाल हामीलाई दिइएको छ कि हामी परमेश्वरलाई राम्रो मान्ने कि नमान्ने, उहाँबाट हाम्रो विचित्रतालाई जान दिने कि नदिने, र हामी निको हुनको लागि उहाँलाई हाम्रो पापहरू देखाउने अनुमति दिने वा नदिने। तर हामी यस न्यायिक प्रक्रियालाई हाम्रो न्याय प्रणाली मार्फत बुझ्छौं जुन हाम्रो असल कामहरू द्वारा परमेश्वरलाई खुशी बनाउन वा अन्तिम निर्णय अघि क्रूसलाई स्वीकार गरेर पश्चतापको प्रमाण दिन दिइएको समयको रूपमा । यसको मतलब हामी निरन्तर निदान र उपचारको देखि भागिरहेका छौं, र त्यसैले जीवन एक टिकटिके घडी हुन्छ जहाँ हामीसँग कुनै शान्ति छैन। न्यायकोलागि दौडँदै गर्दा निरन्तर समयको अन्त भइरहेको र नाश हुने अनुभूति भइरहन्छ, जसको मतलब हो अब दुष्टको सजाय र असलको प्रदशनी।

९. यो सम्पूर्ण प्रक्रिया परमेश्वरको विचारहरूका लागि नौलो हो। उहाँको दया, न्याय र सजायका सिद्धान्तहरू हाम्रो भन्दा बिलकुलै फरक छन्।

१०. यी महान अवधारणाहरू अन्तर्निहित जीवन सिद्धान्तको झूटले हाम्रो दिमागलाई भ्रष्ट पारेको छ जसले हामीलाई अवचेतन रूपमा हामीलाई परमेश्वरको आवश्यकता छैन र उहाँ एक कठोर नियन्त्रण सनकी हुनुहुन्छ भन्ने महसुस गराउँदछ।

अन्तर्निहित जीवनको यो झूटको प्रभावलाई रातमा एक अर्कातिर यात्रा गर्ने दुईवटा जहाज जस्तो देखिन्छ भन्ने कथाले राम्ररी वर्णन गरेको छ। एउटा जहाज रेडियोले अर्कोलाई उनीहरूको जहाजको बाटोबाट अर्को तर्फ हटान भनिरहेको छ। रेडियोमा यस्तो आवाज फिर्ता आउँदछ कि होइन, ठक्करबाट बचनको लागि तपाइँले आफ्नो मार्ग बदल्नु पर्छ। जहाजको कप्तानले लाइनको अर्को छेउको व्यक्तिलाई उनीहरूको मार्ग बदल्न वा यसको नतिजाहरूको सामना गर्न धम्की दिन्छ। आवाजले उत्तर दियो, "यो प्रकाशगृह हो, कप्तान।"

जब मानव जातिले हामी अमरत्व प्राप्त गर्न र परमेश्वर जस्तो हुन सक्छौं भन्ने झूट अँगाले, तब हामीले परमेश्वरसँगको सम्बन्ध परिवर्तन गर्नुपर्ने र हामीले उहाँलाई हामीजस्तै भएको कल्पना गरेका छौं। हामीलाई विनाशबाट जोगाउन मायाले पठाइएको लाइटहाउसको त्यो प्रकाशलाई शत्रुतापूर्ण अभिप्रायका रूपमा परिभाषित गरिएको थियो र मानव जाति लाइटहाउसको विरुद्ध युद्ध गर्न उक्सायो। जब जहाजले अन्य प्रकाशको स्रोत भएको वास्तविक पहिचान महसुस गर्नुपर्ने, तब सम्पूर्ण प्रतिमान परिवर्तन भयो र तुरुन्तै प्रकाशलाई यसको उचित प्रसंगमा बुझियो।

तिनीहरूका सारा दुःखमा उहाँ पनि दुःखित हुनुभयो, र उहाँको उपस्थितिका दूतले तिनीहरूलाई बचाए। उहाँको प्रेम र कृपामा उहाँले मोल तिरेर तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई

उठाउनुभयो, र प्राचीनका सबै दिनमा उहाँले तिनीहरूलाई बोक्नुभयो। तरै पनि तिनीहरू बागी भए, र उहाँका पवित्र आत्मालाई दुःखित तुल्याए। यसैकारण उहाँ तिनीहरूका शत्रु हुनुभयो, र उहाँ आफैले तिनीहरूका विरुद्धमा लड्नुभयो। यशैया ६३: ९-१०

न्यायसँग पनि यस्तै हुँदछ। हामी कल्पना गर्छौं कि परमेश्वर हामीजस्तै हुनुहुन्छ। हामी उहाँलाई कल्पना गर्छौं कि उहाँ एक न्यायाधीश जस्तो हुनुहुन्छ, जसले निन्दा गर्नुहुन्छ र हामीले जस्तो सजाय दिनुहुन्छ। तर उहाँको विचार हाम्रो विचार होइन।

यद्यपि, हामीलाई हाम्रो वास्तविक अवस्था देख्नको लागि, परमेश्वरले हामीलाई न्यायको फैसलाको सामना गर्न अनुमति दिनुहुन्छ जुन हामी सोच्छौं कि यो परमेश्वरले प्रयोग गर्नुहुन्छ। हामीले बुझ्ने जस्तो यदि परमेश्वरसँग न्याय हुँदैन भने हामी उहाँलाई धर्मी परमेश्वर ठान्दैनौं।

जीवनको बारेमा शैतानको झूटले गर्दा, हामीले आत्मनिर्हित जीवन, मृत्यु र दण्डको बारेमा सोच्ने तरिका बंशज रूपमा बोकेर आएका छौं जसको परिणाम स्वरूप परमेश्वरले अब हामीलाई यो देखाउनुहुन्छ कि उहाँ त्यस्तो सोच्नुहुन्न, र त्यसरी नै उहाँ हामीलाई आफुतिर खिच्नेकाम गर्नुहुन्छ। उहाँ हामी जस्तो देखिन आफूलाई अनुमति दिँदै हाम्रो नजिक आउनुपर्दछ र उहाँ हामी जस्तो देखिनुपर्दछ, ताकि हाम्रो नजरमा उहाँ धर्मी र न्यायकर्ता हुनुहुन्न भनि विश्वास गरी उहाँबाट टाढा नजाऔं।

परमेश्वरको न्याय निन्दा गर्न र मृत्युको लागि होइन, निको पार्ने र पुनर्स्थापना ल्याउने उद्देश्यले हो।

अनि येशूले भन्नुभयो, “म न्यायको लागि यस संसारमा आएँ, कि नदेख्नेहरूले देखून् र देख्नेहरूचाहिँ अन्धा होऊन्।” यूहन्ना ९: ३९

येशूको इन्साफको परिणाम अन्धाले देख्न थाल्छ। यो न्यायको एक उपचार रूप हो। साथसाथै येशू भन्नुहुन्छ ती जसले सोच्दछन् कि उनीहरू देख्छन्, उहाँको न्यायले उनीहरूलाई अन्धा बनाइदिन्छ जसको अर्थ हो उनीहरू अन्धा भएको महसुस गर्छन् (प्रकाश ३: १७)। तर किन उनीहरू अन्धा छन् भनेर स्वीकारेको येशू चाहनुहुन्छ? यो यसकारण छ ताकि तिनीहरू निको होऊन्। येशूले अन्धालाई दृष्टि दिएर वास्तवमा आफ्नो कामको मुख्य अंश वर्णन गर्नुभयो।

“परमप्रभुका आत्मा ममाथि छ, किनभने गरीबहरूलाई सुसमाचार सुनाउनका निम्ति उहाँले मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ। कैदीहरूलाई छुटकाराको घोषणा गर्न, र अन्धाहरूलाई दृष्टि दिन, थिचोमिचोमा परेकाहरूलाई स्वतन्त्र गराउनका निम्ति, लूका ४: १८

केवल आफ्नो अन्धोपनलाई चिन्नेहरू मात्र निको हुन सक्छन्। पुनर्स्थापनाको यो सिद्धान्तलाई विभिन्न कथाहरूमा पुरानो नियममा प्रस्तुत गरिएको छ।

जहिले पनि परमप्रभुले तिनीहरूमाथि न्यायकर्ता खडा गर्नुभयो, परमप्रभु त्यो न्यायकर्तासँग हुनुहुन्थ्यो, र तिनी बाँचुञ्जेल उहाँले तिनीहरूलाई शत्रुहरूका हातदेखि बचाइराख्नुहुन्थ्यो। किनकि दुर्व्यवहार र अत्याचारमा पर्दा जहिले पनि तिनीहरूले सुस्केरा मार्दथे परमप्रभुले तिनीहरूमाथि दया गर्नुहुन्थ्यो। न्यायकर्ताहरू २: १८

यद्यपि न्यायाधीशहरूको काम असिद्ध भएता पनि, हामी अझै देख्न सक्छौं कि यसको उद्देश्य भनेको उत्पीडनबाट छुटकारा थियो। यशैयाको पुस्तकले पनि न्यायको माध्यमबाट छुटकाराको यस विषयलाई व्यक्त गर्दछ।

म तेरा न्यायकर्ताहरूलाई पहिलेको जस्तै, र तेरा सल्लाहकारहरूलाई सुरुमा जस्तै फेरि नियुक्त गर्नेछु। त्यसपछि तँ धार्मिकताको सहर र विश्वासयोग्य सहर कहलाइनेछस्।” न्यायसित सियोनको छुटकारा हुनेछ, र पश्चात्ताप

गर्ने त्यहाँका बासिन्दाहरूको छुटकारा धार्मिकतासित हुनेछ। यशैया १:

२६-२७

मेरो धार्मिकता चाँडै नजिक आउँछ, मेरो उद्धार बाटैमा आउँदैछ, र मेरो बाहुबलले जातिहरूकहाँ न्याय ल्याउनेछु। टापूहरूले मलाई हेर्नेछन्, र मेरो बाहुबलमा तिनीहरूले आशा राख्नेछन्। यशैया ५१: ५

बाहुबलले देखाउँदछ कि न्यायको बारेमा ईश्वरका विचारहरू छुटकारा, उपचार र पुनर्स्थापनाको लागि हो, निन्दाको लागि होइन कि जसले मृत्युतिर डोर्न्याउँछ। तर यो तब मात्र हुन सक्दछ जब हाम्रो समस्याको लागि हामी परमेश्वरको निदानलाई स्वीकार्यौं भने। त्यसो भए हामी निको हुनको लागि परमेश्वरलाई विन्ती गर्न सक्छौं र विश्वास गर्न सक्छौं कि हामी परिवर्तन हुनेछौं।

परमेश्वरले हामीलाई न्यायमा कसरी निको पार्नुहुन्छ भनेर बुझ्नको लागि हामीले पवित्रस्थानको बारेमालाई विचार गर्नु आवश्यक छ किनकि यो वस्तु पाठ हो जसले परमेश्वरले हामीलाई बचाउनुहुने प्रक्रियाको बारेमा विस्तृत रूपमा वर्णन गर्दछ।

१४. हे परमेश्वर, तपाईंको मार्ग पवित्रस्थान भित्र छ

अघिल्लो अध्यायमा हामीले छलफल गरेका बुँदाहरूले परमेश्वर र मानिस बिच एउटा ठूलो खाडल सृजना गरेको छ। शैतानको प्रभावको माध्यमबाट, मानव जाति अन्धकारको मरभूमी मार्गमा बदलियो। कसरी परमेश्वरले हामीलाई फेरि प्राप्त गर्न र हाम्रो गलत सोचलाई पुर्नस्थापना गर्न सक्नुहुन्छ? हाम्रो विचारहरू फेरि कसरी परमेश्वरका विचारहरू हुन सक्दछन् ताकि हामी उहाँको चरित्रलाई साँच्चिकै बुझ्न सक्दछौं?

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “बाटो, सत्य र जीवन म नै हुँ। मद्वारा बाहेक कोही पनि पिताकहाँ आउन सक्दैन। यूहन्ना १४: ६

येशू पिताको तर्फको बाटो, पिताको सत्यता र पिताको जीवन हुनुहुन्छ। ख्रीष्टमार्फत हामी परमेश्वरमा फर्कन सक्षम भएका छौं। माथिको पदमा ग्रीकमा बाटोको लागि शब्द G3598 होडोस हो, जसको अर्थ हो पथ। ग्रीकको पुरानो नियममा यस पदमा यही शब्द प्रयोग भएको छ:

हे परमेश्वर, तपाईंका मार्ग पवित्रस्थान भित्र छन्, हाम्रा परमेश्वरझैँ महान् देव अरू को छ? भजनसंग्रह ७७: १३

परमेश्वर हाम्रो नजिक आउन र हामीसँग बस्नको लागि उहाँको पवित्रस्थान निर्माण गरिएको थियो।

म तिनीहरूका मध्यमा बस्नलाई तिनीहरूले मेरो लागि एउटा पवित्रस्थान बनाऊन्। प्रस्थान २५: ८

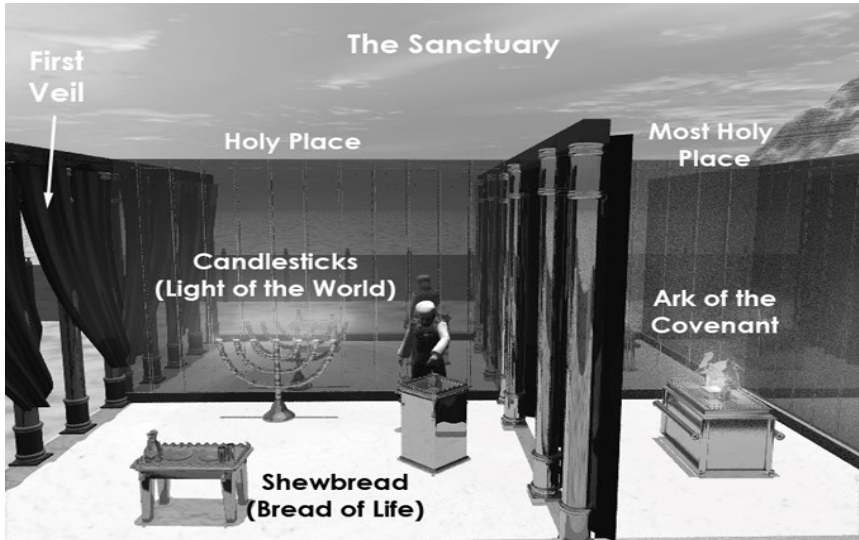
यस पवित्रस्थान मार्गमा हिँड्नुको उद्देश्य भनेको हाम्रो ढुंगाको हृदयलाई फेरि नरम बनाउनु हो र मासुको हृदय हुनेछ।

म तिमीहरूलाई एउटा नयाँ हृदय दिनेछु, र तिमीहरूभित्र म नयाँ आत्मा हालिदिनेछु। तिमीहरूबाट ढुङ्गाको हृदय निकालेर म त्यसको सट्टामा तिमीहरूलाई मासुको हृदय दिनेछु। **इजकिएल ३६: २६**

पवित्रस्थानको प्रतीकात्मक चिह्नले हामीले पछ्याउने लाकदमहरू तेर्सोडँदछ ताकि हामी पूर्ण रूपमा परमेश्वरतर्फ फर्कन सक्छौं र उहाँसँग मिलाप गर्न सक्छौं।

हामी यस पवित्रस्थान प्रणालीको रूपरेखालाई विचार गरौं।

पापी आँगनको ढोकाबाट मन्दिरभित्र प्रवेश गर्छन्। महा पवित्रस्थान भनिने कोठा त्यो स्थान हो जहाँ परमेश्वरको उपस्थिति पवित्रस्थान प्रणाली भित्रै हुन्थ्यो।

पवित्रस्थान र यसका सेवाहरूका धेरै पक्षहरू छन् जसमा हामी बस्न सक्दछौं, तर हामी केवल आँगनदेखि महा पवित्रस्थानसम्मको यात्राको केहि बुँदाहरूमा केन्द्रित हुन चाहन्छौं।

सर्वप्रथम, हामी याद गर्छौं कि आँगनको सबै फर्नीचर ब्रास वा काँसाले ढाकिएको छ। पवित्र स्थानको फर्नीचर या त सुनले बनेको छ वा सुनले मोहरीएको छ। धातुको परिवर्तनले गुणस्तरको परिवर्तनलाई देखाउँदछ। यसले व्यक्तिमा हुने चरित्र परिवर्तनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जब तिनीहरू परमेश्वरको ज्ञानमा प्रगति गर्दछन्। ब्रासको तत्व रोचक छ किनकि यो दुई धातु, तामा र टिनको मिश्रित धातु हो। यो मानव निर्मित धातु हो। यो ईश्वरले बनाएको होइन।

परमेश्वरले ब्रास / काँसाको बारेमा नकारात्मक तरिकामा बोल्नुहुन्छ कुनै फोहोर चिज जसलाई शब्दिकरणको आवश्यकता छ।

“ए मानिसको छोरो, इस्राएलको घराना त मेरो दृष्टिमा थियो भएको छ। तिनीहरू सबै भट्टीमा भएका तामा, जस्ता, फलाम र सीसाका थिया भएका छन्।” तिनीहरू चाँदीका थिया मात्र छन्। **इजकिएल २२: १८**

बलिदानको वेदी त्यो स्थान हो जहाँ पशु बलिहरू चढाइन्थ्यो। यसले हाम्रो पापहरूको लागि क्रूसमा ख्रीष्टको मृत्युलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। काँसाको बेदीमा ख्रीष्टको बलिदानको प्रतीकको तथ्यले संकेत गर्छ कि मिलापको लागि के हुनुपर्दछ भनेर परमेश्वर मानवको सोचलाई समायोजन गर्दै हुनुहुन्छ।

जब मानिसले आफ्नो मृत्युको कारण परमेश्वरले मानिसका पापको लागि दिइएको सजायको रूपमा परमेश्वरलाई आरोप लगायो, परमेश्वरले मानिसलाई एउटा विकल्प प्रदान गर्नुपर्‍यो; मानिसले परमेश्वरको कृपालाई स्वीकार्नु अघि ज्याला तिर्नु आवश्यक थियो र विश्वास गर्नुपर्‍यो कि उहाँको सम्मानलाई कायमै राखेकोमा परमेश्वर सन्तुष्ट हुनुहुन्छ। यो बलिदान प्रदान गर्दा, मानिसले के सोचिरहेको छ र परमेश्वर मानिसको लागि कृपालु हुनुहुन्छ भनि विश्वास गर्न उसलाई के कुराको आवश्यकता छ भनेर प्रकट गर्दछ।

यसको बारेमा थप जानकारीको लागि **क्रूस जाँचिएको र क्रूस भेटिएको** पुस्तक fatheroflove.info मा हेर्नुहोस्।

यो तर्क मानिसका तर्फबाट सचेत, अवचेतन वा अचेत हुन सक्छ, तर यो त्यहाँ छ; यो हाम्रो पतित दिमागको बंशाणुगत गुण हो। पवित्रस्थानको प्रत्येक अंश ले मानिससँग उसको विचार कहाँ पुगेर कुराकानी गर्न र पितासँग मिलाप गर्न निमन्त्रणा गर्दछ।

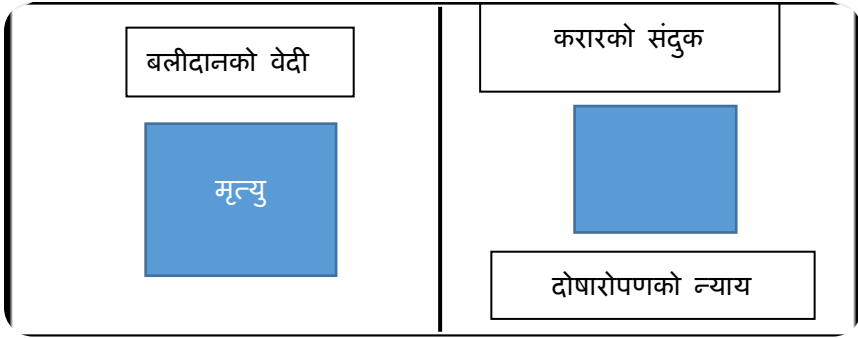
मानिसमा मिलाप हुनुपर्ने दुई मुख्य सिद्धान्तहरू दोष लगाउने न्याय र मृत्यु थियो।

सित्तैको वरदानचाहिँ त्यस एक जना मानिसको पापको नतीजाजस्तै होइन। किनकि एउटा अपराधको इन्साफले दण्डको आज्ञा ल्यायो, तर धेरै अपराधका पछि आउने सित्तैको वरदानले निर्दोषीकरण ल्याउँछ। यदि एउटै मानिसको अपराधले गर्दा त्यस मानिसद्वारा मृत्युले राज्य गन्यो भनेता झन् बढी प्रशस्त अनुग्रह र धार्मिकताका सित्तैको वरदान पाउनेहरूले एउटै मानिस येशू ख्रीष्टद्वारा जीवनमा राज्य गर्नेछन्। **रोमी**

५: १६-१७

एक जसले निन्दा गर्न न्याय गर्दछ र जसको अपराधको कारण मृत्युले शासन गर्दछ ऊ आदम हो। आदमले सोचे कि परमेश्वरले दुबैले उसलाई दोषी ठहराउनुहुन्छ र उसलाई मार्न खोज्नुहुन्छ। तसर्थ, यी दुई पवित्रस्थानका क्षेत्रहरू हुन जुन मानिसहरूमा प्रकट हुनु आवश्यक छ। पवित्रस्थान एक आयत आकारमा छ जुन स्थानिक रूपमा दुई वर्गकार बनाउँछ।

पहिलो वर्गको मध्यभागमा बलिदानको वेदी छ। दोस्रो वर्गकारको बीचको करारको सन्दूक हो।

बलिदानको वेदीमा दिनहुँ बलिहरू दिइन्थ्यो। प्रायश्चितको दिनमा हुने न्याय वर्षमा एक पटक मात्र हुन्छ।

“सातौँ महिनाको दशौँ दिनचाहिँ प्रायश्चितको दिन होस्। त्यस दिन तिमीहरूले पवित्र सभा राख्नु। तिमीहरूले आफैलाई इन्कार गर्नु, र तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति अग्नि-होम चढाउनु। त्यस दिन तिमीहरूले कुनै किसिमको काम नगर्नु, किनभने परमप्रभुको सामुन्ने तिमीहरूका निम्ति प्रायश्चित गरिने यो प्रायश्चितको दिन हो। त्यस दिन जसले आफूलाई इन्कार गर्दैन, त्यो आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कार गरिओस्। त्यस दिन कुनै किसिमको काम गर्ने मान्छेलाई त्यसका मानिसहरूमध्येबाट म नाश गर्नेछु। **लेवीहरू २३: २७-३०**”

लेवीको पुस्तकमा दिइएको यो विवरणले परमेश्वर न्यायमा काम गर्नुपर्दछ भनेर मानिसहरूले कसरी बुझ्छन् भन्ने कुराको प्रतिबिम्ब हो। आदम नै एक हुन् जसले संसारमा न्याय, निन्दा र मृत्यु ल्याए। पवित्रस्थानको मार्ग भनेको हाम्रो वास्तविक सोच के हो भनेर हामीलाई प्रकट गर्नु हो र त्यसपछि हामी येशूको जीवनसँग के सोच्छौँ त्यसलाई तुलना गर्न र हाम्रो सोचाइ गलत छ भनेर बुझ्नु हो। यहि तरिकाद्वारा मेलमिलापले स्थान लिन्छ। यो जन्मजात पापपूर्ण प्रणाली गलत छ

भनेर प्रकट गर्ने प्रक्रिया हो, जहाँबाट हामी पश्चात्ताप गर्छौं र क्षमा पाउँछौं। यसले मेलमिलाप प्रक्रिया पूरा गर्दछ।

प्रायजसो धर्महरू यो विश्वास गर्दछन् कि किनकि प्रायश्चितको दिनमा परमपवित्र स्थानमा परमेश्वरले बलिदानहरूको आज्ञा गर्नुहुन्छ र एक न्यायाधीशको रूपमा देखा पर्नुहुन्छ, कि उहाँ यस्तो हुनुहुन्छ भनेर। तर यो झूटो हो। परमेश्वर येशूजस्तै हुनुहुन्छ र व्यवस्थामा लेखिएका यी कुराले हाम्रो कस्तो छौं भन्ने झल्काउँछ। परमेश्वरले हामीलाई ती देखाउनुहुन्छ र जसको कारण हामी पश्चात्ताप गरी तिनीहरूबाट फर्कन सक्छौं।

परमेश्वर हामीलाई काँसाको बेदीमा भेट्नुहुन्छ, एउटा वेदी जो कयिनको छोरोले डिजाइन गरेको थियो। हाम्रो पिताले कहिल्यै बलिदानहरू चाहनुभएन, तर उहाँ हामी स्वभावैले कस्तो छौं भनेर देखाउन उहाँले यी कुराहरू तिनीहरूलाई दिनुभयो। हामीले विश्वास गर्छौं कि परमेश्वरले हामीलाई क्षमा गर्नुभन्दा अघि उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउनुपर्दछ, र रगत नबगेसम्म हामीले क्षमा पायौं भनेर हामीले विश्वास गर्ने थिएनौं। यो भयावह, मूर्तिपूजक विचार हो; तर हामीले यो महसुस गरेनौं। यी बलिदानहरूमा उहाँले हाम्रो पापीपनको बढ्दा गर्नुभयो, जबकि यस पीतलको माध्यमबाट मानव-निर्मित विचारले हामीलाई क्षमा दिन सक्छ भनेर विश्वस्त तुल्यायो।

परमेश्वरले कसैको न्याय गर्नुहुन्न वा दोषी ठहर्याउनुहुन्न (यूहन्ना ९: २२; ८: १५), तर यस विवादको अन्त्य गर्नलाई परमेश्वरले वास्तवमै के गर्नुपर्दछ भन्ने कुरा हामीलाई देखाउन उहाँ हामीलाई त्यसरी बुझ्न यो अनुमति दिनुहुन्छ। हामी स्वाभाविक रूपमा सोच्दछौं कि परमेश्वरले हामीलाई पश्चात्ताप गर्न समय दिनुपर्दछ, र अन्तमा सबैको न्याय गर्नुहोस् र जसले आज्ञा पालन गर्दैनन् तिनीहरूलाई मारुहोस् र जसले पालना गर्छन् तिनीहरूलाई पुरस्कृत गर्नुहोस्।

यदि हामी पवित्रस्थान मानिसहरूलाई परमेश्वरमा पुन्याउने एउटा तरिका हो भन्ने कुरा मनमा राख्न सक्दछौं भने, तब यस प्रक्रियाले परमेश्वर को हुनुहुन्छ भनेर

प्रतिनिधित्व गर्देन, बरु हामी कहाँ छौं र हामी कहाँ पुग्न परमेश्वर के गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ भन्ने कुरा स्वीकार्नेछौं।

पवित्रस्थानमा काँसाको आँगन छ, एक पवित्र स्थान र अति पवित्रस्थान। परमेश्वरलाई आँगनले प्रतिनिधित्व गर्देन; यो मानिसको प्रतिनिधित्व हो। यो तथ्य मार्फत प्रमाणित हुन्छ कि यस प्रणालीको मापन गर्दा वा अध्ययन गर्दा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई यस प्रक्रियाको निश्चित समयमा आँगन छोड्न अह्वाउनुहुन्छ।

त्यसपछि नाप्ने टाँगोजस्तै एउटा निगालो मलाई दिइयो, र यसो भनियो, “उठ, र परमेश्वरको मन्दिर र वेदीको नाप लेऊ, र त्यहाँ आराधना गर्नेहरूको गन्ती लेऊ। तर मन्दिरबाहिर रहेका आँगनलाई चाहिँ छोड र ननाप, किनकि त्योचाहिँ जाति-जातिहरूलाई दिइएको छ, र बयालीस महिनासम्म पवित्र सहरलाई तिनीहरूले कुल्चीमिल्ची गर्नेछन्। प्रकाश ११: १-२

पवित्र स्थानले परमेश्वर को हो भनेर पूरै प्रतिनिधित्व गर्देन किनकि परमेश्वर सधैं पवित्र हुनुहुन्छ। कसरी परमेश्वर एक ठाउँमा पवित्र र अर्को ठाउँमा महापवित्र हुन सक्नुहुन्छ? पवित्र स्थानले सत्यतर्फ मानिसका दिमागको प्रगतिलाई प्रकट गर्दछ। यो वास्तवमा परमेश्वरको चरित्र कस्तो छ भनेर पुष्टि गर्ने एक पूर्ण प्रकाश होइन। परमपवित्र स्थान पनि परमेश्वरको चरित्रको पूर्ण प्रतिनिधित्व होइन किनकि परमेश्वरले कहिल्यै बलिहरू चाहनुहुन्न र उहाँ कहिल्यै होमबलि चाहनुहुन्न (भजनसंग्रह ४०: ६, होशे ६: ६)। यी सबै स्थानहरू हुन् मानिसहरू तिनीहरूको विचारमा कहाँ छन् भनि बुझाउन। यो हामी कस्तो छौं भनेर हामीलाई देखाउने प्रक्रिया हो र त्यसपछि हामीलाई खीष्ट कस्तो हुनुहुन्छ उहाँसँग दाँज्न र भिन्नता पाएमा पश्चाताप गर्न गरिएको आह्वान हो।

जब म किशोरावस्थामा पुगेको थिएँ, मैले त्यस्तो कार्यहरू गरेँ जसले गर्दा मैले ठूलो अपराधी महसुस गरेँ र मैले आफ्नो पाप-बिरामी अवस्थालाई केही हदसम्म

महसुस गरें र म सहयोग चाहन्थे। यो क्रूसमा येशूको मृत्यु थियो जसले मलाई यो विश्वास गर्न लगायो कि परमेश्वरले मेरो पापहरूको लागि मलाई क्षमा गर्नुभयो। यो मुक्तिको लागि आवश्यक छ। एक पटक जब म विश्वास गर्दछु कि मेरा पापहरू क्षमा भए र मैले येशूबारे पढेर परमेश्वर कस्तो हुनुहुन्छ भनेर थप जान्न थाले, मेरो जीवनमा धेरै चीजहरू परिवर्तन हुन थाल्यो।

मैले मेरो समझमा बढ्न थालेको केही वर्ष पछि मैले न्याय गर्न शुरू गरें र अरूलाई सही कुराको अनुसरण नगरेकोमा निन्दा गर्न थालें। म यस कुरालाई गुप्त रूपमामा खुल्ला रूपमा भन्दा अझ बढि गर्न सक्ने थिएँ। मैले मानिसहरूलाई न्याय गरे किनभने मैले परमेश्वरलाई नराम्रो काम गरेकोमा इन्साफ गरेको देखेको छु। मेरो न्यायको आत्मा प्रकट हुनको लागि उहाँले मलाई उहाँलाई यस रूपमा हेर्न अनुमति दिनुभयो। उहाँले मलाई प्रायश्चित्तको दिनमा उहाँलाई एउटा डरलाग्दो र पवित्र न्यायकर्ताको रूपमा हेर्न दिनुभयो जो पापीहरूलाई नाश गर्न चाहन्थे जसले उहाँलाई स्वीकार गर्दैनन् र पालन गर्दैनन्।

अनि ठीक समयमा, उहाँले मलाई यूहन्ना ५:२२ मा उहाँको बारेमा के भन्नुभयो र येशू आफैले यूहन्ना ८: ११५ मा कसरी व्यवहार गर्नुभयो भनेर देखाउनुभयो। जब म यी पदहरू पढ्छु र आफैसँग तुलना गर्दछु, म दिनसम्म रोएँ। मैले पश्चात्ताप गरें र मलाई माफ गर्न परमेश्वरलाई आग्रह गरे। मैले अचानक आफूलाई एकदमै न्यायकर्ताको रूपमा देखें र मलाई चाहिएको कुरा यही हो। न्यायको प्रकाश भनेको स्वभावैले हामी कतिको न्यायिक र निन्दा गर्छौं भनेर महसुस गर्न आवश्यक छ।

मती १५:२२-२४ मा परमेश्वरले चेलाहरूसित यसरी व्यवहार गर्नुभयो। उहाँले त्यस्तो तरिकाले काम गर्नुभयो जसले गर्दा कनानी आइमाईको विरुद्धको उनीहरूको पूर्वाग्रह उजागर हुन दिनुभयो। जब अन्तमा येशूले त्यस आइमाईकी छोरीलाई चङ्गाइ गर्नुभयो, तब चेलाहरूले छनौट गर्नुपऱ्यो। तिनीहरूले आफूलाई

कट्टरपन्थीको रूपमा देख्नुपथर्यो र पश्चाताप गर्नुपथर्यो वा येशूमा विश्वास गर्न छाड्नुपरेको थियो।

यसैले धेरै मानिसहरूले साँचो परमेश्वर र उहाँको पुत्रलाई स्वीकार गर्दैनन्। तिनीहरू न्याय गर्ने र निन्दा गर्ने इच्छालाई त्याग्ने छैनन् र परमेश्वर न्याय

गर्ने र दोषी ठहराउनेको रूपमा प्रमाणित गर्न धर्मशास्त्रको प्रशस्त उद्धरण गर्नुछन्। यी सबै पदहरू हामीलाई जाँच्न र हामीमा के छ ती प्रकट गर्नका लागि छन्। तिनीहरूले त्यसरी नै कार्य गर्दछन् जस्तो कि येशू कनानी आइमाईलाई कुकुर भन्नुहुँदा देखिन्छ। हामीले यी खण्डहरूलाई अझ ध्यानपूर्वक परीक्षण गर्नु आवश्यक छ।

अब हामी न्यायको संगठित बुझाई र स्वर्गमा पुस्तकहरू खोलेको बारेमा छलफल गर्न सक्छौं जुन हामीले पहिले छलफल गरिएको प्रायश्चितको दिनसँग सम्बन्धित छ।

१५. न्यायको निम्ति अदालत बस्यो र पुस्तकहरू खोलिए

दानियल ७ र ८ मा राखिएको इतिहासको क्रमले हामीलाई न्यायको घटनाहरू घटने एकदम विशेष समय उपलब्ध गराउँछ। प्रेरित पावलले उनको समय देखि फेलिक्सलाई न्यायको समय आउनेछ भनेर भविष्यवाणी गरे।

पावलले धार्मिकता, संयम र भावी इन्साफको विषयमा बहस गर्दा फेलिक्स आतिए, र यसो भने, “अहिलेलाई जाऊ, मौका परेको बेलामा म तिमीलाई बोलाउँला।” प्रेरित २४: २५

दानियल ७ मा हामीलाई दिइएका घटनाहरूले हामीलाई यो न्यायको ठाउँ कहिले हुन्छ भनेर बताउन मद्दत गर्दछ। दानियलले दर्शनमा चार जन्तुहरू समुद्रबाट आउँदै गरेको देखेछन्। पहिलो सिंह जस्तो छ, दोस्रो भालु, तेस्रो चितुवा र चौथो नामहीन जनावर छ। यी चारवटा पशुहरूको उदय पछि त्यहाँ एउटा न्यायको दृश्य हुन्छ, र त्यसपछि स्त्रीको राज्य आउँदछ र परमेश्वरका मानिसहरूले यो राज्य पाउनेछन्।

‘चार ठूला पशुहरूचाहिँ पृथ्वीमा खडा हुने चार राज्यहरू हुन्। दानिएल ७: १७

यी चारवटा पशुले चार राजाहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ वा जसरी थोरै अगाडि वर्णन गरिएको छ, चार राज्य।

“तिनले मलाई यसरी बताए: ‘चौथो जनावरचाहिँ पृथ्वीमा देखा पर्ने चौथो राज्य हो। योचाहिँ अरू राज्यहरूभन्दा फरक हुनेछ र समस्त पृथ्वीलाई कुल्चीमिल्ची पारी निल्नेछ। दानिएल ७: २३

यस चौथो राज्यबाट त्यहाँ १० राज्यहरू देखा पर्दछन्, र त्यसपछि त्यहाँ अर्को राज्यको उदय हुन्छ जुन स्वरूपमा अरु राज्य भन्दा फरक हुन्छ र यस राज्यको निर्माण गर्न सक्षम हुन तीन राज्यहरूलाई वशमा पारिन्छ।

दश सीडहरू त्यस राज्यबाट आएका दश राजाहरू हुन्। त्यसपछि पहिलेको भन्दा फरक, अर्को राजा खडा हुनेछ। उसले तीन राजाहरूलाई दबाउनेछ।

दानिएल ७: २४

यो सानो सिंहले सर्वोच्चको विरुद्धमा ठूलो शब्दहरू बोल्दछ र परमेश्वरको विशेष समय र उहाँको कानूनलाई परिवर्तन गर्दछ र साढे तीन समयहरूको अवधिमा परमेश्वरका सन्तहरूलाई सताउँछ।

उसले सर्वोच्चको विरुद्धमा बोल्नेछ र उहाँका पवित्र जनहरूलाई अत्याचार गर्नेछ र ठहर्‍याइएका समय र व्यवस्थाहरू फेर्न प्रयत्न गर्नेछ। पवित्र जनहरू साढे तीन वर्षसम्म उसको हातमा सुम्पिइनेछन्। **दानिएल ७:**

२५

हामीले माथि सङ्केत गरेझैं त्यहाँ न्याय हुनेछ र त्यसपछि ख्रीष्टको राज्य आउँछ र सदाको लागि रहनेछ।

“तर अदालत बस्नेछ, र त्यसको अधिकार खोसिनेछ र सदाको निमित्त पूर्ण रूपले नाश गरिनेछ। तब सम्पूर्ण स्वर्गमुनिका राज्यहरूको सार्वभौमिकता, शक्ति र महानता सर्वोच्चका मानिसहरू, अर्थात् पवित्र जनहरूलाई दिइनेछ। उहाँको राज्य अनन्तको राज्य हुनेछ, र सबै शासकहरूले उहाँको आराधना र आज्ञापालन गर्नेछन्। **दानिएल ७: २६-**

२७

यदि हामी दानियलको समयदेखि अहिले सम्मको इतिहासको क्रमलाई हेर्छौं भने हामी देख्छौं कि त्यहाँ चार वटा विश्व साम्राज्यहरू थिए जसमा युरोपको १०

शक्तिको विभाजन भयो र त्यसपछि पोपतन्त्रले १००० बर्ष भन्दा बढीको समय विश्वको मामिलामा प्रभुत्व जमायो।

चार विश्व साम्राज्यहरू बेबिलोन, मादी-फारस, ग्रीस र रोमले प्रतिनिधित्व गर्दछ।

बेबीलोन	६०६ बि.सी. - ५३६ बि.सी.
मादी फारस	५३६ - ३३१ बि.सी.
ग्रीस	३३१ - १६८ बि.सी.
रोम	१६८ बि.सी. - ४७६ ए. डी.

चार राज्यहरूको यो अनुक्रम पछि १० मा विस्तार भयो जुन दानियल २ मा भएको दर्शनसँग मिल्दोजुल्दो छ। दानियलले बेबीलोनका राजालाई भने कि राजा सुनको टाउको हुनुहुन्छ र उनको राज्य पछि तीन विश्व साम्राज्यहरूको उत्तराधिकारी हुनेछ। हामी दानियल ७ मा भएको सानो सिंहको जानकारीलाई सारांशमा यसरी प्रस्तुत गर्न सक्छौं:

१. चौथो पशुबाट उदय भएको - दान ७: ७,८	१. पोपहरू सम्राटहरूमा सफल भए
२. दश सिंहहरू मध्येबाट	२. युरोपका राष्ट्रहरूमा पोपको शक्ति बढ्यो
३. अन्य सिंहहरूका भन्दा फरक दानिएल ७: २४	३. पोपतन्त्र दुवै धार्मिक र राजनैतिक शक्ति हो
४. अन्य सिंहहरू डान भन्दा बढि कडा। दानिएल ७: २०	४. राजा भन्दा बढी शक्ति चलाउँछ

५. तिन राज्यहरुमा जरा गाडिएको दानिएल ७: ८,२०,२४	५. हेरुली, भेन्डल्स र अस्ट्रोगोथ हटाई दियो
६. सर्वोच्चको बिरुद्ध महान शब्दहरु बोल्दछ। दानिएल ७: २४	६. पृथ्वीमा परमेश्वर हुँ भनेर दावी गर्छ र पापहरु क्षमा गर्ने शक्तिको दावी गर्छ
७. सर्वोच्चको संन्तहरु विरुद्ध युद्ध गर्यो। दानिएल ७: २५	७. करोड देखि १५ करोडको बीचमा मानिसहरु पोपतन्त्रद्वारा मारिए
८. समय र कानून परिवर्तन गर्ने प्रयत्न गर्यो। दानिएल ७:२५	८. सबाथलाई आइतवारमा परिवर्तन गर्यो, दोस्रो आज्ञा हटाईयो।
९. समय, समय र आधा समयको लागि शासन गर्यो डेन। दानिएल ७: २५	९. पोपाल वर्चस्व ५३८ एडी देखि १७९८ एडी सम्म थियो।

चारवटा विश्व साम्राज्य पछाडि उत्पन्न भएको त्यो सानो सिंहको पहिचान शताब्दीयौंसम्म थुप्रै बाइबल विद्वानहरुले प्रमाणित गरेका छन्।

नाम	मिती	सानो सिंह	पापको मानिस	प्रकाश १७ को स्त्री	स्त्रीष्ट विरोधी
वालडेन्सिस	१२औं शताब्दी		पोपतन्त्र	रोमन चर्च	
इबरहार्ड द्वितीय (साल्जबर्ग)	डी १२४६	पोपतन्त्र			
जोन मिलिज	सी १३६७		पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र

जोन विकविलफ	सी १३७९	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र
जोन हस	सी १४१२		पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोप
गिरोलामो सवोनारोला	सी १४९७		पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र
मार्टिन लुथर	१५२२	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र
फिलिप मेलान्चथन	१५४३	पोपतन्त्र			पोपतन्त्र
जोन नक्स	१५४७	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र
विलियम टिन्डेल	१५५०		पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र
निकोलस रिडले	१५५४			पोपतन्त्र	पोपतन्त्र
जोन हूपर	१५५०		पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र
थॉमस क्रैनमर	१५८२	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र
इङ्ल्यान्डको जेम्स प्रथम	१६००	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र
सर आइज्याक न्यूटन	१७२७	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र
जोन वेस्ले	१७६४		पोपतन्त्र	पोपतन्त्र	पोपतन्त्र

यस पहिचानको उद्देश्य कुनै समूह वा संगठनको निन्दा गर्नु होइन; यस शक्तिको उदय मानव प्रकृतिको प्रतिबिम्ब हो र हामी सबै के जस्तो छौं भनेर प्रकट गर्दछ।

पोपतन्त्रका नेताहरूको निन्दा गर्नु भनेको उस्तै दिमाग र आत्मा भएको प्रमाणित गर्नु हो। हाम्रो उद्देश्य मानव इतिहासमा भविष्यसूचक गतिविधिहरूलाई तिनीहरूबाट सिक्नको लागि पहिचान गर्नु हो।

दानियल ७: २५ ले बताउँछ कि सानो सिंहले समय, समय र आधा समय शासन गर्नेछ। प्रकाश १२ मा यही समय सन्दर्भ १२६० दिन द्वारा समानन्तर गिरएको छ।

अनि त्यस साँपको सामुन्नेबाट ऊ त्यस उजाडस्थानभित्र, आफ्नो ठाउँमा उडेर जान सकोस् भनेर त्यस स्त्रीलाई ठूलो चीलका दुईटा पखेटा दिइए, जहाँ एक समय, समयहरू र आधा समयका निमित्त उसको पालनपोषण हुन्छ। प्रकाश १२:१४

त्यो स्त्रीचाहिँ उजाड-स्थानभित्र भागी, जहाँ एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म त्यसको पालनपोषण होस् भनेर परमेश्वरले त्यसको लागि ठाउँ तयार राख्नुभएको थियो। प्रकाश १२:६

यो १२६० दिनको अवधि तब मात्र बुझिन्छ जब एक बर्षको लागि एक दिनको हिब्रू सिद्धान्त लागू हुन्छ।

तिमीहरूले त्यस देशको भेद लिन चालीस दिन बिताएका थियो, यसकारण दिनको एक वर्ष गरी चालीस वर्षसम्म तिमीहरूले आफ्नो अधर्मको फल भोग्दै रहनेछौ, र तिमीहरूप्रति म नाराज भएको तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ'। गन्ती १४: ३४

“ती दिन पूरा भइसकेपछि फेरि दाहिनेतिर कोल्टे पर् र यहूदाका घरानाको पाप भोग्। यस पल्ट मैले चालीस दिन तेरो निमित्त तोकेको छु, प्रत्येक वर्षको लागि एक दिन। इजकिएल ४: ६

पोपतन्त्रको वर्चस्वको समय ५३८ एडी देखि १७९८ एडी सम्म थियो, जब फ्रान्सेलीहरूले पोपलाई समातेर बन्दी बनाए, पोपतन्त्रको अस्थायी शक्तिलाई समाप्त गरे। यो समयको केही समय पछि न्याय सुरु हुने थियो। अधिक विशिष्ट समय सीमा प्राप्त गर्न, हामी दानियल ८ अध्यायमा फर्कन्छौं र त्यहाँ इतिहासको अनुक्रमले दुबै दानिएल २ र दानिएल ७ सँग तुलना गर्दछौं।

दानियल ८ को दर्शनले हामीलाई भेडा र बाख्राको बिचको झगडा प्रदान गर्दछ। एउटा उल्लेखनीय सिंह भएको बोकोले भेडालाई हिकोउँछ, शक्तिमा प्रतिस्थापन गर्दैन। मूल बाख्राको सिंह भाँचिन्छ र चार सिंहले यसको ठाँउ लिन्छ, र त्यसपछि चार सिंहहरू मध्ये एउटाबाट सानो सिंह देखा पर्छ।

हामीलाई भेडा र बाख्रा को हुन् भन्ने कुरामा कुनै शंका छैन किनकि गेब्रिएल स्वर्गदूतले दानिएललाई बताउनुहुन्छ:

तिमीले देखेको त्यस दुई सीडे भेडाले मादी र फारसका राजाहरूलाई जनाउँछ। त्यो राँले ढाकेको बोकाचाहिँ ग्रीसको राजा हो, र त्यसका आँखाका बीचमा भएको ठूलो सीड त्यसको प्रथम राजा हो। दानिएल ८: २०-२१

महान अलेक्ज्याण्डरको मृत्युपछि ग्रीसलाई चार राष्ट्रमा विभाजन गरियो र तिनका चार सेनापतिहरूले शासन गरे (सिंहहरू शासकहरू वा शक्तिको प्रतीकहरू थिए)। हामीलाई थाहा छ कि बोकाको एउटा सिंहबाट बाहिर निस्केको सानो सी ग्रीसभन्दा ठूलो भयो, जुन मादी र फारस भन्दा शक्तिशाली थियो, किनकि यसले भन्छ:

भेडा	महान	दानिएल ८: ४
बोका	धेरै महान	दानिएल ८: ८
सानो सिंह	अत्यन्तै शक्तिशाली	दानिएल ८: ९

त्यहाँ एक मात्र शक्ति छ जुन ग्रीसमा सफल भयो र ग्रीस भन्दा ठूलो भयो - रोम। रोमले ग्रीसलाई सफल पार्ने चार मुलुकहरूमध्ये एउटाबाट आएको छ, किनकि यसले पहिले म्यासिडोनिया कब्जा गरेको थियो र त्यहाँबाट विस्तार भयो।

यो सानो सिंहले आफूलाई सर्वोच्चको राजकुमारको विरुद्धमा ठूलो बनायो, जो मसीह येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। रोमले ख्रीष्टलाई क्रूसमा टाँगे र यो भविष्यवाणी पूरा भयो। यस सिंहले सत्यलाई भुङ्गमा फ्याँकियो र धेरै भयङ्कर कामहरू गर्‍यो। यो सानो सिंहले के भनिरहेछ भनेर दानिएल छक्क पर्छन्। त्यसपछि दानियलले दुई जना पवित्र प्राणीहरू बीचको वार्तालाप सुनेका थिए कि परमेश्वरका मानिसहरूलाई पवित्रस्थानमा कुल्चीमिल्चि गर्ने यो प्रक्रिया कहिलेसम्म टल्नेछ। दिइएको जवाफ निम्न थियो:

उनले मलाई भने, “दुई हजार तीन सय साँझ र बिहान लाग्नेछ, तब पवित्रस्थानको पूनःअर्पण हुनेछ।” दानिएल ८: १४

जब हामी दानियल ७ र ८ लाई समानान्तर गर्छौं तब हामी दानिएल ७ मा भएको न्याय र दानिएल ८ मा भएको पवित्रस्थानको शुद्धिकरण बीचमा एउटा चाखलाग्दो सम्बन्ध भेट्टाउँछौं।

दानिएल ७	घटना	दानिएल ८
सिंह	बेबीलोन	
भालु	मादी - फारस	भेंडा
चितुवा	ग्रिस	बोका
भयानक पशु	रोम	सानो सिंह

न्यायको दृष्य	न्याय	पवित्रस्थानको शुद्धिकरण
ख्रीष्टको राज्य	दोस्रो आगमन	मानिसको हात बिना काटीएको

पवित्रस्थानको शुद्धिकरण र न्यायको बीचमा के समानता छ? यहूदी पवित्रस्थानको शुद्धिकरण प्रत्येक वर्ष प्रायश्चितको दिनको चाडमा हुन्थ्यो।

“तिमीहरूका निम्ति यो अनन्तको विधि होस्। सातौँ महिनाको दशौँ दिनमा तिमीहरूले आफू-आफूलाई इन्कार गर्नु चाहे घरमा जन्मेको होस्, चाहे तिमीहरूका बीचमा वास गर्ने परदेशी होस्, कसैले पनि कुनै किसिमको काम नगर्नु, किनभने त्यसै दिन तिमीहरूलाई शुद्ध पार्नलाई तिमीहरूका निम्ति प्रायश्चित गरिन्छ। तब परमप्रभुको सामुन्ने सबै पापबाट तिमीहरू शुद्ध हुनेछौ। **लेवीहरू १६: २९,३०**

“सातौँ महिनाको दशौँ दिनचाहिँ प्रायश्चितको दिन होस्। त्यस दिन तिमीहरूले पवित्र सभा राख्नु। तिमीहरूले आफैलाई इन्कार गर्नु, र तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति अग्नि-होम चढाउनु। **लेवीहरू २३: २७**

मानिसहरूलाई "आफ्नो प्राणलाई इन्कार गर्नु" को लागि आदेश दिइएको थियो, (अर्थात् कुनै अपराधिक पाप, वा परमेश्वरबाट अलग गर्ने कुनै कुरा छ कि छैन भनेर आफैलाई राम्ररी जाँच्नु।) प्रायश्चितको दिन मानिसहरूको निम्ति एउटा न्यायको दिन पनि थियो। यो केवल व्यक्तिको सेवा मात्र थिएन, (त्यसका लागि दैनिक बलिदानहरू थिए), तर यो वर्षको अन्त्यमा पापलाई हटाउने अन्तिम विधि थियो। रगतको माध्यमबाट उनले वर्षभर गरिने बलिदानहरू मार्फत क्षमा पाउँथे र उनको दोष लाक्षणिक तवरले पवित्र स्थानमा सार्दथियो। प्रायश्चितको दिनमा पवित्रस्थानमा भएको सबै पापहरूको निम्ति कार्य गिरन्थ्यो। प्रायश्चितको दिनमा

कुनै अप्रयाश्चित पापले दोषी ठहराउँथ्यो र उसले आफ्नै पापको दण्ड भोग्ने थियो। बर्षभर गरिने हरेक बलिदान मार्फत पापी दैनिक रूपमा शुद्ध हुन्थ्यो, तर पवित्रस्थानले अझै लाक्षणिक तवरमा मानिसहरूको पाप बोकेको हुन्छ। अब, प्रायश्चितको दिनमा, पवित्रस्थानको नै शुद्धियाई गरिनु पर्ने थियो।

त्यहाँ हामीले प्रदान गर्न सक्ने अरु धेरै विवरणहरू छन्, तर यहाँ मुख्य कुरा भनेको पवित्रस्थानको शुद्धिकरण न्यायको काम हो जुन सातौं यहूदी महिनाको १० औं दिनमा हुन्थ्यो जसलाई प्रायश्चितको दिन वा **योम किप्पुर** भनिन्छ।

यसबाट हामी न्यायको समय कहिले सुरु हुन्छ भनेर निर्धारण गर्न बाध्य हुन्छौं, किनकि ती दुई पवित्र प्राणीहरू बीचको कुराकानीले यसलाई २३०० दिन लाग्ने सङ्केत गरेको छ।

२३०० दिनको अन्त्य कहिले हुनेछ भनेर गेब्रियलले दानियललाई बुझाउनु अघि दर्शन धेरै दिनसम्म रहनेछ भन्ने सुनेर दानिएल बेहोश भए। यस भनाइको लागि दानियलको प्रतिक्रियाले सङ्केत गर्छ कि त्यो शाब्दिक २३०० दिन भन्दा लामो समय हो अर्थात् साढे ६ बर्ष मात्र होइन, तुलनात्मक रूपमा छोटो समयको लागि हुन्थ्यो भने दानिएल सुन्नको लागि खुशी हुनेथिए। दानिएल ८ अध्यायको अन्त्यसम्म दानिएलले २३०० वर्षको भविष्यवाणीको बारेमा बुझ्दै नन्, अकल्पनीय लामो समयको कारण दानिएल "धेरै दिन बिरामी परे"।

अर्को अध्यायमा, दानियलले व्यग्र प्रार्थना गर्न थाल्छन्। यस प्रार्थनाको समय दानियल ८ मा देखेको दर्शनको केही वर्ष पछिको हो। दानियलले अत्यन्त सुन्दर प्रार्थना गरे र प्रभुलाई उनी र उनका मानिसहरूको निम्ति क्षमा मागे। त्यसपछि गेब्रियल दानिएल कहाँ आउँदछन् उनलाई दर्शनको समझ दिन जुन उसले पहिले देखेको थियो तर बुझ्न सकेको थिएन।

जसै म प्रार्थनामा नै थिएँ, पहिलेको दर्शनमा मैले देखेका मानिस, गब्रिएल, साँझका बलिदानको समयमा वेगसँग उडेर मकहाँ आए। उनले मलाई आदेश दिए र भने, “हे दानिएल, अहिले म तिमीलाई अन्तर्ज्ञान र समझ दिन आएको छु। तिमीले प्रार्थना गर्न थाल्ने बित्तिकै प्रार्थनाको उत्तर दिइयो, जुनचाहिँ तिमीलाई बताउन म आएको छु, किनकि तिमी अति सम्मानित छौ। त्यसकारण सन्देशलाई विचार गर र दर्शन बुझ। दानिएल

९: २१-२३

गेब्रियलले ३ खण्डहरूमा बाँडेको ७० हप्ताहरूको नयाँ समय भविष्यवाणी प्रस्तुत गर्दछन्। ७ हप्ता मन्दिर पूरा गर्ने। थप ६२ हप्ताहरू मसीह नआउँनजेलसम्म र १ अन्तिम हप्ता। फेरी ७० हप्ताहरूमा दिनको एक बर्ष सिद्धान्तको लागू हुन्छ। यो समय भविष्यवाणीको मुख्य कुरा यो छ कि यसको एक सुरुवात मिति छ।

“यो जान र बुझ, यरूशलेमको पुनर्स्थापन र पुनर्निर्माण गर्न यो आदेश जारी गरेको समयदेखि अभिषिक्त जन, अर्थात् एक शासक नआउञ्जेलसम्म सात ‘सातहरू’ र बयसट्ठी ‘सातहरू’ हुनेछन्। गल्ली र सुरुङहरूसहित यसको पुनर्निर्माण हुनेछ, तर दुःखको समयमा। दानिएल

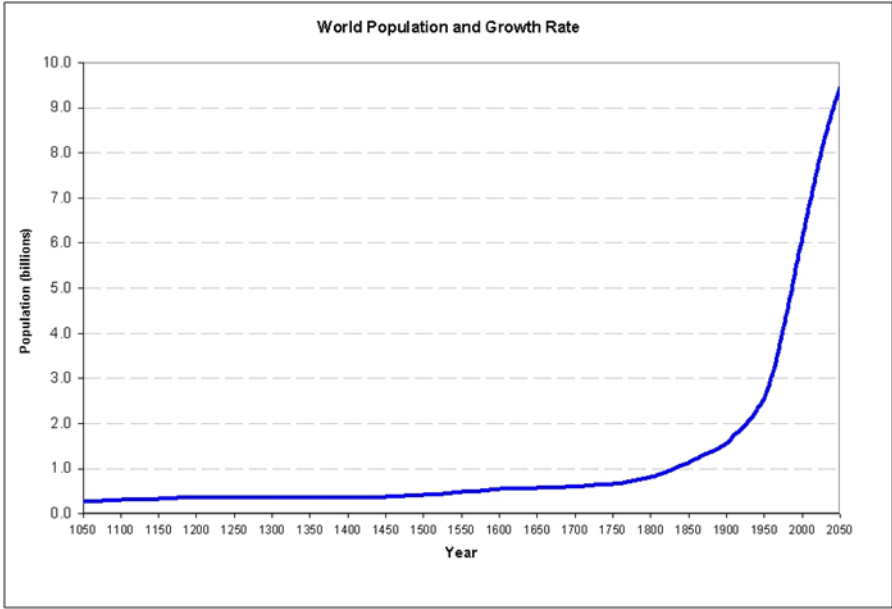
९: २५

यरूशलेम पुनर्स्थापना र पुनर्निर्माणको आज्ञा तीन फारसी राजाहरूको तीन उर्दीमा आयो र यो आज्ञाको पुस्तकमा लिपिबद्ध छ।

फलस्वरूप यहूदी धर्म-गुरुहरू पुनर्निर्माण काममा लागि रहे, र हाग्वै अगमवक्ता र इदोको वंशका जकरियाको अगमवाणीद्वारा तिनीहरूको उन्नति बढ्दै गयो। इस्राएलका परमेश्वरको आज्ञाअनुसार र फारसका राजाहरू कोरेस, दारा र अर्तासास्तका उर्दीअनुसार तिनीहरूले मन्दिरको पुनर्निर्माण गरेर काम सिद्ध्याए। एजा ६: १४

शुरुका दुई उर्दीमा केवल मन्दिरको निर्माण मात्र समावेश थियो तर अर्तासास्तका उर्दीमा सम्पूर्ण यरूशलेम पुनर्स्थापना भयो र उनीहरूलाई परमेश्वरको व्यवस्था अनुसार शासन गर्न पूर्ण स्वायत्तता दिइयो। यो उर्दी ईसापूर्व ४५७ बि.सी. मा गयो। जब हामी यो सबै जानकारी सँगै राख्छौं, हामी यो अध्यायको अन्तिम पृष्ठमा देखाइएको अनुसार चित्रण गर्न सक्छौं।

यो जानकारी थोरै प्राविधिक छ, तर यस प्रक्रियाको उद्देश्य भनेको ख्रीष्टको आगमन हुनुभन्दा अघि न्यायको प्रक्रियाको लागि निर्धारित समय छ भनेर दानियलको भविष्यवाणीहरूबाट देखाउनु हो। दानिएल ७ मा भएको न्यायको दृष्य लाई जब ८ र ९ को भविष्यवाणी संग जोडिन्छ तब १८४४ मा यसको शुरुवात हुन्छ। यो तब हुन्छ जब पुस्तकहरू खोलिन्छन् र न्यायको निमित्त अदालत बस्दछ। १८४४ को सुरुवात जसलाई साँचो अन्तको समय भनेर बुझिन्छ, जब त्यहाँ अधिक समय भविष्यवाणीहरू छैनन् - चीजहरू लपेटिएका छन्। चाखलाग्दो कुरा, यो त्यो समय हो जब औद्योगिक क्रान्ति शुरु हुन्छ र हामी देख्न सक्छौं कि १५० वर्षमा त्यहाँ धेरै परिवर्तन भएको छ जुन १८०० वर्षहरूको अवधिमा भन्दा धेरै हो, जब १८४४ पछिको समयसँग हामी दाँज्दछौं। आफू बसोबास गर्ने संसारमा विनाश गर्ने क्षमता राख्ने मानिस यति धेरै पहिले कहिल्यै पाएको थिएन।

यो १८४४ को समयको प्रकाशित थियो जुन यहाँ दानिएलमा यहाँ सन्दर्भ गरिएको छः

तर तिमीचाहिँ, हे दानिएल, यस चर्मपत्रका मुटुका वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द गरी मोहोर लगाएर राख। **धेरै जना ज्ञान बढाउनलाई यता र उता जानेछन्।**” दानिएल १२: ४

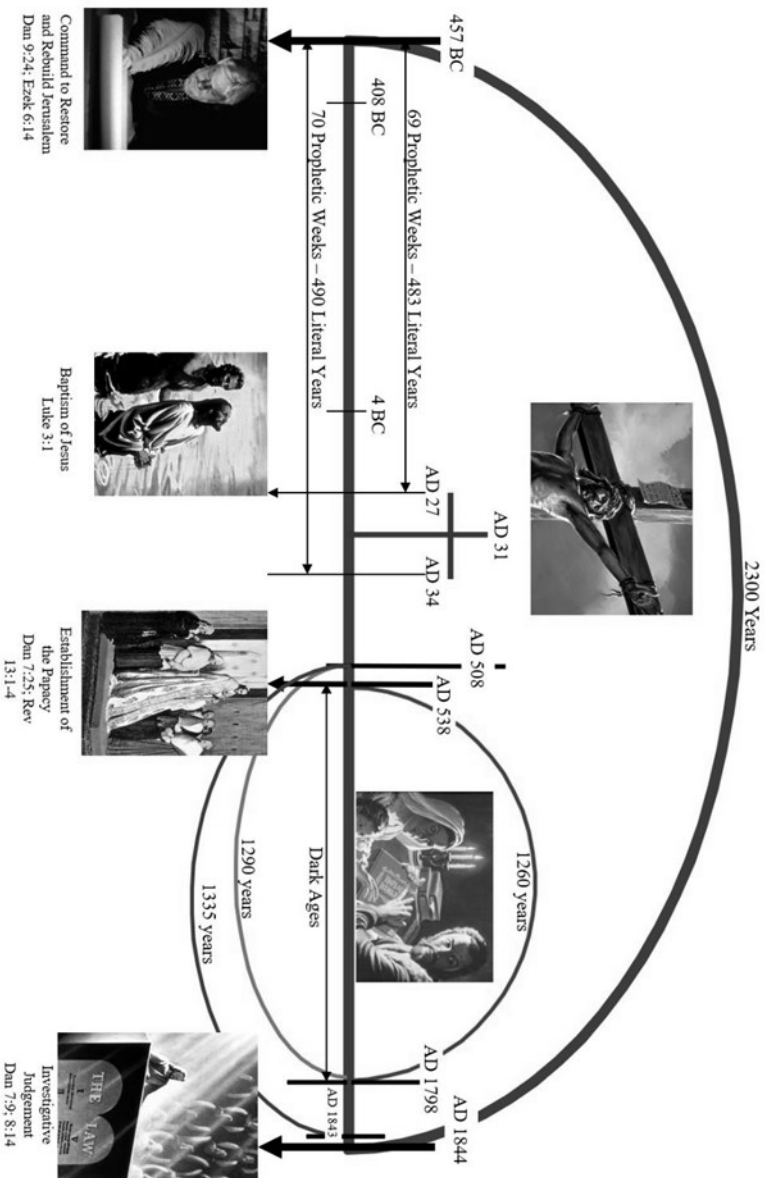
यो समय प्रकाश १४ को पहिलो स्वरगदूतको सन्देशले पनि घोषणा गरेको छ।

अनि अर्को स्वर्गदूतलाई मध्य आकाशमा उडिरहेका मैले देखें। पृथ्वीमा रहने हरेक जाति, कुल, भाषा र मानिसलाई घोषणा गर्ने अनन्त सुसमाचार तिनीसँग थियो। तिनले चर्को सोरमा भने, **“परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ। किनकि उहाँका इन्साफको घडी आएको छ। स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र र पानीका मूलहरू बनाउनुहुनेलाई दण्डवत् गर।”** प्रकाश १४: ६-७

यी सबैको जवाफमा उठ्नुपर्दछ भन्ने मुख्य प्रश्न यो हो: जब येशू आफैले न कसैको निन्दा गर्नुहुन्छ नत कसैको न्याय नै गर्नुहुन्छ भनेर येशू भन्नुहुन्छ भने, त्यहाँ पुस्तकहरू भएको अदालतको दृश्य र मानिसहरूमाथि फैसला सुनाउने ईश्वरलाई किन चित्रण गरिएको छ? येशूले हामीलाई प्रश्न सोध्नुहुन्छ:

तर उहाँले त्यसलाई भन्नुभयो, “मित्र, कसले मलाई तिमीहरूमाथि न्याय गर्ने अथवा तिमीहरूको सम्पत्ति बाँडिदिने तुल्यायो?” लूका १२: १४

The Date of the Judgment

१६. तिमीले आफ्नो पहिलो प्रेमलाई त्यागेकी छौ

येशूको मृत्युको अघिल्लो रात, हामी चेलाहरू माझ केही चाखलाग्दो कुराकानी भएको भेट्छौं।

अब तिनीहरूमध्ये सबैभन्दा प्रमुख को गनिने हो भनी चेलाहरूका बीचमा वाद-विवाद हुन लाग्यो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “अन्यजातिका राजाहरूले तिनीहरूमाथि प्रभुत्व गर्छन्, र तिनीहरूमाथि अधिकार चलाउनेहरू ‘उपकारी’ भनिन्छन्। तर तिमीहरूचाहिँ यस्तो नहोओ। तिमीहरूमध्ये जो ठूलो छ, त्यो सानो बनोस्, र अगुवा हुनेले चाहिँ सेवा गरोस्। लूका २२: २४-२६

कल्पना गर्नुहोस् त! आफ्ना चेलाहरूमध्ये सबैभन्दा ठूलो को मानिनेछ भन्ने बहस भइरहेको सुन्दा येशू कति दुःखी हुनुभयो होला। यसले सङ्केत गर्दछ कि सबै चेलाहरू एक अर्कामा सर्वोच्च स्थानमा कसले सेवा गर्ने भनेर न्याय गरिरहेका थिए। ती कष्टहरूमा तिनीहरू अन्धा भएका छन् जुन येशूले पहिलेदेखि नै महसुस गरिरहनु भएको छ, र के हुन लागिरहेको थियो भनेर तिनीहरूले जानाजानी वेवास्ता गरे।

पछि त्यो रात जब येशूले पत्रुसलाई आफ्नो खतराप्रति जगाउने अथक प्रयास गर्नुभयो, फेरि पत्रुसले आफूलाई अरूहरूसँग दाँज्दै उनीहरूको न्याय गरे।

पत्रुसले भने, “तपाईंको कारणले गर्दा सबै पछि हटे तापनि म कहिल्यै हट्ने छैन।” मती २६: ३३ (NIV)

यदि येशूका नजिकका अनुयायीहरू अझै आफूलाई अरू भन्दा कम ठान्छन् भनेर न्याय गर्ने यो आत्माले भरिएका थिए भने, यो स्पष्ट हुन्छ कि अरूहरूको न्याय गर्ने यो विषय मानव हृदयमा गहिरो गरी गढेर बसेको छ।

ख्रीष्टको कूसीकरण र पुनरुत्थान पछि चेलाहरू पूर्ण रूपले परिवर्तन भएका थिए। तिनीहरूले परमेश्वर र एक अर्काको सामु आफूलाई नम्र बनाए र पेन्टेकोस्टमा आत्माको वर्षात प्राप्त गरे।

जब पेन्तिकोसको दिन आयो, तिनीहरू सबै एकै ठाउँमा भेला भएका थिए। अनि स्वर्गबाट अचानक ठूलो बतासको झोक्काजस्तै एउटा आवाज आयो, र तिनीहरू बसेको पूरा घरै भरिदियो। प्रेरित २: १-२

यस पछि हामी पत्रुसका शब्दहरू पढ्छौं।

तिमीहरूको रेखदेखमा राखिएको परमेश्वरका बगालको हेरचाह गर। करले होइन तर स्वेच्छाले, धनको लोभले होइन तर उत्साहसाथ, तिमीहरूको जिम्मामा रहेकाहरूमाथि अधिकार जमाएर होइन, तर बगालको निम्ति उदाहरण भएर। १पत्रुस ५:२-३

न्यायको प्रक्रियामा अरूमाथि अख्तियार चलाउने प्रलोभनले हामीलाई सजिलै पराजित गर्न सक्छ, विशेषगरि जब झूटा शिक्षाले चर्चलाई चुनौती दिन्छ। एफिसीको चर्चले सिद्धान्तको सवालमा एक ठूलो चुनौतीको सामना गर्नुपर्छ, र हामी यस अवस्थाको बारेमा येशूका शब्दहरूलाई ध्यान दिऔं।

“तिम्मा कामहरू, तिम्नो परिश्रम र तिम्नो धीरज म जान्दछु; यो पनि जान्दछु, तिमी खराब मानिसहरूलाई सहन सक्दैनौ; अनि जसले हामी प्रेरितहरू हौं” भन्छन्, तर होइनन्, तिनीहरूलाई तिमीले जाँचेका छौ र तिनीहरूलाई झूट पाएका छौ; प्रकाश २:२ (KJV)

प्रयोग गर्नु शब्दको अर्थ परिक्षण गर्नु र जाँच्नु हो। एफिसीका चर्चका अगुवाहरूले जाँच र न्यायको भावनाले त्रुटि सिकाउनेहरूलाई जवाफ दिन्थे। अगुवाहरू चर्चमा

प्रवेश गर्न खोजिरहेको झूटा शिक्षालाई रोक्न सफल भए, तर यसको खातिर ठूलो मूल्य चुकाउनु पर्यो।

तर तिम्मा विरुद्धमा मसित यो कुरा छ, कि **तिमीले तिम्नो पहिलो प्रेम त्यागिदिएका छौं।** यसकारण कहाँबाट तिमी खसेका छौं, सो सम्झ, र पश्चात्ताप गर, अनि तिमीले पहिले गरेका काम गर, नत्रता म तिमीकहाँ आएर, तिमीले पश्चात्ताप गरेनौं भने, तिम्नो सामदान त्यसको ठाउँबाट हटाउनेछु। **प्रकाश २: ४-५**

चर्चलाई त्रुटिबाट शुद्ध पार्न खोज्दै अगुवाहरूले आफ्नो पहिलो प्रेमलाई गुमाए। हामीले झूटा हो भनेर विचार राख्ने मान्छेहरू विरुद्ध चेतावनी दिन कति सजिलो छ। यो सत्य हो कि हामीले सत्य बोल्नु पर्छ र यसलाई त्रुटिसँग भिन्न बनाउनुपर्दछ, तर जब हामी मानिसहरूलाई अलग गर्न थाल्छौं हामी तिनीहरूप्रतिको प्रेम गुमाउन सक्छौं। हामी सुसमाचार प्रचार गर्ने पहिलो प्रेम बाट हटेर एक झूटा शिक्षाको विरुद्ध एकोहोरो लागिपरेका छौं। हामी यस प्रवृत्तिलाई शुरूको चर्चमा "विरुद्ध _____" शीर्षकको पुस्तकहरूको विशाल समूहको साथ देख्छौं। केही उदाहरणहरूमा हेथनको विरुद्ध, मनिचियनहरूको विरुद्ध, मार्सियनको विरुद्ध, साबेलियनहरूको विरुद्ध, औनोमियसको विरुद्ध, सतर्कता विरुद्ध, आदि समावेश छन्।

एफिसीको मण्डलीमा अगापे हराउँदै जानु यो मण्डलीको लागि एउटा भयानक क्षति थियो। ती सात मण्डलीहरूलाई लेखिएको सन्देशहरू त्यस समयका स्थानिय चर्चहरूको लागि मात्र लेखिएको थिएन, तर तिनीहरू प्रेरितहरूको समयदेखि अहिलेसम्मका चर्चहरूको लगातार भविष्यवाणी पनि थिए। हामीलाई यो थाहा छ कि एशियामा सात भन्दा बढी चर्चहरू थिए। फ्रिजिया, पाम्फिलिया, गलातिया, पोन्टस र क्यापडोसिया पनि एशियामा भएका चर्चहरू थिए। यी सातवटा मण्डलीहरू छनौट गरियो किनकि उनीहरूले ख्रीष्टको समयदेखि सबै युगहरूमा इसाई चर्चको प्रतिनिधित्व गर्थे।

येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जो परमेश्वरले चाँडै हुन आउने कुराहरू आफ्ना सेवकहरूलाई देखाउन उहाँलाई दिनुभयो। उहाँले आफ्नो दूत पठाउनुभएर यो कुरा आफ्नो सेवक यूहन्नालाई प्रकट गरिदिनुभयो। **प्रकाश १: ३**
 यूहन्नाले पूरै पुस्तकलाई अगमवाणीको रूपमा दर्शाउँछन् सातवटा मुहोर मात्र होइन्। बाइबलमा सात शब्द पूर्णता वा पूरा को प्रतीक हो। यहाँ एक उदाहरण छ:

आफूले गर्नुभएका काम छैटौँ दिनमा परमेश्वरले सिद्ध्याउनुभयो। र सातौँ दिनमा आफूले गर्नुभएका सबै कामबाट उहाँले विश्राम लिनुभयो। **उत्पत्ति २: २**

तसर्थ, सात मण्डलीहरूले पृथ्वीको मण्डलीको पूर्ण वा समाप्त भएको प्रतिनिधित्व गर्दछ, ख्रीष्ट पहिलो पटक आउनुभएको समय देखि उहाँ दोस्रो पटक नआउन्जेलसम्म। यसको बावजुद यी सातवटा छापहरूले एउटै समयावधिमा परमेश्वरको चर्चलाई छाप लगाउने पूर्ण प्रक्रियाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। चर्चहरूमा विचारको निम्नलिखित प्रगतिलाई विचार गर्नुहोस्।

मण्डली	अर्थ	न्यायको प्रगति
१. एफिसी ३१- १०० ए.डी.	वाँछनीय	, र तिमीले खराब मानिसहरूलाई सहन सक्दैनौ तर तिनीहरू जसले प्रेरित हुँ त भन्दछन्, तर वास्तवमा होइनन्, त्यस्तालाई जाँचेर झूटा भेटाएका छौ भनी म जान्दछु। प्रकाश २:२

<p>२. स्मीर्ना १००-३१३ ए.डी.</p>	<p>मिठो बासना जब कुल्चिइन्छ</p>	<p>तिमीले भोग्ने लागेका कष्टहरूसँग नडराओ। हेर, दियाबलसले तिमीहरूमध्ये कतिलाई तिमीहरूका जाँचको निम्ति कैदमा हाल्न आँटको छ, र तिमीहरूलाई दशैँ दिन कष्ट हुनेछ। तिमी मृत्युसम्मै विश्वासी होओ, र म तिमीलाई जीवनको मुकुट दिनेछु। प्रकाश २: १०</p>
--------------------------------------	-------------------------------------	--

<p>३. पर्गामम ३१३-५३८</p>	<p>वास्तविक विवाह</p>	<p>प्रकाश २: १३ मलाई थाहा छ, तिमी कहाँ बस्छौ, त्यहीँ जहाँ शैतानको सिंहासन छ।</p>
<p>४. थाइटिरा ५३८-१५१९</p>	<p>बिस्तारै विलय हुनु</p>	<p>जसले जित्छ र मेरा कामहरूलाई आखिरसम्मै कायम राख्छ, त्यसलाई म जाति-जातिमाथि अधिकार दिनेछु, र फलामको डन्डाले माटोका भाँडाहरू टुक्रा-</p>

		टुक्रा पारेर फोरेङ्गैँ त्यसले तिनीहरूलाई शासन गर्नेछ, जसरी मैले पनि मेरा पिताबाट अधिकार पाएको छु। प्रकाश २: २६-२७
५. सार्डिस १५१९-१७९८	बचेको कुराहरु	प्रकाश ३:५ जसले जित्छ, त्यसलाई यसरी सेता वस्त्र पहिराइन्छ, र म त्यसको नाउँ जीवनको पुस्तकबाट मेटिदिनेछैनँ। म त्यसको नाउँ मेरा पिताको सामुन्ने र उहाँका दूतहरूका सामुन्ने स्वीकार गर्नेछु।
६. फिलाडेलफिया १७९८-१८४४	भाइचारा प्रेम	प्रकाश ३:९ हेर, शैतानको सभाघरका यहूदी नभए तापनि यहूदी हौं भनी झूटा बोल्नेहरूलाई म आएर तिम्रा चरणमा ढोग्न लाउनेछु र तिमीलाई म प्रेम गर्दछु भन्ने तिनीहरूलाई बुझाइदिनेछु।
७. लाउडेकिया १८४४- वर्तमान	मानिसहरूको न्याय	“म धनी छु, र मसित धन-सम्पत्ति छ, र मलाई

		<p>केही कुराको खाँचो छैन” भनी तिमी भन्दछौं, तर तिमीलाई थाहै छैन कि तिमी दुःखी, दयनीय, दरिद्र, अन्धा र नाङ्गा छौं। प्रकाश ३:१७</p>
--	--	--

यो एकदम चाखलाग्दो कुरा हो कि एफिसीको मण्डलीमा अगुवाहरूले अरुलाई जाँचदै न्याय गर्दैथिए र यो आत्मा अर्को युगमा फेरि चर्चमा देखा पर्‍यो जहाँ चर्चलाई विश्वद्वारा जाँच गरियो र त्यसको न्याय गरिएको थियो। यी दुवै चर्चको सम्बन्धमा उहि ग्रीक शब्द प्रयोग भएको छ। के अरूको न्याय गर्ने भावनाले चर्चमा विभाजन मच्चायो जसले गर्दा उनीहरूले अरुलाई जे गर्न सुरु गरेका थिए उसलाई त्यहि सामना गर्न दिए? (मत्ती ७: १ हेर्नुहोस्) स्मिर्नाको युगमा चर्चको उत्पीडनको कारण, चर्च सम्झौता गर्न तयार थियो र रोमको टेबुलमा एक स्थान दिइएको थियो। पर्गामोसको अर्थ वास्तविक विवाह हो, र यस युगको अवधिमा चर्च र राज्य एकसाथ मिलेर शैतानको इन्साफको सिंहासनमा बस्न थाले। यसले शैतानको लागि इसाई चर्चको इतिहासको तेस्रो युगमा चर्च भित्र न्यायको स्थान स्थापित गर्ने बाटो खोल्‍यो।

शैतानको न्यायको स्थान स्थापित भएपछि, अन्धकार युगहरूमा भएको चर्चले न्यायको भावनालाई अँगालेको छ जस्तो कि ख्रीष्टले उनीहरूलाई राष्ट्रहरूमाथि प्रभुत्व दिन, उनीहरूलाई फलामले शासन गर्न र उनीहरूको अख्तियारको विरोध गर्नेहरूलाई प्रहार गर्न बोल्नुभयो। यस समयमा परमेश्वरका धेरै जसो साँचो मानिसहरूलाई न्याय गरियो र उनीहरूलाई मृत्युदण्ड सुनाईयो। यस युगको दौडान न्याय, निन्दा गर्ने र मृत्युदण्ड दिने भावनाले इसाई चर्चलाई पूर्ण रूपमा कब्जा गरिसकेको थियो।

यो दानिएल ७ मा र सानो सिंहले बोल्ने महान शब्दहरूको प्रसंग हो।

“जसै म ती सीडहरूका बारेमा विचार गर्दैथिएँ, मेरो अगि एउटा सानो सीड थियो, जुनचाहिँ तिनीहरूमध्येबाट उमेको थियो, र पहिलेका सीडहरूमध्ये तीन वटाचाहिँ त्यसको सामु जरैसमेत उखेलिए। मानिसका आँखाजस्तै त्यस सीडका आँखा थिए, र अहङ्कारी कुरा गर्ने त्यसको मुख थियो। **दानिएल ७: ८**

जसै मैले हेरें, त्यो सीड पवित्र जनहरूका विरुद्ध लडाइँ गर्दैथियो र तिनीहरूलाई परास्त गर्दैथियो, जबसम्म ती अति प्राचीन आएर सर्वोच्चका पवित्र जनहरूको पक्षमा इन्साफको घोषणा गरे, अनि समय आयो जब तिनीहरूले राज्य अधिकार गरे। **दानिएल ७: २१-२२**

१८४४ को न्यायको प्रसङ्ग भनेको शैतानको सिंहासनबाट शासन गर्ने सानो सिंहको शक्तिले परमेश्वरका जनहरूमाथि लगाइएको आरोपहरूको एउटा जवाफ हो। परमेश्वरको न्याय वास्तवमा शैतानले चर्चका अगुवाहरू मार्फत लगाएको आरोपहरू विरुद्धको आफ्ना जनहरूको प्रदर्शनी हो। यहूदी अगुवाहरूले व्यभिचारमा फसेकी एउटी आइमाईको निन्दा गरेका थिए र मुद्दाको छानबिन गर्न येशू कहाँ ल्याए। तर येशूले त्यसको बदलामा न्यायलाई तिनीहरू तर्फ फर्काइदिनुभयो। त्यसरी नै जब चर्चले यति धेरै मानिसलाई मृत्युदण्ड दिएका थिए, प्राचीन मानिसले फैसलालाई चर्च तिर फर्काइदिनुभयो। दुई हजार वर्ष अघि येशूको उपस्थितिमा कसले कृपा देख्यो र? कुन कुन मानिसहरू आफू निन्दित भएको महसुस गरी छाडेर हिँडे? समयको अन्तमा प्राचीनको न्यायको समय कसले दयाको कुरा देख्दछ र कसले आफूलाई दोषी ठहर्याउँछ?

आफ्नो पुत्रको आँखामार्फत पिताको भलाइ देख्न येशूमा विश्वास गर्नेहरूका लागि, परमेश्वरको न्याय भनेको परमेश्वरका जनहरू विरुद्ध न्यायदण्ड चलाउने कुरा होइन तर उनीहरूलाई चर्चका अगुवाहरू मार्फत शैतानले लगाएको आरोपहरूबाट जोगाउने बारेमा हो। परमेश्वरले यो न्याय हुनको लागि अनुमति दिनुहुन्छ किनकि यसले

शैतानका एजेन्सीहरू मार्फत उनीहरूलाई परीक्षामा हाल्ने क्रममा परमेश्वरका जनहरूको हृदयहरूमा के छ त्यो प्रकट गर्दछ। के यस न्याय प्रक्रियामार्फत परमेश्वरका मानिसहरू परमेश्वरमा भरोसा राख्छन् वा उनीहरूलाई आगोको परिक्षण मार्फत डोहोयाउने परमेश्वरमाथिको उनीहरूको विश्वासलाई छोड्दछन्? धेरै शताब्दीका सतावट पछि, परमेश्वरका मानिसहरू शत्रुहरू संग बदलाको लागि चिच्याइरहेका थिए, किनभने जुन सतावट तिनीहरूसंग गरिएको थियो। यो ५ औं छापमा उल्लेख गरिएको छ जुन सातवटा चर्चहरूको ५ औं चर्चसँग समानान्तर छ।

जब उहाँले पाँचौं मोहोर तोड्नुभयो, तब वेदीमुन्तिर मैले तिनीहरूका आत्माहरू देखें, जो परमेश्वरका वचनको निमित्त र तिनीहरूले दिएका गवाहीको कारण मारिएका थिए। अनि तिनीहरूले यसो भनेर चर्को सोरले कराए, “हे सर्वशक्तिमान् पवित्र र सत्य प्रभु, अझै कहिलेसम्म तपाईंले पृथ्वीमा रहनेहरूको इन्साफ गर्नुहुन्न र हाम्रो रगतको बदला लिनुहुन्न?”

प्रकाश ६: ९-१०

चर्चले ठूलो कष्ट पायो र लाखौंको मृत्यु भयो। यद्यपि बदलाको भावना परमेश्वरका मानिसहरू माझमा रह्यो, र परमेश्वरद्वारा उनीहरूको शत्रुहरूलाई नाश गर्ने चाहना। यस इतिहासलाई फर्केर हेर्दा हामी मानव हृदयको चरित्रको बारेमा धेरै सजक हुन्छौं। चर्चका पहिलो समर्थकहरूले अगस्टिनले जस्तै मानव सोचलाई नियन्त्रणमा राख्न शक्ति प्रयोग गरेको कुरा पक्कै पनि कल्पना गर्न पनि सकिन्दैन उनीहरूले प्रज्वलित गरेको प्रक्रिया कति अन्धकार र भयङ्कर हुन्छ। हाम्रो क्रूर र निर्दयी मानव प्रकृति देख्नको लागि हामीलाई हाम्रो इतिहासबाट सिक्नु आवश्यक प्यो।

परमेश्वरले हामीलाई यो मात्र भन्न सक्नुहुन्न कि हामी कस्तो हौं, किनकि हामीले उहाँलाई विश्वास रगरेका थिएनौं र हामी उहाँलाई बुझ्न सक्दैनौं, एउटा बच्चा जस्तो जसले आफ्ना आमाबाबुलाई विश्वास गर्दैन र वास्तवमा उसले कुनै कुराले

पोल्छ भन्ने स्वीकार्नु अघि कुनै तातो चीजलाई छुनु पर्छ। यही कारणले परमेश्वरले पापको बीड बढ्न दिनुभयो: ताकि सम्पूर्ण ब्रह्माण्डले यसको प्रगति देख्दछ र यसको फलहरू बुझ्न सक्छ, र जान्दछन् कि पापमा त्यहाँ कुनै सकारात्मक छैन र परमेश्वरको व्यवस्था र उहाँको शासन बिरुद्ध शैतानको दाबीहरूको कुनै वैधानिकता छैन। यसरी परमेश्वरले "पूर्ण रूपमा अन्त गर्नुहुनेछ: दुः ख दोस्रो पटक खडा हुनेछैन।" (नहूम १: ९)

फिलाडेल्फियाको चर्चलाई भ्रातृप्रेमको चर्च भनिन्थ्यो। यो एउटा सानो र कमजोर चर्च थियो जसले सत्यलाई पछ्यायो, तर यसमा धेरै प्रेम थियो। येशूका शब्दहरू उनीहरूलाई - "म तिनीहरूलाई तिम्रो चरणमा आएर दण्डवत् गर्न लगाउनेछु," - तिनीहरूको मान्यता र सराहना गर्ने इच्छालाई बताउनुहुन्छ। जब तपाईं सानो, कमजोर र दिएको महसुस गर्नुहुन्छ, सम्मान खोज्ने प्रलोभन बढ्छ। फिलाडेल्फियाका मानिसहरूलाई उनीहरूले बुझ्ने भाषामा येशू प्रोत्साहित गर्नुहुन्छ। तिनीहरूका शत्रुहरू उनीहरूको अघि थरथर काम्ने छन् र उनीहरूले भोगेका गलतहरू सच्याइनेछन्।

फिलाडेल्फियाको चर्चको समयमा मानिसहरू, जसले १८४४ सम्म नेतृत्व गरे, उनीहरूको हृदयमा के थियो बुझ्नसकेनन्। तिनीहरूले त्यो पवित्रस्थान शुद्धिकरण गर्ने दिनको विषयमा गरेको कुरालाई येशू फर्केर आउनुहुनेछ र संसारको न्याय गर्नुहुनेछ - अन्ततः परमेश्वरले उनीहरूलाई ठीक ठहराउनुहुनेछ र दुष्टलाई गलत ठहर्याउनु हुनेछ र बदला लिनुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सताउने र अस्वीकार गर्नेहरूलाई सजाय दिनुहुनेछ भनि बुझे। जब यो १८४४ को प्रायश्चित्तको दिनमा भएन, एडभेन्टिष्ट भनिने यो ठूलो समूह धेरै निराश भए; र यो घटना "महान निराशा" को दिनको रूपमा परिचित भयो। १८४४ मा त्यस समयमा परमेश्वरले जे गर्नुहुन्छ भनेर उनीहरूले महसुस गरे, परमेश्वर उनीहरूको आफ्नै न्यायिक चरित्र प्रतिबिम्बित गरेको चाहनुहुन्थ्यो, तर दुःखको कुरा, धेरैले विश्वास छोडे र अझै पनि मानव हृदयमा रहेको यस चरित्रको त्रुटिलाई कायम राखे र बिरामी

अवस्थामा रहे। यो बीउ पूर्ण रूपमा प्रकट हुन र मानवतामा व्यवहार गर्न यो अन्तिम चर्चमा छोडियो।

अन्तिम चर्च लाओडिसिया हो जसको अर्थ हुन्छ मानिसहरूलाई न्याय गर्नु - त्यो न्यायको मण्डली हो। न्याय गर्ने र निन्दा गर्ने मानवीय वंशाणुगत यस मण्डलीमा चरमोत्कर्षमा रहेको छ। न्यायको समय सुरु भएको छ भनेर घोषणा गर्दै परमेश्वरले यस समयमा संसारलाई सन्देश पठाउँनुहुन्छ। ख्रीष्टमा विश्वास भएको दाबी गर्ने सबैको जीवन रेकर्ड पहुँच गर्न परमेश्वर न्यायको सिंहासनमा उक्लिनदै गर्नुभएको रूपमा प्रस्तुत हुनुभएको छ।

परमेश्वरका मानिसहरूले यो न्याय कसरी लिनेछन् भन्ने कुरा तिनीहरूले परमेश्वरको चरित्र कसरी बुझ्नेछन् त्यसैमा निर्भर गर्दछ। यदि उनीहरूले परमेश्वरलाई एक अभियोगीको रूपमा देख्दछन् जसले रेकर्डहरू पल्टाउँदै राम्रो नगर्नेहरूलाई हटाउनुहुनेछ, तब तिनीहरू स्वाभाविक रूपमा उनीहरूको साथीसँग व्यवहार गर्दा यस किसिमको चरित्रलाई दुरुस्त मान्नेछन्। यस चर्चले आफैलाई "धनी र धनको वृद्धि भएको" न्याय गन्यो र आफूलाई अरुहरूभन्दा श्रेष्ठ ठान्दछ।

यस न्यायको भावनाको कारण, प्रभुले हामीलाई हाम्रो हृदयमा के छ त्यो प्रकट गर्नुपर्दछ जसले हामीलाई उहाँमा एक न्यायाधीशको चरित्र प्रस्तुत गर्न अनुमति दिनुहुन्छ जसले सत्यलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई दोषी ठहराउँदछ र नष्ट गर्दछ जस्तै एक विश्वास पात्रले यो बुझ्नेछ। त्यहि समयमा, जसले परमेश्वरको वास्तविक चरित्र जान्दछन् उनीहरूले यो बुझ्नेछन् कि शैतानका आरोपहरूका बिरुद्ध परमेश्वरले उनीहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ। यी आरोपहरू या त तिनीहरू विरुद्ध प्रत्यक्ष रूपमा लगाइन्छ कि तिनीहरू निराश पापी हुन् र कहिलै पनि विजय गर्न सक्दैनन्, वा ती चर्चका ती व्यक्तिहरूद्वारा लगाइन्छ जसले परमेश्वरको चरित्रको नयाँ ज्योतिलाई खतराको रूपमा बुझ्छन्।

१८४४ को न्यायको दृश्यहरू परमेश्वरका सन्तहरू आफैले उनीहरूको हृदयमा के छ भनेर देख्नको लागि हो । हामीले स्वाभाविक रूपमा चाहेको कुरा यसले प्रकट गर्दछ र यो प्रक्रिया हो जुन हामीलाई लाग्छ कि त्यो महान विवाद समाप्त गर्न आवश्यक पर्दछ। वास्तविकता यो हो कि १८४४ देखि, यो परमेश्वरको चरित्र हो जुन विशेष रूपमा र मुख्य रूपमा न्याय गरिन्छ। प्रकाश १४: ७ का शब्दहरूलाई दुई तरिकाले पढ्न सकिन्छ:

तिनले चर्को सोरमा भने, “परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ। किनकि उहाँका इन्साफको घडी आएको छ। स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र र पानीका मूलहरू बनाउनुहुनेलाई दण्डवत् गर।” प्रकाश १४: ७

उहाँको इन्साफको समय आइपुगेको छ! कसले न्याय गर्दछ? परमेश्वर वा हामी? येशुले हामीलाई भन्नुभएको छ कि परमेश्वरले कसैको न्याय गर्नुहुन्छ, त्यसैले यो हामी जो न्यायाधीश गर्छौं, र जब हामी परमेश्वरलाई न्याय गर्छौं तब हामी उहाँको न्याय आफैमा पाउनेछौं।

यसकारण यदि कसै-कसैले विश्वास गरेनन् भने के भयो त? के उनीहरूको अविश्वासले परमेश्वरको विश्वासलाई व्यर्थको तुल्याउनेछ र? त्यस्तो नहोस्! तर परमेश्वर सत्य ठहरिऊन्, र हरेक मानिस झूट ठहरिओस्; जस्तो लेखिएको छ: ‘तपाईं आफ्ना वचनहरूमा धर्मी ठहरिनुहुनेछ, र तपाईंको न्याय हुँदा विजयी बन्नुहुनेछ।’ रोमी ३:३-४

तपाईं कसरी परमेश्वरको न्याय गर्नुहुन्छ? के परमेश्वरले न्याय गर्नुहुन्छ, दोषी ठहराउनुहुन्छ र मानिसहरूलाई मार्नुहुन्छ? वा उहाँ येशूजस्तै हुनुहुन्छ जो दयालु, अनुग्रही, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर्ने र उहाँलाई घृणा गर्नेहरूलाई राम्रो गर्नुहुने? जब तपाईं न्याय गर्नुहुन्छ ...

१७. चम्किरहेको नदी वा आगोको ज्वाला?

दानियल ७ ले परमेश्वरलाई न्यायकर्ताको रूपमा हेर्ने काममा अत्यन्त महत्वपूर्ण भूमिका खेल्दछ जसले खराब गर्नेहरूलाई दोषी ठहराउँछ र नष्ट गर्दछ। यस अध्यायको दर्शनले संसारमाथि प्रभुत्व जमाउने र आफ्ना प्रतिद्वन्दीहरूलाई जितेका राज्यहरूको उत्तराधिकार वर्णन गर्दछ। त्यसपछि हामी रोमबाट आउने सानो सीहको शक्तिसँग परिचित हुन्छौं जुन हामीले पहिले दुई अध्यायहरूमा वर्णन गरेका थियौं।

“जसै म ती सीडहरूका बारेमा विचार गर्दैथिएँ, मेरो अगि एउटा सानो सीड थियो, जुनचाहिँ तिनीहरूमध्येबाट उम्रेको थियो, र पहिलेका सीडहरूमध्ये तीन वटाचाहिँ त्यसको सामु जरैसमेत उखेलिए। मानिसका आँखाजस्तै त्यस सीडका आँखा थिए, र अहङ्कारी कुरा गर्ने त्यसको मुख थियो। दानिएल ७: ८

सानो सीहले बोलेको केहि महान चीजहरू के थिए?

पोप यति ठूलो मर्यादा र यति उच्च छन् कि ऊ केवल मानिस मात्र होइन, तर यो परमेश्वर, र परमेश्वरको विकार जस्तो थियो। ... (लुसियस फेरिसबाट अनुवाद गरिएको, "पापा द्वितीय", प्रोम्प्टा बिबिलियोथेका, खण्ड छैठौं, पृ २५--२९)।

पत्रुस र उनका उत्तराधिकारीहरूसँग ग्रहणयोग्य र निषेधात्मक दुवै कानून लागू गर्न सक्ने शक्ति छ, त्यस्तै यी कानूनहरूबाट प्रबन्ध प्रदान गर्ने शक्ति, र आवश्यक परेको खण्डमा तिनीहरूलाई रद्द गर्न । कानूनको विरुद्ध अपराध गर्नेहरूको न्याय गर्नु, दण्ड लगाउनु र दण्ड दिनु पर्ने उनीहरूको हो। यस न्यायिक अधिकारले पापलाई माफ गर्ने शक्ति पनि सामेल गर्दछ। किनकि पाप भनेको अलौकिक राज्यको कानूनको उल्लङ्घन हो

र यसको गठन भएका न्यायाधीशहरूको संज्ञानमा पर्छ। क्याथोलिक विश्वकोश, खण्ड १२, कला, "पोप," पृष्ठ २६५।

पोपहरूले पृथ्वीमा ईश्वर भएको दाबी गरे र उनीहरूको कानून उल्लंघन गर्नेहरूलाई न्याय गर्ने र निन्दा गर्ने शक्तिको दावी गरे। अन्धकार युगको अवधिमा, पोपतन्त्रले यसको अनुसन्धान गर्ने शक्तिको माध्यमबाट निगरानी र न्याय गर्‍यो जसको परिणामस्वरूप उनले शासन गरेको धेरै देशहरूमा लाखौं मानिस मारिए। परमेश्वरप्रति रोमन चर्चको दृष्टिकोण यो थियो कि यो धर्मको अनुसरण नगर्नेहरूको न्याय थियो जसलाई उनीहरूले परिभाषित गरेका थिए। उनको वर्चस्वको अवधिको अन्तमा जहाँ उनले "सर्वोच्चका सन्तहरूलाई सताए", (दानियल ७: २५) दर्शनले स्वर्गको दृश्यमा परिवर्तन गर्दछ।

जसै मैले हेरेँ, सिंहासनहरू बसालिए, र अति प्राचीन आफ्नो सिंहासनमा बस्नुभयो। उहाँका लुगा हिउँजस्तै सेता थिए, उहाँको शिरको केश ऊनजस्तै सेतो थियो। उहाँको **सिंहासनमा बलिरहेको आगोको ज्वाला थियो**, र त्यसका चक्काहरूमा दन्केको आगो थियो। उहाँको सामुबाट आइरहेको आगोको एउटा नदी बगिरहेको थियो। हजारौं हजारले उहाँको सेवा गर्थे; दश हजार गुणा दश हजार उहाँको सामु उभिएका थिए। न्यायको निमित्त अदालतको बैठक बसेको थियो, र पुस्तकहरू खोलिए। **दानिएल ७: ९-१०**

हामी अदालतको दृश्य चित्रित भएको देख्छौं र रेकर्डका पुस्तकहरू जाँचका लागि खोलिएका छन् र स्वर्गका सबै स्वर्गदूतहरू यस घटनाको साक्षी दिन जम्मा भएका छन्। दर्शनले प्राचीनको विषयमा एक शब्द पनि रेकर्ड गर्दैन। यो केवल पछिल्लो घटनामा जाँदछ।

“तब यो सीड बोलिरहेको अहङ्कारपूर्ण शब्दहरूको कारणले गर्दा मैले त्यसलाई हेर्दैरहेँ। त्यो पशु मारिएर त्यसको शरीर नष्ट पारी आगोको

ज्वालामा नफ्याँकिएसम्म मैले हेर्दैरहें। अरु पशुहरूको अधिकार खोसिएको थियो, तर केही समयको लागि तिनीहरूलाई बाँचन दिइयो। **दानिएल ७: ११-१२**

यस्तो देखिन्छ कि परमेश्वरले सानो सीँहको कार्यको न्याय र निन्दा गर्नुभएको छ, र त्यसपछि उनलाई नष्ट गरी र आगोले भस्म पार्नुभयो।

किनकि पिताले केही बताउनुहुन्न, त्यसैले हामीलाई यहाँ पिताको चरित्र बुझ्नको लागि आमन्त्रित गरिएको छ। यो कसरी येशू आफ्ना चेलाहरूलाई व्यवहार गर्नुभयो त्यससँग मिल्दोजुल्दो छ।

त्यस इलाकाबाट एउटी कनानी स्त्री आएर कराउँदै भन्न लागी, “हे प्रभु, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्। मेरी छोरीलाई भूतले साह्रै सताएको छ।” **येशूले त्यसलाई केही जवाफ दिनुभएन।** उहाँका चेलाहरूले आएर उहाँलाई बिन्ती गरे, “यसलाई बिदा गर्नुहोस्, किनभने त्यो कराउँदै हाम्रो पछि लागिरहिछे।” **मती १५: २२-२३**

जब येशूले कनानी आइमाईलाई चुप बसेर जवाफ दिनुभयो, तब चेलाहरूले त्यो मौनतालाई त्यस महिलाको विरुद्ध न्यायको रूपमा व्याख्या गरे। यो घटनालाई यी शब्दहरूमा भविष्यवाणी गरिएको थियो:

तँ निरन्तर आफ्नै भाइको विरुद्धमा बोल्छस्, र तेरो साक्खै भाइको निन्दा गर्छस्। तँले यी सब काम गरेको छस्, र **म चूप लागें, तँले सोचिस् म सर्वथा तँजस्तै छु।** तर म तँलाई हप्काउनेछु, र तेरै मुखको अगि तेरो दोष देखाउनेछु। **भजनसंग्रह ५०: २०-२१**

चेलाहरूको वास्तविक चरित्र प्रकट होस् भनेर येशू मौन बस्नुभयो। दानियल ७ मा यही भइरहेको छ। पिता मौन हुनुहुन्छ र घटनाक्रमहरूको एक श्रृंखला हुन्छ।

हामीले देख्यौं कि त्यो सानो सींहका शब्दहरूले गर्दा त्यो पशु अन्ततः लगिन्छ र ध्वंश हुन्छ।

“तब यो **सीड बोलिरहेको अहङ्कारपूर्ण शब्दहरूको कारणले गर्दा मैले त्यसलाई हेर्दैनँ।** त्यो पशु मारिएर त्यसको शरीर नष्ट पारी आगोको ज्वालामा नफ्याँकिएसम्म मैले हेर्दैनँ। **दानिएल ७: ११**

दानियल ७ को यो सानो सींहले प्रकाश १७ मा पशुमा सवार एउटी आइमाईको प्रतिनिधित्व गर्दछ। एउटी स्त्रीले एउटा चर्चलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ (यर्मिया ६: २), र उनी चढेको पशुले संसारको राज्य शक्तिको प्रतिनिधित्व गर्दछ। दश सींहहरू दश राजाहरू हुन् जसले पृथ्वीको इतिहासको अन्तमा शासन गर्छन्। स्त्रीलाई कसरी नष्ट गरियो र उसलाई कसले नष्ट गर्‍यो?

अनि तिमीले देखेका ती दश सीड र त्यस पशुले त्यस वेश्यालाई घृणा गर्नेछन्, र त्यसलाई एकलो र नाङ्गो पार्नेछन्, त्यसको मासु खानेछन्, र त्यसलाई आगोमा भस्म पारिदिनेछन्। **प्रकाश १७: १६**

हामी दुबै सानो सींह र जनावरमा सवार आइमाईलाई आगोले जलेको देख्छौं। यो पृथ्वीको राजाहरू हो जसले स्त्रीलाई नष्ट गर्दछ, यसले सानो सींहको समान शक्तिको प्रतिनिधित्व गर्दछ। यसको मतलब यो हो कि परमेश्वरले सानो सींहलाई नष्ट गर्नुहुन्छ। सानो सींहले आफैँको भ्रामक शब्दहरूले आफूलाई नष्ट गर्दछ।

परमप्रभु त उहाँकै न्यायद्वारा चिनिनुहुन्छ। दुष्टहरूचाहिँ आफ्नै हातका कामको जालमा फसेका छन्। (हिग्गायोन) **भजनसंग्रह ९: १६**

त्यसकारण तिनीहरूले गरेका सबै काम तिनीहरूकै थाप्लोमा ल्याएर मेरो जल्दो रीसले म तिनीहरूलाई भस्म पार्नेछु, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ।” **इजकिएल २२: ३१**

परमेश्वरले हामीलाई बताउनुहुन्छ कि उहाँको क्रोधले कसरी काम गर्दछ। व्यक्तिहरू, चर्चहरू र राष्ट्रहरूले लिने निर्णयहरू ती व्यक्तिहरूमाथि फेरि आउँछन् जसले राम्रो वा नराम्रोको लागि यी निर्णयहरू गर्छन्। परमेश्वर हस्तक्षेप गर्न बल प्रयोग गर्नुहुन्छ, बरु उहाँले घटनाहरूलाई तिनीहरूको प्राकृतिक मार्ग पछ्याउन अनुमति दिनुहुन्छ जबसम्म कुनै व्यक्तिले जे रोप्दछ, आफ्नै फसलमा त्यहि कटनी गर्दछ।

धोकामा नपर, परमेश्वरको ठट्टा हुँदैन, किनभने मानिसले जे रोप्दछ त्यसैको कटनी पनि गर्नेछ। जसले आफ्नो पापमय स्वभावको निम्ति रोप्दछ, त्यसले आफ्नो पापमय स्वभावबाट नै सर्वनाशको कटनी गर्नेछ। तर जसले आत्माको निम्ति रोप्दछ, त्यसले आत्माबाट नै अनन्त जीवनको कटनी गर्नेछ। **गलाती ६: ७-८**

जसरी फरिसीहरूले त्यस स्त्रीलाई इन्साफको निम्ति ख्रीष्टको अगाडि ल्याए र उहाँले जमीनमा लेख्नु बाहेक केही भन्नुभएन, त्यसकारण न्यायको समयमा अति प्राचिनले केही पनि भन्नुभएको छैन तर मानिसका हृदयको धूलोमा उनीहरूले गरेको कामको सत्यतालाई चुपचाप लेख्नुहुन्छ ताकि तिनीहरूले पश्चाताप गर्न सकुन वा अन्ततः आफूलाई नष्ट गर्ने बिन्दुमा विद्रोह गर्न सकून्।

जब हामी सिंहासन कोठाको दृश्यलाई हेर्दछौं, हामी कल्पना गर्छौं कि परमेश्वर दुष्टहरूको न्यायको लागि उभिरहनुभएको छ। त्यसकारण हामी उहाँबाट बल्लै गरेको आगोको ज्वालाको रूपमा आगो निस्किरहेको देख्छौं जसले दुष्ट काम गर्नेहरूलाई चेतावनी दिन्छ कि उनीहरू परमेश्वरको सिंहासनबाट हिंसक बलको साथ आफ्ना अपराधको लागि मूल्य चुकाउन लागेका छन्।

उहाँको सामुबाट आइरहेको आगोको एउटा नदी बगिरहेको थियो। **दानिएल ७: १०**

"आगोको फोहोरा" शब्दहरू **चम्किला नदीको** रूपमा पनि अनुवाद गर्न सकिन्छ। यो विचारले हामीलाई अन्य सिंहासन कोठाको दृश्यहरूमा जोड्दछ।

सिंहासनको अगि स्फटिकतुल्य काँचको समुद्रजस्तो थियो। प्रकाश ४: ६ तब तिनले मलाई स्फटिकजस्तै चहकिलो जीवनका पानीको नदी देखाए। त्यो नदी परमेश्वरको र थुमाको सिंहासनबाट निस्कीएको थियो। प्रकाश २२: १

परमेश्वरको सिंहासनबाट बग्ने नदी जीवनको चम्किलो नदी हो। जहाँ यो नदी बग्छ त्यहाँ जीवन छ।

त्यो नदी बगेको ठाउँमा थुप्रै जीवित प्राणीहरू बस्नेछन्। त्यहाँ अनगन्ती माछा हुनेछन्, किनभने त्यो पानी त्यहाँ बग्छ र नुनिलो पानीलाई ताजा बनाइदिन्छ। यसैले जहाँ त्यो नदी बग्छ, त्यहाँ जेसुकै पनि बाँच्नेछ।
इजकिएल ४७: ९

यस सिंहासन कोठाको दृश्यमा पिताको मौनताले हामीलाई परिस्थितिलाई उहाँले कसरी सम्हाल्नुहुन्छ भनेर न्याय गर्न निम्तो दिन्छ। जब हामी यो दृश्यलाई हेर्दछौं, "उहाँको न्यायको समय आइपुगेको छ।" (प्रकाश १४: ७) हामी तिनीहरू हौं जसले त्यस क्षणमा उसको चरित्र निर्धारण गर्दछन्। के हामी पितालाई उहाँको पुत्रका शब्दहरूद्वारा हेर्दछौं (यूहन्ना ५: २२), वा पितालाई आदमबाट दिइएका स्वभावद्वारा हेर्दछौं; न्याय गर्ने र मृत्युको लागि दोषी ठहराउने प्रकृति? (रोमी ५: १६)।

हामीलाई याद छ कि अघिल्लो अध्यायमा भनेझैं यस पृथ्वीमा ख्रीष्टको अभियानको लगत्तै पछि न्यायको आत्मा चर्चमा प्रवेश भयो। अन्ततः शैतानले आफ्नो न्यायको स्थान चर्चमा स्थापित गर्‍यो र विश्वासीहरूको न्याय गर्न र दोषी ठहराउन थाल्यो।

न्यायमा सर्वोच्चको कार्यहरू भनेको परमेश्वरका जनहरूलाई सानो सींहेले उनीहरूको विरुद्धमा लगाइएको आरोपबाट बचाउनु हो।

जसै मैले हेरें, त्यो सीड पवित्र जनहरूका विरुद्ध लडाइँ गर्दैथियो र तिनीहरूलाई परास्त गर्दैथियो, जबसम्म ती अति प्राचीन आएर सर्वोच्चका पवित्र जनहरूको पक्षमा इन्साफको घोषणा गरे, अनि समय आयो जब तिनीहरूले राज्य अधिकार गरे। दानिएल ७: २१-२२

न्यायले परमेश्वरका व्यक्तिहरूको हृदय जाँच गर्दछ। परमेश्वर न्यायाधीशको रूपमा बसेको धारणाले न्यायको दिनमा मानिसहरूको स्वाभाविक चाहनालाई न्याय गर्न र निन्दाको लागि परमेश्वरमा प्रक्षेपण गर्न सक्छ। हामी हाम्रा शत्रुहरूलाई निन्दा गर्न र नष्ट गर्न चाहन्छौं, त्यसैले हामी यस्तो अनुमान गर्छौं कि परमेश्वर आफ्ना शत्रुहरूलाई दोषी ठहराउन र नष्ट गर्न चाहनुहुन्छ। तर परमेश्वर यस्तो हुनुहुन्न। परमेश्वरले कुनै पनि व्यक्तिलाई सतावट गर्नुहुन्न तर केवल आफ्ना विश्वासी छोराछोरीहरूलाई शैतानको अभियुक्त आरोपहरूको विरुद्ध बचाउनुहुन्छ।

शैतानले दिन रात दोष लगाउँछ। त्यसले तिनीहरूको दिमागमा आरोपहरू हालिदिन्छ। सन्तहरू यी आरोपहरूबाट जोगिनको लागि परमेश्वरलाई पुकार्छन्। या त परमेश्वरका मानिसहरू उनीहरूलाई अनुग्रह र शक्ति दिनका लागि परमेश्वरलाई पुकार्छन्, वा तिनीहरूले अरुहरूको न्याय गर्न र निन्दा गर्न शुरू गर्दछन् वा उनीहरूलाई लाग्दछ कि परमेश्वरले तिनीहरूका तर्फबाट गरिदिनुहुन्छ। तपाईं यस न्यायमा कसरी काम गर्नुहुन्छ?

किनभने सानो सीँहले अरूलाई निन्दा र दोषी ठहर्याे, यसको आफ्नै शब्दहरू र कार्यहरूले आफैलाई न्याय र दोषी ठहर्याे र अन्तमा नष्ट गरियो। परमेश्वर ठट्टा गर्नुहुन्न। यदि मानिसहरूले न्याय र निन्दाको बीड रोप्दछन् भने, त्यसो भए उनीहरूले यहि सामना गर्नुपर्ने हुन्छ। हामी येशूका शब्दहरू अनुसरण गरौं र कुनै व्यक्तिको न्याय नगरौं। त्यसोभए हाम्रो न्याय गरिनेछैन (मती ७: १)। हामी कुन भूमिका खेल्नेछौं भनेर रोजाई हाम्रो हो। जब तपाईं न्याय गर्नुहुन्छ ...

१८. दुष्ट शक्तिहरूका भाषा

येशूको मृत्यु हुनुभन्दा अघि उहाँले यी हृदयहरूलाई भडकाउने शब्दहरू बोल्नुभयो:

“इलोई, इलोई, लामा सबखथनी?” अर्थात्, “हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभएको छ?” मती २७: ४६ (NIV)

येशूले बोल्नुभएका शब्दहरू हिब्रू थिएनन् तर अरामाईक थिए। यसले धेरैलाई येशूले प्राय अरामीक भाषामा बोल्नुभयो भनेर विश्वास गर्न उत्प्रेरित गरेको छ। यो मेल गिब्सन द्वारा निर्देशित फिल्म पैशनको मुख्य विशेषता थियो।

ख्रीष्टको समयमा हिब्रू भाषा व्यापक रूपमा बोलेको थियो भनेर समर्थन गर्ने प्रशस्त प्रमाणहरू छन्। हामी यो कूसमा येशूको शिरमा झुण्डिएको चिन्हबाट साथै पावलले आफ्ना श्रोताहरूलाई सम्बोधन गरेको शब्दहरूद्वारा देखौं।

अब धेरै यहूदीहरूले यो दोष-पत्र पढे, किनभने येशू कूसमा टाँगिनुभएको ठाउँ सहरको नजिकै थियो। यो हिब्रू, ल्याटिन र ग्रीक भाषामा लेखिएको थियो। यूहन्ना १९: २०

जब उनले मन्जुरी दिए, तब भन्ज्याडमा उभिएर पावलले मानिसहरूलाई हातले इशारा गरे। मानिसहरू बिलकुलै शान्त भएपछि, तिनले उनीहरूलाई हिब्रू भाषामा यसो भने— प्रेरित २१: ४०

जब दमस्कस जाने बाटोमा येशू पावलसँग बोल्नुभयो, तब उहाँले हिब्रू भाषामा उनीसँग कुरा गर्नुभयो:

जब हामी सबै जमिनमा लोटेका थियौं, तब हिब्रू भाषामा मलाई यसो भनिरहेको आवाज मैले सुनें, “शाऊल, शाऊल, तिमी किन मलाई सताउँदछौ? सुइरोमा लात हान्दा तिमीलाई नै दुख्छ।” प्रेरित २६: १४ गब्बाथा र गोलगोथा जस्ता ठाउँहरूको वर्णन पनि “हिब्रू भाषामा” छ (यूहन्ना ५: २; १९ :१३ ; १७ प्रकाश ९: ११; १६: १६)।

चासोको विषयको रूपमा, धेरै आधुनिक अनुवादहरूले हिब्रूको लागि ग्रीक शब्दलाई परिवर्तन गरेका छन् र यसलाई आरामिकको रूपमा व्याख्या गरेका छन्।

जब हामी सबै जमिनमा लोटेका थियौं, तब हिब्रू भाषामा मलाई यसो भनिरहेको आवाज मैले सुनें, “शाऊल, शाऊल, तिमी किन मलाई सताउँदछौ? सुइरोमा लात हान्दा तिमीलाई नै दुख्छ।” प्रेरित २६:१४ (NIV)

बाइबल भाषा विद्वानहरूले यस परिवर्तनको आधारलाई तर्क बनाउँदछन् कि उनीहरूले यो निर्णय गरे कि हिब्रू भाषा पहिले नै सामान्य प्रयोगको लागि बाहिरिने चरणमा थियो र हिब्रू भाषा शब्दको अर्थ साधारण भाषा हो जुन अरामी थियो। तैपनि यसले शब्दको अर्थ बदल्छ र पाठमा हिब्रूको स्पष्ट सन्दर्भलाई अस्वीकार गर्दछ। हिब्रू र अरामी फरक र छुट्टै भाषाहरू थिए, र शास्त्रहरू हिब्रूमा उद्धरण गर्नुपर्थ्यो किनभने त्यहाँ अरामाईमा तोरहा थिएन।

यहूदीहरूले अरामीको बारेमा के सोच्यो भनेर हेर्दा यो अवस्था झन झन रमाइलो हुन्छ।

यहूदी मानिसहरूबीच आफैमा पनि हिब्रू र अरामी बीचमा एउटा स्पष्ट भिन्नता थियो। हिब्रू छात्रवृत्ति र साहित्यको छनौट मात्र थिएन, तर यसलाई दैनिक जीवनको आदर्श भाषा पनि मानिन्थ्यो। "इस्राएलको भूमिमा" मिश्राले भने, किन अरामी भाषा? या त पवित्र भाषा (हिब्रू, सिक) वा ग्रीक भाषा "। अरामीको कुनै "प्रतिष्ठा" थिएन, र "कुनै वफादारीको आज्ञा" गरेनन्, सफ्राइ र स्टर्नले भने, हिब्रूको दुबै थियो।

ताल्मुदको पछिल्ला समयमा पनि, जलिरहेको अरमाइक पाण्डुलिपिलाई विश्राम दिनमा आगोबाट निकाल्न निषेध गरिएको थियो, जबकि यो तुलना गर्न सकिने हिब्रू अक्षरहरू भने अनुमति दिइएको थियो। हिब्रू बाइबल पढाइको बखत सभाघर सेवाबाट छुट्न निषेध गरिएको थियो, तर अरामाइक पढ्न बखतमा भने थिएन। अरमाइकमा धर्मशास्त्र कण्ठ गर्नु पनि पर्याप्त थिएन, जबकि हिब्रू भाषामा उनीहरूले केवल एक शब्द पनि नबुझी सुन्नु भनेको “[एकको] दायित्व” गर्नु थियो।

यहूदीहरूको लागि यो हिब्रू भाषा नै “पवित्र भाषा” थियो भने अरामीलाई “दुष्ट सेनाको भाषा” [जोहारबाट] हेरिएको थियो। यो होइन कि पछिल्लो समयमा यसलाई पूर्ण रूपमा अस्वीकार गरिएको थियो, तर यो यहूदीको लागि दोस्रो झूटो भाषा मानिन्थ्यो - वास्तविक “पुर्खाहरूको भाषा” र सामान्य बोलीको माध्यम। यसरी यरूसलेम ताल्मुडले त्यसलाई घोषणा गर्दछ:

“चार भाषाहरूको मूल्य हुन्छ: गीतका लागि ग्रीक, युद्धका लागि ल्याटिन, शोकको लागि अरामीक, र बोल्नका लागि हिब्रू”।

त्यो ठाउँ अरामाइकका लागि थियो - “चिहान” मा। तर हिब्रू भाषा दैनिक भाषण (“बोल्ने”) र पूजाको लागि उच्च स्थानमा थियो। यसकारण एक यहूदीको लागि उनी सानो बच्चा छँदा देखि आफ्नो छोराछोरीसँग पिता “हिब्रूमा” बोल्दैनथे, र उनलाई व्यवस्था सिकाउनु भनेको, “उसलाई चिहानमा गाडिदिइँ थियो”। अरमाइक सम्बन्धी, यसको विपरित, गुरुले चेतावनी दिए:

“जो कोहीले अरामीमा व्यक्तिगत प्रार्थनाको लागि [प्रार्थनामा] अनुरोध गर्दछ, सेवक स्वर्गदूतहरूले ध्यान दिँदैनन् किनभने स्वर्गदूतहरूले अरामीलाई बुझ्दैनन्”।

निस्सन्देह, यो एक प्रमाणिक स्थिति होइन, तर केवल यहूदी विद्वानहरू बीच अरामीको विरुद्धको भावनाको गहिराईको प्रतिबिम्बित गर्दछ। वास्तवमा, ताल्मुदले त्यस अधिको घटनालाई सम्बोधन गरेको छ जब गमलिएल - उही गमलिएल जसको अन्तर्गत पावलले अध्ययन गरेका थिए (प्रेरित २२:३), र जसको इसाईहरूका बारेमा अचम्मको कुरा प्रेरित ५ : ३४-४० मा रेकर्ड गरिएको छ - मन्दिर चरणहरू अझै अधुरो बसेको थियो। कसैले उनलाई अय्यूबको एक अरामी अनुवादको प्रतिलिपि देखाए, पहिलो र त्यसबेला मात्र “तारगम”। उनी यसद्वारा यति विचलित भए कि उनले बनाउनेलाई “फोहोरको थुप्रोमा गाइन” भने। येहोशुआको [येशूको] समयको यहूदियामा धर्मशास्त्रको अरामी भागमा अग्रगामी प्रयासको लागि त्यस्तै थियो!

यदि यहूदीहरूले मृतकहरूका लागि शोक र विलाप व्यक्त गर्न अरामीको प्रयोग गरेका थिए भने र यदि आरमाईक “दुष्ट शक्तिको भाषा” हो भन्ने बुझियो भने हामी देख्छौं कि यसको प्रयोगले अनावश्यक उपस्थितिको प्रभावलाई संकेत गर्न सक्छ।

जब येशू क्रूसमा मर्दै हुनुहुन्थ्यो, उहाँले संसारका पापहरूको बोझ बोक्नुभयो। उहाँको वरिपरि दुष्ट मानिसहरू थिए र शैतानले उहाँको पिताले उहाँलाई त्यागेको हो भन्ने सोचाइ उसमाथि लादीरहेको थियो। अरामीमा येशूको भनाइले यो संकेत गर्दछ कि अन्धकारमा उहाँ विलाप र मृत्युको भाषा बोल्ने विदेशी प्रभावबाट दमनमा पर्नुभएको थियो।

यस सन्दर्भमा दानियल ७ को अरामीमा र त्यसको विपरित दानिएल ८ को हिब्रु लेखन अत्यन्त महत्वपूर्ण छ।

दानियल ७ मा, परमेश्वर एक विदेशी प्रभाव को लेन्स मार्फत देखिन्छ। निन्दा र मृत्युको भाषालाई न्यायको दिनमा परमेश्वरको काम हेर्न लेन्सको रूपमा प्रयोग गरीन्छ।

जब न्यायलाई दानिएल ८ मा त्यहाँ अदालत कोठा दृश्य हुँदैन भनि वर्णन गरिएको छ। यसले केवल यो भन्दछ:

उनले मलाई भने, “दुई हजार तीन सय साँझ र बिहान लाग्नेछ, तब पवित्रस्थानको पूनःअर्पण हुनेछ।” दानिएल ८: १४

उसले मलाई भने, “ दुई हजार तीन सय साँझ र विहान सम्म, त्यसपछि पवित्र स्थानलाई धार्मिक घोषणा गरिन्छ। दानियल ८:१४ (YLT)

अर्कोले भन्यो, “यसले २,३०० साँझ र बिहान लिनेछ; तब मन्दिर फेरि ठिक गरिनेछ। ” दानियल ८: १४ (NLT)

पवित्रस्थान प्रणालीको महा पवित्रस्थान भित्र १० आज्ञा र व्यवस्थाको पुस्तक बाहेक अरु कुनै अभिलेखको पुस्तक छैन। यस ठाउँमा कुनै अदालतकक्ष प्रतीकहरू छैनन्। दानियल २-७ अरामाईकमा दिइएको छ किनकि यी अध्यायहरूमा भविष्यवाणीहरू समावेश छन् जुन मुख्यतया राजनैतिक मामिलाहरूसँग सम्बन्धित छ र यसैले यो अन्यजातीहरूको लागि चासोको विषय मानिन्छ (अरामी त्यस समयको साझा भाषा थियो)। दानियल ७ मा मानिसको दृष्टिकोण अनुसार परमेश्वर उहाँको अदालतको न्यायाधीश हुनुहुन्छ भन्ने धारणालाई अरामाईकमा जोड दिइन्छ कि यो स्वर्गको बाहिरी परिप्रेक्ष्य हो र यसले मुख्य विषयलाई तलझार्ने काम गर्दछ, जसले आफ्नो हृदयमा घुम्टो हाल्ने छ (२ कोरिन्थी ३: १५)।, किनकि पिताले कुनै व्यक्तिको न्याय गर्नुहुन्न र दोषी ठहराउनुहुन्न।

अरामाइक कल्दी र हिब्रूको मिश्रण हो। यसले यरूशलेमको भाषालाई बेबिलोनको भाषासँग जोडेको छ र यो अत्यन्त महत्त्व राख्दछ। दानियल ७ को न्यायको दृश्यले परमेश्वरको न्याय प्रक्रियालाई बेबिलोनको न्याय प्रक्रियासँग मिसाउँदछ।

दानियल ८ को हिब्रू भाषामा, के वर्णन गरिएको छ यो केवल व्यवस्थापन भन्दा बाहिर रहेका चीजहरूको पुनर्स्थापना हो। जब परमेश्वरले आफ्नी पत्नीलाई मार्न चाहन्छन् भन्ने सोचाइमा आदमले परमेश्वरको निन्दा गरे र उहाँलाई दोषी ठहर्याए, उनले आफ्नो दिमागको मन्दिरलाई क्रमशः व्यवस्थापन बाहिर राखे। यो सहि अवस्थामा थिएन।

त्यसरी नै जब येशूको मृत्युले मानवतालाई विश्वास दिलाउँदछ कि बलिदानको प्रक्रियाबाट परमेश्वरले हाम्रो पापहरू क्षमा गर्न सक्नुहुन्छ यसले परमेश्वरको चरित्रको प्रतिनिधित्व गर्दैन, त्यसरी नै दोषीको न्याय प्रक्रियाको माध्यमबाट पनि पापको सही सम्बोधन र व्यवहार हुनेछ भनेर मानवजातीले बुझ्छन्। यस विश्वासमा मानिसलाई न्यायको बारेमा उनका धारणाहरू येशूका शब्दहरूसँग विपरित हुन आमन्त्रित गरिएको छ जसले हामीलाई भन्दछ कि परमेश्वरले कसैको न्याय गर्नुहुन्छ।

दानियल ७ मा अरामी भाषाको साथ परमेश्वरको मौनताले पितालाई अन्धकारमा कात्रो लगाउँछ जुन आदमले परमेश्वरलाई कल्पना गरेको थियो। यसको अर्को प्रमाण यो हो कि जब येशू क्रूसमा हुँदा, पापको पूरा बोझ बोकी उहाँसँग पूरै अलग्गिनु हुन्छ, उहाँले "मेरा पिता" भन्नुको सट्टा "मेरा परमेश्वर" भनेर बोलाउनुहुन्छ। उहाँले यसो भन्नुभएन, "हे मेरो पिता, मेरा पिता, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?" चारै सुसमाचारका चारैतिर येशू निरन्तर परमेश्वरलाई आफ्नो पिताको रूपमा दर्साउनुहुन्छ। यो एकमात्र ठाउँ हो जहाँ येशू उहाँलाई मेरो परमेश्वर भनेर चिनाउनुहुन्छ, मरियमले यो बुझोस् कि उहाँको पिता उनका परमेश्वर हुनुहुन्छ, जो उनका पिता र उनको परमेश्वर हुनुहुन्छ (यूहन्ना २०: १७)।

येशूमा विश्वास भएको मान्छेले परमेश्वरलाई आफ्नो पिताको रूपमा देख्दछ, तर जसले अरूलाई निन्दा गर्नु पर्ने आवश्यकता छोड्दैन उसले अन्तिम दिनमा परमेश्वरलाई आफ्नो पिताको रूपमा देख्दैन, तर उहाँलाई उसको न्यायकर्ताको रूपमा देख्दछ। जब हामी यस अध्यायको इन्साफको दृश्यलाई हेर्दछौं, हामी आफैँलाई अपराधीहरूसँग कस्तो व्यवहार गर्ने भनेर प्रकट भएको देख्छौं। हामी पितालाई हामीजस्तै भएको ठान्छौं किनभने उहाँ हाम्रो गलत विचारहरूको सामु मौन बस्नुहुन्छ। यद्यपि, पृथ्वीमा आफ्नो पुत्रको जीवनको प्रकाशमा, उहाँले हामीलाई हाम्रो अनुहारमा हप्काउनुहुन्छ। येशूले गर्नुभएको प्रत्येक कोमल चमत्कार हाम्रो लागि हप्काइ हो। अनुहारमा प्रत्येक थप्पड उहाँले धैर्यतासाथ सहनुभएको छ र हाम्रा पिताले हामी जस्तो सोच्दछौं त्यस्तो सोच्नुहुन्न र जसरी हामी निन्दा गर्छौं उहाँले त्यसरी निन्दा गर्नुहुन्न।

के उहाँको मृत्यूको बखतमा येशूको भाषा र शब्दहरू अर्थपूर्ण थिए? के उहाँले एक विदेशी तत्वको उपस्थितिलाई सङ्केत गर्नुभयो?

जब तपाईं न्याय गर्नुहुन्छ....

१९. पूर्व-आगमन न्यायको सन्दर्भ

हामीले अधिल्लो पाठमा अध्ययन गर्‍यो कि त्यहाँ ख्रीष्टको दोस्रो आगमनभन्दा अघि न्यायको समय हुँदछ। दानिएल ७ का घटनाक्रमले स्पष्टसँग यो प्रकट गर्दछ। प्रश्नको जवाफ यो छ; जब हामी जान्दछौं कि परमेश्वर न्याय गर्नुहुन्न र दोषी ठहराउनुहुन्न भने यो न्यायको स्वभाव के हो?

आफ्नो प्रतिज्ञाको बारेमा प्रभु ढिलो गर्नुहुन्छ भन्ने कसै-कसैको भनाइ भए तापनि उहाँ ढिलो गर्नुहुन्न, तर कोही पनि नष्ट नहोस्, तर सबै जनाले पश्चाताप गर्नु भन्ने इच्छा गरेर प्रभु तिमीहरूप्रति धैर्यवान् हुनुहुन्छ। २ पत्रुस ३: ९

हाम्रो पिताले आफ्ना कुनै पनि छोराछोरीहरूलाई गुमाउन चाहनुहुन्न। उहाँ तिनीहरू सबैले मुक्ति पाएको चाहनुहुन्छ। जब हामी दानियल ७ मा हेर्दछौं, हामी देख्छौं कि न्यायको प्रक्रियामार्फत नै ख्रीष्टले आफ्नो राज्यको अधिकार लिन सक्नुहुन्छ।

“राती मैले मेरो दर्शनमा हेरेँ, र त्यहाँ मेरो सामु आकाशका बादलका साथ आइरहनुभएको एक जना मानिसको पुत्रजस्तै हुनुहुन्थ्यो। उहाँ ती अति प्राचीनकहाँ आउनुभयो, र उहाँकै सामु उपस्थित गराइनुभयो। 14 उहाँलाई अधिकार, महिमा र सार्वभौमिक शक्ति दिइयो, र हरेक भाषा बोल्ने सबै मानिसहरू र जातिहरूले उहाँको आराधना गरे। उहाँको प्रभुत्व अनन्तसम्म रहने प्रभुत्व छ, जुनचाहिँ कहिल्यै टल्नेछैन, र उहाँको राज्य त्यो हो जुन कहिल्यै नष्ट हुनेछैन। दानिएल ७: १३-१४

ख्रीष्टले पाउनुहुने राज्य एउटा राज्य हो जहाँ सबै मानिस, राष्ट्र र भाषाहरूले खुशीसाथ उहाँको सेवा गर्नेछन्। ख्रीष्टको अधिराज्य भनेको उहाँप्रति आफ्ना जनहरूको गहिरो प्रेम र स्नेह हो। उहाँको प्रभुत्व बलको होइन तर स्वतन्त्र र खुला प्रेमको हो। शैतानले यस ग्रहमा प्रत्येक व्यक्तिको स्वामित्व दावी गर्दछ।

हरेक व्यक्ति जसले पाप गर्छ, ऊ आफ्नो हो भनेर दावी गर्दछ। ख्रीष्टले आफ्ना छोराछोरीहरू दाबी गर्न फर्कनु भन्दा पहिले शैतान जसले आरोप लगाउँछ, कि परमेश्वरमाथि भरोसा राख्नुहुने छोराछोरीहरूको पुनरुत्थान र उद्धारको लागि त्यसको विरोध गर्न त्यो तयारी अवस्थामा छ।

तब मैले स्वर्गमा यसो भनिरहेको एउटा ठूलो आवाज सुनें, “अब हाम्रा परमेश्वरको मुक्ति, शक्ति, राज्य र उहाँका ख्रीष्टको अधिकार आएको छ। किनकि हाम्रा भाइहरूलाई दोष लगाउने, जसले हाम्रा परमेश्वरको सामुन्ने तिनीहरूलाई दिनरात दोष लगाउँछ, त्यो तल फ्याँकिएको छ। तिनीहरूले थुम्माको रगत र आफ्ना गवाहीको वचनको कारण त्यसलाई जितेका छन्, र तिनीहरूले मृत्युसम्मै पनि आफ्नो ज्यानको माया राखेनन्। **प्रकाश १२: १०-११**

बाइबलले मृतकको इन्साफ कसरी हुन्छ भन्ने कुराको नमुना पत्र प्रदान गर्दछ। यो नमुना पत्र मोशाको जीवनमा पाइन्छ।

तर प्रधान दूत मिखाएलले पनि मोशाका लाशको विषयमा दियाबलसँग विवाद गर्दा त्यसलाई निन्दापूर्ण दोष लाउन साहस नगरी “**प्रभुले तँलाई हप्काऊन्**” भनेथे। **यहूदा १: ९**

मोशाको मृत्यु भएको केही समयपछि उसलाई स्वर्ग लगियो। मृतकबाट पुनरुत्थान भएको यो पहिलो घटना थियो। बाइबलले सिकाउँछ कि जब कुनै मानिस मर्दछ, तिनीहरू पृथ्वीमा फर्कन्छन् र अन्तिम पुनरुत्थान नभएसम्म चिहानमा पर्खन्छन्।

किनभने हामीहरू मर्नेछौं भनी जीवितहरूले जान्दछन्, तर **मरेकाहरूले त केही पनि जान्दैनन्**। तिनीहरूका निमित्त केही प्रतिफल हुँदैन। तिनीहरूको सम्झना पनि लोप हुन्छ। **उपदेशक ९: ५**

त्यसरी नै मरणशील मानिस ढल्छ, र कहिल्यै उठ्दैन, जबसम्म आकाशहरू मेटिदैनन्, मानिसहरू ब्यूँझनेछैनन् अथवा आफ्ना निद्राबाट तिनीहरू फेरि कहिल्यै उठ्नेछैनन्। “तपाईंले मलाई चिहानमा लुकाउनुभए, अनि तपाईंको रीस नहटेसम्म मलाई गुप्तमा राख्नुभए त, तपाईंले मेरो समयको सीमा तोकिएर, मलाई सम्झनु भए त हुनेथियो! के मानिस मरेपछि ऊ फेरि जिउँछ? मेरो कठिन सेवा जतिसुकै लामो भए पनि मेरो नवीकरणको निमित्त म प्रतीक्षा गर्नेछु। तपाईंले मलाई बोलाउनुहुनेछ। म तपाईंको जवाफ दिनेछु। आफूले सृजनुभएको प्राणीलाई हेर्न तपाईंले इच्छा गर्नुहुनेछ। **अय्यूब १४: १२-१५**

धेरै मानिसहरूको विश्वास विपरित, आत्मा अमर छैन।

‘के मरणशील मानिस परमेश्वरभन्दा बढी धर्मी ठहर्न सक्छ? के कुनै प्राणी आफ्ना सृष्टिकर्ताभन्दा पवित्र हुन सक्छ? **अय्यूब ४: १७**

यदि मानिस अघिबाट नै अमर भइसकेको थियो भने बाइबलले हामीलाई अमरत्वको खोजी गर्न किन भन्छ?

धैर्यसँग असल काम गरेर **महिमा, इज्जत र अमरत्व खोज्नेहरूलाई** चाहिँ उहाँले अनन्त जीवन दिनुहुनेछ। **रोमी २: ७**

परमेश्वर मात्र एक हुनुहुन्छ जो अमर हुनुहुन्छ।

अनि धन्य र सर्वोच्च, राजाहरूका महाराजा, प्रभुहरूका महाप्रभुले उचित समयमा ख्रीष्टको आगमनलाई प्रकट गर्नुहुनेछ। **उहाँमा नै अमरत्व छ,** र उहाँ त्यस ज्योतिमा वास गर्नुहुन्छ जसको नजिक कोही जान सक्दैन। उहाँलाई कुनै मानिसले कहिल्यै देखेको छैन न देख्न सक्छ। उहाँलाई नै आदर र पराक्रम सदासर्वदा होस्। **आमेन। १ तिमोथी ६: १५-१६**

त्यहाँ हामी अझ धेरै यस विषयमा बाइन चाहान्छौं, तर यहाँ महत्त्वपूर्ण कुरा के छ भने आजको दिनसम्म त्यहाँ मृत्युबाट उठाइएको थोरै मानिसहरू मात्र छन् र ती स्वर्ग गएका छन्। परमेश्वरका बाँकी उद्धार गरिएका मानिसहरू दोस्रो आगमनमा बौरीउठनेछन्।

तर भाइ हो, सुतिगएकाहरूका विषयमा तिमीहरू अजान बस भन्ने हामी इच्छा गर्दैनौं, र तिमीहरूले आशा नहुने मानिसहरूजस्ता शोक गर्नु नपरोस्। किनकि हामी विश्वास गर्छौं, कि येशू मर्नुभयो र फेरि जिइउठ्नुभयो र त्यसरी नै परमेश्वरले उहाँमा सुतिगएकाहरूलाई येशूद्वारा ल्याउनुहुनेछ। प्रभुको वचनद्वारा हामी तिमीहरूलाई घोषणा गर्छौं, कि हामी, जो जीवित छौं र प्रभुको पुनरागमनसम्म बाँचिरहन्छौं, सुतिगएकाहरूलाई कुनै किसिमले पनि उछिन्नेछैनौं। किनकि प्रभु स्वयम् हुकुमको गर्जनसित, प्रधान स्वर्गदूतको आवाज र परमेश्वरका तुरहीको सोरसित स्वर्गबाट ओर्लनुहुनेछ, र ख्रीष्टमा मरेकाहरूचाहिँ पहिले बौरिउठ्नेछन्। तब हामी बाँचिरहेका र छोडिएकाहरू प्रभुलाई आकाशमा भेट्न तिनीहरूका साथसाथै बादलमा उठाइलगिनेछौं, र यसरी हामी सधैं प्रभुसँग रहनेछौं।
१ थेसलोनिकी ४: १३-१७

मोशाको सन्दर्भमा यो एउटा असाधारण घटना थियो जसलाई स्वर्ग लगियो। हनोक र एलियालाई पनि स्वर्ग लगियो तर तिनीहरू मोशा जस्तो पहिला मरेनन्। जब मोशालाई मृत्युबाट बौरिउठाउनको लागि येशू स्वर्गबाट तल ओर्लनुभयो, शैतान मोशालाई बिउँतनु उचित छ कि भनेर ख्रीष्टसँग विवाद गर्न आयो। हामीले अध्याय १२ मा छलफल गरिसक्यौं, मोशाको जीवनको अभिलेख उनको हृदयमा लेखिएको थियो र साथै ख्रीष्टको हृदयमा लेखिएको थियो। हाम्रो रक्षा गर्न नियुक्त गरिएका स्वर्गदूतहरूले हाम्रो जीवनका घटनाहरू पनि अभिलेख गर्दछन् किनकि तिनीहरू हाम्रो जीवनको अनुसरण गर्छन् र हामी के गर्छौं सबै कुराको साक्षी दिन्छन्।

उत्पत्ति ५: २३, २४; २ राजा २:११ हेर्नुहोस्।

परमेश्वरको भय मान्नेहरूका चारैतिर परमप्रभुका स्वर्गदूतले सुरक्षाको घेरा लाउँछन्, र उहाँले तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुहुन्छ। **भजनसंग्रह ३४:७**

शैतानले मोशाको जीवनमा ख्रीष्टको दाबीको बारेमा छलफल गर्न खोजिरहेको छ, यो त्यो मोशाको जीवनको अभिलेख हो जुन न्यायको प्रतिस्पर्धाको त्यो क्षणमा उसको लागि बोल्छ। ख्रीष्टलाई मोशाको जीवनको अन्तिम विवरणहरू थाहा थियो किनकि परमेश्वरको आत्माद्वारा ख्रीष्टले यसमा भएका सबै घटनाहरूको साक्षी दिनुभयो।

हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो पारख गर्नुभएको छ, अनि मलाई चिन्नुहुन्छ। तपाईंले मेरो बसाइ र मेरो उठाइ जान्नुहुन्छ, टाढैबाट मेरो विचार बुझ्नुहुन्छ। तपाईंले मेरो बाहिरी जवाइ र मेरो सुताइ स्पष्टसँग जान्नुहुन्छ, र मेरा सबै आचरणहरूसँग तपाईं परिचित हुनुहुन्छ। मेरो जिब्रोमा कुनै कुरा आउन अघि नै, हे परमप्रभु, तपाईंले त्यो सम्पूर्ण रूपले जान्नुहुन्छ। **भजनसंग्रह १३९: १-४**

मोशाको अभिलेखले उनको मुक्तिदातामाथि उनको विश्वास प्रस्टै देखाउँथ्यो। यसले ख्रीष्टको गुणहरूमा एकलै भरोसा राख्दछ भन्ने कुरा प्रकट भयो। आफ्नो मृत्यु हुनुभन्दा अघि मोशाले आफैले यो न्याय गरेका थिए र त्यो उनको हृदयमा लेखिएको थियो र स्थायी अभिलेखको रूपमा ख्रीष्टको हृदयमा लेखिएको थियो।

स्वर्गमा नाउँ दर्ता भएका पहिला जन्मेकाहरूका सभामा तिमीहरू आएका छौ। तिमीहरू सबका न्यायकर्ता परमेश्वरकहाँ, सिद्ध पारिएका धार्मिक मानिसहरूका आत्माका बीचमा, **हिब्रु १२: २३**

ख्रीष्टले मोशा विरुद्ध शैतानको आरोपलाई चुप लगाउनुभयो र भन्नुभयो "प्रभुले तिमीलाई हप्काउनुहुन्छ।" सबै ख्रीष्टले गर्नुपर्ने काम भनेको मोशाको जीवनको

अभिलेख प्रकट गर्नु थियो। मोशाले आफ्नै मुद्दाको फैसला गरेका थिए र त्यसलाई आफ्नो मुक्तिदाताको हातमा सुम्पिदिए, त्यसैले जब शैतानले मोशालाई दाबी गर्न आयो, तब स्त्रीष्ट उसको पक्षमा उभिनुभयो र त्यसकारण मोशालाई मृत्युको निद्राबाट उठाउने शक्ति उहाँमा थियो।

धर्मीको पहिलो पुनरुत्थानमा बिउँताइने सबैका नमुना यही हुन्। स्त्रीष्टले आफ्ना सुतिरहेका मानिसहरूलाई मरेकाहरूबाट ब्यँताउन अघि, शैतानले उनीहरूको पालनपोषण गर्ने स्त्रीष्टको अधिकारको बारेमा विवाद गर्नेछ। स्त्रीष्टको हृदयमा लेखिएको सुतिरहेका पवित्र जनहरूको अभिलेख खुला छ, र यो अभिलेखले तिनीहरू आफैले अनन्त जीवनको योग्य ठहरिएको छ कि छैन भनेर प्रमाणित गर्दछ।

“अरूलाई दोषी नठहराओ, र तिमीहरू पनि दोषी ठहराइनेछैनौं। किनभने जसरी तिमीहरू अरूहरूलाई दोषी ठहराउँछौं, त्यसरी नै तिमीहरू पनि दोषी ठहराइनेछौं। जुन नापले तिमीहरू नाप्तछौं, त्यसै गरी तिमीहरूका निम्ति पनि नापिनेछ। मती ७: १-२

तब पावल र बर्णाबास निडर भएर बोले, हामीले पहिले तिमीहरू यहूदीहरूलाई परमेश्वरको सन्देश प्रचार गर्नु आवश्यक पऱ्यो। तर तपाईंहरूले यसलाई अस्वीकार गर्नुभयो र आफैलाई अनन्त जीवनको अयोग्य ठान्नुभयो, यसकारण हामी यसलाई अन्यजातिहरूको लागि प्रस्ताव गर्नेछौं। प्रेरित १३: ४६ NLT

तिनीहरू जो पापीहरू हुन् भनेर जान्दछन् र उनीहरूले परमेश्वरको अनुग्रहको गुणमा भरोसा गर्दछन् तब अरूहरूको न्याय गर्न बन्द हुनेछ र केवल परमेश्वरको अनुग्रह र कृपामा आराम गर्नेछन्। जब तिनीहरू पृथ्वीमा आफ्नो जीवनको अन्तमा आउँछन् र उनीहरूको जीवनको अभिलेख समीक्षा गर्दछन्, उनीहरूले आफ्ना धेरै विफलता र कमजोरीहरू देख्छन्। तिनीहरू आफ्नो जीवनमा केहि राम्रो कुरा छ कि भनेर शंका गर्न परीक्षित हुनेछन्। तिनीहरू आफ्नो गुणबाट

अनन्त जीवनको योग्य छन् भन्ने कुरामा कुनै पनि सम्भाव्य विश्वास त्याग्न सक्छन् र परमेश्वरको कृपा र अनुग्रहमा एकलै विश्वास गर्छन्। यो तिनीहरूको जीवन रेकर्डमा रेकर्ड गरिएको छ, र यो अभिलेख उत्पन्न हुन्छ जब शैतानले उनीहरूलाई बौरीउठाउने ख्रीष्टको अधिकारलाई चुनौती दिन्छ किनभने तिनीहरू ख्रीष्टको हत्केलामा अंकित छन्। त्यसकारण १८४४ देखि, ख्रीष्ट दोस्रो आगमनमा खडा हुनेहरूको सूची तयार गर्दै हुनुहुन्छ। शैतानले ख्रीष्टले मानिसहरूका प्राणहरूमा बनाउनु भएको प्रत्येक दाबीलाई विवाद गरिरहेको छ। त्यहाँ केहि छन् जुन ख्रीष्टले बचाउन चाहानुहुन्छ तर जब शैतानले यो दावीको बारेमा बहस गर्दछ, त्यस अभिलेखले देखाउँदछ कि उनीहरूले ख्रीष्टमा विश्वास राखेका छैनन्। त्यस्ता व्यक्तिहरूको लागि, शैतानका दाबीहरू स्थिर छ र आत्मालाई दोस्रो आगमनमा बिउँताउनबाट रोक्नको लागि ऊ सक्षम भएको छ। एक व्यक्तिमा शैतानको दावीलाई स्वीकार्नु भनेको ख्रीष्टको लागि हृदय विदारक हो किनभने तिनीहरूको जीवन अभिलेखले उनीहरूले आफ्नो विश्वास छोडे भन्ने कुरा प्रकट गर्दछ।

हामीले उडन्ते छोराको कथा र दानियल ७ को न्यायमा पत्ता लगाएझैं; परीक्षणमा रहेको कुनै पनि व्यक्तिको विरुद्ध परमेश्वर एक शब्द पनि बोल्नुहुन्न। अभिलेखलाई प्रत्येक व्यक्ति आफैले छोडेका छन् र यो अभिलेख आफैले बोल्छ। ख्रीष्ट प्रत्येक केसलाई याद गर्नुहुन्छ किनकि उहाँ प्रत्येक व्यक्तिलाई नजिकबाट र तिनीहरूको ईतिहासको बारेमा सब जान्नुहुन्छ, त्यसैले शैतानले उनीहरूको मुद्दामा चुनौती दिँदा उहाँ परमेश्वरको छोराछोरीहरूको पक्षमा खडा हुन सक्नुहुन्छ। शैतान अभियोजक हो र ख्रीष्ट बचावकर्ता हुनुहुन्छ। परमेश्वर र उहाँको पुत्रले परमेश्वरका जनहरूको विरुद्धमा भएको शैतानको निर्णयलाई उल्टाउनुहुन्छ र न्याय तिनीहरूको पक्षमा दिइन्छ।

जसै मैले हेरें, त्यो सीड पवित्र जनहरूका विरुद्ध लडाइँ गर्दैथियो र तिनीहरूलाई परास्त गर्दैथियो, जबसम्म ती अति प्राचीन आएर सर्वोच्चका पवित्र जनहरूको पक्षमा इन्साफको घोषणा गरे, अनि समय आयो जब तिनीहरूले राज्य अधिकार गरे। दानिएल ७: २१-२२

केवल ती व्यक्तिहरू जसले स्त्रीष्टका अनुयायीहरू भनेर दावी गरेका छन् उनीहरू यस न्यायमा आउँछन्। जसले स्त्रीष्टलाई स्वीकार गर्दैनन्, वा उनीहरूको जीवनमा स्त्रीष्टको आत्माको कामको प्रमाणित गर्दैनन्, तिनीहरू घोषणा गर्दछन् कि उनीहरू स्वर्गीय शरीरलाई स्त्रीष्टको आत्माले भरिएको र बाँचिरहेको चाहँदैनन्; तिनीहरूको आत्माले स्वर्गको सामाजिक व्यवस्थामा जान अस्वीकार गर्दछ जसको मुख्य सिद्धान्त गैर-न्यायिय प्रेम हो। शैतानले उनीहरूको आफ्नो अधिकारको दावी गर्दछ जुन स्त्रीष्टले स्वतन्त्र इच्छाको सिद्धान्तहरू अनुसार स्वीकार्नुहुन्छ, यद्यपि यो सबैको पालनपोषण गर्ने स्त्रीष्टको इच्छाको विपरित छ।

जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ, त्यो दोषी ठहरिँदैन, तर विश्वास नगर्नेचाहिँ अघि नै दोषी ठहरिएको छ, किनभने उसले परमेश्वरका एकमात्र पुत्रको नाउँमा विश्वास गरेको छैन। यूहन्ना ३: १८

ती जसले परमेश्वरको पुत्रलाई विश्वास गर्दैनन् तिनीहरू आफैँलाई दोषी ठहराउने आत्माबाट उम्कन सक्तैनन्। जब उनीहरू आफ्ना पापहरूको सामना गर्छन्, तब तिनीहरू आफैँ दोषी हुन्छन् र मर्न चाहन्छन्।

तब पृथ्वीका राजाहरू, राजकुमारहरू, जर्नेलहरू, धनीहरू, बलियाहरू, हरेक दास र स्वतन्त्र मानिस पहाडका गुफाहरू र चट्टानहरू हुँदो लुके। तिनीहरूले पहाडहरू र चट्टानहरूलाई भने, "हामीमाथि खस, र सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेको मुहारबाट, र थुमाको क्रोधबाट हामीलाई लुकाओ, किनकि उहाँहरूका क्रोधको ठूलो दिन आएको छ, र यसको अगि को खडा हुन सक्छ?" प्रकाश ६: १५-१७

जब स्त्रीष्ट फर्किनुहुन्छ र प्रधान दूतको आवाजले कराउनुहुन्छ, "बाहिर निस्कनुहोस्", निद्रामा परेका सन्तहरूको कानमा विजयको आवाजले छेडियो र तिनीहरू तिनीहरूको चिहानबाट ब्यूँतन्छन् र अनन्त जीवनमा आउँछन्।

दुष्ट मरेकाहरूले विश्वास गरेनन् त्यसैले तिनीहरूका कान बन्द भए जसलेगर्दा तिनीहरूले सुन्न सक्तैनन्। उनीहरूले आफ्नो जीवनकालभरि परमेश्वरको आत्माको बिन्तीलाई पाप गरेका थिए र यसैले उनीहरूको लागि ख्रीष्टको आवाज विदेशी थियो।

तिनीहरू त्यो बोलावटमा प्रतिक्रिया गर्दैनन्, यद्यपि बोलावट सबैको लागि आएको थियो।

साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यो समय आइरहेछ, र त्यो समय अहिले हो, जब मृतकहरूले परमेश्वरका पुत्रको सोर सुन्नेछन्, र सुन्नेहरू बाँच्नेछन्। यूहन्ना ५: २५

दुष्ट मरेका मानिसहरूले यो बोलावटको विरोध गर्छन् र यसैले १००० वर्षको अन्त्यसम्म पृथ्वीको धूलोमै रहन्छन् त्यस बखत तिनीहरू बाँकीउठनेछन्।

दोस्रो आगमनमा ख्रीष्टले पृथ्वीलाई उहाँको पूर्ण महिमा गरिएको ईश्वरीय रूपमा छुनुहुन्न। यदि उहाँले यो गर्नुभयो भने, तब सबै भूमिबाट बाहिर आउँदछन् यो यसरी प्रमाणित हुन्छ कि १००० वर्षको समाप्ती पछि दुष्टको पुनरुत्थान हुनेछ र ख्रीष्टले पृथ्वीलाई छुनुहुन्छ। ख्रीष्टले आफ्ना सुतेका सन्तहरूलाई हावाबाट बोलाउनुहुन्छ ताकि विश्वासमा मरेकाहरू मात्र बाहिर आउँदछन्।

तब हामी बाँचिरहेका र छोडिएकाहरू प्रभुलाई आकाशमा भेट्न तिनीहरूका साथसाथै बादलमा उठाइलगिनेछौं, र यसरी हामी सधैं प्रभुसँग रहनेछौं।
१ थेसलोनिकी ४: १७

उसले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई तुरहीको ठूलो आवाजको साथ पठाउनेछ, र तिनीहरूले आकाशको एक छेउदेखि अर्को छेउसम्म चारै दिशाबाट उसका चुनिएकाहरूलाई भेला गर्नेछन्। मती २४: ३१

१००० वर्षको अन्त्यमा, जब ख्रीष्ट स्वर्गमा स्वर्गको शहरको साथ पृथ्वीमा फर्कनुहुन्छ, ख्रीष्टको कृपालाई अस्वीकार गर्नेहरू खडा हुन्छन्।

परमप्रभुको एउटा यस्तो दिन आउँदैछ, जब तिमीहरूबाट लुटिएको लूट तिमीहरूकै बीचमा बाँडिनेछ।

म सबै जातिहरूलाई यरूशलेमको विरुद्ध लडाइँ गर्नलाई भेला गराउनेछु, र यो सहर लिइनेछ, र घरहरू लुटिनेछन्, र स्त्रीहरूलाई बलात्कार गरिनेछ। सहरको आधा भाग निर्वासन गरिनेछ, तर बाँकी रहेका मानिसहरूचाहिँ सहरबाट अलग लगिनेछैनन्। तब युद्धको दिनमा लडाइँ गरेझैं परमप्रभु निस्केर ती जाति-जातिहरूसित लडाइँ गर्नुहुनेछ। त्यस दिन उहाँका खुट्टाले यरूशलेमको सामु पूर्वतिर भएको जैतून डाँडामा टेक्नेछन्, अनि पूर्वदेखि पश्चिमसम्म जैतून डाँडाको बीचमा धाँदो फाट्नेछ, र त्यहाँ एउटा ठूलो खोल्सा बनिनेछ। आधा पर्वत उत्तरतिर र आधा पर्वत दक्षिणतिर छुटिनेछ। जकरिया १४: १-४

तब मैले नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वी देखें, किनकि पहिलो आकाश र पहिलो पृथ्वी बितिगएका थिए। समुद्र त अब छँदैथिएन। अनि मैले परमेश्वरबाट दुलहाको निम्ति दुलही जस्तै गरी सिङ्गारिएर तयार पारिराखेकी, अर्थात् पवित्र सहर, नयाँ यरूशलेम स्वर्गबाट तलतिर झरिरहेको देखें। प्रकाश २१: १-२

ख्रीष्टको आत्माले उनीहरूको विवेकमा नबोलीकन दुष्टले परमेश्वर र धर्मीहरूप्रति उनीहरूको साँचो भावनाहरू प्रकट गर्दछ र शहरमा भएकाहरूलाई नाश गर्ने चाहना राख्छ।

एक हजार वर्ष बितेपछि शैतान त्यसको कैदबाट छोडिनेछ, र पृथ्वीका चारै दिशामा भएका देश-देशका मानिसहरूलाई बहकाउन, अर्थात् गोग र मागोगलाई लडाइँको निम्ति भेला गर्न निस्केर आउनेछ। तिनका संख्या

समुद्रका बालुवा जतिकै हुनेछ। तिनीहरूले सारा पृथ्वीभरि गएर सन्तहरूका छाउनीको वरिपरि र प्रिय सहरलाई घेरे, तर स्वर्गबाट आगो बर्सैर तिनीहरूलाई भस्म पाय्यो। प्रकाश २०: ७-९

परमेश्वरबाट आगो कसरी तल आउँछ र दुष्टहरूलाई कसरी नष्ट गर्दछ भनेर विस्तृत अध्ययनको लागि, fatheroflove.info.com मा उपलब्ध भस्म गर्ने आगो नामक पुस्तिका हेरनुहोस्।

संक्षेपमा भन्नुपर्दा, यो दोषको तौल हो जुन पापीले वहन गर्दछ त्यसैले अन्तमा उसलाई नष्ट गर्दछ। परमेश्वर र थुमाको उपस्थितिमा, जहाँ उनीहरूले आफ्नो सम्पूर्ण जीवनको अभिलेख सामना गर्छन्, तिनीहरू आफूले आफैँलाई पूर्ण रूपमा दोषी ठहयाउँछन् र आफ्नै अपराधले कुल्चिमिल्चि गर्नेछ। यो दिमाग र आत्मामा भएको आत्मिक पीडा शारीरिक कष्ट भन्दा धेरै पीडादायी छ।

तिमीहरूले भुसलाई गर्भधारण गर्छौं, तिमीहरूले पराले ठोसाहरू जन्माउँछौं। तिमीहरूको सास तिमीहरूलाई नै भस्म गर्ने अग्नि हो। मानिसहरू चून जलेझैं जल्नेछन्। काटेका काँढाघारी आगोमा जलाएझैं तिनीहरू जलाइनेछन्।” यशैया ३३: ११-१२

सारांशमा, हामी दानियल ७ मा वर्णन गरिएको न्यायको अर्थ पत्ता लगाउँदछौं। अदालतको दृश्य सिर्जना गरिएको छ किनकि शैतान चिहानमा जानेहरू मध्ये कसैलाई पनि गुमाउन चाहँदैन। जस्तो कि ख्रीष्ट मृतकबाट बिउँताउन सक्छ भन्ने बेकारको धारणामा ख्रीष्टको चिहानलाई पहरा दिन रोमी सिपाहीहरूलाई रोक्न पठाइएको थियो, त्यसकारण शैतानले धर्मी मरेकाहरूको चिहानलाई घेर्छ र तिनीहरू हराउनबाट रोक्न खोज्छ।

ख्रीष्टले शैतानलाई हप्काउनुहुन्छ किनकि यस अभिलेखले इसाईको विश्वासको बारेमा स्पष्ट रूपमा प्रकट गर्दछ जसलाई शैतान उसको सम्पत्ति हो भनेर दावी गर्न चाहन्छ।

तिनीहरू जसले विश्वास द्वारा, येशूको चरित्रको लेन्समार्फत, स्वर्गमा हुनुहुने हाम्रो पिताको अनुहार हेर्दछन्, तिनीहरूले परमेश्वरले कुनै व्यक्तिको न्याय वा निन्दा गर्नुहुन्छ भनेर बुझ्नेछन्।

शैतान आरोप लगाउने र हाम्रो दोष खोज्ने व्यक्ति हो। शैतानले उसको आफ्नै गुणहरू परमेश्वरमा राख्दछ र परमेश्वर न्याय गर्नुहुन्छ र दोष लगाउनुहुन्छ भनेर हामीलाई सोचन लगाउँछ। संसारलाई दोषी नठहराउनको लागि परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई आफ्नो चरित्र प्रकट गर्न पठाउनुभयो (यूहन्ना३: ७)। न्यायमा परमेश्वर मौन बस्नुहुन्छ र उहाँले परिस्थितिलाई कसरी सम्हाल्नुहुन्छ भनेर हामीलाई न्याय गर्न अनुमति दिनुहुन्छ। त्यसोभए, हामी ख्रीष्टका भनाइहरूको पूर्ण सत्यता देख्छौं:

किनभने जसरी तिमीहरू अरूहरूलाई दोषी ठहराउँछौं, त्यसरी नै तिमीहरू पनि दोषी ठहराइनेछौं। जुन नापले तिमीहरू नाप्टछौं, त्यसै गरी तिमीहरूका निमित्त पनि नापिनेछ। **मती ७: २**

२०. याकूबको सड्कटको समय

अघिल्लो अध्यायमा हामीले उनीहरूको न्याय प्रक्रियाको बयान गरेका छौं जो ख्रीष्टको आगमन हुनुभन्दा अघि मर्दछन् र ख्रीष्टलाई आकाशमा भेट्न उनीहरूलाई मृत्युबाट बिउँताइनेछन्। ख्रीष्टका विश्वासी अनुयायीहरूलाई के हुन्छ जो ख्रीष्टको आगमनको समयमा "जीवित र बाँचेका" हुन्छन्? न्यायले तिनीहरूसँग कसरी व्यवहार गर्छ? किनकि हामी सबै जना ख्रीष्टको न्यायआसनसामु उपस्थित हुनुपर्छ।

यी कुराहरू तिनीहरूलाई उदाहरणको रूपमा भएथे र हाम्रै शिक्षाको निम्ति लेखिएका हुन्, जसमाथि युग-युगको अन्त्य आइसकेको छ। **१ कोरिन्थी १०: ११**

बाइबलका कथाहरूले हामीलाई अन्तिम दिनका बासिन्दाहरूले ईसापूर्वको अघि दानिएल ७ मा वर्णन गरिए अनुसार न्यायको प्रक्रियाको सामना गर्नुपर्दा परमेश्वरका मानिसहरूलाई के हुन्छ भनेर बुझ्न सहयोग गरिरहेको छ।

हामीले अध्याय १० मा व्यभिचारमा फसेकी आइमाईको कथा र जिउँदो हुँदा उनीले अनुभव गरेको न्याय प्रक्रियाको जाँच गर्यौं। उनलाई तिनीहरू द्वारा ख्रीष्टको नजिक ल्याइएको थियो जसले परमेश्वरको अनुयायी हुँ भनेर दावी गर्थे। यहूदी नेताहरू जस्तै त्यहाँ थुप्रै ईसाईहरू छन् जसले मानिसहरूलाई उनीहरूका पापहरूका लागि नरकमा जलाइनेछ भनेर संसारका मानिसहरूलाई बताउँछन्। तिनीहरूका शब्दहरू र कार्यहरूमा उनीहरूले आरोप लगाएकाहरूलाई ख्रीष्टको खुट्टामा फ्याँक्न सक्ने शक्ति छ। यद्यपि धेरै आरोपितहरूप्रति क्रोध र हिंसाको साथ प्रतिक्रिया व्यक्त गर्दछन्, कोहीले तिनीहरू विरुद्ध लगाइएको आरोपलाई हृदयमा लिन्छन् र तिनीहरू आफ्ना पापहरूको लागि क्षमा खोज्छन्।

त्यसकारण अन्तिम दिनहरूमा, इसाई चर्चहरूले यस संसारलाई पापको सामना

गर्नु र मानिसहरूबाट आउन लागेको न्यायको फैसला सुनाउन आफ्नो भूमिका खेल्छन्। यद्यपि चर्चहरूमा परमेश्वरप्रतिको दृष्टिकोण पूर्णतया गलत भए पनि, तिनीहरू अझै पनि पापप्रतिको विश्वस्ततामा आफ्नो भूमिका खेल्छन्।

जब हामी अन्तिम दिनहरूमा पुग्छौं, बाइबलले हामीलाई बताउँछ कि त्यहाँ त्यस्तो ठूलो समस्या हुनेछ जुन कहिलै भएको थिएन। भर्खरको घटनाहरू कोभिड १९ र जातीय दन्द्वसँग सम्बन्धित बढ्दो वातावरणीय विनाशको नतीजा, यसले हामी यो समस्याको समयको धारमा पनि छाँ भन्ने सुझाव दिन सक्छ।

“त्यस समयमा तिम्मा मानिसहरूलाई रक्षा गर्ने प्रधान राजकुमार मिखाएल देखा पर्नेछन्। यस्तो सङ्कष्टको समय आउनेछ कि जातिहरू सुरु भएदेखि त्यस बेलासम्म त्यस्तो कहिल्यै भएको छैन। तर त्यस बेला तिम्मा मानिसहरू— जीवनको पुस्तकमा नाम लेखिएका सबै— बचाइनेछन्। **दानिएल १२: १**

जब मानिसहरूले संसारलाई निराश पार्ने र विपत्तिहरूले वास्तवमै पृथ्वी र संसारका राष्ट्रहरूलाई असर गर्न थाल्छन्, धेरैले सोचन सक्छन् कि यो उनीहरूको आफ्नै पापहरू हुन् जसले यी चीजहरू यस पृथ्वीमा ल्याएका छन्। त्यहाँ धार्मिक वर्गका दुई वर्गहरू छन् जुन यी समस्याहरू सुरु भएपछि देखा पर्दछ।

क्रूसमा टाँगिएका अपराधीहरूमध्ये एक जना अपराधीले उहाँको अपमान गर्दै भन्यो, “के तिमी ख्रीष्ट होइनौ? तिमी आफैलाई र हामीलाई बचाऊ।” तर त्यसलाई हकारेर अर्कोले जवाफ दियो, “तँ पनि त्यही दण्डमा परेको छस्, तापनि परमेश्वरको डर मान्दैनस्? हाम्रो दण्ड त न्यायोचित छ, किनकि हामीले त आफ्नो कामको उचित फल भोगिरहेका छौं, तर यी मानिसले त केही अनुचित काम गरेका छैनन्।” तब त्यसले भन्यो, “हे येशू तपाईं आफ्नो राज्यमा आउनुहुँदा मलाई सम्झनुहोस्।” **लूका २३:**

३९-४२

ती दुवैजनालाई येशूसँगै कूसमा झुण्डयाइएको थियो। तिनीहरूमध्ये एक जनाले स्वीकार्यो कि विपत्ति उसकै पापको कारणले ऊमाथि परिरहेको थियो। अर्को एक जनाले येशूलाई रिसले चूर भएर भन्यो कि यदि ख्रीष्ट को हुनुहुन्छ भनेर उसले दावी गरेको जस्तो हो भने उसले ती सबैलाई बचाउनु पर्छ। एकले शोक र आशामा पश्चाताप गरे; अर्को रिसले चूर भए, रिसाए र पश्चात्ताप गर्न इन्कार गरे।

पावलले भनेका छन् कि आखिरी दिनहरू बच्चा जन्माउने महिलाको अनुभव जस्तै हुनेछन्।

किनकि तिमीहरू आफै रामरी जान्दछौं, प्रभुको दिन त रातमा चोर आएझैं आउनेछ। जब मानिसहरू “शान्ति र सुरक्षा” भनिरहेका हुन्छन्, तब गर्भवती स्त्रीलाई बेथा लागेझैं अचानक तिनीहरूमाथि विनाश आइलाग्छ, र तिनीहरू कुनै रीतिले उम्कनेछैनन्। † थेसलोनिकी ५: २-३

यस्तै समानता प्रयोग गरेर यर्मियाले यी शब्दहरू लेखे:

“परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: ‘डरको आवाज र त्रासको आवाज सुनिँदैछ। शान्तिको होइन। सोध र हेर: के पुरुषले छोराछोरी जन्माउन सक्छ र? किन त हरेक बलियो मानिस प्रसववेदनामा परेझैं आफ्नो हातले पेट समातेको म देख्छु? किन हरेकको अनुहार मरेको जस्तै पहुँलो भएको छ? हाय! त्यो दिन कस्तो डरलाग्दो दिन हुनेछ! त्यस्तो अरु कुनै दिन पनि हुनेछैन। याकूबको निमित्त यो दुःखको दिन हुनेछ, तर ऊ त्यसबाट बचाइनेछ। यर्मिया ३०: ५-७

मानव जातिको त्यो दबिएको निराशा अन्ततः चरमविन्दुमा पुगेर भयानक विनाश निम्त्याउनेछ। यस डरलाग्दो अशान्तिको समयमा धेरैले आफ्नो जीवन गुमाउने छन्।

तिमी रातको ठूलो त्रासदेखि, र दिनमा उडेर आउने बाणदेखि डराउनेछैनौं, न त अन्धकारमा फैलिनै रूढीदेखि, न मध्यदिनमा नाश गर्ने महामारीदेखि डराउनेछौं। एक हजार जना तिम्रो नजिक लोट्लान्, र तिम्रो दाहिने हाततर्फ दश हजार जना, तर तिम्रो नजिक त्यो आउनेछैन। **भजनसंग्रह ९१: ५-७**

जब संसार उजाड हुन थाल्छ, मानिसहरूले केहि वा कुनै व्यक्तिलाई सबै खराबको जिम्मेवार वा दोष लगाउन खोजिरहेका हुन्छन्। विश्वका धार्मिक नेताहरूले आराधना सम्बन्धी एक निर्णय गर्नेछन्।

अनि पृथ्वीबाट निस्किरहेको अर्को एउटा पशु मैले देखें। त्यसको पनि थुमाका जस्तै दुई वटा सीड थिए, र अजिङ्गरजस्तै त्यो बोल्दथ्यो। त्यसले पहिलो पशुको उपस्थितिमा त्यही पशुको सारा अधिकार चलाउँदथ्यो, र पृथ्वी र त्यसका सम्पूर्ण बासिन्दाहरूलाई पहिलो पशुको पूजा गर्न लाउँथ्यो, जसको घातक चोट निको भएको थियो। मानिसका आँखाको अगि आकाशबाट पृथ्वीमा आगो झार्नेजस्ता ठूला-ठूला चिन्हहरू पनि त्यसले गर्‍यो। पहिलो पशुको उपस्थितिमा जुन चमत्कार देखाउने शक्ति त्यसलाई दिइएको थियो, त्यहीद्वारा त्यसले पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई बहकायो। तरवारको चोट खाएर पनि जीवित भएको त्यस पहिलो पशुको सम्मानमा एउटा मूर्ति बनाउने हुकुम त्यसले तिनीहरूलाई दियो। त्यस पहिलो पशुको मूर्तिमा सास हालिदिने अनुमति त्यसलाई दिइयो, यस हेतुले कि पशुको त्यो मूर्ति बोल्न सकोस्, र त्यस पशुको मूर्तिलाई नपुज्नेहरू मारिऊन्। अनि त्यसले साना र ठूला, धनी र गरीब, फुक्का र कमारा सबैलाई तिनीहरूका दाहिने हात वा निधारमा छाप लगाउन लायो। त्यो छाप नभईकन कसैले पनि किनमेल गर्न नपाउने भयो। त्यो छापचाहिँ त्यस पशुको नाउँ वा त्यसका नाउँको संख्या हो। **प्रकाश १३: ११-१७**

यो भविष्यवाणीको बारेमा विस्तृत रूपमा जान्न यो पुस्तकको दायरा भन्दा बाहिर छ। विस्तृत विश्लेषणका लागि कृपया फादर अफ लव.इन.फोमा उपलब्ध ग्रेट कन्ट्रोभर्सी नामक पुस्तक पढ्नुहोस्

हामीले यहाँ छलफल गर्न चाहेको मुख्य बुँदा यो हो कि एक किसिमको धर्म पालना गर्न सारा संसारमा दबाब लागू हुनेछ। जसले यो अधिकारको चिन्हमा आफूलाई समर्पण गर्दैनन्, तिनीहरूलाई पालन गर्न अस्वीकार गरेको कारण मृत्युदण्ड सम्मको धम्क दिइनेछ।

यो समयमा परमेश्वरका मानिसहरूले एक डरलाग्दो समस्याको सामना गर्नुपर्ने छ। व्यभिचारमा फसेकी आइमाईलाई जस्तै कानूनको अधीनमा बस्न अस्वीकार गरेको कारण धेरैलाई जबरजस्ती अदालतमा हाजिर गरिनेछ।

यहि समयलाई याकूबको समस्या भनेर चिनिन्छ। यहाँ उल्लेख गरिएको कथा यो हो कि जब याकूब आफ्नी स्वास्नी र आफ्ना सन्तानको साथमा ससुरालीमा आफ्ना ससुराको कारण छोडिएका थिए, जसले उसलाई धोका दिएका थिए। समस्या यो थियो कि उनको भाई पुरानो हिसाब चुक्ता गर्न उनलाई भेट्न आउँदै थियो। किनकि याकूबले आफ्नो दाजुको जन्म अधिकार चोर्नको लागि आफ्नो बुबालाई धोका दिएका थिए। जन्मसिद्ध अधिकार भनेको परिवारलाई आत्मिक र भौतिक दुवै सम्पन्नतामा आशीर्वाद दिन एक आध्यात्मिक सम्पदा हो। याकूबका दाई एसाव भौतिक सम्पत्ति चाहन्थे तर आध्यात्मिक तत्वको लागि त्यति वास्ता गरेनन्। याकूब अब आफ्नो भाइको मृत्युको सामना गरिरहेका थिए। जब ऊ घरतिर फर्कियो, आफ्नो ससुराबाट भागेको र अब आफ्नो क्रोधित भाइको सामना गर्दा उसले खबर पाउँदछ।

ती दूतहरू याकूबकहाँ फर्केर आई यसो भने, “हामी तपाईंका दाजु एसावकहाँ गयौं, र उहाँ तपाईंसँग भेट गर्न चार सय मानिसहरूका साथमा आउँदैहुन्छ।” तब याकूब साह्रै डराएर आकुल भए। तिनले आफूसँग

भएका मानिसहरू, भेडाबाखाका बगालहरू, गाई-गोरुका बथानहरू र ऊँटहरूलाई दुई दलमा विभक्त गरे। **उत्पत्ति ३२: ६-७**

सङ्कटको लागि तयारी गर्न याकूबले मानवीय सम्भव सबै प्रयास गर्दछन्, र त्यसपछि उसलाई यस्तो डरलाग्दो परिस्थितिमा मदतको लागि परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्न जान्छ।

तब याकूबले प्रार्थना गरे, “हे मेरो पिता अब्राहामका परमेश्वर, र मेरो बुबा इसहाकका परमेश्वर, हे परमप्रभु, जसले मलाई ‘तँ तेरो देशमा तेरा कुटुम्बहरूकहाँ जा, र म तेरो भलाइ गर्नेछु’ भन्नुभएको थियो। तपाईंले आफ्नो दासलाई जति करुणा र विश्वासयोग्यता देखाउनुभएको छ त्यसको म कति पनि योग्य छैनँ। किनभने एउटा लाठो मात्र लिएर मैले यसो यर्दन नदी तरेको थिएँ। तर अहिले मेरा दुई वटा दल भएका छन्। म बिन्ती गर्दछु, मलाई मेरा दाजु एसावको हातबाट बचाउनुहोस्, किनकि उनीसँग मलाई डर लाग्छ, कि उनले आमा, छोराछोरीहरू समेत हामी जम्मैलाई आक्रमण गर्लान्। **उत्पत्ति ३२: ९-११**

याकूब दुः खमा आँशु बगाउँदै प्रार्थना गर्दछन् र परमेश्वरलाई पुकार्छन्। जब उनले प्रार्थना गरे, अचानक उनी आक्रमणकारी जस्तो देखिन्छ।

यसरी याकूबचाहिँ एकलै छोडिए। अनि एक जना व्यक्ति उज्यालो नहोउञ्जेल तिनीसित कुशती लडे। **उत्पत्ति ३२: २४**

उनी यस रहस्यमय व्यक्तिसँग रातभर कुस्ती खेल्छन्। अन्तमा, बिहान सबेरै बिट्दै जाँदा, आक्रमणकारीले उनको कम्मरलाई छुए र याकूबको कम्मर संयुक्त जोर्नीबाट बाहिर निस्कियो। उसलाई तुरुन्तै थाहा भयो कि उनी एक मानिससँग कुस्ती गरिरहेका छैनन् तर ईश्वरीय अस्तित्वको साथ।

यी व्यक्तिले याकूबलाई जित्न नसकेका देखेर याकूबका कम्मरको खोक्रो भाग छोए, र उनीसित कुशती लड्दालड्दै याकूबको कम्मरको गेडी फुस्क्यो। तब ती व्यक्तिले भने, “उज्यालो हुन लाग्यो। मलाई जान देऊ।” तर याकूबले भने, “मलाई आशीर्वाद नदिउञ्जेल म तपाईंलाई जान दिन्नँ।” उनले तिनलाई भने, “तिम्रो नाउँ के हो?” तिनले भने, “याकूब।” त्यस व्यक्तिले भने, “अब उप्रान्त तिम्रो नाउँ याकूब होइन तर इस्राएल हुनेछ, किनभने तिमिले परमेश्वर र मानिसहरूसँग लड्न्त गर्नु, अनि विजयी भयौ।” तब याकूबले उनलाई सोधे, “बिन्ती छ, मलाई भन्नुहोस्, तपाईंको नाउँ के हो?” तर उनले उत्तर दिए, “मेरो नाउँ तिम्री किन सोध्छौ?” अनि उनले तिनलाई आशीर्वाद दिए। यसकारण याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ पनीएल राखे, किनकि “परमेश्वरको सम्मुखै परे तापनि मेरो ज्यान बाँच्यो” भनी तिनले भने। **उत्पत्ति ३२: २५-३०**

जब फेरि दोस्रो पटक ख्रीष्टको आगमन हुनुभन्दा ठीक अघि परमेश्वरका जनहरूमाथि त्यस्तै घटना घट्नेछ भनेर यर्मिया ३०: ७ मा यो अनौठो अनुभवलाई वर्णन गरिएको छ।

जब याकूब आफ्नो जीवनको बारेमा सोच्दछन्, उनले आफूले गरेका सबै गलत कार्यहरू सम्झन्छन्। उसले महसुस गर्न थाल्छ कि उसको असफलताहरूका कारण ऊ यो स्थानमा छ। परमेश्वर उसलाई त्याग्नुहुनेछ भन्ने महसुस गर्न तिनी परीक्षित हुन्छन।

परमेश्वरको पुत्र उसलाई सहायता गर्न आउनुहुन्छ, तर याकूब, आदमको छोरोको रूपमा, यस व्यक्तिले उसलाई हानि गर्ने इच्छा गर्दछ भनेर डराउँछन्। उनले आफ्नो जीवनको लागि विशेष स्वर्गदूतसँग कुस्ती खेले कि जुन स्वर्गदूत उसलाई चोट पुऱ्याउन आएको होइन तर उसको उद्धारको लागि आएको हो भन्ने कुराको महसुस नगरिकन। परमेश्वरको पुत्रले यस कुस्तीलाई यो निर्धारण गर्न जारी

राख्नुहुन्छ कि याकूबले आफूलाई पूर्ण रूपमा परमेश्वरमा समर्पण गर्नेछन् र उहाँको क्षमा मा भरोसा गर्नेछन्, वा निराशामा हार दिन्छन्।

यस समयमा शैतानले याकूबलाई परीक्षामा पार्द कि उसका पापहरू परमेश्वरले क्षमा गर्न नसक्नेछ। शैतानले याकूब विरुद्ध संकटको मुद्दा चलाउँछ र उसलाई शंकाले भर्छ। उसको भित्री भावना यो छ कि यो धेरै ढिला भइसक्यो। तर ऊ शंकाका साथ कुस्ती गर्छ जसरी ऊ आक्रमणकारीसँग कुस्ती गर्छ। एउटा कुश्तीले अर्कोलाई प्रतीक गर्दछ। प्रधान पुजारी यहोशूको जीवनमा यही कथालाई अर्को तरिकाले पनि वर्णन गरिएको छ।

तब उहाँले प्रधान पूजाहारी यहोशूलाई **परमप्रभुका दूतको** सामुन्ने उभिरहेका र **शैतान** तिनको विरोध गर्नलाई तिनको दाहिने हाततिर उभिरहेको मलाई देखाउनुभयो। परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो “ए **शैतान, परमप्रभुले तँलाई हकारून्।** यरूशलेमलाई चुन्नुहुने परमप्रभुले तँलाई हकारून्! के यो मानिस आगोबाट निकालिएको अगुल्टो होइन र?” अब यहोशूचाहिँ स्वर्गदूतको अगि फोहोर लुगा लगाएर उभेका थिए। तब ती स्वर्गदूतले आफ्नो सामुन्ने उभिरहनेहरूलाई भने, “त्यसको फोहोर लुगाहरू फुकालिदेओ।” तब तिनले यहोशूलाई भने, “हेर, मैले तिम्मा पाप दूर गरिदिँँ, र म तिमीलाई दामी-दामी लुगा लगाइदिनेछु।” **जकरिया ३: १-४**

धनी लुगा सहित। ” जकरिया ३: १-४ हामी यहाँ मिल्दोजुल्दो घटनाहरूको श्रृङ्खला देख्छौं जब शैतानले मोशाको शरीरको बारेमा स्त्रीसँग वादविवाद गरेको थियो, केवल यस पटक मात्र प्रश्नमा रहेको व्यक्ति जीवित छ। यो मरेकाहरूको न्याय होइन तर जीवितहरूको हो। यहोशूको पक्षमा प्रभुको दूतले शैतानलाई हप्काए जस्तै उसले मोशासित गरेको थियो।

तर प्रधान दूत मिखाएलले पनि मोशाका लाशको विषयमा दियाबलससँग विवाद गर्दा त्यसलाई निन्दापूर्ण दोष लाउन साहस नगरी “प्रभुले तँलाई हप्काऊन्” भनेथे। यहूदा १: ९

जुन कुरा उनको मृत्यु पछि मोशालाई भयो, उनीहरू जीवित छँदा प्रधान पूजाहारी यहोशू, याकूब र एक जना व्यभिचारमा परेकी छोरीलाई भयो। शैतानले पापीलाई तिनीहरूका पापको कारण निराश बनाउन खोज्छ। शैतानको छेड्ने आरोपहरूले परमेश्वर आफैले पापीलाई दोषी ठहराउनुहुन्छ जस्तो महसुस गराउँदछ। पापीलाई आशा प्रदान गर्ने परमेश्वरको कोमल आवाज यस्तो लाग्दछ कि यो अभियोगीको आवाजले डुब्दछ। येशू क्रूसमा हुँदाको समय जस्तै, परमेश्वरको आवाज छोटो समयको लागि मौन देखिन्छ।

हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभएको छ? मलाई बचाउनबाट तपाईं किन यति टाढा हुनुहुन्छ? अनि मेरो करुण-क्रन्दनका शब्दहरूबाट त्यति टाढा? हे मेरा परमेश्वर, दिनको समयमा म पुकार्छु, तर तपाईं उत्तर दिनुहुन्न। राती पनि म शान्त बन्दिनँ। **भजनसंग्रह २२: १-२**

यो त्यस्तो बेला हो जब पापी पूर्ण रूपले अभिभूत महसुस गर्दछ उसले त्यो सत्य भनाईलाई सम्झन्छ।

व्यवस्था आयो र अपराधको वृद्धि भयो, तर जहाँ पाप बढ्यो अनुग्रह झन् बढी मात्रामा बढ्यो, **रोमी ५: २०**

परमेश्वरका मानिसहरू शैतान र उसको आरोपहरूमा विजयी हुनेछन्। तिनीहरू परमेश्वर पूर्ण रूपमा येशूजस्तै हुनुहुन्छ भनेर विश्वास गर्न रोज्नेछन्। तिनीहरू विश्वास गर्दछन् कि उहाँले तिनीहरूलाई कहिल्यै त्याग्नुहुनेछैन र तिनीहरूका पापहरूका कारण उनीहरूलाई कटौती गर्नुहुनेछैन। उनीहरूले अनन्त जीवनको

प्रतिज्ञालाई सत्यतामा पक्रन्छन् कि तिनीहरूका सबै जीवन पाप र स्वयम्ले भरिएका छन् भन्नेकुराको बावजुद पनि। उनीहरूको नाम याकूबबाट बदलियो, जसको अर्थ सप्लानेटर हो, इजरायलमा, जसको अर्थ विजयी हो।

अन्तमा परमेश्वरले हामीलाई त्याग्नुहुनेछ भनेर शैतानले हामीलाई विश्वस्त पार्न

खोज्छ। हाम्रो विश्वासको हाम्रो विरुद्धमा शैतानको आरोपहरू द्वारा पूर्णतया अभिभूत महसुसको बावजुद पनि दृढ पकड हुनेछ। उसले हाम्रो अतीतलाई अन्धकार रङ्गमा रंग्छ र हामी हार मान्न परीक्षित हुनेछौं। हाम्रो जीवनको सम्पूर्ण रेकर्ड हामीलाई प्रस्तुत गरिएको छ र हामी असहाय महसुस गर्दछौं। त्यो क्षणमा हामी ख्रीष्टतिर फर्कनेछौं र उहाँलाई समात्रेछौं र भन्नेछौं “मलाई विश्वास छ तपाईंले मलाई त्याग्नुहुनेछैन। म तपाईंको आशीर्वादको लागि बिन्ती गर्दछु र विश्वास गर्दछु कि तपाईंले यो मलाई दिनुहुनेछ।” यो विश्वासको विजय हो जुन ख्रीष्टले कलवारीमा पाउनुभएको थियो, र उहाँले हामीलाई यो विजय, येशूकै विश्वास दिनुहुन्छ (प्रकाश १४: १२)।

यो न्याय प्रक्रिया परमेश्वरका व्यक्तिहरूको लागि गहन परीक्षा हो। जब हामी यसको चिन्तन गर्दछौं, हामी धेरै डराउँछौं वा यो वास्तवमै हुनेछ कि भनेर चिन्तन गर्न प्रलोभित हुन्छौं। हामीले सोध्नुपर्ने प्रश्न यो हो: "किन परमेश्वरका मानिसहरू यस्तो महान् परीक्षण प्रक्रियामा जानु पर्छ?" के त्यहाँ यस भन्दा सजिलो तरीका छैन?

२१. एक मानिसको दोषबाट न्याय आयो

हामीले अध्याय ४ मा मानव जाति भित्र निन्दा गर्ने न्यायको उत्पतिको बारेमा छलफल गर्यौं। आदम र हव्वाले बगैंचामा परमेश्वरको उपस्थितिबाट भाग्नुको कारण भनेको परमेश्वरप्रति आदमको निन्दा गर्ने न्याय हो।

अनि साँझपख परमप्रभु परमेश्वर बगैंचामा डुल्दैहुनुहुँदा तिनीहरूले उहाँको सोर सुने, र मानिस र उनकी पत्नी बगैंचाका रूखहरूका बीचमा परमप्रभु परमेश्वरको नजरबाट लुके। उत्पति ३: ८

र मृत्युको डरले आजीवन बन्धनमा परेकाहरूलाई उहाँले मुक्त गरिदेऊन्।
हिब्रू २: १५

आदमदेखि नै मृत्युको डरको सुरुवात भएको थियो किनभने उनले कल्पना गरे कि परमेश्वरले उनकी श्रीमती हव्वालाई मृत्युदण्ड दिनुहुन्छ। विद्रोह र क्रोधमा, उनले फल लिए र उनको साथ उनको भाग्यको फलको रूपमा पीडा भोग्न तयार भए। आदमको हृदयमा परमेश्वर र उहाँको पुत्रको विरुद्ध न्याय र निन्दा थियो। परमेश्वरले उनीहरूलाई मार्न चाहनुहुन्छ भन्ने झूटलाई आतंकमा परिभाषित गरियो जब आदम डराएको र घृणा गरेको व्यक्ति अब उनको नजिक आइरहनुभएको थियो (मलाकी ३: ५)।

वास्तविकतामा, परमेश्वरको पुत्र आदमको प्रेम, चिन्ता र कृपाको साथ आउँदै हुनुहुन्थ्यो। आदमले कल्पना गरे कि उहाँ हत्या र दण्ड दिन आउँदै हुनुहुन्छ। परमेश्वरको पुत्र आदमको नजिक आउन सक्षम हुनको लागि, उहाँले आफ्नो पूर्ण ईश्वरत्वमा घुम्टो लगाउनु परेको थियो। जब परमेश्वरको पूर्ण मायालु उपस्थितिले दोषी- सवार, ईश्वर-घृणा गर्ने पापीलाई भेट्छ, आतंक अत्यधिक हुन्छ र पापी मर्दछ। तलको पदले कसरी पापीले आफ्नो हृदयमा परमेश्वरको डर र निन्दाको साथ परमेश्वरको उपस्थितिमा आउँछ भनेर अनुभव गराउँदछ।

परमेश्वरलाई नचिन्नेहरूलाई र हाम्रा प्रभु येशूको सुसमाचार नमान्नेहरूलाई उहाँले दण्ड दिनुहुन्छ। तिनीहरूले अनन्त विनाशको दण्ड तथा प्रभुको उपस्थिति र उहाँका शक्तिको महिमाबाट अलग हुने दण्ड भोग्नेछन्, २ **थेसलोनिकी १: ८-९**

यो यस्तो हो जुन परमेश्वरको परिप्रेक्ष्यबाट देखिन्छ:

“ए यरूशलेम, ए यरूशलेम, तँ जसले अगमवक्ताहरूलाई मार्ने र तँकहाँ पठाइएकाहरूलाई ढुङ्गाले हान्ने! जसरी कुखुरीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बढुल्छ, त्यसरी नै मैले धेरै पल्ट तेरा बालकहरूलाई बढुल्ने इच्छा गरें, तर तँले मानिनस्। हेर, तिमीहरूको घर उजाड छोडिएको छ।
मती २३: ३७—३८

हामीलाई थाहा छ कि यो आदमबाट प्राप्त भएको हाम्रो मानव स्वभावले परमेश्वरलाई घृणा गर्ने झुकाव राख्दछ भन्ने कुरालाई थाहा पाउँदा यो अचम्मको कुरा हो, परमेश्वर हामीलाई हाम्रो पापको लागि मार्न चाहानुहुन्छ वा हामी पर्याप्त रूपमा असल नभएको कारण हामीलाई त्याग्नुहुन्छ भन्ने लागिरहनु।

तब तिनीहरूले परमेश्वर र मोशाको विरुद्धमा यसो भन्न लागे, “यस उजाड-स्थानमा मर्न हामीलाई तपाईंहरूले किन मिश्रदेशबाट ल्याउनुभयो? यहाँ रोटी छैन, यहाँ पानी पनि छैन। यस तुच्छ खानेकुरादेखि त हामीलाई वाक्कै लागिसक्यो।” **गन्ती २१: ५**

किनभने पापमय शरीरतिर लागेको मनचाहिँ परमेश्वरप्रति शत्रुता हो। परमेश्वरका व्यवस्थाको अधीनमा त्यो हुँदैन, न त त्यो कहिल्यै हुन सक्छ। **रोमी ८: ७**

यसैले जसरी एउटै मानिसको अपराधले सबै मानिसहरू दण्डका भागीदार बने, त्यसरी नै एउटै मानिसको धार्मिकताको कामले सबै मानिसका निम्ति धर्मो ठहराएर जीवन ल्याउँछ। **रोमी ५: १८**

आदमको अपराधले परमेश्वरको चरित्रको बारेमा केहि विश्वास गर्नु थियो जुन गलत थियो। उसले आफ्नो पत्नीलाई परमेश्वर मार्न खोज्नुहुन्छ भनि विश्वास गर्यो। उसले गलत ढंगले कल्पना गर्यो कि उहाँको व्यवस्था उल्लङ्घन गर्नेलाई परमेश्वर मार्न चाहानुहुन्छ। यस अपराधको माध्यमबाट परमेश्वर र उहाँको पुत्रतर्फ न्याय र निन्दाको भावना उत्पन्न भयो। परमेश्वरप्रति हाम्रो वैमनस्यता हामीले वंशाणुगत पाइसकेका छौं जुन ख्रीष्ट उहाँको पुत्रको विरुद्ध प्रकट भएको छ। परमेश्वरले हामीभित्रको यो गहिरो घृणा प्रकट गर्नुभयो।

जब परमेश्वरले आफ्नो पुत्र मानिसको रूपमा हामीहरू माझमा बस्न दिनुभयो र हामीद्वारा उहाँ इन्कारिनु भयो र मारिनुभयो।

हामीले अध्याय ५ मा छलफल गरेझैं आदम आफैले आफ्नो बचाउको लागि परमेश्वरमाथि आफ्नो मृत्युको माग गर्ने व्यक्तिको रूपमा परमेश्वरको न्याय गर्यो। प्रक्रिया यहाँ छः

1. आदम विश्वास गर्दछन् कि कार्यकारी मृत्यु (आरोप द्वारा सजाय) कानून भङ्गको परिणाम हो।
2. आदमले कानून भंग गर्दछ।
3. आदमले दोषी महसुस गर्दछ।
4. आदमलाई लाग्छ कि अब ऊ मनै पर्छ।
5. आदम दोषारोपण गर्न खोज्छन् र यसैले मृत्युदण्डलाई परमेश्वरको पुत्रमा हस्तान्तरण गर्दछ।

जहिले जहिले परमेश्वरको पुत्र हाम्रो उपस्थितिमा आउनुहुन्छ, यो क्रम सक्रिय हुन्छ। यसैले एउटा मान्छेको निन्दा सबै मानिसहरूमा सर्दछ। प्रत्येक व्यक्तिको तिनीहरूमा स्वभाव हुन्छ जसले परमेश्वरको पुत्रको मृत्युको लागि पुकार गर्दछ। २००० वर्ष पहिले के भयो त्यसले हामीलाई देखाउँदछ कि जब हामीलाई इच्छा अनुसार परमेश्वरको पुत्रसित व्यवहार गर्ने स्वतन्त्रता दिइन्छ हामी के गर्न सक्दछौं भनेर देखाउँदछ।

स्वभावैले हामीभित्र वास गरेको यस मृत्युको उर्दी हटाउनको लागि, ख्रीष्टले यस प्रकृतिलाई आफैमा लिनुपऱ्यो र त्यसपछि त्यसलाई मृत्यु र पुनरुत्थानद्वारा हटाउनुपऱ्यो।

तर तिमीहरू, जो त्यस बेला ख्रीष्ट येशूबाट टाढा थियो, अब ख्रीष्टको रगतले नजिक भएका छौ। किनकि उहाँ नै हाम्रो शान्ति हुनुहुन्छ। उहाँले हामी दुवैलाई एउटै बनाउनुभएको छ, र विभाजन ल्याउने शत्रुताको पर्खाल भत्काइदिनुभएको छ। र उहाँले व्यवस्थालाई त्यसका आज्ञाहरू र धार्मिक-विधानहरूसमेत आफ्नै शरीरमा खारेज गर्नुभएको छ, कि यी दुईका सट्टामा उहाँले आफैमा एउटा नयाँ मानिस सृष्टि गर्नु, र यसरी शान्ति स्थापना होस्। अनि उहाँले क्रूसद्वारा हामी दुवैलाई एउटै शरीरमा परमेश्वरसँग मेल गराएर शत्रुतालाई शेष पार्नुभयो। एफिसी २: १३-१६

परमेश्वरको पुत्रको बारेमा गरेको न्याय मार्फत आदमले आफू र ख्रीष्टको बीचमा विभाजनको पर्खाल खडा गरे। ख्रीष्टले आदमको स्वभाव आफैमा लिनुभयो र विभाजनको त्यो बीचको पर्खाल भत्काउनुभयो ताकि उहाँ हाम्रो उपस्थितिमा आउन सक्नुहुनेछ र हामीमा आइपर्ने सजायको कल्पना द्वारा हामी आत्म विनासक हुनेछैनौं।

अधिकांश टिप्पणीकारहरू भन्छन् कि यस पदले यहूदी र अन्यजातिहरू बीचको पर्खाल भत्काउने कुरा गरेको छ र यस पदमा यसको दोस्रो प्रयोग पनि छ।

यद्यपि, मानिसहरू बीचका सबै दुश्मनीहरू परमेश्वरप्रति मानिसहरूले महसुस गरेको वैरभावको मात्रै प्रदर्शन हो।

यो प्रयोग भएको छ भनेर हेर्ने, जब तपाईं ग्रीकको शब्द अध्यादेश लिनुहुन्छ र ग्रीक पुरानो नियमको खोजी गर्नुहुन्छ हामी पता लगाउँदछौं कि यसले मोशाको व्यवस्थासँग कुनै सम्बन्ध राख्दैन तर मानिसहरूका आदेशहरू, विशेष गरी मानिसहरू द्वारा मृत्युदण्डका आदेशहरू। ग्रीसको पुरानो नियममा प्रयोग गरिएका अध्यादेशहरू केवल यी पदहरू हुन् [G1378]।

- एजा ६: ८ मन्दिर निर्माण गर्न फारसी आदेश
- एजा २०: २६ पद २५ बाट परमेश्वरले उनीहरूलाई नियमहरू दिनुभयो जुन राम्रो थिएन। परमेश्वरले उनीहरूको आफ्नै आदेशमा बिगार्नुभयो।
- दानिएल २:१३ बुद्धिमान् मानिसहरूलाई मार्ने मृत्युको आदेश
- दानियल २: १०,२९ बेबिलोनका राजा द्वारा दुरा मैदानमा मृत्युको घोषणा
- दानियल ४: ६ सबै ज्ञानी पुरुषहरू ल्याउने आदेश
- दानियल ६: ८,१०,१२,१३,१५,२६ - राजाबाहेक अरु कुनै ईश्वरको पूजा नगर्न मृत्यु-आदेशमा हस्ताक्षर।

यदि हामीले यसमा थप्यौं भने नयाँ नियममा यस्तै शब्दको प्रयोग भेटाउँछौं

- लूका २: १ - सिजरको उर्दी
- प्रेरित १६: ४ यस प्रश्नको सम्बन्धमा केही यहूदीहरूको अत्यधिक स्थितिका कारण मोशाको व्यवस्थाबाट सिकाइएको कुरालाई सीमित पार्ने प्रेरितहरूको आदेश।
- प्रेरित १७: ७ एउटा सिजरको उर्दी
- एफिसी २:१५ ख्रीष्टले (मानव) उर्दीमा निहित आज्ञाहरूलाई रद्द गर्नुभयो
- कलस्सी २: १४ हाम्रो विरुद्धमा रहेका मानव आदेशहरू मेटाउँदै

अध्यादेशहरूको लागि यो शब्द प्रयोगले यो देखाउँदछ कि मोशाले पुरानो नियममा लेखेका कानूनहरूसँग यसको कुनै सरोकार थिएन। बरु, यो मानव अधिनियम र मागमा बोल्छ। पहिलो मानव आदेश यो थियो कि अदनको बगैंचामा भएको घटनाहरूका लागि परमेश्वरको पुत्रको मृत्यु हुनुपर्दछ। आदमले यो न्याय आफ्ना सबै सन्तानमा पारित गरे त्यसैले उनीहरूको प्राकृतिक अवस्थामा सबै मानिसमाथि यो निन्दा आयो। मानव प्रकृतिले यस घृणालाई लुकाउन खोज्छ र ईश्वरलाई माया गर्छ भनेर दाबी गर्दछ, जस्तै तानाशाही राष्ट्रका प्रजा जस्तो जो उनीहरू मारिनेछन् भन्ने डर छ यदि तिनीहरू राज्य प्रमुखको सम्मान गर्दैनन् भने (उदाहरण: उत्तर कोरिया)।

मुक्तिको बाटोमा हिँड्नेहरूले, येशूले यस पृथ्वीमा २००० वर्ष अघि प्रकट गर्नुभएको जीवन भनेको परमेश्वरको चरित्रको पूर्णता हो र परमेश्वरले हाम्रो पापहरूलाई स्वतन्त्र रूपमा माफ गर्नुहुन्छ भन्ने कुरालाई स्वीकार्नु भनेको निन्दाको भावनाबाट प्रेम र क्षमाको भावनामा परिवर्तन हुन हो।

अनि म तिनीहरूलाई विभक्त नहुने हृदय दिनेछु, र तिनीहरूमा एउटा नयाँ आत्मा हालिदिनेछु। म तिनीहरूबाट ढुङ्गाको हृदय निकालेर मासुको हृदय हालिदिनेछु। तब तिनीहरू मेरा विधिहरूमा चलनेछन्, र मेरा नियमहरू पालन गर्न होशियार हुनेछन्, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्, अनि म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु। **इजकिएल ११: १९-२०**

हाम्रो साँचो चरित्र हामीलाई देखाइनुपर्दछ ताकि हामी पूर्ण रूपमा निन्दाको भावनाबाट मुक्त हुन सक्दछौं र हामीले हाम्रो पहिलो बुबा देखिको वंशानुगत मृत्युदण्डबाट छुटकारा पाउँछौं। जब हामी परमेश्वरको पुत्रको नजिक आउँछौं तब हाम्रो आफ्नै स्वभावबाट आउने गम्भीर निन्दालाई हामी हटाउन सक्दैनौं, तर हामी किन यो भइरहेको छ भनेर सजग हुन सक्छौं र उहाँलाई अस्वीकार गर्नु र क्रूसमा झुण्ड्याउनु भन्दा ख्रीष्टले हामीमा काम गर्न दिनुहुन्छ। नयाँ ..

यदि हामी परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूलाई पक्रिराख्न सक्छौं, उहाँको आत्माको सहायताले र हाम्रो आफ्नै निन्दाको प्रतिरोध गर्न सक्छौं जुन हामीले ख्रीष्टमाथि खन्याइएका थियो र हामी आफैले प्रतिबिम्बित गर्नेछौं - तब हामी पिताको नामले छाप लगाइनेछौं।

अनि मैले हेरेँ, र सियोन डाँडामा थुमा खडा हुनुभएको मैले देखेँ। उहाँको साथमा एक लाख चवालीस हजार थिए, जसका निधारमा उहाँको नाउँ र उहाँका पिताको नाउँ लेखिएका थिए। **प्रकाश १४: १**

येशू उहाँको अवतारमा कहिल्यै सोच्ने परीक्षामा पर्नुभएन किनकि उहाँको पिताले न त उहाँको निन्दा गर्नुभयो न त उहाँले आफूमा भएको कठिनाइहरूको लागि पिताको निन्दा गर्नुभयो। हाम्रो स्वभाव कस्तो छ भनेर येशू पूर्ण रूपमा जान्नुहुन्छ जुन हामीसँग विवेकी नभएसम्म हामी कहिले पनि हुने छैनौं। यदि हामीले वास्तवमा स्वीकार्यौं भने हामी कयिन जस्ता स्वभावैले घृणित हत्याराहरू हौं, आफैको लागि मर्दछौं र उहाँको अनुग्रहमा विश्वास गर्छौं भने हामीले उहाँको जीवनको सितैको उपहारलाई पूर्ण रूपमा प्राप्त गर्नेछौं र उहाँ हामीमा विजयी हुनुहुनेछ।

किनकि मानिस के हो भनी उहाँ जान्नुहुन्थ्यो। उहाँलाई मानिसको विषयमा कसैले सिकाउनु आवश्यक थिएन, किनकि मानिसको हृदयमा के हुन्छ, सो उहाँ स्वयम् जान्नुहुन्थ्यो। **यूहन्ना २: २५**

तापनि परिपक्व भएकाहरूका बीचमा हामी बुद्धिको प्रचार गर्दछौं, तर यस युगको बुद्धि होइन, न त यस युगका शासकहरूको बुद्धि, जो निश्चय बितिजानेछ। तर हामी परमेश्वरको गुप्त र लुकेको बुद्धिको प्रचार गर्दछौं, जो युगयुगअघि हाम्रो महिमाको निम्ति परमेश्वरले नियुक्त गरिदिनुभयो।

१ कोरिन्थी २: ६-७

चाँडै नै यस संसारमा अन्धकारको शक्तिहरू पूर्ण रूपमा हटाइनेछ, तर अहिलेका लागि स्वर्गदूतहरूले कलहको बतासलाई पृथ्वीलाई पूर्ण रूपमा ध्वस्त पार्नबाट रोकिरहेका छन् ताकि परमेश्वरका व्यक्तिहरू पिताको चरित्र (नाम) संग छाप लगाउन सकून्।

यसपछि पृथ्वीमा वा समुद्रमा वा रूखमा बतास नचलोस् भनी चार स्वर्गदूतहरू पृथ्वीका चारै बतासलाई रोकेर पृथ्वीका चार कुनामा उभिरहेका मैले देखें। तब जीवित परमेश्वरको मोहोर साथमा लिई अर्को एक जना स्वर्गदूत पूर्वबाट उक्लेका मैले देखें। पृथ्वी र समुद्रलाई हानि पुऱ्याउने अख्तियार दिइराखेका चार स्वर्गदूतलाई यसो भनेर तिनले चर्को सोरले भने, “हामीले हाम्रा परमेश्वरका दासहरूका निधारमा मोहोर नलाउञ्जेल पृथ्वी, समुद्र वा रूखहरूलाई केही हानि नगर।” प्रकाश ७:१-

३

परमेश्वरका मानिस हरूलाई छाप लगाउनु भनेको आदमबाट हामीमा जन्मजात न्याय सम्बन्धी मृत्युदण्डको प्रकृति हटाउनु हो। परमेश्वरका मानिसहरूलाई एक चरित्रमा छाप लगाइनेछ जसले कुनै पनि व्यक्तिको न्याय र निन्दा गर्न बन्द गर्दछ तर परमेश्वरको दया र कृपामा पूर्ण रूपमा निर्भर हुन्छ।

यहि कारण हो कि परमेश्वरका मानिसहरूले याकूबको संकट समयको सामना गर्नेपछि। हामीमा ख्रीष्टलाई जन्म दिन (वा चरित्रमा ख्रीष्टको जस्तो हुनु) एकदम गम्भीर श्रम पीडाजस्तै हो भन्ने हाम्रो शरीरको मृत्युदण्डको मुख्य कारण हो।

बिरामी स्त्रीको आवाज जस्तो मैले सुनेको छु, म पीडित छु। पहिले जन्माउने व्याक्ति जस्तो,— हात फैलाएर सासको निमित्त छटपटाउँदै सियोनकी छोरी यसो भनिरहेकी म सुन्दछु, “हाय, म मूर्च्छा खाइरहेकी छु! हत्याराहरूलाई मेरो ज्यान दिइएको छ।” यर्मिया ४: ३१ YLT

हामीले यी धेरै पदहरू राखेको ढाँचामा छाप लगाउने र पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम घटनाहरूको सम्बन्धमा बाइबल शिक्षाहरूसँग परिचित व्यक्तिहरूको लागि यो नयाँ हुनेछ। नयाँ ढाँचा स्त्रीष्टको वचनमा आधारित छ कि न त उहाँ न उहाँको पिताले कसैलाई दोषी ठहराउनुहुन्छ।

तपाईं कसरी न्याय गर्नुहुन्छ?

२२. ख्रीष्टको न्याय आसन

हामीले ३ अध्यायको अन्त्यमा प्रश्न सोध्यौं कि के हामी वास्तवमै बुझ्दछौं कि परमेश्वरको न्याय के हो। हामीले धेरै बुँदाहरूलाई जोड दिएका छौं कि परमेश्वर कुनै पनि व्यक्तिको न्याय गर्नुहुन्न वा दोष लगाउनुहुन्न भनेर। हामी अध्याय ३ मा दिएका कथनलाई पुनः सम्झनेछौं।

यो लगभग सर्वव्यापी रूपमा विश्वास गरिएको छ कि परमेश्वरको सार्वभौमिकता, र यसैले सबै समुदाय नेताहरू जसले जनतामा न्यायको आधारमा शासन गर्छन्, तरवार चलाउने अधिकार गर्दछन्। न्याय भनेको राम्रो या नराम्रो को रूपमा कार्यको न्याय गर्नु हो र फलस्वरूप राम्रोलाई इनाम दिनेछ र नराम्रोलाई दण्ड दिइन्छ।

ईश्वरको यो दृष्टिकोण दया हो जुन न्यायको बिरुद्धको सिद्धान्तको रूपमा काम गरिरहेको छ। यी दुई सिद्धान्तहरू बारेको हाम्रो मानवीय धारणा हो कि ती दुबै एकै समयमा काम गर्न सक्दैनन्। यदि दया प्रदान गरियो भने न्यायले त्यसको माग पूरा गर्ने पर्छ। यदि न्याय कार्यान्वयन भएको छ भने, दया समाप्त भएको छ।

यदि बलको सिद्धान्त (चाहे शारीरिक होस् वा मानसिक) र मृत्युको धम्कीलाई परमेश्वरको न्यायको बारे हाम्रो धारणाबाट हटाइयो भने, दया र न्यायको बिचको सम्बन्ध पूर्ण रूपमा परिवर्तन हुन्छ।

धार्मिकता र न्याय तपाईंको सिंहासनको जग हो। दया र सत्य तपाईंको अनुहार अगाडि जान्छ। **भजन ८९:१४ (NKJV)**

धार्मिकता र न्याय तपाईंको सिंहासनको बासस्थान हो: दया र सत्यता तपाईंको अनुहारको अघि जान्छ। **भजन ८९:१४ (KJV)**

भजनसंग्रहको यो पद एकदम महत्त्वपूर्ण छ किनकि यसले न्याय र दयाको बिचको सम्बन्धलाई बताउँछ। मैले दुईवटा संस्करणहरू उद्धृत गरेको छु किनकि एकले दुई वाक्यांशहरू जोड्न अर्धविराम प्रयोग गर्दछ जबकि दोस्रोले बृहत् प्रयोग गर्दछ। त्यसोभए के फरक छ?

अर्धविरामहरूले अघिल्लो कथनको लागि प्रमाण वा कारण पेश गर्नुपर्दछ; उदाहरण को लागी, यो वाक्यले उपयुक्त अर्धविराम प्रयोग गर्दछ। अर्कोतर्फ, एक अर्धविराम मजबूत, अधिक प्रत्यक्ष सम्बन्धको लागि प्रयोग गर्नुपर्दछ। यो जोडले, एक उदाहरण, वा एक विवरण प्रदान गर्नु पर्छ।

किंग जेम्सले न्याय र दयाको बिच एक मजबूत सम्बन्ध स्थापित गर्दछ। सारमा भन्नु पर्दा परमेश्वरको धार्मिकता र न्याय दया र सत्यको रूपमा प्रदर्शित छ। नयाँ किंग जेम्समा अर्धविराम को उपयोगले न्याय र दया सम्बन्धित छन् भनि सुझाव दिँदछ। यसले पनि उही विचारलाई समर्थन गर्न सक्छ, तर जडान थोरै नरम हुन्छ। यसको बावजुद, हिब्रू समानन्तरताको अन्तर्निहित सिद्धान्तले उही विचारलाई दोहोर्‍याइएको मात्र देखाउँदछ, बिभिन्न तरीकाले।

यस पदको सुन्दर वास्तविकता यो हो कि परमेश्वरको न्याय कृपाको रूपमा प्रकट हुन्छ। न्याय भनेको सही गर्नु हो। परमेश्वरको चरित्रका अनुसार दया गर्नु भनेको सहि काम गर्नु हो।

परमेश्वर आफ्नो पवित्र वासस्थानमा अनाथका पिता र विधवाहरूका रक्षक हुनुहुन्छ। भजनसंग्रह ६८: ५

हे परमप्रभु, पीडितहरूको इच्छा तपाईं सुन्नुहुन्छ, तिनीहरूको हृदयलाई तपाईं बलियो पार्नुहुन्छ। तिनीहरूको पुकारा तपाईं सुन्नुहुन्छ। तपाईं अनाथ र थिचोमिचोमा परेकाहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ, ताकि पृथ्वीको मरणशील मानिसले आतङ्क अझै नमच्चाओस्। भजनसंग्रह १०: १७-१८

हे परमप्रभु, तपाईं भला र क्षमाशील हुनुहुन्छ, र तपाईंलाई पुकारा गर्नेहरू सबैलाई तपाईंको प्रेम प्रशस्त रहन्छ। **भजनसंग्रह ८६: ५**

टुहुरा र गरिबको हेरचाह गर्न यो सही कुरा हो। यो दया देखाउन र क्षमा दिन सही छ। यो परमेश्वरको राज्यमा न्याय हो। त्यहाँ धर्मशास्त्रका थुप्रै खण्डहरू छन् जहाँ परमेश्वर मानिसहरूको इन्साफको बारेमा बोल्नुहुन्छ। हामी के स्वाभाविक रूपमा निन्दाको न्यायलाई मान्नेछौं भने बरु यो एक चंगाई हो जसले निको गराउँछ र पुनर्स्थापना ल्याउँछ।

सौन्दर्यमा सिद्ध सियोनबाट परमेश्वर प्रकाशमान हुनुभएको छ। हाम्रा परमेश्वर आउनुहुन्छ, र मौन बस्नुहुनेछैन। उहाँको अगि एक भस्म गर्ने आगो छ, र उहाँको चारैपट्टि प्रचण्ड आँधीबेहरी छ। आफ्नो प्रजाको इन्साफ गर्न उहाँले माथिको आकाश र पृथ्वीलाई बोलाउनुहुन्छ: “ममा समर्पित हुने, अनि बलि चढाएर मसँग करार बाँध्ने मेरा भक्तजनहरूलाई मकहाँ भेला गर।” अनि स्वर्गले उहाँको धार्मिकताको घोषणा गर्दछ, किनकि परमेश्वर स्वयम् न्यायाधीश हुनुहुन्छ। **भजनसंग्रह ५०: २-६**

“सर्वशक्तिमान् परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ‘साँचो न्याय गर, एकले अर्कालाई दया देखाओ र टिठ्याओ। विधवाहरू र टुहुरा-टुहुरी, विदेशी अथवा गरीबहरूमाथि अत्याचार नगर। आफ्नो हृदयमा एका-अर्काप्रति खराब नसोच’। **जकरिया ७: ९-१०**

परमेश्वरको इन्साफको कार्य आफ्ना मानिसहरूलाई निको पार्नु र बचाउनु हो। उसले हामीलाई भन्नुहुन्छ:

र सङ्कष्टको दिनमा मलाई पुकार, र म तँलाई छुटाउनेछु, र तँले मेरो महिमा गर्नेछस्।” **भजनसंग्रह ५०: १५**

तत्काल प्रश्न यो आउँछ कि दुष्टकर्मीहरूलाई दण्ड दिने बारे के हो? के खराबी गर्न चाहनेहरूलाई परमेश्वरसँग कुनै प्रतिबन्ध छैन? भजनसंग्रह ५०: निम्न अनुसार जारी रहन्छ:

तर दुष्टलाई परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, “मेरो व्यवस्था पाठ गर्ने तेरो के हक छ? वा तेरा ओठले मेरो करारको कुरा गर्ने तेरो के अधिकार छ? तँ मेरा शिक्षालाई घृणा गर्दछस्, र मेरा वचनलाई लत्याउँछस्। चोरलाई भेट्दा तँ चोरकै साथी हुन्छस्, अनि तँ व्यभिचारीहरूको सङ्गत गर्छस्। खराबी बोल्नलाई तँ आफ्नो मुख चलाउँछस्, र तेरो जिब्रोलाई छली कुराको लागि काममा लगाउँछस्। तँ निरन्तर आफ्नै भाइको विरुद्धमा बोल्छस्, र तेरो साक्खै भाइको निन्दा गर्छस्। तैँले यी सब काम गरेको छस्, र म चूप लाग्ने, तैँले सोचिस् म सर्वथा तँजस्तै छु। तर म तँलाई हप्काउनेछु, र तैँ मुखको अगि तेरो दोष देखाउनेछु। **भजनसंग्रह ५०: १६-२१**

प्रभुले ती दुष्टहरूलाई उनीहरूको गल्ती कहाँ छ र उनीहरूमा कस्तो ढूलो खतरा छ भनेर बताउनुहुन्छ। अध्याय निम्न अनुसार समाप्त हुन्छ:

“हे परमेश्वरलाई बिर्सने हो, यो राम्ररी विचार गर्, नत्रता म तँलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु, अनि तँलाई छुटाउने कोही पनि हुँदैन। धन्यवाद बलि चढाउनेले नै मेरो महिमा गर्दछ, र त्यसले मार्ग सुधार्छ, यसरी म त्यसलाई परमेश्वरको मुक्ति देखाउनेछु।” **भजनसंग्रह ५०: २२-२३**

धेरैजसो बाइबल अनुवादहरूले भजनसंग्रह ५० :२२ लाई अनुवाद गर्दछन् कि परमेश्वरले दुष्टहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नुहुनेछ। यो अनुवादले हामी कसरी कार्य गर्छौं भनेर परमेश्वरले आशा गर्नुहुन्छ भनेर प्रतिबिम्बित गर्दछ, तर पाठलाई नजिकबाट अवलोकन गर्दा वास्तवमा त्यसो भन्दैन।

जसले परमेश्वरलाई बिर्सन्छ, यो कुरा बुझ, म तँसँग बिन्ती गर्दछु, नत्र म तँलाई टुक्रा पार्नेछु, र तँलाई छुटकारा दिने कोही पनि हुनेछैन। **भजनसंग्रह ५०: २२ (YLT)**

टियर का लागि हिब्रू शब्द एक प्रकारको छ जसको अर्थ केवल च्यात्नु वा टुक्रा पार्नु हो। यसको मतलब टुक्रा टुक्रा पारेर च्यात्नु होइन। टियरको लागि समान हिब्रू शब्द होशेको पुस्तकमा प्रयोग भएको छ र यसले हामीलाई यस अवस्थामा ईश्वरको मतलब के हो भनेर बताउँछ:

किनकि म एफ्राइमको निम्ति एउटा सिंहझैं र यहूदाको निम्ति एउटा रूलो सिंहझैं हुनेछु। तिनीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पारेर म बाटो लाग्नेछु, म तिनीहरूलाई बोकेर लानेछु, र तिनीहरूलाई छुटाउने कोही पनि हुनेछैन। जबसम्म तिनीहरूले आफ्ना दोष स्वीकार गर्दैनन्, तबसम्म म फर्केर आफ्नै ठाउँमा रहनेछु। तिनीहरूले मेरो अनुहार खोज्नेछन्। आफ्नो कष्टमा तिनीहरूले मलाई यत्नपूर्वक खोज्नेछन्।” **होसे ५: १४-१५**

टुक्रा पार्नु भनेको परमेश्वर आफ्नो ठाउँमा फर्कनु र दुष्टलाई उनीहरूको छनौटको नतिजा भोग्न अनुमति दिनु हो। आउनुहोस् हामी अनुक्रमलाई अनुसरण गरौं।

१. परमेश्वर आफैँले टुक्रा-टुक्रा पारेर बाटो लाग्नुहुन्छ
२. दुष्टका लागि अब मुक्तिको केहि उपाय छैन
३. परमेश्वर आफ्नो ठाउँमा फर्कनुहुन्छ र पर्खनुहुन्छ
४. जबसम्म दुष्टहरू आफ्ना कार्यहरूको नतिजा भोग्न उजाड हुँदैनन्
५. दुष्टहरूमाथि तिनीहरूको कष्टमा परमेश्वरको मुहार खोज्ने इयाल हुन्छ

आफ्ना कुनै पनि संतानहरूलाई उनीहरूको दुष्टताको सामना गर्न दिन परमेश्वरलाई पीडा हुन्छ। टुक्रा- टुक्रा पार्नको लागि यसले उहाँलाई धेरै चोट पुऱ्याउँछ। उहाँलाई

थाहा छ उहाँको छोराछोरीहरूले कष्ट भोग्नेछन् तर किनभने तिनीहरूले सुन्नेनन्, परमेश्वरले उनीहरूलाई उनीहरूको छनौट अनुसार त्यागनुपर्छ।

यस कष्टको यस दौरानमा हामी देख्छौं कि दुष्टसँग परमेश्वरको खोजी गर्न र छिटो निको हुन एक क्षण छ। भजनसंग्रह ५० को अन्तिम पदमा यो भन्नुमा परमेश्वरको नियत यो छ।

-{हिब्रू शब्द Qal फार्म मा छ। यदि यो शब्द टुकामा च्यातुको उद्देश्य भएको हो भने यो कि त निफल वा पोल्यालको रूपमा हुनुपर्छ।}

धन्यवाद बलि चढाउनेले नै मेरो महिमा गर्दछ, र त्यसले मार्ग सुधाछ, यसरी म त्यसलाई परमेश्वरको मुक्ति देखाउनेछु।” **भजनसंग्रह ५०: २३**

यी शब्दहरू दुष्टलाई भनिन्छ। दुष्टहरूमाथि परमेश्वरको न्यायले उनीहरूलाई उनीहरूको दुष्टताको नतीजा भोग्न दिँदछ; तिनीहरूका कामको संकष्टको सामना गर्न तिनीहरू यो आशामा कि दुष्टहरू परमेश्वरतर्फ फर्कनेछन् र तिनीहरू निको हुनेछन्। यी नतिजाहरूमा परमेश्वर केही हदसम्म मध्यस्थता गर्न सक्षम हुनुहुन्छ ताकि तिनीहरू दुष्कर्म गर्नेहरूमाथि आइपर्नेछन् जसले गर्दा तिनीहरू पापको आत्म-छललाई चिन्न सक्दछन् (उदाहरणका लागि इजिप्टमा विपत्तिहरू पृथ्वीबाट कसरी एक किसिमले फुट्यो भन्ने कुरा याद गर्नुहोस्)। मिश्री देवताहरूको असक्षमता देखाउनको लागि) "किनकि उहाँद्वारा सबै थोकहरू अस्तित्वमा छन्," कलस्सी १:१७। यदि कुनै समय कुनै दुष्ट व्यक्तिले परमेश्वरमा अनुग्रह देख्दछ र पश्चाताप गर्दछ भने, परमेश्वरले उनीहरूलाई फर्काएर दया देखाउनुहुनेछ। न्यायको क्रममा ईश्वरको कार्यहरू सधैं चंगाइको लागि हुन्छ, निन्दा गर्ने र नाश गर्ने होइन।

बाइबलले यस्तै प्रकारको प्रतिशोधको न्यायको वर्णन गर्दछ:

परमप्रभु त उहाँकै न्यायद्वारा चिनिनुहुन्छ। दुष्टहरूचाहिँ आफ्नै हातका कामको जालमा फसेका छन्। (हिग्गायोन) **भजनसंग्रह ९: १६**

फेरि, खरावकार्य गर्ने विद्रोहीहरूसँग परमेश्वर कसरी व्यवहार गर्नुहुन्छ? उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नै हातको काममा फस्न दिनुहुन्छ। उनीहरू फेरि उजाड नहुन्जेलसम्म परमेश्वर आफ्नो ठाउँमा फर्कनुहुन्छ। यो सिद्धान्त ठिक दश आज्ञाहरू मा लेखिएको छ।

तिनीहरूका सामु ननिहुरनु, तिनीहरूको पूजा नगर्नु, किनकि म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर डाह गर्ने परमेश्वर हुँ। मेरो अवहेलना गर्ने पिता-पुर्खाका अधर्मको दण्ड उनीहरूका सन्तानहरूलाई उनीहरूका तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म दिनेछु, तर मलाई प्रेम गर्ने र मेरा आज्ञाहरू पालन गर्नेहरूका हजारौं पुस्तामाथि म कृपा गर्नेछु। प्रस्थान २०: ५-६

परमेश्वरको न्याय कृपा देखाउन र पुनर्स्थापनाको लागि हो, तर यदि उहाँको दयालाई अस्वीकार गरियो भने, स्वतन्त्रताको मायालु आदरमा उहाँले मानिसहरूलाई उनीहरूको आफ्नै छनौटहरूको प्राकृतिक परिणामहरू भोग्न अनुमति दिनुहुन्छ। जब मानिस उनीहरूको मूर्खतामा तिनीहरूमा आइपर्ने विपत्तिहरूमा दिक्क हुन्छन्, परमेश्वरले तिनीहरूलाई निको पार्न आफूतिर खिचन प्रयास गर्नुहुन्छ। यदि मानिसहरूले अझै सुन्न अस्वीकार गरे भने, तिनीहरू आफैँ दुष्टतामा नै नष्ट हुनेछन्। यो न्याय प्रणाली पूर्णरूपमा सिजरको भन्दा भिन्न छ (अर्थात् मानव अधिकार) जसले अपराधीलाई पीडा, कैद र मृत्यु प्रदान गर्दछ। यो एक तरिका हो जसमा परमेश्वरले मानिसका मार्गहरू उनीहरूमा फर्काउनुहुन्छ; उहाँले सिजरको न्यायलाई अस्तित्वमा रहन अनुमति दिनुहुन्छ र यस न्याय प्रणालीको अधर्मलाई कुकर्म गर्नेहरूलाई सजाय दिन उहाँ अनुमति दिनुहुन्छ। बाइबलले यसलाई परमेश्वरको बदला भन्छ।

किनभने सुकर्मको निम्ति होइन, तर कुकर्मको निम्ति शासकहरूको डर मानिन्छ। के तिमी प्रशासकको डरमा रहन चाहँदैनौ? त्यसो भए, असल काम गर, र तिमीलाई तिनीबाट प्रशंसा मिल्नेछ। किनकि तिम्रो भलाइको निम्ति तिनी परमेश्वरका सेवक हुन्। तर यदि तिमी खराबी गर्छौ भने

डर मान, किनभने तिनले तरवार व्यर्थमा भिर्दैनन्। खराब काम गर्नेमाथि परमेश्वरको दण्ड ल्याउने तिनी परमेश्वरका सेवक हुन्। **रोमी १३: ३-४**

रोमी १३: ३-४ का सिद्धान्तहरू मानिसमाथि उनको गलत कार्यहरूको नतिजा ल्याउने १० आज्ञाको सिद्धान्तको अभिव्यक्ति हुन्। यस तरिकाले सिजर दुष्टको बदला लिनको लागि परमेश्वरको सेवक बन्छ। यसको मतलब यो होइन कि सिजर परमेश्वरको चरित्रको अनुसार जिउँछन् वा कुनै पनि हिसाबले परमेश्वरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, बरु परमेश्वरले मानिसजातिको झूटा न्याय प्रणालीको परिणामहरू उसमाथि फिर्ता आउन अनुमति दिनुहुन्छ।

सम्राट र ख्रीष्ट दुबैको न्यायआसन छ।

तर पावलले भने, “म **कैसरको न्याय-आसनको सामुन्ने खडा भइरहेछु**, जहाँ मेरो इन्साफ हुनुपर्छ। यहूदीहरूलाई मैले कुनै खराबी गरेको छैन, सो हजूरमा राम्रै जाहेर छ। **प्रेरित २५: १०**

किनकि हामी **सबै ख्रीष्टका न्याय-आसनको सामुन्ने खडा हुनुपर्छ**, यसरी शरीरमा हुँदा आफूले गरेबमोजिम हरेकले असल वा खराब प्रतिफल पाउनेछ। **२ कोरिन्थी ५: १०**

यी दुई न्याय आसनहरू समान छैनन्। ख्रिष्टको न्यायको आसन सिजरको भन्दा बिल्कुल भिन्न सिद्धान्तमा संचालन गर्दछ। स्वर्गको न्याय प्रणालीले यसको सिद्धान्तलाई समर्थन गर्न बल वा मृत्युको धम्की प्रयोग गर्दैन। शक्ति प्रयोग गर्नु भनेको ख्रीष्टको राज्यको विपरीत हो।

येशूले जवाफ दिनुभयो, “मेरो राज्य यस संसारको होइन। मेरो राज्य यस संसारको हुँदो हो त मेरा सेवकहरू मेरो निम्ति लड्नेथिए, र म यहूदीहरूका हातमा पर्नेथिइँ। तर मेरो राज्य यस संसारको होइन।” **यूहन्ना १८: ३६**

झगडाको सिद्धान्त यस सन्दर्भमा बलको सिद्धान्त हो। ख्रीष्टको राज्यले शक्ति प्रयोग गर्दैन। शरीरमा भएका कुराहरु पाउनलाई ख्रीष्टको न्यायआसनमा उभिनु भनेको के हो? यो एक खतरा जस्तै लाग्न सक्छ, कि सक्दैन?

तिमी किन आफ्नो भाइको इन्साफ गर्छौं? अथवा तिमी आफ्नो भाइलाई किन तुच्छ ठान्छौ? किनभने हामी सबै परमेश्वरका न्याय-आसनको सामने खडा हुनेछौं। **रोमी १४: १०**

पावलले प्रश्न सोधे, तपाईं किन आफ्नो भाइको न्याय गर्नुहुन्छ? त्यसोभए हामी चेतावनी दिन्छौं कि हामी ख्रीष्टको न्यायआसनसामु खडा हुनेछौं। के यो कथन राम्रो व्यवहारको लागि खतरा छ? यो असम्भव छ। यसले अरूको न्याय गर्दैनौं भनेर कुनै अर्थ राख्दैन, तर ख्रीष्टले हामीलाई न्याय गर्नुहुन्छ। यदि हामीले अरूको न्याय गर्न सक्दैनौं भने, हामीले न्याय नगरेको ख्रीष्टमा एक उत्तम उदाहरण चाहिन्छ। यही कुरा येशूले बताउनुभएको हो। उहाँले कसैको न्याय गर्नुहुन्न (यूहन्ना ८: १५)।

त्यसोभए ख्रीष्टको न्यायआसनसामु उभिनु भनेको के हो?

प्रिय हो, आफैले कहिल्यै बदला नलेओ, तर परमेश्वरको क्रोधमा छोडिदेओ। किनभने, लेखिएको छ, “बदला लिने काम मेरो हो, म नै बदला लिनेछु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। बरु, “तिम्रो शत्रु भोकाएको छ भने त्यसलाई खुवाओ, त्यो तिर्खाएको छ भने त्यसलाई पानी देओ। त्यसो गर्नाले तिमिले त्यसको टाउकोमा आगोको भुङ्गो थुपर्नेछौं।” **रोमी १२: १९-२०**

येशूको उपस्थितिमा खडा हुन, जो प्रेम, क्षमा र दयाको सार हो, स्वार्थी आत्माको लागि यातना हो। जब यहूदी नेताहरु ख्रीष्टको सामु खडा भए जब उहाँले बालुवामा लेख्नुभयो, उहाँको उपस्थिति र उहाँले लेखेका दुवै कुराले उनीहरुलाई आफैलाई दोषी ठहराउन र भाग्न उत्प्रेरित गर्यो।

परमेश्वरको प्रेम र दयाको विश्वासतताको आफ्नै अन्तर्निहित शक्ति छ। परमेश्वरको असीम कृपामा परमात्मा कति शुद्ध छ र हामी कतिको दुष्ट छौं भनेर आत्मालाई विश्वासतता गर्ने असीम शक्ति छ। प्रत्येक दिन हाम्रो उद्धारकर्ताले अनगिन्ती आत्महत्या, हत्या, ड्रग ओभरडोज र गर्भपतनको त्रास सहनुहुन्छ। यी चीजहरूप्रतिको उहाँको धैर्यताले यति विशाल प्रेमको कुरा गर्छ कि हामी यसलाई पूर्ण रूपमा बुझ्न सक्दैनौं।

यस प्रेममा यस्तो शक्ति हुन्छ कि जब पापीले आफ्नो पाप क्षमा नगरी ख्रीष्टको न्यायआसनसामु खडा हुन्छ तब उसको स्वार्थको अपराधले उसलाई कुचोल्नेछ। यो पापीलाई दोषी ठहराउने परमेश्वर हुनुहुन्न, किनकि निन्दा परमेश्वरबाट नभई शैतान र आदमबाट आएको हो।

आज परमेश्वरको कृपालाई अँगाल्नुहोस्; यो ईश्वरको न्याय हो, तपाईंलाई स्वतन्त्र रूपमा माफी दिनुहुन्छ र तपाईंलाई आफ्नो दोषबाट मुक्त गर्नुहुन्छ।

२३. पवित्रस्थानको शुद्धिकरण र प्रायश्चितको दिन

यहूदी पात्रोको सुरूमा निस्तार र अखमिरी रोटीको चाड हुन्छ। यो मेलमिलाप प्रक्रियाको सुरूवात हो। यो बलिदान र पापको क्षमामा केन्द्रित छ। यसले आँगन र बलिदानको वेदीमा यसको केन्द्र पाउँछ।

यहूदीहरूको लागि वर्षको सबैभन्दा पवित्र दिन योम किप्पुर हो, वा अंग्रेजीमा, प्रायश्चितको दिन। यस दिनका घटनाहरूले मेलमिलाप प्रक्रियाको पूर्णताको सुविधा दिन्छ। योम किप्पुर सातौं महिनामा देखा पर्दछ र यसको केन्द्रीय काम पवित्रस्थानको महापवित्र ठाउँमा हुन्छ। मानिसहरूलाई उपवास र आफ्नो प्राणलाई परमेश्वर समक्ष नम्र तुल्याउन आह्वान गरिएको छ, र यो सबै कुरा परमेश्वरसँग ठीक होस् भनेर प्रार्थना गर्नुपर्दछ किनभने यो न्यायको दिन हो।

यस दिनको साथ सम्बन्धित मुख्य अनुष्ठानमा दुई पाठोहरू समावेश हुन्छन्:

सूती कपडाको पवित्र लबेदा, सूती कपडाको भित्री वस्त्र, सूती कपडाको पटुका, र सूती कपडाको फेटा पहिरेर आओस्। ती पवित्र लुगा हुन्। यसकारण त्यसले पानीमा नुहाएर मात्र ती लगाओस्। त्यसले इस्राएलीहरूको समुदायबाट पापबलिको निम्ति दुई वटा बोका र होमबलिको निम्ति एउटा भेडा ल्याओस्। “त्यसपछि हारूनले आफ्नो पापबलिको निम्ति साँढे चढाओस्, र आफ्नो र आफ्नो घरानाको निम्ति प्रायश्चित्त गरोस्। तब त्यसले ती दुवै बोकाहरू लिएर भेट हुने पालको ढोकामा परमप्रभुको सामु राखिदेओस्। त्यसपछि हारूनले दुवै बोकामा चिट्ठा हालोस्, एउटा परमप्रभुको निम्ति र अर्कोचाहिँ छाडा छोडिने बोकाको निम्ति चिट्ठामा परमप्रभुको भागमा परेको बोकाचाहिँ हारूनले नजिक ल्याएर पापबलिको निम्ति त्यो चढाओस्। तर चिट्ठामा छाडा छोड्ने बोकाको भागमा परेको बोकाचाहिँ जिउँदै परमप्रभुको सामुन्ने

यहूदीहरूले न त लेख्नेछ न त उच्चारण नै गर्नेछन्: अर्कोमा छाडा बोका को लागि לַאזָזֵל "Laazazel" लेखिएको थियो: तब तिनीहरूले दुइवटा चिठ्ठाहरू भाँडामा हाले जसलाई कलप्या भनिन्थ्यो। बाखाहरू तिनीहरूको अनुहार पश्चिम तर्फ फर्काएर खडा हुन्छन्। तब पुजारी आए र बाखाहरू उसको अघि उभिरहेका थिए, एउटा दाहिनेपट्टि र अर्को देब्रेपट्टि थियो; त्यसपछि काल्पेलाई हल्लाइयो, र पुजारीले आफ्ना दुवै हातमा राखे र प्रत्येकको चिठ्ठा ल्याए: उनले उसको दाहिने हातमा भएको दाहिने पट्टिको बोकामा हात राखे अनि उसको देब्रे हातमा भएको उनले देब्रेतिरको बोकामा राख्यो। र चिठ्ठीमा के लेखिएको थियो त्यसको आधारमा बलिदानको निमित्त पापबलिको बोका र छाडा बोकाको निश्चित गरिएको थियो। खोजको लागि मिस्ना हेर्नुहोस्। योमा। लेवी १६: ८ को टिप्पणी

ऊरिम र थम्मीमको माध्यमबाट परमेश्वरले प्राय: जसो उहाँको इच्छा संचार गर्नुभयो। यी दुई ढुङ्गाहरू प्रधान पूजाहारीको काँधमा थिए। कि त एउटा ढुङ्गाको उज्यालोमा वा अर्को ढुङ्गा माथि बादल आएर परमेश्वरले उहाँको इच्छाको बारेमा कुरा गर्नुहुनेछ।

यद्यपि प्रायश्चित्तको दिनमा उरिम र थम्मीमको सट्टा चिठ्ठाहरूको विधिको प्रयोग गरिन्छ, यो विधि धेरै नम्र र स्वेच्छको रूपमा। यो तर्क गर्न सकिन्छ कि प्रभुले कुन बाखा छनौट गर्नुहुन्छ, तर यो पूर्ण रूपमा अनियमित भएको देखा पर्दछ।

कुनै मानिस वा जनावरमाथि राष्ट्रको दोष राख्ने यो सिद्धान्त मूर्तिपूजक संस्कृतिमा सामान्य थियो। कसरी एक प्राकृतिक मानिस दोषी समाधान गर्दछ भन्नेसंग यो विधि सहि छ। लेवी १६ :१० मा टिप्पणी गर्दै आदम क्लार्कले यो रोचक इतिहास प्रस्तुत गर्दछ:

धेरैजसो पुरातन राष्ट्रहरूले भयंकर बलिहरू चढाउँथे जसमा उनीहरूले केही संस्कार र समारोहहरूले समुदायको अपराधलाई ठूलो मात्रामा सरुवा गर्थे जसरी यहूदीहरूले छाडा बोक्रा प्रयोग गर्थे; मिश्रीहरूले तिनीहरूका देवता अपिसलाई बलि चढाएका सेता गोरूहरू यस प्रकारका थिए। तिनीहरूले बलिदान गरेको शिकारको टाउको काटिदिन्थे, र यसमाथि मृत्युदण्ड दिइसकेपछि, "यदि तिनीहरूमाथि वा मिश्रदेशमा कुनै खराबी छ भने त्यसको टाउकोमा खन्याउन सकिन्छ।" तिनीहरूले कि त यो ग्रीकहरूलाई बेचे कि नील नदीमा फालिदिए - हेरोद मा हेर्नुहोस्। Euterpi, PI १०४, सम्पादन। गेल।

पेट्रोनियस आर्बिटर भन्छन् कि यो मार्सिलेसका पुराना बासिन्दाहरूको माझमा एउटा चलन थियो, जब उनीहरूलाई कुनै रूढीले पीडित गर्‍यो, तब यस उद्देश्यका लागि आफूलाई अर्पण गर्ने एउटा गरीब नागरिकलाई लिन, र शुद्ध र सबै भन्दा राम्रो खाना उसलाई एक पुरा वर्ष खुवाइन्छ, तिनीहरूले उहाँलाई सजी जडिबुट्टि, र पवित्र पोशकले ढाकिन्थ्यो: तब तिनीहरूले उसलाई तिनीहरूको शहरको चारैतिर डोहोर्याउछन, शहरमा भएका सबै समस्याहरू ऊमाथि खनियोस् भनेर प्रार्थना गर्थे, त्यसपछि तिनीहरूले उसलाई एउटा चट्टानको शीर्षबाट लगिन्छ - धर्ममानव, ठिक छ। सुइडस, $\pi\epsilon\rho\iota\psi\eta\mu\alpha$, शब्द अन्तर्गत, यो बुझिन्छ कि मान्छे को सुरक्षा को लागी एक बर्षमा एक व्यक्ति को मृत्यु को लागी समर्पण गर्ने चलन थियो, यी शब्दहरू संग, $\pi\epsilon\rho\iota\psi\eta\mu\alpha\ \eta\mu\omega\nu\ \gamma\epsilon\nu\omicron\nu$, तपाईं हाम्रो शुद्धिकरणकर्ता हुनुहुन्छ; यो भनिसकेपछि नेप्च्यूनको निमित्त बलिदानको रूपमा उनलाई समुद्रमा फालिदिन्थे।

हुनसक्छ योनालाई यो सिद्धान्त लागू भएको थियो जब उनले आफू वरपरका मानिसहरूलाई बलिदानको रूपमा जहाजबाट फ्याँक्न भने, यस प्रकारले सबै अपराध उनीसंगै गए र आँधीबेहरी समाप्त भयो। इस्राएलीहरू मिश्रबाट आएका थिए र मिश्रीहरू प्रायश्चितको विधिसँग परिचित थिए। यी सिद्धान्तहरू

इस्रायलीहरूको आराधना प्रणालीमा ल्याइएका थिए कि परमेश्वरले पापको समस्यालाई समाधान गर्न सक्नुहुन्छ र राष्ट्रबाट दोष हटाउनुहुनेछ भनेर ती मानिसहरूलाई सिकाउन। यही सिद्धान्त यही हो कि ख्रीष्टको समयमा प्रधान पुजाहारी कैयाफाले अपील गरेपछि उनले बाँकीलाई बचाउन राष्ट्रले एक जना मानिसलाई मार्नु पर्ने सुझाव दिए।

समस्त राष्ट्र नष्ट हुनुभन्दा बरु जनताको निम्ति एक जना मानिस मर्नुमा नै तिमीहरूको कल्याण छ भनी तिमीहरू बुझ्दैनौं।” **यूहन्ना ११: ५०**

पिलातसले येशूको जीवन बचाउने प्रयासमा भीडलाई येशू वा बरब्बा कसलाई बलि चढाउनु पर्छ भनेर निर्णय गर्न प्रस्ताव गरे।

निस्तार-चाडमा एक जनालाई मैले तिमीहरूका निम्ति छोडिदिने तिमीहरूको प्रथा छ। त के तिमीहरू चाहन्छौं, कि यहूदीहरूका राजालाई छोडिदिऊं?” तर तिनीहरू फेरि यसो भन्दै कराए, “यसलाई होइन, तर बारब्बालाई।” बारब्बाचाहिँ डाँक् थियो। **यूहन्ना १८: ३९-४०**

यो महत्वपूर्ण छ कि दुईवटा बोक्राको सम्मानमा को बाँचदछ र कसको मृत्यु हुन्छ भन्ने कुरा ख्रीष्टको क्रूसमा देखाइएको थियो। भावनात्मक चिन्ताको कारण चर्केको भीडले बारब्बासलाई बाँचन र ख्रीष्टलाई मर्न छान्छ।

योम किप्पूरको कथा भनेको परमेश्वर मानवतासँग बोल्न खोज्दै हुनुहुन्छ जुन उहाँले हामीलाई आफैँमा मिलाप गर्नुभयो, तर उहाँले हामीसँग यो कुराकानीको तरिका हाम्रो सोचाइको माध्यमबाट गर्नुहुन्छ। परमेश्वरका विचारहरू हाम्रो विचारहरू होइनन्, र त्यसैले हामीसम्म पुग्न उहाँले हामीसँग हामीले बुझ्ने तरिकामा बोल्नु पर्छ।

योम किप्पूरको कथाले हामीलाई वास्तवमा सुरुमा फर्काउँदछ, किनकि चीजहरू मात्र त्यहाँ अन्त हुन्छ जहाँ उनीहरू सुरु गरेका थिए; यसको अर्थ यो हो कि जब विवादलाई जन्म दिएका मुद्दाहरूलाई सम्बोधन गरिन्छ भने, चीजहरू मिलाप गर्न सकिन्छ।

बगैंचामा, आदमले आफ्नो दोष अरु दुईमाथि लगाए:

मानिसले भने, “जुन स्त्री तपाईंले मलाई मसँगै रहन भनी दिनुभएको थियो, त्यसैले मलाई त्यो रूखको फल दिई र मैले खाएँ।” **उत्पत्ति ३: १२**

ख्रीष्ट संसारको जगदेखि नै मारिनुभएको थुमा हुनुहुन्थ्यो र यसैले उहाँलाई प्रभुको बोकाले प्रतिनिधित्व गर्दछ। हृदयले आफ्नो पतिलाई पापमा डोहोर्याएको जिम्मेवारी वहन गर्नुपरेको थियो। उनी आदमको छाडा बोका भए। यो उनको लागि मरुभूमि अनुभव थियो जहाँबाट उनी अन्ततः १००० वर्ष पछिको छोटो अवधिमा विलय भइन्।

यस पृथ्वीको इतिहासको अन्तमा, गिर्जाघरहरूका धार्मिक नेताहरूले उनीहरूको आदेश अनुसार पूजा गर्न संसारलाई दबाउनेछन्। सबै जनाले किन्न र बेचन को लागी पशुको छाप लिनु पर्छ। हामीले अध्याय २० मा हेरेजस्तै, लागू हुने आइतवारको उपासना पूजा गर्न अस्वीकार गर्नेहरूको लागि मृत्युदण्डको उर्दी स्थापित हुनेछ। सातौं दिन सब्बथलाई पवित्र राख्न आज्ञा गर्ने परमेश्वरको व्यवस्थाको विरुद्धमा कानून बनाएर परिणाम भोग्नुपर्दा संसारले गम्भीर विपत्ति भोग्नुपर्नेछ।

पृथ्वीमा विनाशकारी आउँदैछ भनेर परमेश्वरका मानिसहरूलाई दोष दिइनेछ। प्रकृति र मानवताको आघात रोकिनेछ भन्ने व्यर्थको आशामा ती मध्ये केही बलिदानको रूपमा मार्नेछन्। जब ख्रिष्ट आफ्ना मानिसहरूलाई छुटकारा दिन देखा पर्नुहुनेछ, दुष्टहरूले आफू ठगिएको महसुस गर्नेछन्। त्यसपछि तिनीहरू आफूलाई

धोका दिन खोज्ने धार्मिक नेताहरूमाथि आफ्नो रिस उठाउन खोज्छन्। तिनीहरू यी धार्मिक व्यक्तिहरूको मृत्युद्वारा प्रायश्चितको खोजी गर्छन्।

अन्तमा शैतान नै हो जसले संसारलाई छलमा पुऱ्यायो, र सन्तहरूलाई स्वर्गमा लगिसकेपछि र उनीहरूको आफ्नै छनौटको नतिजाबाट दुष्टहरू नाश भएपछि शैतानलाई १००० वर्षसम्म पृथ्वीमा छोडियो।

त्यसपछि **अतल कुण्डको** साँचो र एउटा ठूलो साइलो हातमा लिएका एउटा स्वर्गदूत स्वर्गबाट ओर्लेर आएका मैले देखें। तिनले त्यो अजिङ्गर, त्यो प्राचीन सर्प, जो दियाबलस वा शैतान हो, त्यसलाई पक्रे, अनि **एक हजार वर्षका निम्ति बाँधेर राखे। प्रकाश २०: १-२**

शैतान र त्यसका दूतहरू बाँधिएका साइगलाहरू तिनीहरूको परिस्थितिको साइलो हो।

स्वर्गदूतहरूले पाप गर्दा परमेश्वरले तिनीहरूलाई **बाँकी राख्नुभएन**, तर तिनीहरूलाई नरकमा फालिदिनुभयो, र न्यायका दिनसम्मको निम्ति **पातालमा अन्धकारको साइलोले जकडिराख्नुभयो। २ पत्रुस २: ४ (YLT)**

मानव इतिहासको दौडानमा शैतानले कसैलाई पनि बाँकी राखेन। त्यसले न्याय, निन्दा र सारा मानवतालाई आरोप लगायो। एक हजार वर्षको लागि, उसले न्याय गरेझैं ऊ यस टुक्रिएको पृथ्वीको मौनतामा बस्नु पर्छ र उसले आफ्नै दण्डको सामना गर्नुपर्नेछ। बाइबलले यसलाई अथाह खाडल वा अगाध खाडल भनेको छ। शैतानले महसुस गर्ने निराशाको गहिराई निराधार छ। ऊ आफैंको अक्षम्य कारागारमा हुनेछ। येशूले यसलाई एउटा दृष्टान्तमा संकेत गर्नुभयो।

तब उहाँकहाँ आएर पत्रुसले भने, “प्रभु, मेरो भाइले कति पल्ट मेरो विरुद्धमा अपराध गरे मैले त्यसलाई क्षमा गर्ने? के सात पल्टसम्म?” येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई भन्दछु, सात पल्ट होइन, तर सतरी गुणा सात पल्ट। “यसैकारण स्वर्गको राज्य एउटा राजासँग तुलना गर्न

सकिन्छ, जसले आफ्ना नोकरहरूसँग हिसाब लिने इच्छा गरे। जब तिनले हिसाब लिन लागे, दश हजार सुनका सिक्का ऋण लिने एक जना तिनीकहाँ ल्याइयो। तर त्यस मानिसले तिर्न नसक्दा त्यसका مالिकले त्यसलाई र त्यसका पत्नी र छोरा-छोरी र त्यसका सबै थोक बेची ऋण चुकाउने हुकुम दिए। “तब त्यस नोकरले घुँडा टेकी तिनका पाउमा परेर भन्न लाग्यो, ‘मालिक, ममाथि धैर्य गर्नुहोस्, म तपाईंको सबै ऋण चुकाउनेछु।’ तब त्यस नोकरका मालिकले टिठ्याएर त्यसलाई छोडिदिए, र त्यसको ऋण माफी गरिदिए। “तर त्यस नोकरले निस्केर जाँदा आफ्नो सङ्गी-नोकरहरूमध्ये एक जनालाई भेट्यो, जो त्यसको एक सय चाँदीका सिक्काको ऋणी थियो। उसलाई घोक्रीमा पक्रेर त्यसले भन्यो, ‘तेरो ऋण तिरिहाल।’ “तर त्यसको सङ्गी-नोकरले घोटो परेर त्यसलाई बिन्ती गन्यो, ‘ममाथि धैर्य गर, म तिमीलाई सबै तिरिदिनेछु।’ “तर त्यो मानेन, र गएर ऋण नतिरुञ्जेलसम्म उसलाई झ्यालखानमा हालिदियो। त्यसका सङ्गी-नोकरहरूले यी सब देखे र तिनीहरू अति दुःखित भए। तिनीहरूले गएर यी सब घटना आफ्ना मालिकलाई बताइदिए। “तब मालिकले त्यस नोकरलाई आफूकहाँ बोलाएर भने, ‘ए दुष्ट नोकर, तँले मसँग बिन्ती गरिस्, र मैले तँलाई तेरो ऋण माफी गरिदिँँ। मैले तँमाथि दया गरेझैं तँले पनि तेरो सङ्गी-नोकरमाथि दया गर्नुपर्नेथिएन?’ तब त्यसका मालिकले क्रुद्ध भएर त्यसलाई सबै ऋण नतिरुञ्जेल दण्ड दिनेहरूका हातमा सुम्पिदिए। “तिमीहरूले आफ्नो भाइलाई आफ्नो हृदयदेखि क्षमा गरेनौं भने, स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले पनि तिमीहरूसँग त्यसै गर्नुहुनेछ।” मती १८: २१-३५

ऋण रद्द भएर मालिकप्रति आभार व्यक्त गर्ने मान्छे फर्कियो र उसलाई थोरै रकम तिरेकोमा निन्दा गन्यो। कथाको विषय यो हो कि जसले माफी गर्दैनन् तिनीहरूले आत्म-निन्दा र तीतोपनाको यातना भोग्नुपर्नेछ। परमेश्वरले उनीहरूलाई

सताउनुहुन्न, तर उहाँले उनीहरूलाई उनीहरूकै आफ्नै छनौटहरूको नतिजा सामना गर्न अनुमति दिनुहुन्छ। पतित स्वर्गदूतहरू यो यातना सामना गर्न डराउँछन्।

त्यसले येशूलाई देख्यो, र चिच्च्याएर उहाँको सामु घोप्टो परी उच्च सोरले भन्यो, “हे सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र येशू, तपाईंको मसँग के काम? **बिन्ती गर्दछु, मलाई नसताउनुहोस्।**” किनभने उहाँले अशुद्ध आत्मालाई त्यस मानिसबाट निस्केर जाने आज्ञा दिनुभएको थियो। त्यसलाई धेरै पल्ट भूतले पक्रेको थियो। त्यो पहरामा राखिएको थियो। त्यो साइला र नेलले बाँधिन्थ्यो, तर त्यसले ती बन्धन छिनालिहाल्थ्यो। अनि भूतले त्यसलाई मरुभूमि हुँदो लैजान्थ्यो। येशूले त्यसलाई सोध्नुभयो, “तेरो नाउँ के हो?” त्यसले भन्यो, “फौज।” किनभने धेरै भूतहरू त्यसमा पसेका थिए। **तिनीहरूलाई अतल-कुण्डमा नपठाऊन् भनी तिनीहरूले उहाँलाई बिन्ती गरे।** नजिकको डाँडामा सुँगुरको एक ठूलो बगाल चरिरहेको थियो। तब तिनीहरूले सुँगुरभिन्न पस्न दिनुहोस् भनी उहाँलाई बिन्ती गरे, र उहाँले मन्जूर गर्नुभयो। **अनि भूतहरू त्यस मानिसबाट निस्केर ती सुँगुरहरूभिन्न पसे, र त्यो बगाल भिरालोबाट समुद्रतिर हुरिँदै गए र डुबेर मरे। लूका ८: २८- ३३**

यस कथामा हामी यातनाको अवधारणा र अगाध खाडलमा जडान भएको देख्छौं। पतित स्वर्गदूतहरू आफूले सामना गर्ने यातनाका लागि परमेश्वरको पुत्रलाई दोष दिन खोज्छन्, तर उनीहरूले आफूमाथि ख्रीष्टको दण्ड भोग्ने डर पेश गर्दछ किनकि उनीहरूले वरपरका सबैलाई दोषी ठहराएका छन्। सुँगुरहरूसँग डुबिएको घटना ती स्वर्गदूतहरूको आफैको प्रतीक हो। जसले ठूलो मूल्यको मोतीलाई अस्वीकार गरे। यी स्वर्गदूतहरूले परमेश्वरको पुत्रलाई तिनीहरूका पाउमुनि कुल्चीए र उहाँको भलाइलाई घृणा गरे।

“जे पवित्र छ सो कुकुरहरूलाई नदेओ। आफ्ना मोतीहरू सुँगुरका अगाडि नफाल, नत्रता तिनले आफ्ना खुट्टाले तिनलाई कुल्चलान् र फर्की तिमीलाई हमला गर्लान्। मत्ती ७: ६

समुद्रमा सुँगुरहरूको अत्यधिक मात्राले दुष्ट स्वर्गदूतहरूको आत्माको यातनालाई झल्काउँछ जुन उनीहरूको आफ्नै अक्षमाशीलताका साइलाहरूले भरिनेछन्। यी स्वर्गदूतहरूको एक आदर्श वाक्य छ।

हामी कहिल्यै माफ गर्दैनौं र हामी कहिल्यै बिर्सदैनौं।

यी शब्दहरू पतित स्वर्गदूतहरूलाई सताउन फर्कि आउँछन्। उनीहरूले गरेका सबै तिनीहरू बिर्सन सक्दैनन्, र तिनीहरूले माफि गर्दैनन्, त्यसैले तिनीहरूसँग विश्वास गर्ने क्षमता छैन कि तिनीहरू माफि हुनेछन्। तसर्थ, तिनीहरूले परमेश्वरको पूर्ण महिमाको सामना नगरुन्जेल तिनीहरू १००० वर्षसम्म जेलमा रहन्छन्, त्यस समयमा उनीहरू आफ्ना पापहरूका लागि आफ्नै विश्वस्तताद्वारा अभिभूत हुनेछन् र समुद्रमा सुँगुरहरू जस्तो डुब्नेछन्।

तिनीहरूले तँलाई तल खाइलमा झार्नेछन्, अनि तँ समुद्रहरूको बीचमा मारिनेहरूको मृत्युजस्तै गरी मर्नेछस्। इजकि. २८:८ किंग जेम्स

जब यो संसारको अन्त्य हुन्छ यो पूर्ण रूपमा उजाड हुनेछ। बाइबलमा एउटा समय वर्णन गरिएको छ जब पृथ्वीमा कुनै मानिस हुनेछैन र सबै कुरा बिग्रेर जान्छ।

मैले हेरेँ, र त्यहाँ कोही मानिसहरू नै थिएनन्। आकाशका सबै पक्षीहरू उडेर गइसकेका थिए। मैले हेरेँ, र परमप्रभुको सामुन्ने, उहाँको भयानक रीसको सामुन्ने फलदायक जमिन मरुभूमि भएथ्यो, र त्यसका सबै नगरहरू ध्वस्त भएथे। परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: “सारा देश ध्वस्त हुनेछ, तापनि म त्यो पूरै नाश गर्नेछैनँ। यर्मिया ४: २५-२७

शैतानलाई परीक्षामा पार्न कुनै पनि मानिस बिना पृथ्वीमा छोडिनेछ र पतित स्वर्गदूतहरूले केहि गर्न सक्दैनन्। तिनीहरू निराशाको सागरमा फ्याँकिएका छन् र तीतोपना, निन्दा र यातनाका साथ निसासिएका छन्। सबै मानिस या त मरेका वा स्वर्गमा भएका, केवल तिनीहरू नै हुन जो एकपटक पृथ्वीमा पापका असरहरू बोक्नको लागि छोडिएका थिए। मानिसको हिंस्रक, अपमानित र कठोर इतिहासको वातावरण अहिले शैतान र त्यसका दूतहरूमा रहेको छ।

तँ अब श्रापित भएर यस भूमिबाट खेदिएको छस्, जसले तेरो भाइको रगत तेरो हातबाट लिनलाई आफ्नो मुख उघान्यो। **उत्पत्ति ४: ११**

शैतान अब पूर्णरूपमा श्रापित छ। शैतान र त्यसका दूतहरूले मानवजातिलाई रगत बगाउन प्रेरित गरेका सबै रगत प्राप्त गर्नका लागि अब पृथ्वीले आफ्नो मुख खोलेको छ।

प्रायश्चित्तको दिनको समारोहमा प्रधान पुजारीले दुबै हात जीवित बाख्रामा राख्छ र पाप स्वीकार्छ, वा हिब्रूले संकेत गरेझैं पापलाई बाख्रामा सारिन्छ।

अनि हारूनले आफ्ना दुवै हात जिउँदो बोकाको टाउकोमा राखोस्, र इस्राएलीहरूका सारा अधर्म, अपराध र पाप स्वीकार गरेर बोकाको टाउकोमाथि राखिदेओस्। त्यसले ती पापहरू बोकाको टाउकोमा राखेर त्यसलाई अघिबाट खटाइराखेको मानिसको साथ उजाड़-स्थानमा पठाइदेओस्। **लेवीहरू १६: २१**

यसको मतलब के हो? के ख्रीष्टले शुरूमा आदमले गरे जस्तै गरिरहनु भएको छ? के उहाँले सबै कुराको लागि शैतानलाई दोष लगाइरहनु भएको छ?

येशूले हामीलाई बताउनुभएको छ कि उहाँ न्याय गर्नुहुन्न वा दोषी ठहराउनुहुन्न। यद्यपि, हामीलाई याद छ कि ख्रीष्टको न्यायआसनमा के हुन्छ।

परमप्रभु त उहाँकै न्यायद्वारा चिनिनुहुन्छ। दुष्टहरूचाहिँ आफ्नै हातका कामको जालमा फसेका छन्। (हिग्गायोन) **भजनसंग्रह ९: १६**

“सबै जाति-जातिहरूका निमित्त परमप्रभुको दिन नजिकै आइपुगेको छ। तँले जस्तो गरेको छस्, तँलाई पनि त्यस्तै गरिनेछ। तेरा कार्यहरू तेरो आफ्नै थाप्लोमा फर्केर आउनेछन्। **ओबदिया १: १५**

धोकामा नपर, परमेश्वरको ठट्टा हुँदैन, किनभने मानिसले जे रोप्दछ त्यसैको कटनी पनि गर्नेछ। **गलाती ६: ७**

शैतानले उसले बनाएको सजाय भोग्नेछ। मोर्दकैलाई झुण्ड्याउन हामानले बनाएको फाँसी दिने पासो जस्तै (एस्तर ७ :१०), शैतान आफैले पनि अरूको लागि गरेको सजायको सामना गर्दछ।

मानिसहरूले जस्तो जसले व्यभिचारमा फसेको एउटी महिलालाई उनको निन्दा गर्न ल्याए र येशूले यसको बदलामा बालुवामा लेख्नुभयो र आफ्नै कामहरू उनीहरूको सम्झनामा ल्याउनुभयो, त्यसकारण ख्रीष्टले शैतानको सम्पूर्ण जीवन देख्नुभएको छ। शैतानले गरेका सबै कुरा ख्रीष्टमा लेखिएको छ। मानिसहरूले गरेको हरेक पाप येशूमा कुँदिएको छ। “हारूनले... यसमा [बोक्रा] इस्राएलीहरूले गरेको सबै पापहरू प्रयाश्चित गर्नेछन्।” यहाँ स्वीकार गर्न प्रयोग भएको शब्द, यो नाश उच्चारण गर्न को लागी होईन। यो स्वीकार शब्दको अर्थको अंश हो..

(विस्तारित हात संग); गहनतापूर्वक शोक (हातहरू मिचदै):

कयिनको कथाले जस्तै, जब कयिनले गरेका कामहरू र उनको कामको नतिजा के हुने थियो भनेर ख्रीष्टले कयिनलाई सजाय सुनाउनुभएन। तर उहाँले आँसु र विलापमा उसलाई के आइपर्नेवाला थियो भनेर तिनीहरूलाई बताउनुभयो।

तँ अब श्रापित भएर यस भूमिबाट खेदिएको छस्, जसले तेरो भाइको रगत तेरो हातबाट लिनलाई आफ्नो मुख उघायो। 12तँले भूमिको खेती गर्दा अब उप्रान्त त्यसले तँलाई आफ्नो उब्जनी दिनेछैन। तँ पृथ्वीमा एक विनाचैनको डुलुवा हुनेछस्।” उत्पत्ति ४: ११-१२

कयिन जस्तै शैतान पनि १००० वर्षको लागि पृथ्वीमा भगुवा र डुलुवा हुनेछ, ऊ ६००० वर्षसम्म पापको वातावरणमा बसिरहनु बाहेक। ख्रीष्टले शैतान माथि यो स्वीकार गर्नुहुन्छ, जब उसले पनि कयिनलाई उसको पापको कारण के हुन्छ भनेर स्वीकार्यो।

मानव दृष्टिकोणबाट हामी यो समस्याको मूल स्रोतमा दोष थोपार्ने भनेर पढ्छौं, त्यसैले सारा राष्ट्रबाट दोष हटाइन्छ। तर परमेश्वरको न्यायले यस प्रकारको ऋण स्थानान्तरणको माग गर्दैन; यो शैतानको न्याय हो, जहाँ पाप हटाउने/निको गर्ने/वा माफि गर्न सकिदैन, जसले यो प्रक्रिया को माग गर्दछ। परमेश्वरको लागि, के भइरहेको छ यो बिदा{टाटा} भन्नको लागि एक प्रक्रिया हो। यो वास्तविकता को क्षण हो जहाँ शैतानले उसले गरेका कामहरूको सामना गर्नुपर्दछ। ख्रीष्टले निन्दा र दोषारोपणको भावनामा यो गर्नुहुन्छ। उहाँको विचार हाम्रो विचार होइन। ख्रीष्ट र पिताले मुक्ति पाएका सबैको पाप क्षमा गर्नुभयो। उनीहरूलाई पाप क्षमा पाउन को लागी बलिदान को आवश्यकता छैन।

मानिसहरू कसरी प्रायश्चितको बारेमा बुझ्छन् र दोष हटाउनको प्रतीकवादको माध्यमबाट, मानिसहरू सन्तुष्ट छन् कि परमेश्वरले पापको समस्याको समाधान हुनेछ भनेर बताउँदै हुनुहुन्छ। त्यहाँ धेरैले विश्वास गर्छन् कि पापको बोका ख्रीष्ट हुनुहुन्छ किनकि ती सबैको पापहरू यसमाथि स्वीकार गरिएको छ। हामीलाई याद छ कि बास्त्रा चिठ्ठा द्वारा छनौट गरिन्छ, कुनै पनि बास्त्राले यो स्थिति पूरा गर्न सक्थ्यो। बास्त्राको लागि हिब्रू शब्दले आफै पनि शैतानको अर्थ समाहित गर्दछ, र अजाजेल भन्ने शब्द बोकोको नामको लागि दिइन्छ। सम्पूर्ण समारोह

शैतानको न्याय प्रणालीको आधारमा काम गरिरहेको छ र अन्ततः ब्रह्माण्डबाट पाप हटाइनेछ भनेर हामीलाई निश्चयता प्रदान गर्दछ।

पापको समस्यालाई अन्त्य गर्न परमेश्वरले हाम्रा सबै पापहरू ख्रीष्टमा राख्नु भनेर माग गर्नुभएन। हामी मानवता को रूप मा यो आवश्यक ठान्दछौं किनकि आदमले शुरू मा यसको माग गर्यो। यो एक मात्र तरिका हो जसबाट हामी बुझ्दछौं कि दोष हटाउन सकिन्छ।

एक हजार वर्ष बितेपछि शैतान त्यसको कैदबाट छोडिनेछ, र पृथ्वीका चारै दिशामा भएका देश-देशका मानिसहरूलाई बहकाउन, अर्थात् गोग र मागोगलाई लडाइँको निम्ति भेला गर्न निस्केर आउनेछ। तिनीका संख्या समुद्रका बालुवा जतिकै हुनेछ। तिनीहरूले सारा पृथ्वीभरि गएर सन्तहरूका छाठनीको वरिपरि र प्रिय सहरलाई घेरे, तर स्वर्गबाट आगो बर्सेर तिनीहरूलाई भस्म पाऱ्यो। **प्रकाश २०: ७-९**

१००० वर्षको अन्तमा दुष्टहरू फेरि जीवित हुन्छन्। शैतानले तुरुन्तै दुष्ट मानवतामा छलीको आफ्नो काम फेरि सुरु गर्दछ। यस प्रकारले ऊ उदासिन उसको साङ्लोबाट मुक्त हुन्छ किनकि उसलाई उसको ध्यान भंग गर्ने केही कुरा छ। शैतान परिवर्तन भएको छैन। उसले क्षमा गर्न सकेन त्यसैले ऊ क्षमा पाउन सकिन्छ भन्ने कुरालाई विश्वास गर्न सक्दैन। शैतानले आक्रमण गरी सहर लिनलाई प्रयास गर्न दुष्टहरूलाई विश्वस्त तुल्याउँदछ। तिनीहरू स्वर्गबाट पृथ्वीमा आउँदै गरेको स्वर्गीय शहरका बासिन्दाहरूको हत्या गर्न कटिबद्ध छन्।

दुष्टहरूले परमेश्वरको शहर लिन प्रयास गर्दछन्, तर उहाँको पुत्रमा प्रकट भएको परमेश्वरको चरित्रको महिमाले उनीहरूलाई दोषी ठहराउँछ। परमेश्वरको पुत्रको पूर्ण ईश्वरत्वमा उहाँको पुत्रको उपस्थितिमा आएको आतंकले उनीहरूको हत्यारा दण्डलाई उनीहरूमाथि फिर्ता ल्याउँनेछ। उनीहरू ख्रीष्ट र उहाँको वफादारहरूको लागी जति घृणा गर्थे, उति नै उनीहरू परमेश्वर र उहाँको पुत्र को महिमा देख्दा अपराधी बन्नेछन्। अन्तिम हताशतामा तिनीहरू एक अर्कामाथि जाइलाग्ने छन्

र आफूलाई नष्ट गर्नेछन्, जसरी उनीहरू आफ्नै मृत्युदण्डको सजायको उर्दीबाट कुचिएका हुन्छन् जुन उनीहरू धर्मीहरूका बिरुद्ध जारी गर्दछन्, यसैले तिनीहरू समुद्रमा सुँगुरहरूझैं डुब्नेछन्।

मेरा सबै पहाडहरूमा म गोगको विरुद्धमा एउटा तरवार पठाउनेछु, परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ। हरेक मानिसको तरवार उसकै दाजुभाइको विरुद्धमा उठ्नेछ। **इजकिएल ३८: २१**

त्यस दिन परमप्रभुद्वारा मानिसहरूमा ठूलो त्रास आइलाग्नेछ। तिनीहरू हरेकले अर्काको हात समात्नेछ, र एउटाले अर्कालाई आक्रमण गर्नेछ। **जकरिया १४: १३**

लडाइँमा प्रयोग गरेको हरेक सिपाहीका जुता र रगतमा मुछिएको हरेक पोशाक जलाउनलाई छुट्याइएको हुनेछ र आगोको निम्ति इन्धन हुनेछ। **यशैया ९: ५**

यसकारण जाति-जातिहरूमा सबैभन्दा क्रूर विदेशीहरूलाई म तँकहाँ ल्याउनेछु। तिनीहरूले आफ्ना तरवार तेरो सौन्दर्य र बुद्धिको विरुद्धमा थुत्नेछन्, र तेरो चमत्कारपूर्ण गौरवलाई वारपार छेड्नेछन्। तिनीहरूले तँलाई मृत-लोकमा पुऱ्याउनेछन्, र हिंसक वेगसित तँ समुद्रमा मर्नेछस्। **इजकिएल २८: ७-८**

फारो र उसका सेनाहरू जस्तै जो परमेश्वरका मानिसहरू लाई मार्न खोज्दै समुद्र मा डुबायो, र समुद्र मा दबिएको सुँगुर जस्तै, त्यसैगरी शैतान र दुष्टहरू को अन्त हुनेछ।

जब हामी दुई बारब्रा मा हेर्छौं, हामीलाई यो हाम्रो पाप को लागी अरुलाई दोष लगाउने हाम्रो आफ्नै मानव प्रणाली मा हेरौं। आउनुहोस् हामी पश्चाताप गरौं र ईश्वरको सामु आफूलाई विनम्र बनाऔं र दुई बारब्राको केन्द्रीय बिन्दु सिकौं -

मानिसले अरु कसैलाई दोष लगाउनु पर्छ र उनीहरूको अपराध अर्का माथि थोपार्नु पर्छ। दुई बारबा को यस प्रतीकवाद को माध्यम बाट, प्रभु एक दर्पण मा हाम्रो दुष्टताको हृदयमा हामीलाई प्रतिबिम्बित गर्नुहुन्छ, हामीलाई बगैँचा मा आदम तर्फ फर्काई रहनुभएको छ र दोष सार्ने पाप र हाम्रो पाप तिर्नको लागि एक छडाको बोका खोज्दैहुनुहुन्छ।

हामी परमेश्वरको सामु हाम्रा आत्माहरूलाई नम्र तुल्याउन सक्छौं र हाम्रा समस्याहरू को लागि अरुलाई दोष दिन बन्द गरौं। कति जना पति र पत्नीहरू आफ्नो पाप को प्रायश्चित गर्न को लागि आफ्नो पति / पत्नी मा आफ्नो अपराध हस्तान्तरण गर्छन्?

कति जना आफ्नो पापी भावनाको लागि दोषी निर्धारण गर्न चिठ्ठाको गोट्टी हलाउँछन्? प्रायश्चितको दिनले हामीलाई अरुमा हाम्रो पीडाको जिम्मेवारी सार्न बन्द गर्नको लागि आह्वान गर्दछ। हामी अरुको न्याय गर्न बन्द गरौं र केवल आफैँलाई हाम्रा पिताको मायालु पाखररामा भरोसा गरौं जसले सबै कुरालाई हाम्रो भलाइको लागि मिलेर काम गर्दछ।

हामीलाई तपाईंले फेरि टिठ्याउनुहुनेछ। तपाईंले हाम्रा पापहरूलाई खुट्टाले कुल्चनुहुनेछ र हाम्रा सबै अधर्म समुद्रको गहिराइमा फालिदिनुहुनेछ। तपाईं याकूबप्रति सत्य रहनुहुनेछ र अब्राहामलाई कृपा देखाउनुहुनेछ, जसरी धेरै अघि तपाईंले शपथ खाएर हाम्रा पुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। **मीका ७: १९-२०**

२४. एक मध्यस्थ बिना

जसरी हामीले थुप्रै ठाउँमा चर्चा गरिसकेका छौं, न्यायको हाम्रो मानवीय धारणा निगरानीको अवधि समावेश गर्दछ जहाँ शंकाको घेरामा परेकाहरूलाई आफ्नो व्यवहार परिवर्तन गर्ने समय हुन्छ। उनीहरूलाई त्यो बाटोमा आउनको लागि दयाको अवधि प्रदान गरीन्छ। हाम्रो न्यायिक प्रणालीमा हाम्रो लागि वकिलहरू छन् जो प्रश्न अन्तर्गत व्यक्तिको दण्डको लागि ढिलाई गर्न मध्यस्थता गर्नेछन् जब यो हटाउन सकिदैन।

यदि व्यक्ति अनुग्रह को आवंटित समय पछि दोषी पाईन्छ भने, तब कार्यकारी न्यायले आफ्नो बाटो लिन्छ र मध्यस्थता को प्रक्रिया बन्द हुन्छ। न्यायको कार्यान्वयनको लागि सबै मध्यस्थता बन्द हुनु पर्छ र दोषी पक्षलाई कानून अनुसार सजाय दिनु पर्छ। एक पटक अपीलको सबै बाटोहरू समाप्त भएपछि, मध्यस्थकर्ता वा वकिल अब व्यक्तिको लागि मध्यस्थता गर्न सक्दैन।

ख्रीष्टको व्यक्तित्वको सन्दर्भमा, उहाँ सधैं हाम्रो लागि मध्यस्थता गर्नको लागि जीउनुहुन्छ।

तर येशूचाहिँ अनन्त हुनुभएकोले उहाँको पूजाहारी पद अटल रहन्छ। फलस्वरूप उहाँद्वारा परमेश्वरको नजिक आउनेहरूलाई उहाँले सदैव उद्धार गर्न सक्नुहुन्छ। किनभने तिनीहरूका निमित्त मध्यस्थताको प्रार्थना चढाउन उहाँ सदैव जीवित रहनुहुन्छ। हिब्रू ७: २४-२५

जब एक आत्मालाई थाहा हुन्छ कि ऊ परमेश्वरको कानून भंग गरेकोमा दोषी छ, ऊ ख्रीष्टकहाँ उसको मध्यस्थकर्ताको रूप मा फर्कन्छ र विश्वास गर्दछ कि ख्रीष्टले उसको लागि परमेश्वरबाट दया पाउनको लागि बिन्ती गर्दछ।

मेरा साना बालकहरू, तिमीहरू पाप नगर भनी म यी कुरा तिमीहरूलाई लेखिरहेछु। तर कुनै मानिसले पाप गन्यो भने पनि पितासँग हाम्रो पक्षमा बोलिदिनुहुने एक जना हुनुहुन्छ, अर्थात् धार्मिक येशू ख्रीष्ट। १ यूहन्ना २: १

न्यायको बारेमा हाम्रो मानव धारणाको कारण, ख्रीष्ट हाम्रो लागी मध्यस्थताको लागी मानिन्छ कि परमेश्वरले हामीलाई दया दिनुहुनेछ। तर परमेश्वर सधैं उहाँसँग माग्नेहरू प्रति दयावान हुनुहुन्छ किनकि परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ।

वास्तविकता यो हो कि ख्रीष्ट हाम्रो न्याय को लागी हाम्रो धारणा अनुसार हाम्रो लागी बिन्ती गर्दै हुनुहुन्छ। उहाँ हामीलाई भेट्नुहुन्छ जहाँ हामी छौं र स्वेच्छाले हाम्रो हात समात्नुहुन्छ र हामीलाई पिताकहाँ प्रस्तुत गर्नुहुन्छ।

यस तथ्य को कारणले कि ख्रीष्ट एक मानव को रूप मा बाँच्नु भयो र हाम्रो लागी मर्न इच्छुक हुनुभयो, हामी भरोसा गर्न सक्छौं कि हाम्रो तर्फ बाट परमेश्वर आफ्नो पुत्र लाई सुन्नुहुनेछ।

किनकि हाम्रा प्रधान पूजाहारी हाम्रो दुर्बलतामा हामीसँग सहानुभूति देखाउन नसक्ने हुनुहुन्छ। तर हामीजस्तै उहाँ सबै कुरामा परीक्षित हुनुभयो, र पनि पापरहित हुनुहुन्थ्यो। यसकारण साहससँग अनुग्रहको सिंहासन नजिक जाओं, र खाँचोको समयमा सहायता पाउनलाई कृपा र अनुग्रह प्राप्त गर्न सकौं। **हिब्रू ४: १५-१६**

हाम्रो क्रिश्चियन पदयात्राको शुरुमा हामीसँग यो भावना छ कि ख्रीष्ट हाम्रो पापको लागी हामीलाई मार्ने पिताको हाम्रो बिरुद्धको न्यायको दावी बन्द गर्न राजी गर्नुहुन्छ। वास्तविकता यो हो कि ख्रीष्ट हाम्रो साथमा उहाँको पिता प्रतिको गलत बुझाई मा हिँड्नुहुन्छ, सबै समय हामीलाई उहाँको नजिक गर्नको लागी ता कि हामी देख्न शुरु गर्न सक्छौं कि निन्दा हामी आफैबाट आउँछ परमेश्वरबाट होइन।

वास्तविकतामा, स्त्रीष्टको बिन्ती हामीसंग छ कि हामी विश्वास गर्छौं कि उहाँको पिता क्षमा गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ, कि उहाँ सधैं दयालु हुनुहुन्छ, र अन्तमा परमेश्वर जस्तै स्त्रीष्टले परमेश्वरलाई चिन्नु हुन्छ। केवल एक चीज जुन स्त्रीष्टले आफ्नो पितालाई विश्वस्त पार्नको लागि आवश्यक छ त्यो हो सारा संसारको पापको भारलाई निरन्तर राख्नको लागि उहाँको इच्छा हो। (यशैया ६३: ९)

जसरी पिताले मलाई चिन्नुहुन्छ, म पितालाई चिन्छु, अनि म भेडाहरूका लागि आफ्नो प्राण अर्पण दिन्छु। **यूहन्ना १०: १५**

जो परमेश्वरको चरित्रको सत्यलाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्दछन्, कि उहाँ निन्दा गर्नुहुन्छ, उनीहरूले परमेश्वरले अभ्यास गर्ने पछि भन्ने विश्वास गर्ने न्याय सहनेछन्। उनीहरूको आफ्नै पापीपनको बोधमा उनीहरूलाई लाग्छ कि उनीहरू, एक मध्यस्थ बिना, उनीहरूको पापको खातिर त्यागिनुपर्छ।

परमेश्वर सबैलाई जो परमेश्वरमा विश्वास गर्दछन् यो प्रक्रिया को माध्यम भएर जानको लागि अनुमति दिनेछ। यो याकूब को समस्याको समय हो जुन हामीले पहिले चर्चा गर्यौं। हामी सबै आदमको न्याय सिद्धान्तहरू संग छाप लगाईएकाछौं, हामी सबै अन्त्यको समयमा एक प्रक्रियाको माध्यम भएर जानेछौं जुन हामीलाई लाग्छ कि हाम्रा पापहरूको कारण हामी त्यागीने छौं।

कोही रहेनछ भनी उहाँले देख्नुभयो, र कोही मध्यस्थ पनि नभएकोले अचम्म मान्नुभयो। यसर्थ उहाँकै आफ्नै बाहुलीले त्यसको निम्ति उद्धार ल्याउनुभयो, र उहाँकै धार्मिकताले त्यसलाई थाम्नुभयो। **यशैया ५९: १६**

यो पदमा पहिलो पटक स्त्रीष्टको आगमनको लागि एक प्राथमिक आवेदन छ। स्त्रीष्ट सत्यको ज्योति प्रतिबिम्बित गर्न र उहाँको चरित्र प्रकट गर्न आउनु भन्दा पहिले परमेश्वरले मानिसहरूको खोजी गर्नुभयो, तर त्यहाँ कोहि थिएन। तेसैले, परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई उहाँको धार्मिकता प्रकट गर्न संसारमा पठाउनु भयो।

धर्मशास्त्रले बताउँछ कि यी सबै चीजहरु हाम्रो सल्लाहको लागि लेखिएको हो जसमा संसारको अन्त आउँछ। (१ कोरिन्थी १०:११)। धर्मशास्त्रले एक समयको बारेमा बताउँछ जब ख्रीष्टले स्वर्गमा उहाँको मध्यस्थताको काम बन्द गर्नुहुनेछ।

अनि परमेश्वरको महिमा र उहाँका शक्तिको कारण **मन्दिर धूवाँले भरियो। ती सात स्वर्गदूतका सात विपत्ति नसिद्धिञ्जेल कोही पनि मन्दिरभित्र पस्न सकेन। प्रकाश १५: ८**

“त्यस समयमा तिम्मा मानिसहरूलाई रक्षा गर्ने प्रधान राजकुमार मिखाएल देखा पर्नेछन्। यस्तो सङ्कष्टको समय आउनेछ कि जातिहरू सुरु भएदेखि त्यस बेलासम्म त्यस्तो कहिल्यै भएको छैन। तर त्यस बेला तिम्मा मानिसहरू— जीवनको पुस्तकमा नाम लेखिएका सबै— बचाइनेछन्। **दानिएल १२: १**

जब संसार अन्तिम दिनहरूमा पूर्ण अराजकता मा उत्रन्छ र परमेश्वरको धर्मीजनहरूले मृत्युको सामना गर्नेछन्, उनीहरूका सबै पापहरु उनीहरूको सामुन्ने आउँछन् र उनीहरू परीक्षीत भई विचलित महसुस गर्नेछन्। परमेश्वरले कहिल्यै कसैलाई त्याग्नुहुन्न र उहाँ सधैं दयालु हुनुहुन्छ भन्ने कुरा सिकेका उनीहरूले "उनीहरूको आफ्नै हातले उनीहरूलाई मुक्ति दिनेछ र उसको आफ्नै धार्मिकताले उनीहरूलाई बचाउनेछ।" भन्ने कुरा बुझ्नेछन्। यसको मतलब यो हो कि किनकि उनीहरू परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरूलाई पक्रे राखेका छन् र विश्वास गर्दछन् कि येशू पिताको पूर्ण प्रकाश हुनुहुन्छ, र यसैले परमेश्वरले उनीहरूलाई त्याग्नुहुन्न भन्ने विश्वासमा उनीहरू कायम छन्। यो मन्दिर भर्ने परमेश्वरको महिमा को अर्थ हो। परमेश्वरका मानिसहरू परमेश्वरको चरित्र दयालु र कृपालुको रूपमा आफ्नो पापी जीवनको अनुहारमा देख्छन्। ख्रीष्टलाई अब पापको लागि एक मध्यस्थकर्ता को रूपमा सबैभन्दा पवित्र स्थान कब्जा गर्नको लागि आवश्यक छैन।

सन्तहरूले आत्म-निन्दाको भावनालाई पराजित गर्छन् र विश्वास गर्न बन्द गर्छन् कि परमेश्वरले उनीहरूको निन्दा गर्नुहुन्छ। जसरी येशूले ती महिलालाई भन्नुभयो, "न त म तिमीलाई दोषी ठहराउँछु।"

यो सँधैँ मामला हो कि सन्तहरूको विश्वासलाई कायम राख्नु येशूको एउटा विश्वास हो जुन ख्रीष्ट उनीहरूलाई प्रदान गर्नुहुन्छ।

यी सन्तहरू आफ्नै गुणमा भरोसा गर्दैनन् तर मात्र ख्रीष्टमा भरोसा गर्न सिकेका छन्। उनीहरू याकूबको समस्याको समयबाट बाहिर आउछन् कि परमेश्वर उनीहरूलाई कहिल्यै निन्दा गर्दैनन् भन्ने सत्य मा छाप लगाईएको छ, र उनीहरू उनीहरूको प्रेमिलो न्यायलाई स्वीकार गर्न छनौट गर्छन् अघिल्लो आत्म-निन्दा गर्ने न्यायको सट्टा।

यसको मतलब यो छ कि विश्वासयोग्य धर्मी पापको लागि एक मध्यस्थ बिना बाँच्न सक्छ। पाप कानूनको उल्लंघन हो र कानून परमेश्वरको चरित्र को प्रतिलिपि हो। जसले परमेश्वर निन्दा गर्नुहुन्छ र मार्नुहुन्छ भन्ने विश्वासलाई छोड्दछन् तिनीहरू याकूबको समस्याको परिक्षणको माध्यमबाट यो विश्वासमा छाप लगाइएका छन्। परमेश्वरले मानव पापको कारण मानिसहरूलाई त्याग्नुहुन्छ भन्ने विश्वास मानिसहरूलाई सत्यतामा छाप लगाउनको लागि बढाइएको मानव इतिहासको अन्तिम घटनाहरूमा देखिन्छ। जसरी परमेश्वरका मानिसहरूलाई उनीहरूको पापको कारण उनीहरू त्यागिनेछन् भन्ने सोचाइको साथ परिक्षण गरिन्छ, उनीहरूमा ख्रीष्टको विश्वास ईश्वर को प्रेम मा अझ दृढता संग दबिन्छ र उनीहरू शंका गर्नको लागि इन्कार गर्छन्; तिनीहरू विजय छन्; उनीहरू परमेश्वरका इस्त्राएल हुन्।

तेसैले, यसको माध्यमबाट उनीहरू एक मध्यस्थकर्ताको बिना बाँच्न सक्छन् जसलाई उनीहरूको शिर ढाक्न आवश्यक थियो जबकि उनीहरूलाई डर थियो कि परमेश्वरले उनीहरूलाई सजाय र हानि पुर्याउनेछन्। ख्रीष्टले अब परमेश्वरका मानिसहरूलाई यस तरीकाले सहयोग गर्नु पर्दैन। उनीहरू सुसमाचारको सत्यताको

पूर्ण प्रकाश मा आएका छन् र ख्रीष्ट सधैं उनीहरूको धार्मिकताको लागि मध्यस्थता गर्नको लागि र उनीहरूलाई उनीहरूको सबै माग पूर्ति गर्नको लागि जीवित हुनुहुन्छ। तर उनीहरू सधैं निन्दा गर्न डराउँछन् अथवा उनीहरूलाई बचाउनको लागि रगत बगाउनु पर्ने आवश्यकताको महसुस गर्दैनन्। उनीहरू बलिदान र बलिदानको न्याय प्रणालीबाट मुक्त हुन्छन्।

जो ईश्वरको चरित्रको बारेमा सत्यको प्रकाशमा आउँदैनन् उनीहरूले परमेश्वरले अभ्यास गर्ने छनौट को सामना गर्नु पर्नेछ। उनीहरू आफ्नो पापको कारण परमेश्वरबाट टाढा भएको महसुस गर्छन् र उनीहरू लाई लाग्छ कि ख्रीष्टले उनीहरूलाई परमेश्वरको क्रोधमा छोड्नुभएको छ र त्यागिएको महसुस गर्छन्।

त्यस दिन जसले आफूलाई इन्कार गर्दैन, त्यो आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कार गरिओस्। **लेवीहरू २३: २९**

जो पृथ्वीको इतिहासको समापनको अवधिमा आफैलाई विनम्र बनाई र परमेश्वर दुष्टशरुलाई निन्दा गर्ने विध्वंसक हुनुहुन्छ भन्ने विश्वासको आफ्नो पापलाई स्वीकार गर्नेछन्। पृथ्वी को इतिहास को अन्तिम घटनाहरूको समयमा त्यागिने छैनन् किनकि उनीहरू आफ्नो परमेश्वरलाई चिन्छन् र उनीहरूले उहाँको प्रतीक्षा गरेका छन्।

करार भङ्ग गर्नेहरूलाई त्यसले झूठो प्रशंसा गरेर भ्रष्ट पार्नेछ, तर आफ्ना परमेश्वरलाई चिन्नेहरूले दृढतासाथ त्यसको विरोध गर्नेछन्। **दानिएल ११: ३२**

जो परमेश्वरको साँचो चरित्र हेर्नेको लागि धर्मशास्त्रको अध्ययन र खोज गर्दैनन् उनीहरूका पापहरू द्वारा अभिभूत हुनेछन्। किनकि उनीहरू आदमको न्याय प्रणालीमा अडिग छन्, उनीहरू परमेश्वरका जनहरूबाट टाढा हुनेछन्।

एक मात्र कारण हो कि परमेश्वरका मानिसहरु एक मध्यस्थकर्ता नहुनको परीक्षाको माध्यमबाट पास हुनु पर्छ किनभने यसरी नै मानवजातिले न्यायलाई बुझ्दछ। ख्रीष्ट सधैं आशिष, अनुग्रह र माया गर्नेहरुलाई विश्वास गर्नको लागि बाँच्नुहुन्छ। उहाँ विश्वास गर्नेहरुलाई यो प्रदान गर्न कहिल्यै बन्द गर्नुहुन्न। याकूबको समस्याको समयमा यो विश्वास गर्न मात्र सम्भव हुनेछ यदि हामी परमेश्वरको चरित्रको बारेमा हाम्रो गलत दृष्टिकोण छोडेर उहाँको साँचो न्याय प्रणाली मा आउँछौं भने। उहाँको न्याय भनेको उहाँसँग माग्नेहरु सवैमा दया र स्वतन्त्रतापूर्वक अनुग्रह खन्याउनु हो। हामी एक मध्यस्थकर्ता बिनाको यो जीउने समयमा डराउनु पर्दैन। धर्मिहरुले उनीहरुको निन्दा गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने कल्पनाको डर पूर्ण रूपले गुमाउँछन्, र यो तथ्यलाई पक्रेर राख्छन् कि उनीहरुलाई क्रोधित ईश्वरको बिरुद्ध कुनै मध्यस्थताको आवश्यकता छैन जसले उनीहरुको पापको कारण उनीहरुलाई मार्नेछन्। दुष्टहरुको लागि, उनीहरुको आफ्नै झूटा विचारहरुले उनीहरुलाई विचलित पार्नेछ र उनीहरु अनुग्रहको लागि ख्रीष्टलाई माग्न छाड्नेछन्, किनकि उनीहरु अब यो विश्वास गर्दैनन् कि यसको कहिल्यै प्रस्ताव गरीएको छ।

यस अवस्थामा त्यहाँ रुने र दार्ता किट्ने हुनेछ। यस प्रश्नमा सत्यको प्रकाशमा आउनुहोस् र खुशीको सुसमाचारमा रमाउनुहोस् कि दयाको ढोका बन्द हुने समयमा त्यहाँ पापको लागि कुनै मध्यस्थकर्ता हुनेछैन।

२५. क्रोनोस र अनुग्रह समयको अन्तिम क्षणमा

त्यहाँ न्यायको सिद्धान्तहरूको लागि अर्को महत्वपूर्ण तत्व हो जुन मानवजातिले अँगालेको छ र यो समयको मनोविज्ञानसंग सम्बन्धित छ।

सान्ता क्लॉसको पौराणिक कथामा, त्यहाँ एक समय तत्व शामिल छ। तपाइँ होसियार हुनुहोस् किनकि सान्ता क्लॉस डिसेम्बर २५ मा वर्षको अन्त्यमा शहर आउँदैछ।

हामी बालबालिकाहरू एक समय सीमा भित्र परीक्षा गर्न को लागि हुर्केका छौं। किन मृत शब्द, समय सीमाको रूपमा, एक समय सीमाको अवधारणा संग जोडिएको छ?

एक व्यक्तिलाई सबै उपकरणहरू र संसाधनहरूलाई उनीहरू केहि बनाउनको लागि र एक समय सीमासंग उहि कुरा गर्नको लागि त्यसको मनोवैज्ञानिक भिन्नता के हो? समय सीमा बलको एक आवेदन हो जो समय नियन्त्रकको लागि एक परिणाम प्राप्त गर्नको लागि हो।

जब तपाइँ सजाय वा मृत्युको धम्कीसंग एक समय सीमाको संयोजन, दबाव लागू गर्ने वास्तवमा मनोवैज्ञानिक दुर्व्यवहार हो।

समयको दबाव र रचनात्मकताको बीच सम्बन्धको अनुसन्धानको एक अध्ययन मा, यो पाईयो कि:

.. समय को दबाव, मध्यम देखि उच्च स्तरमा सामान्यतया समकालीन संगठनहरूमा अनुभवी, रचनात्मक संज्ञानात्मक प्रशोधनमा एक सीधा नकारात्मक प्रभाव छ।

यो धेरै मानिसहरूको लागि सजायसंग खतरा स्पष्ट देखिदैन कि यदि उनीहरू एक निश्चित समय सीमा भित्र व्यवहार गर्दैन भने. वास्तवमा विपरीत परिणामको लागि अपेक्षित परिणामको सम्भावना छ।

कति आमाबुबाको लागि एक मार्गदर्शन जारी गरीएको छ, "म ३ गन्ती गर्न जाँदैछु, र यदि तपाइँले के गर्नको लागि भन्नुभएको छ गर्नुभएन भने तपाइँले एक मुक्का पाउनुहुनेछ /वा तपाइँलाई कोठामा पठाइनेछ!" समय सीमा जारी गर्नु भनेको अनुपालन गर्न असफलताको लागि निगरानी, न्याय र सजाय हो।

एक व्यवहारको प्रेरकको रूपमा समयको उपयोग एक निराशावादी ढाँचाको बाहिर काम गर्दछ कि एक सुन्नेको लागि एक समय सीमा नभएसम्म काम नगर्ने आशा गर्दछ, र यसैले समयको दबाव वास्तवमा श्रोतालाई विद्रोहको लागि आमन्त्रित गर्दछ। किन यो यस्तो हुन्छ कि समयलाई एक प्रवर्तक को रूपमा प्रयोग गर्न सकिन्छ? सरल जवाफ यो हो कि हामी सबै मछौं र यसैले हामी सबैमा समयको एक सीमित आपूर्ति छ। समय मानव जातिको लागि एक दुर्लभ संसाधन हो र यसैले यो मानव व्यवहार परिवर्तन गर्न एक प्रेरकको रूपमा प्रयोग गर्न सकिन्छ।

यो परमेश्वरको लागि बिल्कुल फरक छ।

किनकि सदासर्वदा जीवित हुनुहुने, उच्च र श्रेष्ठ, जसको नाउँ पवित्र हो, उहाँ भन्नुहुन्छ, "म उच्च र पवित्र ठाउँमा बस्दछु, विनम्रको आत्मा जागृत गराउन र पश्चात्तापीको हृदय जागृत गराउन, त्यससँग पनि बस्दछु जो आत्मामा पश्चात्तापी र विनम्र छ।" **यशैया ५७: १५**

स्वर्ग मा हाम्रा पिता अनन्तको राज्यमा बास गर्नुहुन्छ। उहाँको अनन्त अस्तित्वको कारण, समय एक वस्तु हैन कि जुन हाम्रो तरीकाले यसलाई खजानामा कदर गर्न सकिन्छ । आपूर्ति र माग को रूपरेखा लिनुहोस्। परमेश्वरसंग समयको

असीमित आपूर्ति छ; तेसैले, यो उहाँमा उस्तै प्रभाव गर्दैन जस्तो यसले हामीमा गर्दछ। समय को लागी उहाँको सन्दर्भ बिल्कुल फरक छ।

तर प्रिय हो, यो एउटा कुरा नभुल, कि प्रभुको निम्ति एक दिन हजार वर्षझैँ र हजार वर्ष एक दिनझैँ हुन्छ। २ पत्रुस ३: ८

हरेक दिन उहाँको लागि उहाँको सृष्टिको सबै हेरचाहमा भरिएको छ। एक दिनमा, हाम्रो पिताले हाम्रो हिसाब र अधिक मा १००० वर्ष को काम गर्नुहुन्छ। यसको विपरित, उहाँका मानिसहरूमा उहाँको ध्यान र हामी सबैको लागी अनन्त हेरचाहको समय एक दिनमा १००० वर्षको रूपमा समय बित्नेछ। हामी यो भावना जान्दछौं जब हामी उनीहरूसंग माया गर्छौं र हामी गहिरो कुराकानी गर्छौं, हामी समयको दिशानिर्देश गुमाउँछौं। धेरै घण्टा पछि हामी घडीमा हेर्छौं र चकित हुन्छौं कि समय बितिसक्यो। त्यसोभए, हामी ती पलहरूमा अनन्तताको भावनाको स्वाद गर्न सक्छौं, तर अझै पनि समयको बारेमा हाम्रो विचार फरक छ। यो एउटा साधारण तथ्य को कारण हो: हामी सबै मछौं।

मृत्युले समयको मूल्यलाई बदल्छ। मानिसहरूको बहुमत संख्याको लागी, समय अविश्वसनीय बहुमूल्य छ र यस प्रकारले यो हामीले व्यपार गर्ने वस्तुहरूमा एक सबैभन्दा महत्वपूर्ण वस्तु हो। यसैले हामीमा एउटा अभिव्यक्ति छ जस्तो कि "समय पैसा हो" र समय "खर्च" गर्दै।

यी चीजहरूलाई मान्यता दिदै गर्दा, ग्रीकहरूमा वास्तवमा क्रोनोस नामक एक देवता थियो जसलाई समयको अवतार भनेर चिनिन्थ्यो। ग्रीक पौराणिक कथा जटिल र तरल छ, तर क्रोनोस एक बिन्दुमा क्रोनससंग भिडिएको थियो जो मानिसहरूमा समयको बर्बादीको विशेष अभिव्यक्ति थिए। यस अर्थमा, समयले उसको बच्चाहरूलाई नष्ट गर्दछ। क्रोनसलाई एक भगवानको रूप मा चित्रित गरीएको छ जसले आफ्नै बच्चाहरूलाई खाँदछ। यी दुई पात्रहरूको

पौराणिक कथालाई पिता समय बन्नको लागी संयुक्त गरिएको छ। यो पनि एक रोचक छ कि उनीलाई तीन-टाउको भएको सर्पको आकार मानीन्थ्यो। टाउको एक मानिस, एक साँढे र सिंहको थियो। क्रोनोस, पनि ईयोनको रूपमा जानिन्छ, जो कसैबाट पनि वंशाणूगत प्राप्त नगरी आफै बनाईएको थियो। उसलाई एक दाही सहितको एक बूढो मानिसको रूपमा चित्रण गरीएको छ। उसले मानवताको कटनी गर्न र समयको विनाशको संकेत गर्न एक धारिलो हँसिया धारण गरेको छ। अनन्के ग्रीक पौराणिक कथा, आवश्यकता र भाग्यको अवतारमा एक अन्य आदिम देवताको नाम थियो। उनी एक धुरी समातेर चित्रण गरिएको थियो, र उनीको अस्तित्व उनको पतिसँगै क्रोनोस (समय) ब्रह्माण्डको शुरुवातमा भएको थियो।

अनन्के र क्रोनोस दुबैको एक सर्पको शरीर थियो, र एक अर्कासंग जोडिएर पदार्थको मौलिक अण्डाको वरिपरि बेहिएर बसेको थियो।

एक स्व-उत्पत्ति पिताको बनावट जसको एक लामो दाही छ र सधैंभरि जीवित रहनेछ भन्ने अवधारणा जसले बाइबलको परमेश्वरलाई उछिन्नको लागि सरल बनाउँदछ।

सबै जो प्रभुत्व र मृत्यु को डर अन्तर्गत बाँच्न को लागी चाहान्छन, यो हेर्न को लागी मुश्किल छैन कि कसरी मानिसहरु क्रोनोसको धेरै पक्षहरूसंग साँचो परमेश्वरलाई भ्रमित गर्न सक्छन्। तिनीहरूको लागि जोसँग अनन्त जीवनको आश्वासन छ, समयले आफ्नो शक्ति गुमाउँछ र मृत्युको डर पराजित हुन्छ, यस प्रकारले क्रोनोसको साँचो सर्प मूललाई उजागर गर्दछ।

अनन्तता समय भन्दा बिल्कुल फरक अस्तित्व हो। मृत्युको डरसंग जोडिएको समयले हामीलाई ती व्यक्तिहर संग चिढिएको महसुस गराउँछ जो हाम्रो समय "बर्बाद" गर्छन् वा कुशलतापूर्वक प्रदर्शन गर्दैनन्। अनन्तता पूर्णतया आराम र शान्ति को अनुभव हो। यो विश्रामदिनसंग जोडिएको अवधारणा हो। उत्पत्ति को पुस्तकमा, हामी चासोको साथ ध्यान दिन्छौं कि पहिलो हप्ताको सातौं दिनले अनि साँझ पर्यो र बिहान भयो यो सातौं दिन हो भन्दैनन्। यो केवल पहिलो ६ दिनको लागी मात्र यो भन्दछ। त्यहाँ विश्राम दिनसंग जोडिएको एक कालातीत समयखण्ड छ। यो दिन हो जहाँ हामी सबैभन्दा दृढतासाथ स्वर्गमा हुनुहुने हाम्रो पितासंग जोडिएको हुन्छौं र हामी धेरै गहिरोसँग परमेश्वरको शान्तिको समयको स्वाद लिन्छौं।

प्रेरित पावल, जो एक धेरै अनुभवी विद्वान मानिस थिए, जसले उनको ग्रीक पाठकहरूलाई धेरै चुनौती दिँदै धेरै भनाईहरू व्यक्त गरेकाछन्।

यसकारण हाम्रा प्रभुको गवाही दिन शर्म नमान, न त म, उहाँको कैदीको, तर परमेश्वरको शक्तिमा सुसमाचारको निमित्त दुःख-भोगमा तिम्री

सहभागी होऊ। उहाँले हामीलाई उद्धार गर्नुभयो, र एउटा पवित्र बोलावटद्वारा बोलाउनुभयो। हाम्रो कामको आधारमा होइन, तर उहाँको आफ्नै अभिप्राय र अनुग्रहको आधारमा हो, जो उहाँले ख्रीष्ट येशूमा युग-युग अघिदेखि हामीलाई दिनुभएको थियो, [G5550] [G166] [क्रोनोसको युग अघि,]। २ **तिमोथी १: ८-९**

पावलले क्रोनोसको युग अघि ख्रीष्टको अवस्थितको बारेमा बोल्छन्। यो ग्रीकहरूलाई बुझ्नको लागि एक बिल्कुलै फरक विश्वदृश्य हो। अनन्त कालको लागि हिब्रूमा केन्द्रीय शब्द ओलाम हो; दिमाग वा दृष्टि बाहिरको समय; क्षितिज माथिको लागि जब ख्रीष्टको बारेमा यस तरिकामा बोल्दा यो ओलाम शब्दको उपयोग गरिन्छ:

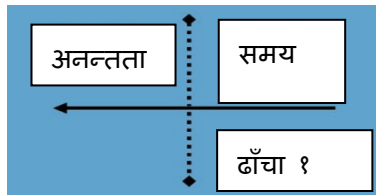
“तर ए बेथलेहेम एप्राता, तँ यहूदाका कुलहरूमध्ये सानो भए तापनि तँबाट मेरो निमित्त एक जना निस्कनुहुनेछ, जो इस्राएलका शासक हुनुहुनेछ, जसको सुरु पुरानो समयदेखि, अर्थात् प्राचीनकालदेखि नै छ।” [ओलाम] **मिका ५: २**

ग्रीक बिचारको लागि, यो असम्भव छ कि कोहि उत्पत्ति भएको व्यक्तिमा अनन्त जीवन हुनु। यो हिब्रू दिमागको लागि गाह्रो छैन। समय भन्दा अघि ख्रीष्टको शुरुवात छ। यो एक स्थान हो जुन बुझ्न को लागि प्राकृतिक मानव दिमाग देखि बाहिर छ। यो सजिलैसंग ख्रीष्टको उत्पत्ति र अनन्तताको हिब्रू अवधारणाले उहाँमा एक साथ अस्तित्व को लागि अनुमति दिन्छ।

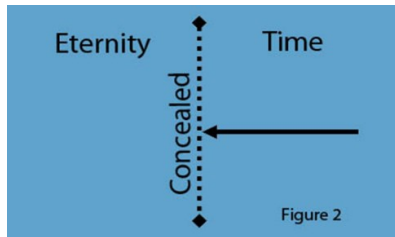
ग्रीक दिमागको लागि, समय एक महान आत्म-अस्तित्वको देवता हो। यो समय बाहिर एक ढाँचाको कल्पना गर्न असम्भव छ। ईसाईहरू ख्रीष्टलाई साँचो परमेश्वरको रूपमा प्रस्तुत गर्न खोज्दै अनजान मा क्रोनोसको लागि श्रद्धांजलि माग गर्दछन् कि ख्रीष्ट अनन्त कालमा रहनुपर्छ र उहाँको कुनै उत्पत्ति छैन। यो समय र अनन्तताको एक अवधारणा बनाउनको लागि हो। क्रोनोसको ग्रीक अवधारणासंग

अनन्त कालको हिब्रू अवधारणालाई मिलाप गर्न खोज्दा ख्रीष्ट अनन्त कालमा जन्मेको परमेश्वरको साँचो पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने सम्भावनालाई नष्ट गर्दछ। अनिवार्य रूपमा, क्रोनोस समयको सीमित ग्रीक क्षेत्रबाट अनन्तको सिंहासन कोठामा उफ्रन्छ र यहीवाको पुत्रको हत्या गर्दछ। क्रोनोस भन्छन् कि ईश्वर को एक दिव्य पुत्र हुन सक्दैन, किनकि क्रोनोसको अनुसार ईश्वरत्व को मतलब हो कि जन्म नभएको र कुनै पिता नभएको।

धेरै ईसाईहरूलाई अनन्त कालमा केहि समयमा ख्रीष्टको उत्पत्ति भएको स्वीकार गर्न सक्दैनन् किनकि यो सोचको ग्रीक तरिकामा उहाँलाई क्रोनोस भन्दा कम बनाउँछ। तेसैले, सर्वोच्च परमेश्वरको बराबर हुनको लागि, ख्रीष्ट को बिल्कुल एक उत्पत्ति हुन सक्दैन, यसप्रकारले आफ्नो पिताबाट उहाँको विरासतको वास्तविकतालाई नष्ट गरीरहेछ। जस्तै कि हामी पहिले नै भन्यौं, ग्रीक दिमागले उही कुरा को रूपमा समय र अनन्ततालाई देख्छ, केवल यसको एक अनन्त मात्रा। तर यो अनन्त छैन, यो संकुचितता हो।

हिब्रू अवधारणा फरक छ।

पावलले भने जस्तै ख्रीष्ट समय वा क्रोनस भन्दा पहिलेनै हुनुहुन्थ्यो। उहाँ समय भित्र अनन्तको दायराबाट आउनुहुन्छ; तैपनि उहाँ सधैं अनन्तकालको अनुभव मा बस्नुहुन्छ उहाँलाई मृत्युको कुनै डर छैन, न त उहाँसँग समयको एक सीमित आपूर्ति छ। फेरी, पावलले हामीलाई यस सिद्धान्तको बारेमा बताउँछन् जब उनी भन्छन्:

जुन विश्वास र ज्ञान अनन्त जीवनको आशामा स्थिर छन्, अनि कहिल्यै झूट नबोल्नुहुने परमेश्वरले अनन्त कालदेखि [G4253] प्रतिज्ञा गर्नुभयो। {पहिले प्रतिज्ञा गरिएको} तितस १: २

मृत्युको डरको कारण हाम्रो जीवनको अनुभव अनिवार्य रूपमा समय केन्द्रित छ। हामी क्रोनोस को लागी पूर्वनिर्धारित दास हौं किनकि हामी कल्पना गर्न सक्दैनौं कि संसार कसरी मृत्यु बिना काम गर्दछ।

तर ख्रीष्टको माध्यमबाट हामी अहिले अनन्तताको अनुभव गर्न सक्छौं यदि हामीसँग अनन्त जीवनको निश्चितता छ भने; यसको लागि मात्र चाहना वा व्यर्थ आशा होइन, तर एक निश्चितताको बारेमा हामी ख्रीष्ट येशूमा यो जान्दछौं। समय र अनन्तताको बीच फरक एक गिटारमा बजाउँदा गाईएको सुन्दर संगीतसँग तुलना गर्न सकिन्छ। संगीतमा लय छ तर यसलाई जोड दिइएको छैन। जोड शब्दहरूलाई दिइएको छ, र संगीतको समयले मात्र, आवाज र संगीतको तत्वहरूलाईसँगै राख्छ र स्वर र मिलापलाईसँगै राखिन्छ। यदि एक ठूलो ड्रम किट कोमल गिटार संगीतमा संगीतको तालमा जोड दिनको लागि जोडिएको थियो भने, यो तरीकामा यसले पुरा अनुभवलाई परिवर्तन गर्नेछ। संगीतमा संगीतको समयको अत्याधिक जोडले संगीतको सन्देशलाई लुकाउने गर्दछ। संसारमा मृत्युको परिचय हाम्रो जीवनको अनुभवमा एक वेसुरे संगीतको ताल जस्तै थियो। समय हाम्रो जीवनमा धेरै टाढा छ किनकि यसको छोटो आपूर्तिले हामीलाई मृत्यु भन्दा पहिले के प्राप्त गर्न सक्छौं भनेर हामीलाई अगाडी बढाउँछ। जब हामी जान्दछौं कि हामीसँग अनन्त जीवन छ, तालले यसको कोमल,

शान्तिमय भूमिकामा फर्केर चीजहरूलाई एकसाथ क्रममा राख्नको लागी; शान्ति फर्केन्छ र चिन्तन विस्तार हुन्छ। समयको यो तत्वले बाइबलमा भएको न्याय प्रक्रियालाई बुझ्नमा एक महत्वपूर्ण भूमिका निभाउँछ। अध्याय १५ मा हामीले भविष्यसूचक ढाँचालाई हेरेका छौं जसले हामीलाई बताउँछ कि न्याय कहिले शुरू हुनेछ। दानिएललाई भनिएको थियो कि यो २३०० वर्ष लाग्नेछ तब पवित्रस्थानको शुद्धिकरण हुनेछ, र योम किप्पुरको समयमा बाँचिरहेका सिद्धान्तहरूले १८४४ पछि एक अन्तिम पूर्णता पाउनेछ।

यस समय देखि परमेश्वरले न्यायको लागि गरिएको को जीवित रहन्छ र को मर्छन् हेर्न को लागी रेकर्डको किताबहरूको जाँच गर्नु हुनेछ। तैपनि, जसरी हामीले अध्याय १९ मा पत्ता लगायौं कि, न्यायको सन्दर्भ यो हो कि परमेश्वर आफ्ना मानिसहरूलाई उनीहरू विरुद्ध शैतानको आरोपबाट बचाउदै हुनुहुन्छ। यो घटनालाई मानिसहरूको बहुमत द्वारा एक धेरै फरक दृष्यको माध्यमबाट हेरिन्छ। न्यायलाई एक "तपाइँ अझ राम्रोसँग हेर्नुहोस" भन्ने अनुभवको रूपमा हेरिन्छ। यसले न्यायलाई तपाईंलाई राम्रो बन्नको लागि एक निश्चित समय छ भन्ने अनुभवमा परिणत गर्दछ "तपाइँसँग केहि समय छ आफैँलाई सही व्यवहार गर्न को लागी र यदि तपाइँ त्यसो गर्नुहुन्न भने तपाइँ मारिनुहुनेछ।" न्यायको लागी यो दृष्टिकोणको उद्देश्य देखि पापीमा विपरीत प्रभाव परेको छ। यो डरले वास्तवमा पापलाई जित्न असम्भव बनाउँछ किनकि मायामा कुनै डर हुँदैन (१यूहन्ना ४:१)।

दोस्रो आगमन हुनु भन्दा पहिले एक निश्चित समयमा न्यायको घटना घट्दछ भन्ने हाम्रो सम्पूर्ण शिक्षा वास्तवमा समयमा आधारित प्रेरणाले एक उचाईमा पुर्याउँछ र यसले क्रोनोसलाई हाम्रो मूर्तिपूजाको प्रकट गर्दछ। धेरैजसो ईसाईहरूले दोस्रो आगमन हुनु भन्दा पहिले एक न्याय हुन्छ भन्ने धारणालाई अस्वीकार गर्दछन्, त्यसैले उनीहरू आफ्नो ईसाई पदयात्रामा प्रवेश गर्ने कानूनको प्रक्रियाबाट पापको वृद्धि हुने कुरालाई वेवास्ता गर्छन् (रोमी ५:२०)। गल्तीले कानून लाई

कुसमा टाँसिएर, उनीहरु ती उपायहरु हटाउँछन् जुन परमेश्वरले हाम्रो पापलाई इंगित गर्नको लागि प्रयोग गर्नुहुन्छ ताकि हामी यसलाई खीष्टमा ल्याउन सकौं।

पूर्व आगमन न्याय हाम्रो न्यायिक समय आधारित आराधनालाई पर्दाफास गर्नको लागि महत्वपूर्ण छ। यो न्याय हाम्रो विकृत आत्माहरूमा एक दर्पण हो। तर जहाँ यो पाप प्रशस्त छ, परमेश्वरको अद्भुत अनुग्रहलाई धेरै प्रशस्त गर्दछ।

बाइबलले वास्तवमा हामीलाई बताउँछ कि न्यायको परिणाम नै क्रोनोसको अन्त्य हो।

अनि उहाँ जो सदासर्वदा जीवित रहनुहुन्छ - जसले स्वर्ग र त्यसमा भएका चीजहरूलाई, पृथ्वी र त्यसमा भएका चीजहरूलाई, अनि समुद्र र त्यसमा भएका चीजहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो, उहाँकै नाममा कसम खाएः
“अब उसो अबेर हुनेछैन, प्रकाश १०:६

अन्वेषणात्मक न्याय एक आध्यात्मिक खोप हो कि हामीमा समय आधारित न्याय र निन्दाको भाइरसलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ। खीष्टको सत्यको प्रकाशमा, जो न्याय गर्दैनन्, यो भ्याक्सनले आश्चर्यजनक ढंगले काम गर्दछ हामीलाई समय आधारित न्यायबाट मुक्त गर्न। यही कारणले गर्दा न्यायको प्रक्रियामा, परमेश्वरका मानिसहरु क्रोनोसको बारेमा चिन्तित हुन छोड्छन्। उनीहरु अब अनन्त अनुभवमा बाँच्नको लागि शुरू गर्छन् किनकि उनीहरु अब मृत्युबाट डराउँदैनन्।

एक बच्चाको रूपमा म यो बाइबिल खण्डबाट डराएको थिएँ।

तब तिनले मलाई यसो भने, “यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनमा मोहोर नलगाऊ, किनकि समय नजिकै छ। दुष्ट काम गर्नेले दुष्ट काम

गरिरहोस्, अश्लील काम गर्नेले अश्लील काम गरिरहोस्, धर्मात्माले धार्मिक कार्य गरिरहोस्, र पवित्र जनचाहिँ पवित्र नै भइरहोस्।” प्रकाश २२:१०-११

मलाई एक समयको बारेमा भनिएको थियो जब परमेश्वरले बालुवामा एक रेखा कोर्नुहुनेछ; एक समय जब परमेश्वरले पर्याप्त भन्नुभयो र जो कोहि तयार थिएनन् तिनीहरू विनाश हुनेछन्। यो सत्य हो कि त्यहाँ एक समय आउनेछ जब परमेश्वरले भन्नुहुन्छ जो फोहोरि छन् उनीहरूलाई अझै फोहोरि हुन देऊ, तर यो होईन किनकि परमेश्वरको समय समाप्त भैसकेको छ र त्यसपछि उहाँको कुरा नसुन्नेहरूको निन्दा गर्ने निर्णय गर्नुभएको छ।

परमेश्वरले आफ्नो पुत्रको माध्यमबाट प्रकट गरीरहनुभएको छ कि कसरी अन्वेषणको समयको एक उदाहरणको रूपमा एक राष्ट्रको लागी परिवीक्षा बन्द हुन सक्छ। जब यहूदी अगुवाहरूले ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरे र उहाँको लागी आफ्नो हृदय खोल्न बिल्कुलै इन्कार गरे, उहाँले यरूशलेमको लागी आँसु बगाएर रुनुभयो। अन्तमा, येशू चिच्याउनुभयो र भन्नुभयो "तिम्रो घर तिम्रो लागी उजाड पारिएको छ" (मत्ती २३:३८)। परिक्षण परमेश्वरद्वारा बन्द गरिन्दैन; यो मानिस द्वारा बन्द गरीएको छ र परमेश्वर यसलाई स्वीकार गर्न बाध्य हुनुहुन्छ किनकि उहाँले हाम्रो छनौटको सम्मान गर्नुहुन्छ।

बाइबलले हामीलाई बताउँछ कि परमेश्वरको दया अनन्तको छ (भजन १००: ५; १०७: १; १३६: १; एज्जा ३:११; यर्म ३३:११)। उहाँ सधैं यो दिनको लागी तयार हुनुहुन्छ। तर मानिसले परमेश्वरको दयालाई स्वीकार गर्न इन्कार गरेर अन्त्य गर्न सक्छ। यस पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम घटनाहरूमा संसारले बाइबलको सन्दर्भमा अहिंसाको परमेश्वरको अनन्त प्रेमिलो चरित्रको सन्देशलाई प्राप्त गर्नेछ। सारा दुनियाँले यो चरित्र परमेश्वरको मानिसहरूमा देखेछन् र यसको महिमाबाट उज्यालो हुनेछ।

यसपछि ठूलो अधिकार भएका अर्का एउटा स्वर्गदूत स्वर्गबाट तल आइरहेका मैले देखें। तिनको वैभवले पृथ्वी उज्यालो भयो। तिनले यसो भनेर शक्तिशाली सोरले कराए: **प्रकाश १८: १**

सबैजना या त परमेश्वरका मानिसहरूसंग सामेल हुनेछन् वा उनीहरूलाई अस्वीकार गर्नेछन् र उनीहरूलाई नष्ट गर्न खोज्नेछन्। यसप्रकार ले, सारा संसारले आफ्नो निर्णय गर्नेछ र परिवर्तन मानवजातिको लागि बन्द हुनेछ।

आज धेरैजना छन् जो भविष्यको बारेमा भविष्यवाणी गर्नको लागि समय तालिका र भविष्यवाणीको उपयोग गरीरहेछन् कि कहिले परमेश्वरले मानवजातिको परिवीक्षाको अन्त्य गर्नुहुनेछ भनेर। यी सबै चीजहरू क्रोनोसको लागि श्रद्धांजलि हो र सान्ताको तपाईं होसियार हुनुहोस्! भन्ने दन्त्य कथनलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ।

मृत्युको खतरासंग मानिसहरूमा लागू हुने समयको दबाब परमेश्वरको चरित्रसंग छाप लगाइएको मानिस पैदा गर्दैन। मानिसहरू अनन्तकालको अनुभवमा आउन र क्रोनोसलाई आफ्नो जीवनमा शासन गर्न रोक्नको लागि आवश्यक छ।

त्यस स्त्रीले भनी, “मेरो पति छैन।” येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो पति छैन भनी तिमिले ठीकै भन्यौ, 18किनभने तिम्रा पाँच जना पति भइसकेका छन्, र जो अहिले तिमिसँग छ, त्यो तिम्रो पति होइन। तिमिले यो साँचो भनेकी हो।” **यूहन्ना ४: १७-१८**

हामी क्रोनोसको मूर्ति पूजा छोडौं; हामीलाई केवल क्रोनोस- इयोन परीक्षण उत्तीर्ण भएको प्राणीहरूलाई श्रेय दिन सकिन्छ भनेर माग गर्ने देवतालाई विस्थापित गरौं। यहीवा र उहाँको पुत्र क्रोनोसको ऋणी हुनुहुन्न हामीलाई उहाँहरूको ईश्वरत्व प्रमाणित गर्न। हामी दोहोर्याउँछौं:

जुन विश्वास र ज्ञान अनन्त जीवनको आशामा स्थिर छन्, अनि कहिल्यै झूट नबोल्नुहुने परमेश्वरले अनन्त कालदेखि प्रतिज्ञा गर्नुभयो। ईओन (आईओएस), क्रोनोस। **तितस १: २**

यदि हामीले परमेश्वरको पुत्रको ईश्वरत्व प्रमाणित गर्नुपर्छ नै भने, हामी यो एक मानिसको रूपमा प्रकट भएको प्रेमको सिद्ध चरित् द्वारा गरौं। त्यो परमेश्वरले हामीलाई अध्ययन गर्नको लागि दिनुभएको छ, न यो ओलम हो नत यो - समय दिमाग वा नजर बाट बाहिर; क्षितिज पारी नै हो।

अनि वचन देहधारी हुनुभयो, र अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण भई हाम्रा बीचमा वास गर्नुभयो। हामीले उहाँको महिमा देख्यौं, जुन महिमा पिताबाट आउनुभएको एकमात्र पुत्रको जस्तो थियो। **यूहन्ना १: १४**

के यो ख्रीष्टको शाश्वत स्वभाव थियो जब उहाँ आफ्ना चेलाहरूलाई अध्ययन गरुन भनि चाहानुहुन्छ जब उहाँ साढे ३ बर्षसम्म उनीहरूसंग हुनुहुन्थ्यो? होइन, उहाँ चाहानुहुन्छ कि उनीहरु अगापे प्रेमको उहाँको गौरवशाली चरित्रको अध्ययन गर्नको लागि परमेश्वर प्रेम र जीवन हुनुहुन्छ भनेर अध्ययन गरुन भनि चाहानुहुन्छ; क्रोनोस र मृत्यु होइन। उहाँलाई समयद्वारा मापन गर्न सकिन्न; उहाँले सृष्टि गर्नुभएको कुनै थोकहरूद्वारा। आउनुहोस् हामी परमेश्वरको चरित्र र उहाँको पुत्रसंगको सम्बन्धमा हामीलाई कायम राखौं, र अनन्तकालको यी अज्ञात पक्षहरूलाई छोड्नुहोस् जबसम्म हाम्रो पिताले हामीलाई ती कुराहरु प्रकट गर्नुहुन्न।

२६. आत्मिक मन्दिरको सम्पन्नता र शुद्धिकरण

यस पुस्तकमा हामीले राखेको आधारशिलामा प्रमुख सामग्रीको धेरै संख्या छन्।

१. परमेश्वर कसैको न्याय/निन्दा गर्नुहुन्न। यूहन्ना ५:२२
२. ख्रीष्टले कसैको न्याय गर्नुहुन्न। यूहन्ना ८:१५
३. परमेश्वरको व्यवस्था आध्यात्मिक छ र हृदयको मामिलाहरूसंग सम्बन्धित छ। उहाँको राज्य भित्र, ईश्वरको कानून एक कानूनी संहिता हो जुन लागू गरीएको छैन तर उहाँको चरित्रको एक प्रतिबिम्ब हो कि खुशीसंग उहाँको आत्माबाट उहाँका संतानहरूमा बाँचिरहेको छ।
४. पृथ्वीमा ख्रीष्ट परमेश्वरको चरित्रको पूर्ण प्रकाश हुनुहुन्छ। यो प्रकाशमा ईश्वरको चरित्रमा पवित्र शास्त्रको सम्पूर्ण रहस्योद्घाटन हुँदछ।
५. मानव परिवारमा आदमको माध्यमबाट निन्दाको शुरुवात भयो, जो शैतानबाट प्रेरित भएको थियो जब आदमले परमेश्वरको पुत्र र हत्वालाई ज्ञानको रूखबाट फल खाएर गरेको पापको निन्दा गरे।
६. परमेश्वरको न्याय भनेको सही गर्नु हो, र परमेश्वरको लागी सही कुरा दयालु, कृपालु र अनुग्रहकारी हुनु हो, र कसैको आफ्नै छनौटको परिणाम हामीलाई इनाम वा दण्ड दिनको लागी अनुमति दिनु हो।
७. हामीलाई बचाउनको लागी परमेश्वरको मार्ग पवित्रस्थान प्रणालीमा प्रकट भएको छ। बाटोको प्रत्येक कदमले मानिसलाई आफ्नो गलत सोचको प्रकट गर्दछ। परमेश्वरले बलिदानको लागी मानवको उसको इच्छालाई प्रकट गर्नुभयो (यो परमेश्वरको इच्छा थिएन)। उहाँले बलिदानको नियुक्ति द्वारा मानवजातिलाई उहाँको न्यायको प्रक्रियाको माध्यमबाट निन्दा र न्यायको प्रकृतिलाई देखाउनुहुन्छ।
८. "उहाँको न्यायको घडी आइसकेको छ" भन्ने पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको अर्थ यो हो कि अब हामी परमेश्वरको चरित्रको न्याय गर्ने छौं। र जसरी

हामी कल्पना गर्छौं र उहाँको चरित्रको न्याय गर्छौं, हामी आफैँलाई त्यो समझ द्वारा न्याय गर्नेछौं।

९. परमेश्वर पापीहरूको निन्दा गर्ने उद्देश्यको लागि कुनै रेकर्ड वा सूची राख्नुहुन्न।
१०. व्यभिचारमा फसेकी महिलाको कथामा, यो चर्चका अगुवाहरू हुन् जो न्याय प्रक्रियाको माग गर्छन्। न्याय प्रक्रियाको परिणाममा पहिलो पछि भएको र अन्तिम पहिलो भएको छ, प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नै मामलाको न्याय गर्नेछ।
११. शैतान निर्णयमा अभियोजक हो। शैतानको आरोपको विरुद्ध हामीलाई बचाउनको लागि परमेश्वर न्यायमा हाम्रो जीवन इतिहासको जाँच गर्नुहुन्छ।
१२. समयको लागि परमेश्वरको दृष्टिकोण हाम्रो भन्दा बिल्कुल फरक छ। परमेश्वर बल प्रयोग गरेर आफ्नो सृष्टिबाट राम्रो व्यवहारलाई लागु गर्नको लागि एक हेरफेर उपकरणको रूपमा समयको उपयोग गर्नुहुन्छ। समय आधारित न्याय धर्मशास्त्रमा प्रकट भएको छ कि मानिसलाई उसको आफ्नै पापीपन देखाउन र हामीलाई पश्चाताप गर्न को लागि प्रोत्साहित गर्न।

यो बहुमूल्य आधारशिलाबाट गरिने न्यायले हामी परमेश्वरको नजिक हुन सक्छौं। जसरी धर्मशास्त्रले हामीलाई बताउँछ:

“यसैले म न्याय गर्नलाई तिमीहरूको नजिक आउनेछु। **मलाकी ३: ५**
(KJV)

जसरी ख्रीष्ट न्याय प्रक्रिया को माध्यमबाट मायामा हाम्रो नजिक आउनुहुन्छ, उहाँ वफादार साक्षी हुनुहुन्छ। ख्रीष्टले हामीलाई मात्र देखाउनुहुन्छ कि हाम्रो समस्या के हो, हामीलाई निन्दा गर्नको लागि होइन तर हामीलाई निको पार्नको लागि हो। एक क्रिश्चियनको रूपमा मेरो प्रारम्भिक वर्षहरूमा, म न्यायको सोच मा काँपें।

जब मैले येशूमा सान्त्वना पाएँ, मैले सोचें कि म कसरी न्यायको माध्यमबाट पास हुनसक्छु।

समय को दबाबमा लागू गरीरहेको छ र मेरो सोचाई छ कि परमेश्वरले केहि बिन्दुमा निन्दाको भावना प्रकट गर्नुहुनेछ जुन कुरा मेरो लागि ठूलो झड्काको कारण बनायो।

मैले मेरो डर शान्त गर्न कोसिस गरें र, धेरै चर्चका मानिसहरु जस्तै, मैले संसारमा सबै दुष्ट मानिसहरुको बारेमा सोचे जो म भन्दा "नराम्रो" थिए। चर्चका मानिसहरुलाई दुनियाँमा दुनियाँका मानिसहरु चाहिन्छन् ताकि उनीहरु एक परमेश्वरको प्रकाशमा आफैंको बारेमा अझ राम्रो महसुस गर्न सक्छन् जसले एक निश्चित समय सीमा भित्र सही काम नगर्ने पापीहरुलाई निन्दा र नष्ट गर्नुहुन्छ। यस ढाँचामा यो सोचाई आउँछ कि परमेश्वरले पक्कै सबैलाई मार्नुहुन्न, त्यसैले यदि म आफैंलाई मैले चिन्ने जो कोहि भन्दा राम्रो न्याय गर्छु भने, म बाँच्ने छु र स्वर्गमा लगिनेछु। यस मानसिकतामा एक व्यक्ति कहिल्यै बिश्राम गर्न सक्दैन र लगातार प्रतिस्पर्धाको रूपमा मानिसलाई देख्नेछ।

म प्रार्थना गर्दछु कि यस पुस्तकमा तपाइँ केहि प्रमुख उपकरणहरुलाई देख्न सक्नुहुन्छ कि परमेश्वरले तपाइँलाई निन्दा गर्नुभएको छैन, एक पटक पनि, र उहाँ कहिल्यै गर्नुहुन्न। यो व्यक्तिगत रूपमा मेरो लागी यस्तो स्वतन्त्र विचार भएको छ। मेरो डर हटाउनको लागी र पिताको प्रेमको पूरा सत्यता सबै मेरो हृदयमा प्रवेश गर्न अनुमति दिन यो मेरो लागि पजलको सबैभन्दा ठूलो टुक्राहरु भएको छ।

हामीले राखेको यो आधारशिला को प्रकाश मा, हामी आध्यात्मिक मन्दिर को पूरा गर्न मा जान सक्छौं जसको एक हिस्सा हुन हामीलाई आमन्त्रित गरीएको छ।

यसरी अब तिमीहरू विदेशी र प्रवासी होइनौं, तर सन्तहरूसँग तिमीहरू सङ्गी-नागरिक र परमेश्वरको परिवारका सदस्यहरू भएका छौं। त्यो घराना प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूको जगमाथि बसालेर निर्माण भएको छ, र स्त्रीष्ट येशू आफैँचाहिँ मुख्य कुने-ढुङ्गो हुनुहुन्छ। उहाँमा पूरै घर ठीकसँग एकैसाथ जोडिएर प्रभुमा एउटै पवित्र मन्दिर हुनलाई बढ्दै जान्छ।
एफिसी २: १९-२१

साँच्चै हामी भन्न सक्छौं कि पवित्रस्थानको शुद्धिकरण गर्न सकिन्छ। सबै रगतहरू महा पवित्रस्थानबाट हटाउन सकिन्छ, किनभने परमेश्वरलाई प्रायश्चितको लागि यी चीजहरूको आवश्यकता पर्दैन। तर यो साँचो हो कि उहाँले हामीलाई यी कुराहरू हाम्रो पापी मन प्रकट गर्नको लागि देखाउनु भएको थियो ताकि हामी अरुलाई दोष लगाएकोमा र हाम्रो अपराध हटाउनको लागि छाडा छाड्ने बोका खोजिगर्ने पापबाट पश्चाताप गर्न सक्छौं।

जसले जित्छ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरका मन्दिरको एउटा स्तम्भ बनाउनेछु, र ऊ त्यहाँबाट कहिल्यै बाहिर निस्कनेछैन। म त्यसमा मेरा परमेश्वरको नाउँ लेख्नेछु, र मेरा परमेश्वरका सहरको नाउँ, अर्थात् यरूशलेम लेख्नेछु, जो मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गदेखि तल आउँदछ। आफ्नै नयाँ नाउँ पनि म त्यसमा लेख्नेछु। **प्रकाश ३: १२**

एक न्याय र निन्दा मुक्त नयाँ नाम परमेश्वरले हामीलाई दिनुहुनेछ ; प्रेम दया र कोमल दयाको एक नाम। जसरी हामी हाम्रो अद्भुत पितालाई उहाँको पुत्रको माध्यमबाट कुनै एकमा बिना निन्दा देख्छौं, हामी एउटै स्वरूपमा "प्रभुको आत्माद्वारा जस्तै" रूपान्तरित हुन सक्छौं। आमेन।

सन्दर्भ सामग्रीहरू

- <https://www.libertarianism.org/publications/essays/excursions/note-s-persecution-tolerant-history-christianity>
- Ibid
- <http://maranathamedia.com/book/view/resist-not-evil>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Just_war_theory
- <https://egregores.blogspot.com/2010/10/augustine-in-defense-of-torturing.html>
- <https://decisionmagazine.com/justice-of-god/>
- Ibid
- [https://en.wikipedia.org/wiki/Julius_Caesar_\(miniseries\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Julius_Caesar_(miniseries))
- <https://www.britannica.com/topic/divine-right-of-kings>
- <https://bible.org/article/god-s-perfect-and-unchanging-justice-ground-gospel>
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Mercy>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Penal_substitution
- [https://en.wikipedia.org/wiki/Merit_\(Christianity\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Merit_(Christianity))
- https://en.wikipedia.org/wiki/Psychological_projection
- <http://danielbenyaacovysrael.blogspot.com/2013/06/did-yehoshua-spoke-hebrew-or-aramaic.html>
- <http://crosstalk.cell.com/blog/colons-vs-semicolons>
- 1906 Jewish Encyclopedia entry
: <http://jewishencyclopedia.com/articles/2203-azazel>
- https://www.hbs.edu/faculty/Publication%20Files/02-073_03f1ecea-789d-4ce1-b594-e74aa4057e22.pdf
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Chronos>
- https://www.greekmythology.com/Other_Gods/Primordial/Chronos/chronos.html
- https://www.greekmythology.com/Other_Gods/Primordial/Ananke/ananke.html

न्यायको दिन! संसारभरिका धेरै संस्कृतिहरूले एक सिद्धान्तलाई प्रक्रियाखेकाछन् जसले भन्दछ कि सबैले यस जीवनमा गरेका प्रत्येक कामको लागि न्यायको सामना गर्नु पर्नेछ। येशू ख्रीष्टले यो न्याय प्रक्रियालाई सहनको लागि एक सरल सिद्धान्त प्रदान गर्नुहुन्छ।

“कसैको न्याय नगर कि तिम्रो पनि न्याय गरिनेछैन।”

मती ७:१

कसैको न्याय नगरीकन यस ठाउँमा जीउँदा कस्तो हुनेछ?

यो कसरी सम्भव छ?

हामी बारम्बार मानिसहरूको रूपको, उचाईको, तौलको, र शिपको न्याय गरीरहेका छौं।

हामी मानिसहरूको छालाको रंग, उनीहरूको धार्मिक सम्बन्ध, उनीहरूको सामाजिक स्थिति, उनीहरूको आय र उनीहरूको बुद्धिको लागि न्याय गर्दछौं।

हामी कहाँ एकजना त्यस्तो पूर्ण उदाहरण पाउन सक्छौं जसले न्याय गर्दैन ताकि हामी यो उदाहरणलाई पछ्याउन सकौं?

तिमीहरू मानव दृष्टिले न्याय गर्दछौं। म कसैको न्याय गर्दिनँ।—यूहन्ना ८:१५

यो कसरी सम्भव हुन सक्छ कि येशूले कसैको न्याय गर्नुहुन्न? यदि उहाँले कसैको न्याय गर्नुहुन्न भने न्याय पाउन कसरी सम्भव छ? येशूले पिताको बारेमा के भन्नुभयो त्यसलाई पनि ध्यान दिनुहोस्।

किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्न, तर सबै न्याय गर्ने काम पुत्रलाई दिनुभएको छ,—यूहन्ना ५:२२

के बाइबलले परमेश्वरको न्यायको बारेमा बोल्दैन र जहाँ सबैले आफ्नो कर्मको फल मात्र पाउँछन्? यो कसरी येशू को वचन संग मेल खान्छ?

त्यस सत्यको प्रकाशमा आउनुहोस् जहाँ कुनै निन्दा छैन